NG KERK IN OOS-KAAPLAND

Kerkorde

Bepalings en Reglemente 2025

Die Kerkorde

met

Aanvullende Bepalinge

en

Reglemente

vir gebruik in die

Nederduits Gereformeerde Kerk in Oos-Kaapland

soos onderskeidelik vasgestel deur die

Algemene Sinode in Oktober 2023

en die Nederduitse Gereformeerde Kerk in Oos-Kaapland in Oktober 2025.

Gepubliseer op 1 Desember 2025.

INHOUDSOPGAWE

VOORWOORD Algemene Sinode ... vi

INLEIDING Sinode van Oos-Kaapland ... vii

KERKORDE EN AANVULLENDE BEPALINGS

HOOFSTUK 1: DIE BELYDENIS, AARD EN ORDE VAN DIE KERK ... 10

HOOFSTUK 2: DIE AMPTE VAN DIE KERK ... 10

2.1 Algemene bepalinge ... 10

2.2 Predikante, proponente, diensleraars en standplaasleraars ... 11

2.3 Ouderlinge en diakens ... 17

HOOFSTUK 3: DIE VERGADERINGE VAN DIE KERK ... 20

3.1 Algemene bepalinge ... 20

3.2 Besondere bepalinge ... 22

3.2.1 Die Kerkraad ... 22

3.2.2 Die Ring ... 28

3.2.3 Die Sinode ... 33

3.2.4 Die Algemene Sinode ... 41

HOOFSTUK 4: DIE ARBEID VAN DIE KERK ... 44

4.1 Die openbare erediens ... 44

4.2 Die sakramente ... 45

4.3 Die jeugbediening ... 46

4.4 Die herderlike sorg ... 47

4.5 Gemeentebediening ... 48

4.6 Gestuurdheid (Missio Dei) ... 49

4.7 Diens van barmhartigheid ... 49

4.8 Die dienswerk van die gelowiges ... 49

4.9 Leer en aktuele sake ... 49

4.10 Rentmeesterskap ... 49

HOOFSTUK 5: KERKLIKE OPSIG, TUG EN DISSIPLINE ... 50

Doel en voorskrifte ... 50

Kerklike opsig en tug ... 50

Tugwaardige sondes ... 51

Lidmate, ampsdraers, gelegitimeerdes en werknemers ... 51

Kerklike dissipline ... 51

Tug- en dissiplinêre maatreëls ... 52

Appèl 53
Opheffing van tug- en/of dissiplinêre maatreëls.. 53
HOOFSTUK 6: BETREKKINGE VAN DIE KERK NA BUITE 54
6.1 Kerk en staat 54
6.2 Kerk, maatskappy en vrye vereniging.. 55
6.3 Kerk en onderwys.. 55
6.4 Kerk en ekumeniese betrekking 55
6.5 Tussen-orde... 56

REGLEMENTE

REGLEMENTE: FUNKSIONERING VAN DIE NG KERK IN OOS-KAAPLAND 57
Reglement 1: Ordereëls vir Kerkvergaderinge en Kommissies 57
Reglement 2: Reglement vir die Gemeentelike Kerkkantoor 69
Reglement 3: Reglement vir Ringswerksaamhede 71
Reglement 4: Reglement vir die Sinodale Kantoor.. 73
Reglement 5: Reglement vir die Sinodale Fondsekommissie.................................. 75
Reglement 6: Reglement vir Kerklike Fondse 76
Reglement 7: Reglement vir die Sinodale Regskommissie 80
Reglement 8: Reglement vir die Aktuarius 82
Reglement 9: Reglement vir die Hantering van Argief en Museummateriaal............ 83
Reglement 10: Reglement vir die Hantering van Registers 90
REGLEMENTE VAN DIE ALGEMENE SINODE 104
REGLEMENTE : PREDIKANTE 104
Reglement 10: Opleiding en Legitimasie van Predikante, Diensleraars en Standplaasleraars 104
Reglement 11: Bevoegdheid van Predikante, Diensleraars, Standplaasleraars, Proponente en Emeriti.. 118
Reglement 12: Beroeping, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikante, Diensleraars en Standplaasleraars 132
Reglement 13: Voltydse Predikantsposte 146
Reglement 14: Deeltydse Predikantsposte 149
Reglement 15: Tentmakerposte 152
Reglement 16: Vastetermyn Predikantspos 154
Reglement 17: Brugbediening.. 158
Reglement 18: Standplaas- en Diensleraarsposte 161
Reglement 19: Gekoppelde Predikantspos... 164

Reglement 20: Die Verlof van Predikante en Diensleraars 166

REGLEMENTE: TUG EN DISSIPLINE 170

Reglement 21: Die Bestuur van Diensverhoudinge vir Predikante / Diensleraars by Ongeskiktheid en Onvermoë 170

Reglement 22: Kerklike Tug en Vermaning 177

REGLEMENTE: APPÈL EN BESWAAR.. 191

Reglement 23: Hersiening (Revisie), Appèl, Gravamen (Beswaarskrif) en Prosedurele Beswaar... 191

REGLEMENT: KERKLIKE GOEDERE 200

Reglement 24: Kerklike Goedere 200

REGLEMENTE: GEMEENTES 213

Reglement 25: Gestuurdheid van die NG Kerk 213

Reglement 26: Die Verhouding tot Ander Kerk en Groepe.. 220

Reglement 27: Die Vermeerdering, Kombinering, Eenwording en Samesmelting van Gemeentes 233

VORMS VIR KERKLIKE GEBRUIK

Vorm 1 en 2: Doopseel 242

Vorm 3: Attestaat... 243

Vorm 4: Reisattestaat / Transit Attestation.. 244

Vorm 5: Bewys van lidmaatskap.. 245

Vorm 6: Verklaring vir ondertekening deur lidmate van ander kerkgenootskappe ... 246

Vorm 7: Verklaring insake lidmaatskap...247

Vorm 8: Aansoek om wysiging of laat inskrywing in die Doopregister..................... 248

Vorm 9: Aansoek om wysiging of laat inskrywing in die Lidmaatregister 250

Vorm 10: Akte van Bevestiging 252

Vorm 11: Akte van Demissie.. 253

Vorm 12: Akte van Demissie by Emeritaat... 254

Vorm 13: Geloofsbrief vir Ring en Sinode... 255

Vorm 14: Vorm vir die oproep van aangeklaagdes 256

Vorm 15: Vorm vir die oproep van getuies.. 257

Vorm 16: Konsepooreenkoms vir gebruik deur kerkrade binne die familie van NG Kerke ingeval van gelyktydige diens van die leraar in twee gemeentes 258

RIGLYNE WAT KERKORDE ARTIKELS EN REGLEMENTE AANVUL EN TOELIG

1. Beginsels, Besluite, Riglyne en Handleidings 259
2. Riglyne vir Beroepsbrief [Vergelyk die Kerkorde, Artikel 7 (nou Artikel 8)] 260
3. Riglyne vir Bediening in Buitengewone Omstandighede 260
4. Riglyne vir Bedienaars (Ouderlinge en Diakens met Bevoegdheid) 260
5. Riglyne vir Predikant Aftreeouderdom na 65 jaar 261
6. Riglyne vir die Doop van 'n Kind Ouer as Sewe 261
7. Riglyne vir die Bediening van die Nagmaal buite die Erediens 262
8. Riglyne vir Praktiese Hantering van Lidmaatskap 262
9. Riglyne vir Vergoeding aan Werkgewers 263
10. Riglyne vir Telefoon- / Elektroniese Vergaderings en Stemwyses 264
11. Riglyne vir die Beslegting van Kerklike Verskille 265
12. Riglyne vir die Hantering van Argief- en Museummateriaal.............................. 265
13. Riglyn vir die Hantering van Register Seksuele Misbruik / Wangedrag.............. 266
14. Riglyne vir die Ontwikkeling van Nuwe Geloofsgemeenskappe en (Kern)gemeentes 271

TUSSEN-ORDE

Tussen-Orde 282

GEDRAGSKODE VIR PREDIKANTE VAN DIE NG KERK

Gedragskode vir Predikante van die NG Kerk 292

BESLUITE WAT KERKORDE ARTIKELS EN REGLEMENTE AANVUL EN TOELIG

DIE BELYDENIS EN ORDE VAN DIE KERK 297

1. Bybel 297
2. Geloofswaarhede 299
3. Belydenis van Belhar.. 299

DIE AMPTE VAN DIE KERK 299

4. Beroepbaarheid van Predikante binne die Familie van NG Kerke 299

DIE VERGADERINGE VAN DIE KERK **300**
5. NG Kerkseel 300
DIE SAKRAMENTE **300**
6. Doop 300
7. Doop en Nagmaal: Samehang van die Sakramente in Verbonds-Teologiese Perspektief 305
8. Nagmaal 305
DIE ARBEID VAN DIE KERK **307**
9. Kerklied 307
10. Outeursreg en Sangbundels 308
BETREKKING VAN DIE KERK NA BUITE **308**
11. Kerkhereniging 308
AKTUELE EN ETIESE SAKE **311**
12. Bediening van Bevryding 311
13. Grondhervorming en Landelike Ontwikkeling 313
14. Selfdegeslagverbintenisse 315
15. Huwelik en Saamwoon 319
A TOT Z-BELEID **321**

Voorwoord - Algemene Sinode

'n Kerkorde is die beliggaming van die belydenis dat Jesus Christus self sy gemeente direk en persoonlik regeer deur sy Woord en sy Gees. Dit gee uitdrukking aan die feit dat Hy vir hierdie doel die volgende gebruik:

- die besondere ampte (hoofstuk 2);
- die verskillende vergaderings – die ampte in 'n kerkraad, die gemeentes in rings- en sinodale verband, en die sinodes in algemene sinodale verband (hoofstuk 3);
- die gemeentelike werksaamhede – erediens, sakramentbediening, barmhartigheidsbediening, jeugbediening, ens. (hoofstuk 4);
- die kerklike dissipline (hoofstuk 5);
- die kerk in verhouding met ander samelewingsverbande (hoofstuk 6).

Hoofstuk 1 anker die NG Kerk in dié Woord waardeur Christus regeer, en wat ons in ooreenstemming daarmee glo; verwoord ons verstaan van ons Godgegewe plek en rol in dié samelewing waarin ons kerk is; en die funksie en aard van ons kerklike ordening. Deur Jesus Christus se regering word sy gemeentes opgebou en uitgestuur om die Goeie Nuus uit te dra dat Hy die Verlosser, Hoop en Koning van die wêreld is, ook van Suid- Afrika in die eerste kwart van die 21e eeu.

'n Goeie kerkorde behoort dus altyd kontekstueel bruikbaar te wees, terwyl dit vashou aan die teologiese struktuur wat vir die Christus-regering optimaal ruimte gee. Daarom is daar artikels, reglemente en besluite wat nuut geformuleer en anders verwoord is in vergelyking met die vorige een (en alle voriges), terwyl die hoofstukindeling sedert 1962 dieselfde bly. Dit pretendeer nie om volmaak te wees en vir elke situasie voorsiening te maak nie. Dit word egter aangebied as 'n eerlike poging van Algemene Sinode 2023 om die ruimte oop te hou vir Christus om direk deur sy Woord en sy Gees in sy gemeentes en die verskillende gestaltes van kerkverband te regeer.

Ons gebed is dat dit daarom in die huidige landskap 'n betroubare roetekaart sal wees sodat die Goeie Nuus vrylik in Suidelike Afrika en elke ander plek waar daar 'n Nederduitse Gereformeerde gemeente is, sal versprei en grondvat.

Vergun my 'n besondere dankwoord aan die Dagbestuur van die ATR, by name dr. Dewyk Ungerer, di. Charl Stander en Christo Weideman vir baie harde werk om goed deurdagte veranderings aan Kerkorde-artikels en reglemente by Algemene Sinode 2023 aan te beveel, en om hierdie dokument persklaar te maak. Die waardevolle kommentaar en insette van die hele ATR-span, in besonder ds. Pieter Swanepoel, verdien spesiale vermelding.

Dr. Bertus Celliers
Voorsitter: Algemene Taakspan Regte

Inleiding - Sinode van Oos-Kaapland

Die Sinode sou kon volstaan met die Kerkorde as die riglyn vir hoe in die Kerk gehandel moet word. Uit die praktyk blyk dit egter te vaag te wees vir talle konkrete situasies wat in die gemeentes, ringe en by die Sinode ontstaan. Daarom word daar bepalinge en reglemente opgestel sodat die beginsels van die Kerkorde meer praktiese waarde verkry.

Die gevaar by die Bepalinge en Reglemente is tweeledig. Aan die een kant kan dit wetties word. Dan raak dit so ingewikkeld en riskant dat die meeste leraars en kerkrade wegskram van die gebruik daarvan. Aan die ander kant kan dit so algemeen bly dat dit nie in praktiese situasies grondvat nie.

Indien die Bepalinge en Reglemente egter weer vir elke praktiese situasie voorsiening probeer maak, is daar 'n hele aantal voorskrifte wat nie in 'n bepaalde gemeente van toepassing is nie. Dan moet die kerkraad besluit watter bepalinge vir hom geld en watter kan hy ignoreer. Die gevolg hiervan is dat die Bepalinge en Reglemente dan relatief raak en sy gesag inboet.

Die formaat waarin hierdie weergawe gegiet is, is 'n poging om by die gevare en probleme verby te kom. Elke kategorie het 'n eie funksie en moet daarvolgens aangewend word. So kan die Bepalinge nie fungeer sonder die Artikels van die Kerkorde nie en probeer dit nie in die plek daarvan kom nie. Die twee moet saam gelees word. Ter verduideliking geld dan die volgende:

Die **Artikels** is die Kerkorde van die Algemene Sinode en stel die beginsels waarvolgens die orde in die NG Kerk gehandhaaf word. Die **Bepalinge** is die Sinode se uitwerk van die Kerkorde sodat dit uitgevoer kan word in die sinodale gebied. Elke lidmaat en kerkvergadering is gebind aan die Kerkorde (Artikels) en Bepalinge.

Die **Aantekeninge** is 'n praktiese weg waarlangs uitvoering aan die Artikel en Bepalings gegee kan word, maar is nie die enigste moontlikheid nie. Die **aantekeninge** kan dus gebruik word as **'n handleiding by die Kerkorde, Bepalinge en Reglemente** sonder dat dit die bindende gesag van eersgenoemde het. Die aantekeninge gee dan ook die ruimte om soms 'n verduideliking of kommentaar by die artikel en bepaling te voeg.

Die **Reglemente is Bepalinge** wat rondom 'n onderwerp, funksie of amp saamgevoeg is om dit makliker te vind. Reglemente het dieselfde bindingsgesag as die Bepalinge. Verwysings na Reglemente van die Algemene Sinode word met AS voor die reglementnommer aangedui, andersins verwys dit na reglemente van die Sinode van Oos-Kaapland.

Goedgekeur en onderteken deur die Sinodale Kommissie op
20 November 2025

Ds Jan Grobbelaar (Aktuarius)

DIE KERKORDE EN AANVULLENDE BEPALINGE

HOOFSTUK 1

DIE BELYDENIS, AARD EN ORDE VAN DIE KERK

Artikel 1

Die Nederduitse Gereformeerde Kerk staan gegrond op die Bybel as die heilige en onfeilbare Woord van God. Die leer wat die kerk in ooreenstemming met die Woord van God bely, staan uitgedruk in die Formuliere van Eenheid soos vasgestel op die Sinode van Dordrecht in 1618-1619, naamlik die sewe en dertig artikels van die Nederlandse Geloofsbelydenis, die Heidelbergse Kategismus en die vyf Dordtse Leerreëls.

Artikel 2

Die Nederduitse Gereformeerde Kerk is deur God Drie-enig geroep om deel te neem aan die missie van God in die wêreld. Die kerk word deur die Heilige Gees opgebou om God se eer te dien en verkondig die bediening van versoening en die heil van Christus.

Artikel 3

3.1 Waar die Woord van God eis dat in die gemeente van Christus alles welvoeglik en ordelik moet toegaan (1 Kor. 14:40), word in die volgende artikels 'n aantal bepalinge gegee vir die lewe en werk van die kerk met die oog op die volbrenging van sy taak en roeping ooreenkomstig die Heilige Skrif en die belydenis.

3.2 Hierdie bepalinge handel oor die ampte in die kerk, die vergaderinge van die kerk, die werksaamhede van die kerk, regering en tug van die kerk en die betrekkinge van die kerk na buite.

3.3 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk reël sy eie interne orde op grond van sy onvervreembare roeping en interne bevoegdheid as kerk van Jesus Christus en ook op grond van sy reg tot vryheid van godsdiens.

HOOFSTUK 2

DIE AMPTE VAN DIE KERK

2.1 Algemene bepalinge

Artikel 4

4.1 Christus verrig al die dienswerk in sy kerk en koninkryk deur sy Woord en Gees. Hy doen dit onder meer deur gebruik te maak van:

4.1.1 die dienswerk[1] van die drie besondere ampte in die kerk, te wete:

[1] Vergelyk Artikel 10 van die *Kerkorde*.

- dié van predikant[2], diensleraar en standplaasleraar
- dié van ouderling,
- dié van diaken,

om die gelowiges toe te rus vir hulle dienswerk in die kerk en die wêreld; én

4.1.2 die dienswerk van al die gelowiges[3].

4.2 Die drie besondere ampte is gelykwaardig, maar word in opdrag en werk onderskei. By die uitoefening van hulle roeping mag geen ampsdraer oor ander ampsdraers heerskappy voer nie, aangesien Christus die enigste Hoof, Koning en Meester van sy kerk is.

Artikel 5

Niemand mag in die kerk van Christus in een van die besondere ampte dien sonder dat die persoon:

- op wettige wyse beroep (of verkies) is,
- die nodige approbasie verkry het, en
- bevestig is nie.

2.2 Predikante, proponente, diensleraars en standplaasleraars

Artikel 6

6.1 Vir die toelating tot die bediening van die Woord word vereis:

6.1.1 geskiktheid vir die amp[4];

6.1.2 deeglike teologiese opleiding[5]; en

6.1.3 ondertekening van die legitimasieverklaring waarin die ondertekening van die Formuliere van Eenheid vervat is.

6.2 Die Algemene Sinode bepaal die vereistes vir die opleiding, die aard en die toesig daaroor en die plekke waar dit moet geskied op aanbeveling van die Algemene Kuratorium.

6.3 Die Algemene Kuratorium word saamgestel deur die Algemene Sinodale Moderamen aan die hand van die reglement van die Algemene Kuratorium en funksioneer volgens *Reglement 10 vir die Algemene Kuratorium*.

---

[2] "Predikant" verwys ook na "bedienaar van die Woord", "leraar", "evangeliedienaar" en het die begrippe ooreenstemmende betekenisse. Waar in hierdie Kerkordeboek na die manlike verwys word, sluit dit ook die vroulike in en omgekeerd, tensy spesifiek anders vermeld.

[3] Vergelyk die Kerkorde Artikel 55.

[4] Vergelyk *Reglement 11 vir die Opleiding en Legitimasie van Predikante, diensleraars en standplaasleraars* 4.1.1.

[5] Vergelyk *Reglement 11 vir die Opleiding en Legitimasie van Predikante, diensleraars en standplaasleraars* 4.1.2.

Artikel 7

Die verlening van bevoegdheid om as predikant, diensleraar of standplaasleraar beroep te word, die behoud daarvan en die beëindiging daarvan, geskied deur die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde.

Artikel 8[6]

8.1 'n Predikant, diensleraar of standplaasleraar word vir diens aan 'n gemeente beroep deur die kerkraad van die gemeente, met approbasie deur die gemeente en goedkeuring deur die ring.

8.2 'n Predikant/diensleraar word vir diens aan die kerkverband deur 'n kerkvergadering of sy gevolmagtigde benoem, met approbasie deur die kerkverband en goedkeuring deur die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie.

8.3 Die bevestiging van 'n predikant, diensleraar of standplaasleraar vir diens aan 'n gemeente geskied nadat goedkeuring daartoe verleen is deur die ring of sy gevolmagtigde.

8.4 Die bevestiging van 'n predikant/diensleraar vir diens aan die kerkverband geskied nadat goedkeuring daartoe verleen is deur die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie.

8.5 Die bevestiging van 'n proponent geskied met handoplegging.

8.6 'n Predikant/diensleraar wat 'n beroep na 'n ander gemeente aangeneem het of 'n benoeming vir diens aan die kerkverband aanvaar het, ontvang 'n akte van demissie van die kerkvergadering in wie se diens gestaan is.

8.7 'n Predikant, diensleraar of standplaasleraar wat emeriteer, ontvang 'n akte van emeritaat.

Artikel 9

<u>Predikant</u>

9.1 Die amp van die predikant fokus op die bediening van die Woord in al sy gestaltes.

9.2 Die predikant is geroep om 'n volgeling van Christus te wees en sy lewe te wy in diens van die Here en sy kerk.

9.3 Die predikant funksioneer in 'n gemeente, in die kerkverband en in die diens van die kerk in die wêreld.

9.4 In die gemeente aanvaar die predikant verantwoordelikheid vir onderskeiding, die bestudering en verkondiging van die Woord van God, die bediening van die sakramente, die diens van die gebede en dissipelskap. Die predikant is ook saam met die ander ampte verantwoordelik vir:

- eredienste,

[6] Vergelyk *Reglement 12 vir die Beroep, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikant, Diensleraar en Standplaasleraar*.

- die opbou van die gemeente,
- onderrig en toerusting van gelowiges vir hulle dienswerk,
- die gemeente se dienswerk in die wêreld,
- leiding en organisering van die gemeente,
- uitoefening van Christelike liefde en tug,
- pastorale versorging,
- kerkplanting,
- die voortdurende ontwikkeling van bedieningsvaardighede.

Die kerkraad onderskei en bepaal, saam met die predikant, die wyse waarop dié verantwoordelikhede, in lyn met bepaalde begaafdhede, uitgeleef word en vervat dit in 'n diensooreenkoms.

9.5 Die predikant neem ook deel aan die gesamentlike bediening van die kerkverband in die onderskeie kerklike vergaderinge en ekumeniese verhoudings.

9.6 As deel van die dienswerk van die kerkverband aan die wêreld tref die kerkverband reëlings oor wyses waarop die predikant diensbaar is in die kerk en in die wêreld.

<u>Diensleraar</u>

9.7 Die diensleraar is geroep om 'n volgeling van Christus te wees en sy lewe te wy in diens van die Here en sy kerk.

9.8 Die diensleraar funksioneer in 'n gemeente, in die kerkverband en in die diens van die kerk in die wêreld.

9.9 Die diensleraar fokus op die toegespitse bediening in 'n spesifieke spesialisasieveld van opleiding.

Artikel 10

'n Predikant, diensleraar en standplaasleraar mag geen ampspligte (vergelyk Artikel 9 van die *Kerkorde*) onder lidmate van 'n ander gemeente verrig sonder die toestemming van daardie kerkraad nie.

Artikel 11

11.1 'n Predikant, diensleraar en standplaasleraar kan die kerklike bediening slegs om ernstige en gewigtige redes verlaat. Die persoon hou op om predikant, diensleraar of standplaasleraar te wees wanneer hy/sy nie meer in diens van 'n gemeente staan of kerklike werk verrig nie. Die persoon kan egter vooraf van die Algemene Taakspan Predikantesake verlof ontvang om proponentsbevoegdheid te behou.

11.2 Sodanige behoud van bevoegdheid kan alleen verleen word indien die betrekking wat aanvaar word, 'n geestelike karakter dra wat regstreeks met die verkondiging van die Woord in verband staan en ten bate van die Nederduitse Gereformeerde Kerk geag word.

11.3 Indien daar ander gewigtige redes is, kan sodanige behoud van bevoegdheid alleen verleen word indien die Algemene Taakspan Predikantesake, op grond van

aanbevelings van die kerkraad en die ring, oordeel dat daar genoegsame bona fide redes[7] is om sodanige bevoegdheid te behou om 'n ander betrekking[8] te aanvaar.

Artikel 12

12.1 Die predikant, diensleraar en standplaasleraar word vir die uitvoering van die amp of bediening deur 'n kerkvergadering (kerkraad, ring, sinode, Algemene Sinode) in diens gestel.

12.2 Die predikant, diensleraar en standplaasleraar is, as geroepene van die Here deur sy kerk, aan die Here én aan die betrokke kerkvergadering verantwoording verskuldig.

12.3 Die kerkvergadering gee aan die predikant, diensleraar en standplaasleraar die respek en ondersteuning wat 'n geroepene van die Here en sy kerk in staat kan stel om die amp en bediening effektief uit te voer.

12.4 Indiensneming en diensbeëindiging geskied deur die betrokke kerkvergadering in wie se diens die predikant, diensleraar en standplaasleraar staan.

12.5 Slegs persone wat die nodige ampsbevoegdheid het (vergelyk Artikel 7 van die *Kerkorde*) kan in 'n gemeente of in die kerkverband as predikant, diensleraar en standplaasleraar dien.

12.6 Die predikant, diensleraar en standplaasleraar se dienste word met onmiddellike effek beëindig by verlies van bevoegdheid ingevolge *Reglement 11 vir die Bevoegdheid van Predikante, Diensleraars, Standplaasleraars, Proponente en Emeriti*.

12.7 Die betrokke kerkvergadering kan die dienste van 'n predikant, diensleraar en standplaasleraar in die volgende gevalle beëindig[9]:

12.7.1 op grond van wangedrag;

12.7.2 op grond van gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering;

12.7.3 op grond van die gemeente of kerkverband se bedienings- en bedryfsvereistes.

Artikel 13

Die gemeente of kerkverband in wie se diens 'n predikant, diensleraar of standplaasleraar staan, sien om na die persoon se geestelike, emosionele en fisieke behoeftes, is medeverantwoordelik vir die bedieningsontwikkeling en is verantwoordelik vir die lewensonderhoud soos ooreengekom[10].

---

[7] *Bona fide* redes is wanneer 'n predikant, diensleraar of standplaasleraar bedank uit die werkkring sonder dat daar enigsins sprake is van dissiplinêre en/of tugoptrede. Redes kan inhou dat die predikant, diensleraar of standplaasleraar vir die huidige nie die weg oopsien om voort te gaan met die bediening nie.

[8] Met die toekenning van proponentsbevoegdheid kan die volgende ook oorweeg word, naamlik: "dra die ander betrekking 'n geestelike karakter wat regstreeks met die verkondiging van die Woord in verband staan en ten bate van die Nederduitse Gereformeerde Kerk geag word?"

[9] Vergelyk *Reglement 21 vir die Bestuur van Diensverhoudinge vir Predikante/diensleraars by Ongeskiktheid en Onvermoë*.

[10] Vergelyk die A tot Z-beleid vervat in die Kerkordeboek of geplaas op die webblad van die NG Kerk www.ngkerk.org.za.

Bepaling 13

Die lewensonderhoud van predikante

13.1 Die vergoeding van predikante word onderhandel met verrekening van die riglyn wat jaarliks deur die Taakspan van die Algemene Sinode aanbeveel word, soos gepubliseer deur die NG Kerk in Oos-Kaapland, en sluit onder andere die volgende in:

13.1.1 Lewensonderhoud volgens riglyne van die traktementskaal;

13.1.2 'n motor- of vervoertoelaag met die Oos-Kaaplandse sinodale besluit as riglyn;

13.1.3 Gratis behuising van 'n pastorie waarop die predikant aan die hand van SAID-formule belas word, of 'n behuisingsubsidie wat onderhandel word;

13.1.4 'n kommunikasietoelaag;

13.1.5 die instandhouding van die werkgewersbydrae tot die Predikante Pensioenfonds van die NG Kerk in Suid-Afrika deur die kerkraad ten behoewe van die predikant; en

13.1.6 die betaling van 50% van die premie van 'n mediese fonds.

> ***Aantekening***
>
> *Diensleraars skakel in by die Amptenare en Diensleraars Voorsorgfonds van die NG Kerk in Suid-Afrika.*
>
> *Die pakket kan na behoefte binne die raamwerk van en onderworpe aan ter saaklike wetgewing en sinodale besluite gestruktureer word.*
>
> *Die Sinode verplig alle predikante in die sinodale gebied om aan 'n mediese fonds te behoort.*

13.2 Vervoerkoste

13.2.1 Die gemeente wat beroep het, sorg vir die vervoer van die beroepene se goedere.

13.4 Verlof van predikante

Sien Reglement AS20.

Artikel 14

14.1 'n Predikant, diensleraar of standplaasleraar emeriteer op die ouderdom soos deur die Algemene Sinode bepaal[11].

14.2 'n Predikant, diensleraar of standplaasleraar wat weens verswakte gesondheid, ouderdom of andersins uit die diens tree en daarvoor kwalifiseer, ontvang die voordele volgens die bepalinge van die betrokke pensioenfonds.

14.3 'n Emeritus ouer as die voorgeskrewe aftreeouderdom kan, met goedkeuring van die ring, vir 'n bepaalde termyn en vir 'n bepaalde taak beroep word[12].

14.4 'n Emeritus wat weens verswakte gesondheid geëmeriteer het, moet eers weer beroepbaar gestel word deur die Algemene Taakspan Predikantesake nadat skriftelik

[11] Vergelyk *Riglyn 5: Predikant: aftreeouderdom*.

[12] Vergelyk *Reglement 16 vir Vastetermynpredikantsposte*, punt 4.

aansoek gedoen is by die Algemene Taakspan Predikantesake. Hierdie aansoek moet vergesel wees van:

14.4.1 'n toepaslike mediese sertifikaat en

14.4.2 aanbeveling van die ring.

14.5 Emeriti jonger as die voorgeskrewe aftreeouderdom mag in enige predikantspos beroep word.

Bepaling 14

Emeritering, bedanking of afsterwe van 'n predikant

14.1 Die verlening van demissie by emeritering

14.1.1 By emeritering word demissie deur beide die kerkraad en die ring verleen na skriftelike aansoek by beide en die afkondiging daarvan op twee opeenvolgende Sondae in die gemeente.

> ***Aantekening***
>
> *1 Die aansoek behoort minstens drie maande voor beoogde emeritering by die ringskriba/Pensioenkantoor ingehandig te word.*
>
> *2 Dieselfde prosedure geld vir 'n predikant wat uit die gemeente bedank nadat hy/sy by die Algemene Taakspan Predikantesake verlof tot die behoud van sy/haar bevoegdheid verkry het.*
>
> *3 In geval van beswaar kan die ringskommissie voorlopig demissie weier en verslag doen aan die eersvolgende vergadering van die ring wat na bevinding van sake handel.*
>
> *4 Indien 'n emeritus sy/haar aanstelling as huweliksbevestiger wil behou, moet sy/haar aansoek en nuwe adres die kennisgewing vergesel.*

14.2 Afsterwe van 'n predikant

14.2.1 Die kerkraad gee dadelik kennis aan die konsulent indien daar nie 'n medepredikant is nie.

14.2.2 Wanneer 'n predikant/diensleraar/standplaasleraar wat in diens van 'n gemeente staan te sterwe kom, is sy/haar huweliksmaat en afhanklike kinders geregtig op die volledige vergoedingspakket totdat die pensioenvoordele uitbetaal, met 'n maksimum van drie maande (reistoelae uitgesluit), asook drie maande behuisingsvoordele.

Bogenoemde reëlings is ook van toepassing in geval van die afsterwe van predikante in diens van die kerkverband.

> ***Aantekening***
>
> *Indien hy/sy 'n eie huis bewoon en toelae ontvang, ontvang die eggenoot en/of afhanklike kinders dit vir drie maande na sy/haar dood.*

14.3 Predikante Pensioenfonds

Elke kerkraad wat 'n predikant beroep of sinodale kommissies wat predikante benoem, is verplig om voorsiening te maak vir pensioenvoorregte volgens die Reëls van die Predikante Pensioenfonds van die NG Kerk in Suid-Afrika.

2.3 Ouderlinge en diakens

Artikel 15

15.1 Ouderlinge en diakens onderskryf met hulle bevestiging hulle instemming met die belydenis van die kerk en die *Kerkorde*.

15.2 Daar behoort 'n gereelde wisseling van ouderlinge en diakens te wees. Die dienstyd van ouderlinge en diakens word deur die kerkraad gereël.

Bepaling 15

Die verkiesing van kerkraadslede

15.1 Tot ouderlinge en diakens word verkies die toegewydste en kundigste lidmate van die gemeente.

> ***Aantekening***
>
> *Daar word gepoog om so af te wissel dat die meeste lidmate moontlik die geleentheid het om as kerkraadslede te dien.*

15.2 Kerkraadslede word verkies deur 'n gekonstitueerde kerkraadsvergadering behalwe wanneer die stigtingsvergadering van 'n afgestigte gemeente die kerkraadslede verkies.

> ***Aantekening***
>
> *Die byeenroeping en afkondiging van 'n gewone en buitengewone kerkraads-vergadering word behandel in Artikel 28.3 en Bepaling 27.2.1, en die verkiesing van kerkraadslede in 'n nuwe gemeente in Reglement AS27.1.1.7.*

15.3 Die prosedure

15.3.1 Elke stemming geskied met geslote stembriewe.

15.3.2 Eers word 'n groslys gevorm deurdat elke stemgeregtigde nie meer name op een stembrief plaas as die getal persone wat gekies moet word nie.

> ***Aantekening***
>
> *Indien die kerkraad van 'n kommissie van pre-advies gebruik maak, verhinder dit nie lede om name op die groslys te plaas nie.*

15.3.3 Hierdie groslys word gesuiwer volgens Bepaling 15.1. Daarna kan die voorsitter nie-propagandistiese inligting in verband met die genomineerdes verstrek.

> ***Aantekening***
>
> *Die mededeling van inligting moet positief, saaklik, beheers en tot feite beperk wees.*

15.3.4 Uit hierdie groslys word vir die vereiste aantal ouderlinge of diakens gestem.

> ***Aantekening***
>
> *1 Indien daar nie genoeg name op die groslys is om 'n keuse tussen persone te maak nie, word die keuse uitgeoefen deur vir elke naam "Ja" of "Nee" te stem.*
>
> *2 Slegs met die verlof van die vergadering mag 'n lid buite stemming bly (vgl. Reglement 1 punt 8.3). Dan word die volstrekte meerderheid bepaal deur die getal stemme wat uitgebring is.*

15.3.5 Word die volstrekte meerderheid nie by hierdie stemming verkry nie, vind daar 'n nuwe stemming plaas uit die name op die groslys wat die meeste stemme verkry het en saam 'n volstrekte meerderheid van stemme op hulle verenig het.

15.3.6 Kry twee of meer name 'n gelyke aantal stemme sodat meer name verkry is as wat vereis word, word die benodigde aantal name deur herstemming gevind. As die stemme staak, beslis die lot na aanroeping van die Naam van die Here.

> ***Aantekening***
>
> *By die verkiesing van kerkraadslede vir nuut afgestigte gemeentes word gehandel volgens Reglement AS27.*

15.4 Kennisgewing van die verkiesing geskied skriftelik en sonder versuim aan die verkosenes.

> ***Aantekening***
>
> *Daar moet op gelet word dat die verkiesing nie geldig is voordat die goedkeuring van die gemeente verkry is nie. Gemeentes volg gewoonlik een van twee prosedures:*
>
> *a) Die kennisgewing meld dat die verkiesing onderworpe is aan die goedkeuring van die gemeente; of*
>
> *b) 'n Aanvanklike mondelinge kennisgewing word na die tweede afkondiging opgevolg met die amptelike skriftelike kennisgewing.*

15.5 Die verkosenes reageer binne agt dae na die tweede afkondiging skriftelik op die verkiesing.

15.6 Skriftelike beswaar kan by die voorsitter van die kerkraad gemaak word teen een of meer van die verkosenes deur enige ongesensureerde lidmaat voor of op die dag van die tweede afkondiging.

> ***Aantekening***
>
> *1 By ontvangs van die beswaar belê die voorsitter so spoedig moontlik 'n kerkraadsvergadering of verwys die beswaar na die kerkraad se gevolmagtigde kommissie om die beswaar te oorweeg.*
>
> *2 Bevind die kerkraad of sy gevolmagtigde die beswaar ongegrond, vind die bevestiging plaas (tensy die beswaarde hom/haar op die ring beroep).*
>
> *3 Bevind die kerkraad die beswaar gegrond, verval die verkiesing van die betrokke persoon en word so gou moontlik 'n ander in sy/ haar plek gekies.*
>
> *4 Is die besware van so 'n aard, word verder gehandel volgens die voorskrifte van die tug.*

15.7 Die bevestiging vind slegs plaas indien die lidmaatskap van die verkosene in die register ingeskryf is.

> ***Aantekening***
>
> *1 Die bevestiging geskied so gou moontlik op versoek van die kerkraad deur iemand wat kragtens Reglement AS11.2 die bevoegdheid daartoe het.*
>
> *2 Dienende kerkraadslede bly in diens totdat hulle opvolgers bevestig is tensy die kerkraad 'n bedanking onvoorwaardelik aanvaar.*
>
> *3 Herkose kerkraadslede word weer bevestig vir die nuwe termyn.*

15.8 Die dienstermyn van 'n kerkraadslid is twee opeenvolgende jare tensy anders besluit deur die kerkraad.

> ***Aantekening***
>
> *1 Indien 'n diaken tot ouderling (of andersom) verkies word voordat sy/haar termyn verstryk het en hy/sy dit aanvaar, word hy/sy vir 'n nuwe termyn bevestig.*
>
> *2 Die termyn van 'n plaasvervanger word deur die kerkraad bepaal. Elke verkosene word vir sy/haar eie termyn bevestig.*

15.9 Om die balans te behou tussen die getal kerkraadslede wat aftree en die getal wat na die volgende jaar aanbly, kan kerkrade met toestemming van die ring 'n aantal lede vir 'n termyn van een jaar verkies.

15.10 Alle vakatures word so spoedig moontlik gevul.

Artikel 16

16.1 Die amp of bediening van die ouderling is gerig op geestelike onderskeiding en leiding, versorging, bestuur en toesig, en omvat:

16.1.1 die toerusting van lidmate vir hulle dienswerk;

16.1.2 die regering van die gemeente;

16.1.3 die doen van huisbesoek;

16.1.4 die uitoefening van opsig en tug;

16.1.5 waaksaamheid oor die suiwerheid van die leer;

16.1.6 medeverantwoordelikheid vir die kategetiese onderwys;

16.1.7 die roeping om ander na Christus te lei;

16.1.8 die lei van eredienste waar die kerkraad en die ring daartoe vergunning gegee het[13];

16.1.9 dissipelskap en

16.1.10 ander opdragte wat deur die kerkraad bepaal word in die lig van artikel 16.1.

16.2 Die kerkraad bepaal met inagneming van artikel 16.1.1 tot 16.1.10 van die *Kerkorde* die bedienings-verantwoordelikheid van elke ouderling.

---

[13] Vergelyk Artikel 48.3.5 van die *Kerkorde* en Riglyn 4: *Riglyne vir Bedienaars (Ouderlinge en Diakens met Bevoegdheid)*.

Artikel 17

17.1 Die amp of bediening van die diaken is gerig op praktiese dienswerk. Dit begin in die erediens, en gaan vandaar uit na die gemeente en die wêreld waarin die lidmate leef. Die diakenamp omvat:

17.1.1 die toerusting van lidmate vir hulle dienswerk;

17.1.2 die opheffing, vertroosting en ondersteuning van almal wat in een of ander opsig barmhartigheidsdiens benodig;

17.1.3 die insameling en besteding van middele wat vir die diakonale werk nodig is;

17.1.4 die organisering en leiding van die barmhartigheidsbediening van die gemeente;

17.1.5 die lei van eredienste waar die kerkraad en die ring daartoe vergunning gegee het[14];

17.1.6 ander opdragte wat deur die kerkraad bepaal word in die lig van artikel 17.1.

17.2 Die kerkraad bepaal met inagneming van artikel 17.1.1 tot 17.1.6 van die *Kerkorde* die bedienings-verantwoordelikheid van elke diaken.

HOOFSTUK 3

DIE VERGADERINGE VAN DIE KERK

3.1 Algemene bepalinge

Artikel 18

Daar is vier kerkvergaderinge: kerkraad, ring, sinode en Algemene Sinode.

Artikel 19

Die opsig oor, die regering van en die tug en/of dissipline in die kerk word aan hierdie vergaderinge toevertrou.

Artikel 20

20.1 Die vergaderinge het, elkeen na sy eie aard en funksie, 'n kerklike gesag[15] deur Christus aan hulle toevertrou.

20.2 Die gesag van die ring, na aanleiding van sy aard en funksie, oor die kerkraad is dieselfde as dié van die Sinode en die Algemene Sinode, na aanleiding van elkeen se eie aard en funksie, oor die kerkverband.

Artikel 21

Die kerkvergaderinge behandel sake vanuit kerklike perspektief, in die lig van die Woord van God en op kerklike wyse.

---

[14] Vergelyk *artikel 48.3.5* van die *Kerkorde*.

[15] Vergelyk *Artikel 4* en *21* van die *Kerkorde*.

Artikel 22

22.1 In meerdere vergaderinge word alleen die sake behandel wat daar tuis hoort of daarheen verwys is deur mindere vergaderinge en wat nie in mindere vergaderinge afgehandel kon word nie.

22.2 'n Meerdere vergadering het die bevoegdheid om 'n saak wat 'n mindere vergadering moes afhandel, onder die volgende omstandighede te hanteer:

22.2.1 waar 'n mindere vergadering nie bestaan nie; en

22.2.2 in die geval van onvermoë of wanbestuur by die mindere vergadering.

22.3 'n Meerdere vergadering kan in die geval van wanbestuur of onvermoë 'n mindere vergadering ontbind en hersaamstel en/of onder die meerdere vergadering se bestuur plaas.

Artikel 23

Kerklike appèl, gravamen (beswaarskrif) en hersiening (revisie)

23.1 Die besluite van vergaderinge of hulle gevolmagtigdes is bindend, in soverre dit nie in stryd is met die Woord van God, die belydenis van die kerk en die *Kerkorde* nie (sien Artikel 1 en 2).

23.2 Alle ampsdraers en lidmate van die kerk word daartoe opgeroep om voortdurend met die Woord van God, die belydenis en die *Kerkorde* as maatstaf die werk van vergaderings en ampsdraers te beoordeel.

23.3 Besluite van kerkrade, ringe en sinodes kan by wyse van appèl of aansoek om hersiening (revisie) heroorweeg word volgens voorskrifte van die reglement.

23.4 In die geval van 'n besluit van die Algemene Sinode, kan 'n proseduriële beswaar, gravamen oor leerstellige sake (beswaarskrif) of aansoek om hersiening (revisie) aan die Algemene Sinode gerig word.

23.5 Iemand wat appelleer, 'n gravamen (beswaarskrif) indien, of aansoek doen om hersiening (revisie) is verplig om die appèl, gravamen (beswaarskrif), aansoek om hersiening (revisie) of proseduriële beswaar in te dien in ooreenstemming met die reglement wat deur die Algemene Sinode daarvoor goedgekeur is.

23.6 Lidmate, ampsdraers en predikante/diensleraars/standplaasleraars in diens van die kerkverband van die Nederduitse Gereformeerde Kerk mag hulle nie tot die burgerlike hof wend in hulle beswaar teen 'n kerkvergadering se besluit(e) nie, voordat hulle nie eers die kerklike middele tot hulle beskikking aangewend en uitgeput het nie.

Artikel 24

Die handelinge van elke vergadering word daagliks met Skriflesing en gebed begin en met danksegging beëindig.

Artikel 25

Elke vergadering het 'n voorsitter wat verantwoordelik is vir die leiding en ordelike verloop van die vergadering, en 'n skriba wat die handelinge van die vergadering opteken.

3.2 Besondere bepalinge

3.2.1 Die kerkraad

Artikel 26

26.1 Elke gemeente het 'n kerkraad aan wie die opsig oor, die regering van en die tug en/of dissipline in die gemeente toevertrou is.

26.2 Die kerkraad bestaan uit al die predikante/diensleraars/standplaasleraars asook die ouderlinge en diakens[16].

Bepaling 26

26.1 Wykskerkrade mag bepaalde funksies namens die kerkraad behartig solank dit nie bots met die *Kerkorde*, Bepalinge en Reglemente of besluite van die Algemene Sinode of Sinode van Oos-Kaapland nie.

> ***Aantekening***
>
> *1 'n Wykskerkraad bestaan gewoonlik uit die wyke wat deur een van die predikante bedien word en kan op besluit van die kerkraad afsonderlik vergader.*
>
> *2 Die wykskerkraad het die bevoegdheid van 'n kommissie van die kerkraad en vervang nie die kerkraad nie. Wykskerkraadslede woon dus ook die kerkraadsvergadering by.*

26.2 Elke NG Gemeente bestaan uit:

26.2.1 die belydende lidmate;

> ***Aantekening***
>
> *1 Dit is moontlik dat lidmate om bona fide redes tot 'n ander gemeente wil behoort as die gemeente in wie se grense hulle woon.*
>
> *2 Die volgende dien as riglyn vir die ordelike hantering van lidmaatskap oor gemeentegrense heen:*
>
> *a) 'n Lidmaat wat verkies om by 'n ander gemeente in te skakel, vra skriftelik verlof daartoe by die kerkraad van die gemeente waar hy/sy woon.*
>
> *b) Indien die kerkraad tevrede is met die bona fides van die versoek, gee hy skriftelik verlof aan die lidmaat om by 'n ander gemeente aansoek te doen om daar lidmaat te word.*
>
> *c) Die lidmaat doen met voorlegging van die skriftelike verlof van sy/haar gemeente aansoek om lidmaatskap by die ander gemeente.*
>
> *d) Die ander gemeente oorweeg die aansoek en vergewis hom van die lidmaat se motivering en bereidheid om volledig by die gemeente in te skakel en sy/haar verantwoordelikhede as lidmaat na te kom, asook sy/haar bereidheid om hom/haar*

[16] Vergelyk *Nederlandse Geloofsbelydenis* Artikel 30. Die beginsel word gehandhaaf dat alle predikante, ouderlinge en diakens in die kerkraad (kerkraad en/of gedesentraliseerde kerkrade) moet dien (vergelyk artikels 26.2 en 27.1).

aan die opsig en tug van die gemeente te onderwerp. Die gemeente is nie verplig om so 'n aansoek te aanvaar nie.

e) Indien laasgenoemde kerkraad besluit om die lidmaat wel te aanvaar, stel hy die oorspronklike gemeente skriftelik daarvan in kennis dat hy die aansoek aanvaar het en dat hy, by ontvangs van die lidmaat se attestaat/bewys van lidmaatskap volle verantwoordelikheid van die lidmaat se versorging sal aanvaar.

3 Gemeentes en kerkrade weerhou hulle daarvan om lidmate binne ander gemeentes se grense te werf (AS 1994).

26.2.2 die dooplidmate;

Aantekening

Dooplidmate wie se ouers lidmate van die gemeente is en ander dooplidmate wie se domisilie in die gemeente is tel tot die gemeente (sien Bepaling 50 Aantekening 1 en 2).

26.2.3 die nog ongedoopte kinders van belydende lidmate wat kragtens die verbond van God in betrekking tot die gemeente staan.

26.3 Lidmaatskap van die gemeente verval wanneer:

26.3.1 iemand van die gemeente afgesny word deur middel van die tug;

Aantekening

Indien die kerkraad oordeel dat iemand hom/haar deur woord en daad duidelik van die Kerk afskei, moet die saak eers ondersoek word.

26.3.2 iemand die betrekking met die Kerk skriftelik opsê;

26.3.3 iemand in teenwoordigheid van twee kerkraadslede mondeling bevestig dat hy/sy die verband met die Kerk verbreek het en dit deur die kerkraad bekragtig is.

26.4 Die kerkraad verklaar die lidmaatskap van sodanige persone formeel as vervalle, doen 'n afkondiging daaroor by die erediens en laat dit in die lidmateregister aanteken.

26.5 Lidmaatskap van 'n lidmaat wat vertrek het, verval in daardie gemeente sodra hy/sy uit die gemeente verhuis en word hy/sy lidmaat van die gemeente waar hy/sy hom/haar gevestig het.

Aantekening

Vgl Reglement AS26 vir die oordrag van lidmaatskap en erkenning van ander kerke.

26.5.1 Totdat sy/haar bewys van lidmaatskap ingehandig en aanvaar is, geniet hy/sy geen lidmaatsregte in die nuwe gemeente nie. Die kerkraad is egter kragtens die kerkverband geroep om amptelike sorg aan hom/haar te bestee.

26.5.2 Indien 'n lidmaat versuim om binne ses maande sy/haar attestaat of bewys van lidmaatskap in te handig, het die kerkraad die reg om sy/haar bewys van lidmaatskap aan te vra.

26.6 Die attestaat (Vorm 3) word op sy/haar aanvraag uitgereik aan 'n belydende lidmaat deur die kerkraad of 'n kommissie van die kerkraad binne ses maande na sy/haar vertrek uit die gemeente.

Aantekening

1 Sodanige attestaat moet binne drie maande na uitreiking ingelewer word, anders verloor dit sy geldigheid (AS 1974).

2 'n Duplikaat van die attestaat moet as duplikaat gemerk word.

3 Die aandag van lidmate moet van tyd tot tyd by wyse van aankondiging op die tydsgeldigheid van 'n attestaat gevestig word, asook op die feit dat 'n lidmaat geen lidmaatregte kan uitoefen alvorens sy of haar attestaat ingedien is nie (AS 1974).

26.6.1 Reisattestate (Vorm 4) kan op aansoek van lidmate wat nie onder tug staan nie en in die buiteland op reis gaan aan hulle uitgereik word.

26.7 'n Bewys van lidmaatskap (Vorm 5) word uitgereik wanneer die lidmaat langer as ses maande uit die gemeente vertrek het of waar besware bestaan teen die uitreiking van 'n attestaat.

Aantekening

1 'n Duplikaat moet duidelik so gemerk word.

2 Dit is wenslik dat bewyse van lidmaatskap direk aan kerkrade gestuur word en nie aan persone afgegee word nie.

3 'n Bewys van lidmaatskap wat ouer is as ses maande na uitreiking, of wat langer as ses maande na die vertrek van die persoon uit die gemeente uitgereik word, behoort nie aanvaar te word sonder 'n behoorlike ondersoek deur die kerkraad nie (AS 1974).

26.7.1 Indien 'n **vertrekkende lidmaat** onder tug is of 'n tugsaak teen hom/haar ondersoek word, word 'n attestaat nie uitgereik nie maar 'n bewys van lidmaatskap met 'n begeleidende brief aan die kerkraad oor die omstandighede.

Aantekening

Indien iemand hom/haar nie aan die kerklike tug onderwerp nie onder die voorwendsel dat sy/haar lidmaatskap nog nie by die gemeente is nie, vra die kerkraad dit aan vanaf die gemeente waar dit ingehandig is en gaan na ontvangs daarvan voort met die tughandeling.

26.7.2 Indien 'n lidmaat hom/haar van die gemeente afskei ten einde tug te ontduik, ondersoek die kerkraad die saak en indien hy/sy skuldig is, word dit aan die gemeente bekend gemaak dat hy/sy hom/ haar skuldig gemaak het en die kerk verlaat het. Dit word ook so in die lidmateregister aangeteken.

26.7.3 In geval van kerkverlating word slegs 'n verklaring insake lidmaatskap (Vorm 7) aan die betrokkene gegee, en afkondiging daarvan geskied by 'n erediens (AS 1974).

26.7.4 In geval van afstigting gee die betrokke kerkraad(e) 'n saamgestelde attestaat of lidmaatsertifikaat so gou moontlik aan die nuwe gemeente.

Aantekening

Dit is 'n volledige lys van al die lidmate wat tot nog toe aan die gemeente behoort het en nou binne die grense van die nuwe gemeente is.

Artikel 27

27.1 'n Kerkraad mag desentraliseer en aan gedesentraliseerde kerkrade[17] duidelik omskrewe bevoegdhede gee wat aan die ring vir goedkeuring voorgelê word.

27.2 Vir die behartiging van die besondere werksaamhede aan die onderskeie ampte verbonde, mag die ouderlinge en diakens gereeld afsonderlik vergader.

Bepaling 27

Vergadering en werksaamhede vir die kerkraad

27.1 Samestelling

27.1.1 Die kerkraad word saamgestel uit minstens een predikant, drie ouderlinge en drie diakens. Waar meer predikante in 'n gemeente is, moet daar minstens twee maal soveel ouderlinge as predikante wees.

> ***Aantekening***
>
> *1 Die kerkraad kan sy getal uitbrei deur die toevoeging van ouderlinge en/of diakens.*
>
> *2 Die kerkraad kan bevoegde lidmate nooi om adviserend sitting op vergaderings te neem tydens die behandeling van sake, met uitsondering van sake rakende tug of geskil.*

27.1.2 Indien 'n gemeente minder as 100 belydende lidmate het, word die kerkraad saamgestel uit die plaaslike predikant, met ten minste twee ouderlinge en twee diakens. Waar die predikantspos vakant is, woon 'n predikant deur die ring daartoe aangewys kerkraadsvergaderings by.

27.1.3 By ontstentenis van die kerkraad tree die ring/ringskommissie in sy plek op. Verwys ook na Artikel 22.2.1

27.2 Vergadering

27.2.1 Gewone vergaderinge van die kerkraad geskied na afkondiging by die erediens op twee opeenvolgende Sondae of na 'n skriftelike kennisgewing van minstens tien dae voor die tyd aan al die lede.

> ***Aantekening***
>
> *Indien die kerkraad nog buitengewone vergaderings wil gebruik, moet hy sy eie bepalings opstel tov die voorwaardes tot die hou van, die metode van kennisgewing en die omvang van die sakelys vir 'n buitengewone vergadering. Alle lede moet kennis van die vergadering ontvang. Oorleg moet ook met die gemeente se leraar(s) gepleeg word, indien hy/sy nie die voorsitter is nie. Verwys Artikel 28.3.*

27.2.2 'n Kworum vir kerkraadsvergaderings is die volstrekte meerderheid van die getal diensdoenende kerkraadslede.

[17] Gedesentraliseerde kerkrade word saamgestel uit die predikant(e), diensleraar(s), ouderlinge en diakens, aangewys deur die kerkraad. Met die term "gedesentraliseerde kerkraad" word enige groepering in die gemeente verstaan.

27.2.3 Huishoudelike bepalinge vir sy vergaderinge, werksaamhede, kommissies en amptenare word deur die kerkraad self opgestel mits dit nie in stryd is met die Woord van God, die *Kerkorde* en sinodale besluite nie.

27.3 Tot die taak van die kerkraad behoort:

> ***Aantekening***
>
> *1. Van die pligte van die kerkraad wat hier genoem word, word elders vollediger omskryf:*
>
> *a) diakonie – Artikel 17;*
>
> *b) versorging van die predikant – Bepaling 13;*
>
> *c) beheer oor eiendom en fondse – Reglement 2, 6 en AS24; en*
>
> *d) insameling en versending – Reglement 2 en 6 (vgl ook Vorm A).*

27.3.1 Die kerkraad laat die finansiële state van die gemeente jaarliks oudit of nagaan deur 'n onafhanklike geregistreerde geoktrooieerde of ander professionele rekenmeester (bv. registrasie by SAICA of SAIPA), wat nie lid van die kerkraad of gemeentelike bestuur is nie en 'n oudit of onafhanklike oorsig voorsien.

27.3.2 Die kerkraad verseker dat die interne prosesse om gemeentelike fondse verantwoordelik te hanteer, in stand gehou word.

27.3.3 Die kerkraad sien toe dat die sinodale heffing (sinodale dankoffer) en ringsheffing jaarliks oorbetaal word aan sinode en ring.

27.3.4 Verder:

- die leiding van die gemeente in die diens van die Here;
- die reëling van die openbare eredienste met besondere toesig oor Woordverkondiging, die doop en die nagmaal;
- die toesig oor die belydenis en wandel van die lidmate en die handhawing van kerklike orde en tug;
- die toesig oor die geloofsvorming in die gemeente;
- die bevordering van getuieniswerk, ook vir die hou van bidure vir die uitbreiding van die koninkryk van God;
- die behartiging van barmhartigheidsdiens deur middel van die diakonie;
- die versorging van die predikant;
- die beheer oor die eiendomme en fondse van die gemeente;
- die hou van 'n volledige beskrywing van die fondse en goedere onder sy beheer;
- die insameling en versending van sinodale dankoffers en kollektes en verpligte bydraes;
- die hou van notules van sy vergaderings en die bewaring van korrespondensie;
- die bewaring van gemeentelike argiewe;

> ***Aantekening (vervolg)***
>
> *2 Veranderinge in kerklike registers word gedoen volgens Reglement 10, met Vorms 8 en 9 en die voorlegging van die nodige bewysstukke.*
>
> *3 Waardevolle stukke van kerkrade en gemeentes moet by die betrokke argiewe ingelewer word, omdat dit gebeur het dat waardevolle dokumente en ander kerklike stukke as gevolg van nalatigheid en ondoeltreffende bewaringsmetodes verlore gegaan het (AS 1970) (vgl Reglement 9).*

- en die voorlegging aan die gemeente van die herderlike brief van die ring na aanleiding van die persoonlike kerkvisitasie.

27.4 Die sensusdatum vir gemeentestatistiek is die laaste dag van die finansiële jaar, naamlik die laaste dag van Februarie (AS 1974).

27.5 Kerkraad en ring

27.5.1 Aan elke gewone vergadering van die ring voorsien die kerkraad 'n geloofsbrief vir sy afgevaardigdes (Vorm 13), afskrifte van die doop- en lidmateregister van die betrokke kerkjaar en behoorlik voltooide Vorm A en B.

> ***Aantekening***
>
> *Die afskrifte staan in die sinodejaar oor na die volgende jaar.*

27.5.2 Die kerkraad keur die geloofsbrief en al die vorms goed waarna dit deur die voorsitter en skriba onderteken word, behalwe die afskrifte van die registers wat deur 'n kommissie van die kerkraad goedgekeur en onderteken kan word.

27.5.3 Vorm A en B word jaarliks voor 31 Julie versend soos aangedui op die vorms.

27.6 Teenoor die Sinode het die kerkraad die verantwoordelikheid om maandeliks die sinodale dankoffers te versend; om sinodale kollektes op te neem en dit kwartaalliks teenoor die Direkteur Sinode te verantwoord; om die geloofsbrief vir sy afgevaardigdes te voorsien en die verpligte bydrae per afgevaardigde te versend.

> ***Aantekening***
>
> *1 Die geloofsbrief is vervat in Vorm 13.*
>
> *2 Die kerkraad stuur beskrywingspunte en versoekskrifte na die Sinode*

27.7 Die kerkraad stel die amptenare aan wat die gemeente nodig het (sien Reglement 2).

> ***Aantekening***
>
> *Lidmate van die gemeente behoort voorkeur te kry by hierdie aanstellings.*

Artikel 28

28.1 Die kerkraad vergader minstens vier keer per jaar. In buitengewone omstandighede en met die goedkeuring van die ring kan die kerkraad minder vergader.

28.2 Die kerkraad kies jaarliks 'n voorsitter uit die lede van die kerkraad.

28.3 Buitengewone vergaderings van die kerkraad word deur die voorsitter byeengeroep na oorlegpleging met die predikant(e), indien die voorsitter nie 'n predikant van die gemeente is nie.

28.4 Indien die plaaslike predikant(e) nie by 'n gewone of buitengewone kerkraadsvergadering teenwoordig kan wees nie, óf indien die pos van predikant vakant is, woon die konsulent of 'n ander predikant (dienend óf geëmeriteer), deur die ring of sy gevolmagtigde daartoe aangewys, die vergadering adviserend namens die ring by, met verslag aan die ring. Die persoon kan ook op versoek van die kerkraad as voorsitter optree.

Bepaling 28

28.1 Die **konsulent** word deur die ring aangewys en tree op versoek van die kerkraad op. Die ringskommissie vul tussentydse vakatures.

28.2 Dit is die **plig van die konsulent** om in samewerking met die kerkraad sorg te dra vir die voortgang van die eredienste en die herderlike sorg in die vakante gemeente.

> ***Aantekening***
>
> *1 Die konsulent het nie stemreg op kerkraadsvergaderings nie, maar vervul in alle ander opsigte die rol van die plaaslike predikant.*
>
> *2 Kerkraadsvergaderings vind byvoorbeeld nie plaas sonder sy/haar medewete nie. Indien hy/sy nie teenwoordig kan wees nie, tree 'n ander ringsleraar (deur hom/haar of die ringskommissie versoek) op*

28.3 Hy/sy lewer verslag van sy/haar konsulentswerk aan die ring.

28.4 Die **konsulent se reis- en verblyfkoste**, soos deur die ring besluit asook noodsaaklike administratiewe kostes, word deur die kerkraad van die vakante gemeente vergoed.

> ***Aantekening***
>
> *Die kerkraad besluit in oorleg met die ring op 'n honorarium vir die konsulent.*

3.2.2 Die ring

Artikel 29

As uitdrukking van die kerkverband en met die oog op behoorlike kerklike dissipline, word gemeentes onderling gegroepeer tot ringe. Hierdie groepering van gemeentes word van tyd tot tyd deur die sinode gedoen. Die ring vergader een maal per jaar of soos deur die betrokke sinode bepaal.

Bepaling 29

29.1 Die (her)indeling van ringe geskied deur die Sinode waarna die ringe onmiddellik konstitueer.

> ***Aantekening***
>
> *Vir hierdie geleentheid is die gemeente se afgevaardigdes na die Sinode ook sy afgevaardigdes na die ring.*

29.2 Gemeentes wat tussen die vergaderinge van die Sinode afstig, behoort aan die ring waarby die moedergemeente gegroepeer is, of, wanneer meer as een ring betrokke is, soos Reglement AS27 bepaal.

Artikel 30

30.1 Die ring word saamgestel uit een predikant / diensleraar / standplaasleraar en een ouderling/diaken as afgevaardigdes deur die kerkraad van elke gemeente binne die ringsgebied. Waar die pos vir predikant/diensleraar/standplaasleraar vakant is, kan 'n ouderling/diaken in die plek van die predikant/diensleraar/standplaasleraar afgevaardig word.

30.2 As 'n gemeente meer as een pos vir predikant / diensleraar het, het die kerkraad die reg om meer predikante/diensleraars en nog een ouderling/diaken vir elke bykomende predikant / diensleraar af te vaardig, indien die sinode daartoe besluit. Waar in sodanige gemeente 'n pos vir predikant / diensleraar vakant is, mag die kerkraad 'n ouderling/diaken vir die vakante pos afvaardig.

30.3 Vir elke afgevaardigde word 'n sekundus aangewys. 'n Ouderling / diaken mag as sekundus vir 'n predikant optree.

30.4 Alle afgevaardigdes moet van geloofsbriewe voorsien wees.

Bepaling 30

30.1 Die ring word saamgestel deurdat die kerkraad vir elke predikant / diensleraar / standplaasleraar wat hy afvaardig ook 'n ouderling/diaken afvaardig.

> ***Aantekening***
>
> *Die afgevaardigde bly afgevaardig totdat 'n volgende afvaardiging aangewys word – al is hy/sy nie meer kerkraadslid nie – tensy hy/sy die gemeente verlaat.*

30.2 Kennisgewing van 'n ringsvergadering geskied deur die ringskriba aan die betrokke kerkrade soos deur die ring bepaal.

> ***Aantekening***
>
> *1 Sommige ringe onderskei tussen 'n gewone vergadering waarvoor twee maande kennisgewing vereis word en buitengewone vergaderinge waarvoor veertien dae kennis vereis word. Sommige ringe besluit van vergadering tot vergadering vooruit op die plek en datum van die volgende vergadering.*
>
> *2 Ringe besluit self oor prosedure van kennisgewing, tyd en plek van vergaderings.*
>
> *3 Reglemente 1 en 3 gee 'n duidelike uiteensetting van hoe by meerdere kerkvergaderings gehandel word.*

30.3 Ringsvergaderings vind jaarliks plaas voor 31 Oktober.

> ***Aantekening***
>
> *1 Die ring besluit of hy in die sinodejaar vergader.*
>
> *2 Die ring besluit oor 'n vergaderdatum.*

30.4 Die geloofsbriewe (Vorm 13) moet voor die tyd in die hande van die skriba van die ring wees.

30.5 Die voorsitter van die vorige ringsvergadering of die voorsitter van die ringskommissie open die vergadering en handel volgens Reglement 1.3.

30.6 Die skriba/kassier word deur die ringsvergadering vir 'n termyn van drie jaar gekies. Hy/sy handel volgens Reglement 3 en 6 en ontvang elke jaar 'n honorarium soos deur die ring bepaal.

> ***Aantekening***
>
> *Indien die skriba (vir 'n tyd lank) nie met sy/haar werk kan voortgaan nie, kry die voorsitter die boeke by hom/haar en wys een van die lede van die ringskommissie aan om met die werk voort te gaan.*

Artikel 31

Tot die werksaamhede van die ring hoort:

31.1 kerkvisitasie;

31.2 die opsig oor die gemeentes, om toe te sien dat kerkrade en gemeentes hulle roeping nakom;

31.3 advies en hulp aan kerkrade;

31.4 die stigting van nuwe gemeentes of ontbinding van gemeentes op versoek van kerkrade en die reëling van gemeentelike grense[18];

31.5 die behandeling van sake wat óf in eerste instansie óf op appèl voor die ringsvergadering gebring word;

31.6 die begeleiding van gemeentes waar die behoefte ontwikkel vir nuwe geloofsgemeenskappe binne die ringsgebied, of in samewerking met ander ringe;

31.7 die behartiging van die gemeenskaplike roeping en gesamentlike werksaamhede van die gemeentes binne die ring soos telkens deur die ring bepaal;

31.8 die opsig, tug en/of dissipline oor alle ouderlinge, diakens, predikante, diens- en standplaasleraars wat emeriti en proponente insluit, sonder om die opsig van die kerkraad oor sy ampsdraers uit te sluit (vergelyk artikel 62.2 van die *Kerkorde*);

31.9 die aanwys van konsulente;

31.10 die aanwys van 'n ringskommissie as sy gevolmagtigde wat tussen vergaderings van die ring sake van spoedeisende belang en ander opdragte van die ring behartig;

31.11 die toekenning van beperkte bevoegdheid op versoek van kerkrade (vergelyk artikel 48.3.5 van die *Kerkorde*).

Bepaling 31

31.1 Kerkvisitasie word deur die ring gereël.

31.2 Opsig en tug sluit in die handhawing van goeie orde en kerklike dissipline volgens die kerklike bepalinge.

[18] Vergelyk *Reglement 27 vir Vermeerdering, Kombinering, Eenwording en Samesmelting van Gemeentes*.

> ***Aantekening***
>
> *1 Die ring se funksies van opsig, advies en hulp sluit meer in as net tughandelinge.*
>
> *2 Die ring kan ook in pastorieë, en in die verhouding tussen pastorieë, kerkrade en gemeentes pastorale leiding gee.*
>
> *3 Die ring kan dit doen deur middel van die visitatore en/of die ringskommissie.*

31.3 Hulpverlening aan gemeentes word allereers deur die ring hanteer. Die ring gee aandag aan gemeentes wie se selfstandigheid en voortbestaan as gevolg van ontvolking of ander faktore bedreig word en bied advies en leiding aan die betrokke kerkrade.

31.4 Grenswysiginge tussen gemeentes geskied deur die ring op aansoek van of met goedkeuring van die betrokke kerkrade.

> ***Aantekening***
>
> *Met aansoeke om die afstigting van nuwe gemeentes word volgens Reglement AS27 gehandel.*

31.5 Die ring is verantwoordelik vir die aanwysing van 'n konsulent vir elke gemeente; die aanwysing van verteenwoordigers op sinodale kommissies wat so saamgestel word; en onderneem enige werksaamheid wat binne sy vermoë is en tot die bevordering van die koninkryk van God binne die ringsgebied kan dien.

31.6 Die ring is verantwoordelik vir die goedkeuring en aanwending van Bedienaars (kerkraadslede wat opgelei is om die Woord tydens eredienste te bedien). Verwys na Riglyn 4, Riglyne vir Bedienaars (ouderlinge en diakens met bevoegdheid).

31.7 Die ring besluit jaarliks vir watter ringsprojekte om befondsing vir die volgende finansiële jaar by die Sinodale Kommissie aansoek gedoen sal word.

31.8 Die ring kan na goeddunke kommissies aanwys om die werk wat gemeentes doen te bevorder deur motivering, koördinering en toerusting of op versoek van gemeentes sekere projekte te koördineer.

31.8.1 Die ring kies 'n **ringskommissie** bestaande uit die skriba en twee lede (met drie sekundi) om

> ***Aantekening***
>
> *Die leraarverteenwoordiger wat op die Sinodale Kommissie dien, dien ampshalwe ook op die ringskommissie indien nie tot die ringskommissie verkies nie.*

31.8.1.1 die opdragte van die ring uit te voer;

31.8.1.2 spoedeisende sake te hanteer;

31.8.1.3 aandag te gee aan sake rakende die beroeping van predikante en langdurige vakatures;

31.8.1.4 aandag te gee aan tugsake (Hoofstuk 5);

31.8.1.5 hanteer die stigting/ontbinding van gemeentes (Reglement AS27);

31.8.1.6 keur aansoeke om verandering in registers goed;

31.8.1.7 belê die vergaderinge van die ring (Bepaling 30);

31.8.1.8 vul vakatures in die kommissies van die ring aan;

31.8.1.9 vul vakatures in die Sinodale Kommissie wat ringsgewys saamgestel word met die nodige kennisgewing aan die skriba van die Sinode; en

31.8.1.10 doen skriftelik verslag aan die ring van al sy werksaamhede.

31.8.2 Die ring kan ook 'n **Kommissie vir Administrasie** benoem waarvan die skriba ampshalwe lid is om:

31.8.2.1 ondersoek in te stel na die totale koste van indiensneming van predikante (Bepaling 13);

31.8.2.2 Vorm A en B na te gaan en aan die ring verslag te doen;

31.8.2.3 aanbevelings aan die ring te doen oor toestemming tot die oprigting van noodsaaklike geboue vir die eerste keer;

> ***Aantekening***
>
> *In die geval van nuutgestigte gemeentes, word die aansoek oorweeg op grond van 'n gesertifiseerde uittreksel uit die boeke van die moedergemeente(s) wat die inkomste uit die wyke wat afgestig het, oor die voorafgaande drie jaar aantoon en verder van 'n projeksie van die verwagte finansiële groei van die gemeente oor die volgende vyf jaar.*

31.8.2.4 aanbevelings aan die ring te doen oor aansoeke van gemeentes vir die aangaan van skuld wat 12,5% of meer van die vorige boekjaar se inkomste beloop;

> ***Aantekening***
>
> *Die kerkraad moet in sy aansoek motiveer wat die rede is vir die skuld, 'n finansiële plan indien wat wys hoe die skuld gediens sal word en vooraf by 'n goedgekeurde finansiële instelling (wat voldoen aan die Nasionale Kredietwet) 'n voorlopige goedkeuring kry vir die aangaan van die voorgenome skuld.*

31.8.2.5 die jaarlikse ouditering van die ringsfonds en verslag daaroor by die ring en by die Sinodale Kommissie (voor of op 30 September) te behartig;

31.8.2.6 die state vir sinodale dankoffers te ontvang en aan die ring voor te lê; en

31.8.2.7 kerkrade en kassiers aan te spoor om verpligtinge maandeliks aan die Direkteur Sinode te verantwoord.

31.8.3 Die ring benoem by elke gewone vergadering 'n **Argiefkommissie** (Kommissie vir Afskrifte) om:

31.8.3.1 die afskrifte van die dooplidmate en lidmateregisters, soos deur die kerkrade opgestuur, na te gaan; en

31.8.3.2 seker te maak dat notuleboeke en registers van die plaaslike gemeentes behoorlik gehou word en saam met ander stukke van geskiedkundige waarde behoorlik versorg en bewaar word.

31.9 Die koste van kommissies deur die ring benoem, word eers vir goedkeuring aan die ringskommissie voorgelê en daarna deur die ringskassier uit die ringsfonds uitbetaal.

31.10 Die ampsdraers en kommissies van die ring bly in funksie totdat die ring by 'n volgende gewone vergadering ander opdragte toeken.

3.2.3 Die sinode

Artikel 32

32.1 Die sinode word saamgestel uit afgevaardigdes van gemeentes wat geografies 'n eenheid vorm en maklik vergader. Die groepering kan deur die Algemene Sinode/Algemene Sinodale Moderamen gewysig word op versoek en met goedkeuring van die betrokke sinode(s)/moderamen(s)/sinodale kommissie(s)[19].

32.2 Gemeentes wat by 'n ander sinode wil inskakel, doen aansoek by beide sinodes/moderamens/sinodale kommissies wat dit oorweeg aan die hand van prosedures soos deur die Algemene Sinode/Algemene Sinodale Moderamen in oorleg met die Algemene Taakspan Regte vasgestel is. Indien beide die betrokke sinodes/moderamens/sinodale kommissies die aansoek goedkeur, word dit aan die Algemene Sinode/Algemene Sinodale Moderamen voorgelê vir goedkeuring.

Artikel 33

33.1 Sinodes word op een van die volgende maniere, waaroor elke sinode self besluit, saamgestel:

33.1.1 uit een predikant/diensleraar/standplaasleraar en een kerkraadslid (ouderling/diaken) as afgevaardigdes deur die kerkraad van elke gemeente binne die sinodale gebied. Waar die pos vir predikant / diensleraar / standplaasleraar vakant is, kan 'n ouderling/diaken in die plek van die predikant / diensleraar / standplaasleraar afgevaardig word; óf

33.1.2 as 'n gemeente meer as een pos vir predikant/diensleraar/standplaasleraar het, het die kerkraad die reg om meer predikante/diensleraars/standplaasleraars en nog een kerkraadslid (ouderling/diaken) vir elke bykomende predikant / diensleraar / standplaasleraar af te vaardig, indien die sinode daartoe besluit. Waar in sodanige gemeente 'n pos vir predikant/diensleraar/standplaasleraar vakant is, mag die kerkraad 'n kerkraadslid (ouderling/diaken) vir die vakante pos afvaardig; óf

33.1.3 'n gelyke aantal predikante/diensleraars/standplaasleraars en kerkraadslede (ouderlinge/diakens) uit elke ring in die sinodale gebied. Die sinode besluit op die wyse van afvaardiging en die aantal afgevaardigdes per ring.

33.2 Die teologiese opleiding word in adviserende hoedanigheid verteenwoordig deur 'n NG dosent van die Teologiese Fakulteit Stellenbosch en/of die Teologiese Fakulteit Pretoria en/of die Teologiese Fakulteit Bloemfontein en/of Hugenote Kollege en/of NETS.

33.3 Vir elke afgevaardigde word 'n sekundus aangewys. 'n Kerkraadslid (ouderling/diaken) mag as sekundus vir 'n predikant/diensleraar/standplaasleraar optree.

[19] Die onderskeie sinodes het verskillende benaminge (bv. moderamen, diensraad, sinodale dienskommissie) vir die liggaam wat die funksies van die sinodale kommissie verrig.

33.4 Afgevaardigdes moet van geloofsbriewe voorsien wees.

Bepaling 33

33.1 Die Sinode word saamgestel uit ten minste een predikant / diensleraar / standplaasleraar en 'n gelyke getal kerkraadslede as afgevaardigdes per gemeente.

33.2 'n Afgevaardigde bly afgevaardigde van die gemeente, al dien hy/sy nie meer op die kerkraad nie totdat 'n nuwe afvaardiging aangewys word, tensy hy/sy die gemeente verlaat.

Artikel 34

Die sinode vergader ten minste elke vier jaar, sover moontlik in die jaar na die gewone vergadering van die Algemene Sinode.

Bepaling 34

34.1 Vergadering

34.1.1 Die skriba van die Sinode roep die Sinode drie maande voor die tyd op deur 'n kennisgewing in die Kerkbode of by wyse van 'n e-pos aan elke kerkraad.

> ***Aantekening***
>
> *Die Direkteur Sinode tree as skriba van die Sinode, Sinodale Kommissie en sy dagbestuur op en handel volgens Artikel 25 en Reglement 5 en die aktuarius volgens Reglement 8.*

34.1.2 'n Biddag op die Sondag, vier weke voor die samekoms van die Sinode word met die oog op die vergadering in die verskillende gemeentes gehou.

34.2 'n Buitengewone vergadering van die Sinode, byeengeroep met 'n maand skriftelike kennisgewing deur die skriba aan al die kerkrade, vind plaas op 'n plek en datum soos deur die Sinodale Kommissie gereël.

> ***Aantekening***
>
> *1 Die kerkraad kan met sy afvaardiging na die vorige sinodevergadering volstaan of 'n nuwe afvaardiging aanwys.*
>
> *2 'n Nuwe afvaardiging vereis die inhandiging van 'n nuwe geloofsbrief.*
>
> *3 Die prosedures vir die vergadering word uitgespel in Reglement 1.*

34.3 Die voorsitter van die Sinodale Kommissie neem die leiding by die konstituering en opening van die Sinode totdat die moderator verkies is. Terwyl die verkiesing van die moderator plaasvind, gaan die voorsitter van die Sinodale Kommissie voort met die behandeling van die agenda. Onder leiding van die moderator word 'n assessor, aktuarius en 'n addisionele lid gekies wat saam met die moderator en die skriba (Direkteur Sinode) die moderatuur vorm. Al die lede van die moderatuur word uit 'n groslys verkies. Die presensielys van die vergadering mag nie as groslys dien nie.

34.3.1 Die lede van die moderatuur mag nie vir meer as twee opeenvolgende gewone vergaderinge van die Sinode in dieselfde amp gekies word nie.

34.3.2 Die lede van die moderatuur dien na afloop van die vergadering op die Sinodale Kommissie en sy dagbestuur.

34.3.3 Wanneer daar 'n hulpskriba(s) nodig is, word dié deur die Kommissie van Orde aangewys.

Artikel 35

Tot die taak en bevoegdhede van die sinode hoort:

35.1 die opstel en wysiging van bepalings en reglemente vir die werksaamhede aan hom toevertrou, mits dit nie met die *Kerkorde* in stryd is nie;

35.2 die behartiging van die gemeenskaplike roeping en gesamentlike werksaamhede van die gemeentes in sy gebied, met inagneming van Artikel 22 en daarom ook Artikel 26, 31 en 43 van die *Kerkorde*. Die aard en omvang van hierdie sake word deur die sinode self bepaal;

35.3 die opleiding van predikante/diensleraars/standplaasleraars soos deur Artikel 6 van die *Kerkorde* bepaal;

35.4 die opbou van die nodige fondse met die oog op eie werksaamhede en die finansiering van die Algemene Sinode volgens 'n aanvaarde formule;

35.5 die behandeling van alle sake wat in eerste instansie of by wyse van appèl voor hom gebring word;

35.6 die aanwysing van afgevaardigdes na die Algemene Sinode; en

35.7 die opname van ander belydenisskrifte in die kerklike bepalinge van die sinode, op voorwaarde dat:

35.7.1 die Algemene Sinode vooraf bevind het dat sodanige belydenisskrif nie in stryd is met die Skrif, die Formuliere van Eenheid en die erkende ekumeniese belydenisse nie;

35.7.2 minstens twee derdes van 'n sinode ten gunste daarvan besluit;

35.7.3 minstens twee derdes van die kerkrade van 'n sinode ten gunste daarvan besluit en die nodige approbasie verkry is;

35.7.4 dit sonder dwang vir lidmate, ampsdraers en ander kerkvergaderinge binne die sinodale gebied geskied, en

35.7.5 dit nie as 'n wysiging van die NG Kerk se gemeenskaplike belydenisgrondslag beskou word nie.

Bepaling 35

35.1 Die Sinode dra sorg vir die handhawing van die belydenis van die Kerk, die *Kerkorde*, die liturgiese formuliere en die orde van die erediens.

35.2 Die besluite van die Sinode is beslissend met betrekking tot sake wat deur mindere vergaderinge behandel en in geval van beroep voor hom gebring is.

35.3 'n Versoekskrif mag deur enige ongesensureerde lidmaat by die skriba van die meerdere vergadering ingedien word sonder om dit vooraf te publiseer of dit onder lede van die vergadering te versprei.

35.4 Beskrywingspunte aan die sinodevergadering word gestuur deur die Sinodale Kommissie, ringe, kerkrade en kommissies van die Sinode.

35.4.1 Beskrywingspunte moet drie maande voor die vergadering in die hande van die skriba wees.

35.4.2 Redaksionele wysiginge aan ingestuurde beskrywingspunte is beperk tot styl en taal.

35.4.3 Vir veranderinge in die Bepalinge en Reglemente moet beskrywingspunte, voorstelle en amendemente in die vorm wees waarin dit in die *Kerkorde*, Bepalinge en Reglemente opgeneem kan word.

35.4.4 Beskrywingspunte moet netjies getik of op rekenaaruitdruk na die skriba van die Sinode gestuur word en van 'n opskrif voorsien wees.

> ***Aantekening***
>
> *Beskrywingspunte wat bedekte klagtes behels, is nie ontvanklik nie.*

35.5 Die verslae van sinodale kommissies en amptenare moet die skriba van die Sinode minstens drie maande voor die sitting bereik.

> ***Aantekening***
>
> *Die elektroniese formaat van die verslae word deur die skriba van die Sinode bepaal.*

35.6 Die skriba van die Sinode gee aan die Kommissie van Orde insae in die stukke waaroor die kommissie die Sinode moet adviseer en laat die sakelys druk sodat dit minstens 'n maand voor die sitting aan die afgevaardigdes besorg kan word.

35.7 Die volgende **tydelike kommissies** word voor die sinodesitting deur die Kommissie van Orde uit die afgevaardigdes benoem:

35.7.1 **Tydelike Regskommissie** bestaande uit vier predikante en vier kerkraadslede.

> ***Aantekening***
>
> *Die kommissie se taak is om:*
>
> *a) klagskrifte, appèlsake, beskrywingspunte met regsaspekte en ander sake wat na hom verwys word grondig te oorweeg;*
>
> *b) klaers, beklaagdes en getuies aan te hoor (die reg van die Sinode om dieselfde te doen, word nie daardeur aangetas nie); en*
>
> *c) 'n verslag vir die Sinode op te stel waarin die kommissie se bevindings, die gronde daarvoor en 'n uitspraak aanbeveel word.*

35.7.2 **Tydelike Fondsekommissie** bestaande uit een predikant en een ouderling/diaken uit elke ring.

> ***Aantekening***
>
> *Die taak van die kommissie is om:*
>
> *a) die boeke, verslae en kasgelde van die verskillende fondse onder beheer van die Direkteur Sinode te ondersoek, die ouditering daarvan te kontroleer en verslag aan die vergadering te doen;*

b) voorstelle met finansiële implikasie, wat na hom verwys is, te oorweeg en die Sinode daaroor te adviseer;

c) alle voorstelle met finansiële implikasies word eers na die kommissie verwys voordat die Sinode daaroor besluit; en

d) aan lede van die vergadering op aanvraag, met opgaaf van redes, insae te gee in die rekeninge van die verskillende fondse.

35.7.3 **Kommissie vir Skakeling met die Media** word saamgestel deur die Kommissie van Orde na goeddunke.

Aantekening

Die kommissie versorg berigte en skakel met die breë media.

35.7.4 **Kommissie vir Algemene Sake** word saamgestel deur die Kommissie van Orde na goeddunke.

Aantekening

Die kommissie oorweeg sake van algemene belang wat na hom verwys word en doen daaroor aanbevelings aan die Sinode.

35.7.5 **Ander tydelike kommissies** kan deur die Kommissie van Orde benoem word in die lig van ingekome beskrywingspunte.

35.8 Kommissies van die Sinode

35.8.1 Die **Sinodale Kommissie** bestaande uit die moderatuur van die Sinode en 'n predikant en 'n ouderling/diaken uit elke ring.

Aantekening

1 Deskundige lede kan wanneer nodig bygeroep word.

2 Behalwe vir die voorsitter en ondervoorsitter van die Sinodale Kommissie word 'n sekundus vir elke lid aangewys.

3 Die afgevaardigdes uit elke ring benoem tydens die Sinode die lede en sekundi op die Sinodale Kommissie.

4 Vakatures uit die ring op die Sinodale Kommissie word deur die ring/ringskommissie aangevul.

35.8.1.1 Die Sinodale Kommissie vergader ten minste jaarliks en word deur die skriba byeengeroep.

Aantekening

1 Die skriba van die Sinode is ook skriba van die Sinodale Kommissie.

2 Normaalweg stuur hy/sy 'n agenda van die vergadering ten minste 14 dae voor die vergadering aan die lede daarvan.

3 Die Sinodale Kommissie konstitueer na afloop van elke gewone vergadering van die Sinode.

35.8.1.2 'n **Meerderheid** van die lede moet teenwoordig wees vir die kommissie om te konstitueer of enige sake te behandel.

35.8.1.3 Die Sinodale Kommissie het die **bevoegdheid** om in die uitvoering van sy pligte inligting te vra van kerklike instansies, en indien nodig, persone op te roep.

35.8.1.4 Die werksaamhede van die Sinodale Kommissie is om:

35.8.1.4.1 uitvoering te gee aan alles wat die Sinode aan hom toevertrou;

35.8.1.4.2 te let op die nakoming en toepassing van die *Kerkorde*, Bepalinge en Reglemente;

35.8.1.4.3 spoedeisende sake wat tot die bevoegdheid van die Sinode behoort, te behandel;

35.8.1.4.4 te beslis in sake van kerklike tug en appèl voor hom gebring;

35.8.1.4.5 die administrasie van die fondse, finansies, goedere en eiendomme van die Sinode te behartig (vgl Reglemente 5, 6 en 24) waarvoor hy:

35.8.1.4.5.1 kundige persone koöpteer wat hom ten minste oor die volgende finansiële en administratiewe sake adviseer:

- belegging van sinodale fondse;
- die bestuur van ander sinodale bates en laste;
- ouditering van die Sinode se boeke;
- die Sinode se finansiële jaarstate;
- die Sinode se jaarlikse begroting;
- die toewysing van fondse met betrekking tot die jaarlikse ringsprojekte;
- die bestuur van projekte; en
- toepaslike reglemente, trusts en bemakings en ander noodsaaklike aangeleenthede.

35.8.1.4.5.2 die Direkteur Sinode aanstel om te handel volgens Reglement 4;

35.8.1.4.5.3 die administratiewe personeel vir die sinodale kantoor aanstel;

35.8.1.4.6 die naam, plek en bedieningstydperk in Oos-Kaapland van elke predikant wat in die sinodale gebied te sterwe kom vir die sakelys van die volgende sinodevergadering te versorg;

35.8.1.4.7 vakatures aan te vul in kommissies wat deur die Sinode benoem is;

35.8.1.4.8 die indeling van ringe te behartig;

35.8.1.4.9 buitengewone sinodale vergaderinge byeen te roep wanneer sake van groot gewig dit vereis;

35.8.1.4.10 inligting rakende die NG Kerk in Oos-Kaapland te voorsien;

35.8.1.4.11 die statistiek van die Kerk te verkry en te bestudeer;

35.8.1.4.12 met die media te skakel;

35.8.1.4.13 om Bybelverspreiding te bevorder;

35.8.1.4.14 op aanvraag ringe te hulp te kom wanneer gemeentes te lomp word of wanneer gemeentes se voortbestaan in gedrang kom;

> ***Aantekening***
>
> *Dit is soms vir 'n kerkraad moeilik om tot die finale besluit te kom tot afstigting of ontbinding van die gemeente. Die ring kan met motivering die hulp van die*

Sinodale Kommissie inroep om die kerkraad te oorreed. Die besluit kan egter nie op die kerkraad afgedwing word nie.

35.8.1.4.15 in sake te handel wat die familie van NG Kerke raak; en

35.8.1.4.16 verslag te doen van al sy vergaderings en werksaamhede aan die Sinode.

35.8.1.4.17 Die Sinodale Kommissie bestuur die Sinode se skakeling met ekumeniese liggame.

35.8.1.5 Die **Dagbestuur van die Sinodale Kommissie** bestaan uit die moderatuur van die Sinode en vier lede deur die Sinodale Kommissie aangewys waarvan een 'n finansieelkundige lid van die Sinodale Fondsekommissie is.

Aantekening

Die Sinodale Kommissie wys sekundi aan vir die vier addisionele lede en die Regskommissie vir die aktuarius. Indien daar nie 'n hulpskriba gekies is nie, wys die Sinodale Kommissie 'n sekundus vir die skriba aan. Indien die moderator of assessor vervang moet word, doen die Sinodale Kommissie dit uit sy eie lede.

35.8.1.6 Die dagbestuur handel in alle spoedeisende sake;

35.8.1.6.1 voer alle opdragte uit wat deur die Sinodale Kommissie na hom verwys word;

35.8.1.6.2 bepaal wanneer vergaderinge van die Sinodale Kommissie gehou word;

35.8.1.6.3 eis, ingeval die skriba of aktuarius om enige rede verhinder word om sy/haar pligte na te kom, al die stukke op en oorhandig dit aan 'n diensdoenende predikant om waar te neem; en

35.8.1.6.4 doen verslag van sy werksaamhede aan die Sinodale Kommissie.

35.8.1.7 Die dagbestuur funksioneer ook as Kommissie van Orde om die sinodale vergadering vooraf te beplan en te reël.

Aantekening

Dit behels die datum, program, tydrooster, geestelike gesprekke, verblyf en verversings van afgevaardigdes, ens.

35.8.1.8 Sittingsreg op die Sinodale Kommissie word nie geraak wanneer 'n kerkraadslid sy/haar kerkraadtermyn uitgedien het nie, maar indien iemand wat op die Sinodale Kommissie dien wat op ringsbasis saamgestel is, die ringsgebied verlaat, verloor hy/sy sittingsreg op die betrokke kommissie.

35.8.2 Die **Sinodale Regskommissie**, bestaande uit vyf lede (met sekundi), waarvan ten minste een 'n regsgeleerde is en waarvan die aktuarius lid is, word deur elke sinodevergadering benoem om:

Aantekening

Sien ook Reglement 7.

35.8.2.1 elke nuwe uitgawe van die *Kerkorde*, Bepalinge en Reglemente vir korrek te onderteken;

35.8.2.2 uitsluitsel te gee oor onduidelikhede in die publikasie van die *Kerkorde*, Bepalinge en Reglemente;

35.8.2.3 op aanvraag kerklike vergaderinge met kerkordelike advies te dien;

35.8.2.4 alle beskrywingspunte rakende die Bepalinge en Reglemente na te gaan en die Sinode daaroor te adviseer; en

35.8.2.5 namens en op koste van die Sinode regsadvies in te win.

35.8.3 Die **Sinodale Kommissie vir Diensverhoudinge**

35.8.3.1 **Samestelling en ampstermyn van lede**

35.8.3.1.1 Die kommissie bestaan uit die ondervoorsitter van die Sinodale Kommissie en 'n lid van die Sinodale Regskommissie, en

35.8.3.1.2 lede kan by die kommissie op ad hoc-basis gekoöpteer word.

35.8.3.2 **Funksies en bevoegdhede**

35.8.3.2.1 Die kommissie tree namens die Sinodale Kommissie, die werkgewer, op teenoor sinodale werknemers.

35.8.3.2.2 Hanteer alle werknemer-werkgeweraangeleenthede met verslag aan die Sinodale Kommissie.

35.9 Sinodale verteenwoordigers (met sekundi) word by elke gewone vergadering van die Sinode benoem.

> ***Aantekening***
>
> *Die verteenwoordigers van die Sinode by die verskillende instansies doen gereeld verslag aan die betrokke kommissie op wie se voorstel hulle benoem is.*

35.10 Die Sinode stel sy afvaardiging na die Algemene Sinode saam in ooreenstemming met Artikel 38.

> ***Aantekening***
>
> *Die Sinodale Kommissie vul vakatures aan wat ontstaan.*

Artikel 36

Die samestellende kerke of sinodes behou volle seggenskap oor hul eiendomme, finansies, werksaamhede, ensovoorts, wat hulle voor toetreding tot die algemene sinodale verband gehad het of daarna verwerf, behalwe die wat volgens die *Kerkorde* aan die Algemene Sinode oorgedra is of sal word, of deur die Algemene Sinode in trust gehou word.

Artikel 37[20]

Dit staan die samestellende kerke vry om met behoud van alle regte, voorregte, besittings, naam, ensovoorts, uit die algemene sinodale verband te tree wanneer hulle so 'n stap voor God in die lig van sy Woord kan regverdig.

---

[20] Die ATR interpreteer Artikel 37 soos volg: *Artikel 37* is nie van toepassing op gemeentes nie; en die samestellende kerke waarna *Artikel 37* verwys, is tans die 10 sinodes waaruit die Algemene Sinode saamgestel is.

3.2.4 Die Algemene Sinode

Artikel 38

Samestelling en frekwensie van vergaderings

38.1 Die Algemene Sinode vergader elke vier jaar.

38.2 Die vergadering van die Algemene Sinode bestaan uit 'n maksimum van 370 afgevaardigdes wat sover moontlik saamgestel word uit 'n gelyke aantal predikante/diensleraars/standplaasleraars en kerkraadslede.

38.3 200 afgevaardigdes wat uit 20 persone per samestellende sinode saamgestel word, waarvan die helfte verkieslik jonger as 40 jaar moet wees.

38.4 160 afgevaardigdes word proporsioneel volgens die aantal lidmate van elke samestellende sinode aangewys.

38.5 Die Algemene Kuratorium wys 10 afgevaardigdes uit die vyf opleidingsentra, met volle sittingsreg aan. Hierdie persone word addisioneel bygevoeg by die getal afgevaardigdes uit die betrokke samestellende sinodes.

38.6 Diversiteit ten opsigte van geslag en ouderdom word in ag geneem met die saamstelling van afvaardigings.

38.7 Elke afvaardiging moet van 'n geloofsbrief voorsien wees.

Artikel 39

Die afgevaardigde predikant met die langste diens, wat die oudste in jare is, open die vergadering en gaan voor totdat die moderator gekies is. Die algemene sekretaris help met die konstituering van die vergadering en die verkiesing van die moderator.

Artikel 40

Die Moderatuur van die Algemene Sinode, bestaande uit 'n moderator, 'n assessor en die aktuarius, lei die sinode (vergelyk Artikel 25 van die *Kerkorde*). Die algemene sekretaris tree op as skriba van die vergadering, met adviserende stem. Die Moderatuur word tydens die sinodesitting deur die moderators/voorsitters van die onderskeie sinodes bygestaan.

Artikel 41

41.1 Ter aanvang van die Algemene Sinode word die Moderatuur verkies vir die duur van die vergadering.

41.2 Lede van die Moderatuur kan nie vir meer as twee termyne in dieselfde posisie verkies word nie.

41.3 Die ASM (Algemene Sinodale Moderamen) konstitueer aan die einde van die Algemene Sinode[21].

[21] Vergelyk die *Reglement vir die Algemene Sinodale Moderamen*.

Artikel 42

42.1 Die Algemene Sinode besluit self wanneer die volgende Algemene Sinode byeenkom, met dien verstande dat die Algemene Sinode nie langer as vier jaar uitmekaar vergader nie.

42.2 Die Algemene Sinodale Moderamen roep 'n buitengewone Algemene Sinode byeen indien dit nodig geag word.

Artikel 43

43.1 Tot die taak en funksie van die Algemene Sinode behoort

43.1.1 dit wat uitdrukking gee aan die kerk se gemeenskaplike identiteit in terme van Woord, Belydenis, *Kerkorde*, roeping en beleid;

43.1.2 dit wat die kerk se nasionale en internasionale ekumeniese verhoudinge raak;

43.1.3 dit wat die kerk se publieke getuienis op nasionale en internasionale gebied raak (vergelyk artikel 67.4 van die *Kerkorde*);

43.1.4 die viering van die kerk se onderlinge verbondenheid, eenheid en diversiteit;

43.1.5 die bevordering van sinergie tussen samestellende sinodes ten opsigte van roeping en getuienis;

43.1.6 die aanwysing van die Bybelvertaling(s) wat amptelik gebruik moet word;

43.1.7 die vasstelling van die belydenisskrifte ooreenkomstig Artikel 44, die *Kerkorde*, die liturgiese riglyne en/of formuliere, en die liederebundel(s) vir eredienste;

43.1.8 die vasstelling van die formele vereistes vir die opleiding en bevoegdheid van die predikante, diensleraars en standplaasleraars;

43.1.9 die administrasie van vaste eiendom en fondse van die Algemene Sinode;

43.1.10 die oorsig en instandhouding van 'n konstruktiewe werksverhouding met die kerklike maatskappye naamlik Bybel-Media, CLF en Hugenote Kollege;

43.1.11 die hantering van appèlsake wat voor die Algemene Sinode gebring word;

43.2 Die agenda van die Algemene Sinode word bepaal deur die sake in 43.1.

43.2.1 Die Algemene Sinode hanteer nie sake wat deur die samestellende sinodes of gemeentes hanteer kan word nie.

43.2.2 Die agenda van die Algemene Sinode word saamgestel uit sake wat deur die sinodes verwys word en wat uit die werk van die ASM voortspruit, met dien verstande dat dit nie die mandaat in 43.1 oorskry nie.

43.3 Die Algemene Sinode gee 'n mandaat aan die ASM om as gevolmagtigde die werksaamhede, bedieningsprioriteite, besluite en opdragte van die Algemene Sinode uit te voer aan die hand van die toepaslike reglemente vir die Algemene Sinode en Algemene Sinodale Moderamen.

Artikel 44

44.1 Die wysiging van die belydenis kan alleen geskied nadat elke sinode afsonderlik met 'n tweederdemeerderheid én twee derdes van alle kerkrade elk met 'n tweederdemeerderheid ten gunste daarvan besluit het.

44.2 Artikel 44.1 en 44.2 van die *Kerkorde* word gewysig nadat elke sinode afsonderlik met 'n tweederdemeerderheidstem ten gunste daarvan besluit het en die Algemene Sinode daarna met 'n tweederdemeerderheidstem ten gunste daarvan besluit.

44.3 Die Algemene Sinode mag, met uitsondering van artikel 44.1 en 44.2 van die *Kerkorde*, die *Kerkorde* wysig of aanvul met 'n tweederdemeerderheidstem.

44.4 Sake in verband met leertug, leergeskille of geskille tussen sinodes en mindere vergaderinge kan by wyse van appèl voor die Algemene Sinode dien. In gevalle van leertug en leergeskille word 'n tweederdemeerderheidsbesluit vir die bekragtiging van die uitspraak van die Algemene Sinode vereis (vergelyk Artikel 65.2 van die *Kerkorde*).

44.5 Indien 'n tweederdemeerderheid nie verkry word nie, mag enige van die partye 'n verdere beroep op die afsonderlike sinodes doen. Die gesamentlike volstrekte meerderheid van stemme van die afsonderlike sinodes is dan beslissend.

Artikel 45

Die Algemene Sinode mag artikels van die *Kerkorde*, met die uitsondering van artikel 44.1 en 44.2 van die *Kerkorde*, met 'n tweederdemeerderheidstem óf opskort óf daarvan vrystelling verleen.

Artikel 46

Die Algemene Sinode stel reglemente op met die oog op die uitvoering van sy werksaamhede.

Artikel 47

47.1 Die Algemene Sinodale Moderamen mag reglemente van taakspanne van die Algemene Sinodale Moderamen wysig indien dit noodsaaklik raak om die werksaamhede van die Algemene Sinode te optimaliseer.

47.2 Die Algemene Sinodale Moderamen mag huidige riglyne wysig en nuwe riglyne opstel vir die werksaamhede van die taakspanne van die Algemene Sinode.

HOOFSTUK 4

DIE ARBEID VAN DIE KERK

4.1 Die openbare erediens

Artikel 48

48.1 Die erediens is, onder die genadige werking van die Heilige Gees, die amptelike openbare samekoms van die gemeente tot ontmoeting met God en onderlinge gemeenskap van die heiliges, onder leiding van die besondere ampte en deur die bediening van die Woord, die bediening van die heilige sakramente, die gebed, kerklied en dankoffers.

48.2 Die inrigting van die eredienste word deur die kerkraad vasgestel met gebruikmaking van die liturgiese riglyne en/of formuliere soos deur die Algemene Sinode vasgelê.

48.3 Die leiding van eredienste berus by een van die volgende persone:

48.3.1 die predikant of diensleraar van die plaaslike gemeente, of in die persoon se afwesigheid:

48.3.2 die konsulent;

48.3.3 'n ander bevoegde predikant of diensleraar[22] (vergelyk Reglement 12) van gereformeerde belydenis wat deur die kerkraad daartoe uitgenooi is;

48.3.4 'n student van 'n teologiese fakulteit van die Nederduitse Gereformeerde Kerk (vergelyk artikel 6.2 van die *Kerkorde*) wat, óf in ooreenstemming met die vereistes van die betrokke kuratorium en met toestemming van die kerkraad, deel van die praktiese opleiding in die gemeente ontvang, óf na voltooiing van die praktiese werk deur 'n kerkraad uitgenooi is;

48.3.5 'n ouderling/diaken (bedienaar) wat preekvergunning van die kerkraad en die ring ontvang het (vergelyk Artikel 4, 10 en 16.1.8, 17.1.5 en Riglyn 4 van die *Kerkorde*)[23].

48.4 Prediking:

48.4.1 met die oog op die verkondiging van die volle raad van God moet die prediking deurgaans volle reg aan die kerklike jaar en die belydenisskrifte laat geskied; en

48.4.2 die inhoud van die prediking moet steeds 'n verklaring en toepassing van die Heilige Skrif wees.

48.5 Die Heidelbergse Kategismus, Nederlandse Geloofsbelydenis en Dordtse Leerreëls moet deurentyd sistematies in die prediking aan die orde gestel word.

---

[22] Onder ’n bevoegde predikant wat eredienste kan lei, word verstaan ’n persoon met ampsbevoegdheid in die NG Kerk of ’n ander kerk van gereformeerde belydenis. Wanneer ’n kerkraad aan ’n persoon wat nie sodanig bevoeg geag word nie ’n uitnodiging rig om ’n erediens te lei, word daar strydig met die Kerkorde gehandel (Handelinge Algemene Sinode 1998, bl 409, 1.19.2.2). Vergelyk Reglement 26 vir die Verhouding tot ander Kerke en Groepe.

[23] Vergelyk Riglyne 4 vir bedienaars (ouderlinge en diakens met bevoegdheid)

4.2 Die sakramente

Artikel 49

49.1 Die doop[24]

Die heilige doop word deur 'n predikant, diensleraar, standplaasleraar of proponent[25] bedien met gebruikmaking van water en 'n goedgekeurde liturgiese riglyne en/of formuliere. Dit word, behalwe by hoë uitsondering[26], in die amptelike openbare samekoms van die gemeente bedien.

Aantekening

1 Doopouers se attestate of lidmaatskap moet in die gemeenteregisters ingeskryf wees voordat hulle kan laat doop.

2 Doopgetuies is nie 'n vereiste nie, maar ongesensureerde lidmate van die NG Kerk of 'n erkende Protestantse Kerk mag as doopgetuies bystaan.

Bepaling 49

Reëlings in verband met die doop

49.1.1 Ouers wat die doop vir hulle kinders begeer moet vooraf persoonlik by die predikant aanmeld.

Aantekening

1 Elke kerkraad tref self die ordereëlings in hierdie verband. Verkieslik voer die predikant en een of meer ouderlinge met hulle 'n gesprek oor die betekenis en die erns van die doop.

2 Dit word verwag dat die geboortesertifikaat / identiteitsdokument van die dopeling getoon word.

49.1.2 Besware teen die doop van 'n dopeling van die kant van die predikant of ouderling moet aan die doopouers meegedeel word, so spoedig moontlik aan die kerkraad voorgelê word en na besluit van die kerkraad gehandel word.

Aantekening

1 Besware teen die doop raak die oortreding van die sewende gebod en administratiewe aangeleenthede rondom lidmaatskap

2 Meelewing en erediensbywoning moet los van die doop bearbei word.

49.1.3 Skriftelike verlof, nadat die dooponderhoud gevoer is, deur die predikant, konsulent of kerkraad is 'n vereiste om in 'n ander gemeente te laat doop.

49.1.4 'n Doopseel word tydens die doopgeleentheid aan die doopouers oorhandig.

---

[24] Vergelyk Riglyne 6 vir die doop van 'n kind ouer as sewe.

[25] Vergelyk *Artikel 48.3.1 tot 48.3.3* van die *Kerkorde* met voetnota.

[26] Die meriete van so 'n versoek word deur die kerkraad beoordeel.

49.2 Die nagmaal

49.2.1 Die heilige nagmaal word minstens vier maal per jaar in elke gemeente gevier[27].

49.2.2 Tot die heilige nagmaal word toegelaat:

49.2.2.1 lidmate van die gemeente;

49.2.2.3 besoekers uit ander Nederduitse Gereformeerde gemeentes;

49.2.2.4 besoekers uit ander kerke[28].

> ***Aantekening***
>
> *1 Sien Besluit 8 vir die bediening van die nagmaal buite die erediens.*
>
> *2 Besoekers uit ander gemeentes mag die nagmaal gebruik na vooraf aanmelding by en verlof van die predikant of 'n ouderling of op uitnodiging namens die kerkraad vanaf die kansel (AS 1986).*
>
> *3 Interkommunie met kerke met 'n gereformeerde belydenis is geoorloof mits dit langs die weg van onderlinge oorlegpleging deur kerkrade plaasvind.*
>
> *Waar dit gaan oor nie-gereformeerde, maar tog erkende Protestantse kerke en die onderskeie nagmaalopvattings dus onderling verskil, kan interkommunie slegs by wyse van uitsondering onder besondere omstandighede veroorloof word. In die geval van nie-erkende kerke kan daar nie sprake wees van interkommunie nie (AS 1974).*
>
> *4 Voorbereiding en danksegging kan beklemtoon word deur aparte dienste, maar kan ook as komponente van die aksiediens hanteer word.*
>
> *5 Meer gereelde gebruik van die nagmaal as die gewone word sterk onderskryf.*
>
> *6 Die lees van die hele formulier is noodsaaklik vir die bediening van die nagmaal (AS 1990).*
>
> *7 Waar die nagmaal meer dikwels as die gebruiklike vyf keer per jaar gevier word, mag by wyse van afwisseling, slegs een van die instellingsberigte (Mt, Mk, Lk, 1 Kor) plus die selfondersoek (1 Kor 11:27-32) gelees word (AS 1990).*

4.3 Die jeugbediening

Artikel 50

50.1 Die jeug as wesenlike deel van die gemeente is die verantwoordelikheid van die kerkraad en breër kerkverband.

50.2 Die bediening aan die jeug as verbondsjeug is 'n geïntegreerde deel van die omvattende gemeentelike bediening waarin God deur sy Woord tot die jeug kom deur verkondiging, onderrig, toerusting, herderlike sorg en dienswerk. Hierdie gemeentelike bediening geskied onder die leiding van die ampte aan en deur die jeug.

50.3 Die kinders van die gemeente, asook alle buitekerklikes wat lidmate van die gemeente wil word, moet begelei word in 'n lewe van dissipelskap, waar geloof gevorm en

[27] Vergelyk *Riglyn 7* vir die bediening van die nagmaal buite die erediens.
[28] Vergelyk *Reglement 26 vir die Verhouding tot ander Kerke en Groepe*, 3.2.2.1 en 3.2.2.2.

ondersteun word en waar onderrig in die Woord van God en die leer van die kerk geskied. Hierdie bediening geskied met die oog op geloofsvolwassenheid en dissipelskap.

Bepaling 50

> ***Aantekening***
>
> *1 Vir statistiese doeleindes word dooplidmate wat in koshuise inwoon en net sekere naweke huis toe gaan, gereken as dooplidmate van die gemeente in wie se grense die koshuis val.*
>
> *2 Dooplidmate wat in koshuise inwoon en elke naweek huis toe gaan, word gereken as dooplidmate van die gemeente waarvan hulle ouers lidmate is.*

50.1 Die ondersoek van toelating tot belydenisaflegging behels die getuienis oor die doop, 'n persoonlike onderhoud met die predikant en die ondersoek deur die kerkraad.

> ***Aantekening***
>
> *1 'n Inskrywing in die register van dooplidmate van die gemeente of dan 'n doopseel vanaf 'n ander gemeente, deur die katkisant ingehandig, dien as bevestiging dat hy/sy gedoop is.*
>
> *2 Ongedoopte katkisante word gedoop by die geleentheid wanneer hulle belydenis van geloof aflê.*
>
> *3 Katkisante wat nie bewys van hulle doop kan lewer nie, word gedoop met gebruikmaking van die formulier vir die bediening van die doop aan volwassenes by die belydenis van geloof. Hulle lê nie weer belydenis van geloof af nie. Die formulier vir die openbare belydenis van geloof en die bediening van die doop aan volwassenes (1990) kan gebruik word wanneer sommige van die katkisante nie gedoop is nie.*

50.1.1 Die kerkraad sien toe dat toelating tot belydenisaflegging nie outomaties geskied nie.

50.1.2 Katkisante uit ander gemeentes kan slegs met skriftelike verlof van hulle predikant/kerkraad tot die ondersoek of die aflegging van belydenis toegelaat word.

50.2 Alle persone wat nog nie in die kerkverband ingesluit is nie, maar wel tot die kerkverband wil toetree, word deur middel van kategetiese onderrig in die Woord van God en die leer van die kerkverband onderrig.

4.4 Die herderlike sorg

Artikel 51

51.1 Die predikante, diensleraars, standplaasleraars ouderlinge en diakens moet herderlike sorg verleen aan alle lidmate van die gemeente, in besonder behoeftiges, siekes en oues van dae. Hulle moet besoek, bemoedig, vertroos en ondersteun word. Voorts moet lidmate voortdurend gewaarsku word teen valse leringe en dwalinge, teen wêreldgesindheid en goddelose lewenspraktyke.

51.2 Die Christelike huwelik as 'n instelling van God moet heilig gehou word en kerkrade moet hieroor die nodige herderlike toesig hou.

51.3 Kerkrade sien toe dat afgestorwe lede van die gemeente op 'n Christelike wyse begrawe/veras word.

4.5 Gemeentebediening

Artikel 52

52.1 Die kerk rig hom deur middel van gemeentebediening tot die lidmate ten einde die gemeente op te bou tot vervulling van sy dienswerk.

52.2 Die kerk rig hom deur intensiewe gespesialiseerde gemeentebediening tot kerk vervreemdes wat formeel nog lidmate is ten einde hulle daadwerklik te bereik en hulle tot gemeenskap met Christus te bring.

52.3 Waar die omvang en ander omstandighede van die werk dit vereis, word dit in kerkverband onderneem.

4.6 Gestuurdheid (*Missio Dei*)

Artikel 53

53.1 Die missie van die Drie-enige God, Vader, Seun en Heilige Gees is om lewe en volheid aan die wêreld te gee, en die kerk is in diens van God se missie.

53.2 Deur die Woord en Gees vergader God vir Hom 'n gemeente. Deur dié gemeente:

- laat God sy Woord verkondig,
- bring Hy die gemeenskap van heiliges uit alle nasies tot stand,
- laat Hy diens aan die wêreld in nood lewer,
- laat Hy sy opdrag om die skepping en lewe te bewaar sigbaar tot uitdrukking bring, en
- word sy geregtigheid en versoening verkondig.

Só laat Hy sy koninkryk kom.

53.3 Die gestuurde kerk bedien die evangelie in al sy dimensies aan mense wat die evangelie nie ken nie of daarvan vervreemd is.

53.4 Elke gemeente is 'n gestuurde gemeente en so elke lidmaat van die gemeente.

4.7 Diens van barmhartigheid

Artikel 54

54.1 Vanuit God se liefde en betrokkenheid by die wêreld vervul die gemeente sy diakonale roeping in die gemeenskap en die wêreld deur die voorkoming, verligting en bestryding van maatskaplike nood, lyding en onreg.

54.2 Die gemeente gee uitvoering aan hierdie roeping in samewerking met die kerklike strukture van die ring, sinode, Algemene Sinode en diakonale diensorganisasies, asook ander geloofsgemeenskappe, organisasies en strukture wat deel is van die werksaamhede in die gemeenskap en die gemeente.

4.8 Die dienswerk van die gelowiges

Artikel 55

55.1 Die roeping van die kerk in sy gestuurdheid na die wêreld (Missio Dei) impliseer die toegewyde dienswerk van elke gelowige.

55.2 Elke gelowige ontvang van die Here die gawes, die geleenthede en die krag van sy Gees om in hulle daaglikse lewe gestalte te gee aan God se liefde vir hierdie wêreld.

55.3 Met die oog hierop behoort die kerk gelowiges toe te rus, te inspireer en te ondersteun.

55.4 Die kerk skep geleenthede waar gelowiges betrek word by die uitbou van die kerk en die uitbreiding van God se koninkryk.

55.5 Dit staan gelowiges ook vry om ter wille van hulle dienswerk in die wêreld self aksies te begin en netwerke of vennootskappe te vorm om die koninkryk te bevorder.

55.6 Die kerk gee met gesonde oordeel sy seën en samewerking aan hierdie aksies, netwerke of vennootskappe wat ook in diens staan van die Missio Dei.

4.9 Leer en aktuele sake

Artikel 56

Die kerk beywer hom vir Skrifgefundeerde beskouinge ten opsigte van aktuele, leerstellige en etiese aangeleenthede en die bevordering van 'n sedelik gesonde openbare lewe.

4.10 Rentmeesterskap

Artikel 57[29]

Elke kerkvergadering maak die nodige voorsiening vir die sorgvuldige beheer van die stoflike aangeleenthede van die kerk en doen jaarliks verslag van sy rentmeesterskap aan die gemeente, ring, sinode of Algemene Sinode, soos die geval mag wees.

Bepaling 57

57.1 Pensioenfonds

57.1.1 Die NG Kerk in Oos-Kaapland is deelhebber van die Predikante Pensioenfonds van die NG Kerk in Suid-Afrika wat onder beheer is van 'n Raad van Trustees waarop die Sinode ooreenkomstig die Reëls van die Pensioenfonds verteenwoordig word.

57.1.2 Elke kerkraad is verplig om 'n jaarlikse bydrae te maak vir elke predikant in die gemeente soos bepaal in die Reëls vir die Predikante Pensioenfonds van die NG Kerk in Suid-Afrika.

57.1.3 Elke predikant is verplig om volgens die reglement van die fonds aan die hand van 'n vasgestelde basis by te dra tot die fonds.

[29] Hierdie *Artikel* moet saam gelees word met *Reglement 24 vir Kerklike Goedere*.

> ***Aantekening***
>
> *Predikante in sinodale diens maak ook hierdie bydrae, terwyl die kommissie in wie se diens hulle is, verantwoordelik is vir die bydrae wat die kerkraad andersins maak.*
>
> *Diensleraars skakel in by die Amptenare en Diensleraars Voorsorgfonds van die NG Kerk in Suid-Afrika.*

57.2 Argief

57.2.1 Die NG Kerk in Oos-Kaapland is deelhebber aan die argief van die NG Kerk in Suid-Afrika wat onder beheer van die argivaris en onder toesig van die Argiefkommissie van die NG Kerk in Suid-Afrika is.

4.11 Diensverhoudinge

Artikel 58

Werknemers in diens van 'n gemeente of die kerkverband, se diensverhouding word per diensooreenkoms gereël.

HOOFSTUK 5

KERKLIKE OPSIG, TUG EN DISSIPLINE

Artikel 59

Doel en voorskrifte

59.1 Kerklike opsig word gehou en kerklike tug en dissipline uitgeoefen

59.1.1 tot eer van God;

59.1.2 tot heil van die Kerk;

59.1.3 tot behoud van die sondaar;

59.2 volgens voorskrifte van

59.2.1 die Woord van God;

59.2.2 die belydenisskrifte;

59.2.3 die *Kerkorde* en ander bepalings[30] van die kerk;

59.2.4 die diensooreenkoms.

Artikel 60

Kerklike opsig en tug

60.1 Die kerklike opsig en tug dra 'n geestelike karakter en pas by die kerk as 'n geloofs- en 'n liefdesgemeenskap. Opsig en tug word dus op 'n kerklike wyse en met geestelike middele uitgeoefen.

[30] Vergelyk *Reglement 22 vir Tug en Vermaning*.

60.2 Die amptelike uitoefening van die tug deur kerkvergaderinge of hulle gevolmagtigdes vervang nie die roeping van die gelowiges tot onderlinge vermaning nie, maar vul dit aan.

60.3 Amptelike kerklike opsig en tug is pastoraal-kerkregtelik van aard en moet uit 'n Bybelse en geestelike oogpunt billik en regverdig toegepas word.

60.4 Die kerklike opsig gaan oor die hele lewenswandel (leer en lewe) van al die lidmate van die gemeente, ampsdraers ingesluit.

Artikel 61

Tugwaardige sondes

61.1 Sondes wat tot tug lei, is sondes wat indruis teen die Woord van God en die belydenis van die kerk.

61.2 Sondes wat openbare aanstoot gee of wat na aanleiding van die voorskrifte van Matteus 18:15 - 17 onder die aandag van die kerk kom, stel die persoon bloot aan 'n amptelike tugondersoek.

61.3 Wangedrag deur werknemers van die kerk in terme van diensverhoudinge kan ook tugwaardige sondes wees.

Artikel 62

Lidmate, ampsdraers, gelegitimeerdes en werknemers

62.1 Alle lidmate van die gemeente val onder die opsig en tug van die kerkraad.

62.2 Alle ouderlinge, diakens en gelegitimeerdes staan onder die opsig en tug van die ring, sonder om die opsig van die kerkraad oor sy ampsdraers uit te sluit (vergelyk artikel 31.8 van die *Kerkorde*).

62.3 Lidmate van die kerk, wat as werknemers in diens van 'n gemeente of die kerkverband is, kan weens wangedrag getug word.

Artikel 63

Kerklike dissipline

63.1 Werknemers in diens van 'n gemeente of die kerkverband, kan in terme van hulle diensverhouding kerklik gedissiplineer word.

63.2 Kerklike dissiplinêre optrede is die gevolg van oortredings by die werkplek en geskied teen die agtergrond van die personeelbeleid en die diensooreenkoms.

63.3 Werknemers in diens van die kerkverband, staan onder die kerklike dissipline van die werkgewer.

63.4 Gelegitimeerdes in diens van 'n gemeente staan onder die kerklike dissipline van die ring.

Artikel 64

Tug- en dissiplinêre maatreëls

64.1 Die onderstaande tug- en/of dissiplinêre maatreëls kan deur tugliggame toegepas word:

64.2 Lidmate

64.2.1 'n vermaning in 'n privaatgesprek of ter vergadering van die tugliggaam met die oog op berou en bekering;

64.2.2 geestelike begeleiding en herderlike sorg;

64.2.3 afsnyding van die gemeente.

64.3 Ouderlinge en diakens

64.3.1 'n vermaning in 'n privaatgesprek of ter vergadering van die tugliggaam;

64.3.2 skorsing met of sonder opskorting van lidmaatregte totdat daar bewys van grondige berou is;

64.3.3 opheffing van ampsbevoegdheid totdat daar 'n bewys van grondige berou is;

64.4 Gelegitimeerdes

64.4.1 'n vermaning ter vergadering van die tugliggaam;

64.4.2 'n skriftelike waarskuwing deur die tugliggaam met verslag aan die werkgewer;

64.4.3 opskorting van legitimasie vir 'n vasgestelde tydperk met een of meer van die volgende maatreëls:

64.4.3.1 gedeeltelike of volle weerhouding van lewensonderhoud en toelaes deur die werkgewer. (Uitgawes wat direk met die nakoming van pligte te doen het, kan weerhou word.)

64.4.3.2 Indien die tugliggaam nie oortuig is van die egtheid van die berou nie, kan hierdie opskorting van legitimasie verleng word.

64.4.4 Verlies van legitimasie waarna die kerkraad verplig is om uitvoering te gee aan Artikel 12.

64.4.4.1 Hierdie verlies van legitimasie kan vir 'n vasgestelde tydperk of permanent wees.

64.4.4.1.1 In die geval van die tydelike verlies van bevoegdheid is die betrokkene weer beroepbaar na die verstryking van die vasgestelde tydperk.

64.4.4.1.2 In die geval van permanente verlies van bevoegdheid word die akte van legitimasie nietig verklaar

64.4.5 Kennisgewings word in beide gevalle aan die Algemene Taakspan Predikantesake gegee.

Artikel 65

Appèl[31]

65.1 Ooreenkomstig Artikel 23 van die *Kerkorde* kan daar teen die bevindinge en tug en/of dissiplinêre maatreëls van tugliggame geappelleer word.

65.2 Oor leerstellige sake (vergelyk artikel 44.4 van die *Kerkorde*) en oor die beëindiging van bevoegdheid (vergelyk Artikel 7 van die *Kerkorde*) kan tot by die Algemene Sinode geappelleer word.

65.3 Oor ander sake wat met die tug en/of dissipline verband hou, kan daar nie verder as die sinode geappelleer word nie.

Artikel 66

Opheffing van tug- en/of dissiplinêre maatreëls

66.1 Tugmaatreëls het berou en inkeer ten doel en word, met inagneming van artikel 59.1 van die *Kerkorde*, opgehef in die geval van:

66.2 Lidmate

66.2.1 Wanneer 'n lidmaat berou betoon, hef 'n tugliggaam of kerkraad wat oortuig is van die egtheid van berou, die tugmaatreëls op.

66.2.2 Wanneer lidmaatskapregte weerhou is, laat die kerkraad die lidmaat toe tot volle lidmaatskapsregte wanneer die tugliggaam oortuig is van die egtheid van berou.

66.2.3 Wanneer 'n lidmaat wat van die gemeente afgesny is, berou betoon en verlang om weer in die gemeente opgeneem te word, neem die kerkraad, indien oortuig van die egtheid van berou, die persoon weer in die gemeente op met die gebruik van die betrokke formulier.

66.3 Ouderlinge en diakens

66.3.1 As die ring of sy gevolmagtigde kommissie as tugliggaam oortuig is van die egtheid van berou, kan die skorsing opgehef word.

66.3.2 Ouderlinge en diakens wat geskors is, kan dan weer verkies word tot die kerkraad.

66.4 Gelegitimeerdes

66.4.1 As die ring of sy gevolmagtigde kommissie as tugliggaam/kerkverband as werkgewer oortuig is van die egtheid van berou, word die tug en/of dissiplinêre maatreël opgehef met verslag aan die Algemene Taakspan Predikantesake.

66.4.2 In geval van ontslag van 'n werknemer volgens Artikel 64.4.4 van die *Kerkorde*, moet die ring die tugmaatreëls ophef voor die Algemene Taakspan Predikantesake die legitimasie kan herstel.

66.4.3 Herstel in diens van die gemeente/kerkverband kan alleen geskied na geslaagde appèl en indien die appèlliggaam so beslis.

---

[31] Vergelyk *Reglement 23 vir Hersiening (Revisie), Appèl, Gravamen (Beswaarskrif) en Prosedurele beswaar.*

66.4.4 'n Gelegitimeerde wie se legitimasie deur tug- en/of dissiplinêre optrede beëindig is, kan slegs na colloquium doctum by 'n proponentskommissie en na aanbeveling van 'n kuratorium deur die Algemene Taakspan Predikantesake opnuut gelegitimeer word[32].

66.4.5 In die geval van beëindiging van legitimasie deur tug- en/of dissiplinêre handeling as gevolg van ergerlike sondes/wangedrag soos owerspel, onsedelikheid, egskeiding, moord, meineed, diefstal of na beëindiging van legitimasie as gevolg van leerdwaling, mag toestemming tot legitimasie alleen by hoë uitsondering, nadat gunstige aanbevelings van alle betrokke kerkvergaderinge ontvang is, deur die Algemene Sinodale Moderamen op aanbeveling van die Algemene Taakspan Predikantesake, verleen word.

HOOFSTUK 6

BETREKKINGE VAN DIE KERK NA BUITE

6.1 Kerk en staat

Artikel 67

67.1 In die lig van Romeine 13 erken die kerk die staat as 'n dienaar van God tot ons beswil. Dit is God wat aan die staat die opdrag gegee het om die reg te handhaaf en die kwaaddoeners te straf.

67.2 Die kerk erken dat die staatsowerheid wat deur sy fisiese swaardmag in beheer van 'n bepaalde staatsgebied is, deur God beskik is en as sodanig eerbiedig moet word. Die norm vir die kerk se deelname aan die publieke regsverkeer en uitoefening van burgerlike regte is die Woord van God.

67.3 Christus is die hoof van die kerk. Daarom beskou die kerk sy reg op vryheid van godsdiens, wat sy Bybels-profetiese getuienis teenoor die staatsowerheid en die wêreld waarin hy staan, insluit, as onvervreembaar. In die uitoefening hiervan maak hy aanspraak op die regsbepaalde beskerming van die owerheid.

67.4 Die kerk nader staatsowerhede op alle vlakke op 'n ordelike wyse. Hierdie skakeling word gedoen deur sy erkende kerkvergaderinge of die kommissies wat hulle daarvoor aanwys. Skakeling oor sake wat die kerk in sy algemene sinodale verband raak, geskied deur die Algemene Sinode se gevolmagtigde. Skakeling sonder 'n opdrag van die Algemene Sinode geskied deur die Algemene Sinodale Moderamen met verslag aan die Algemene Sinode (vergelyk artikel 43.1.3 van die *Kerkorde* en die voetnota).

[32] Vergelyk *Reglement 11 vir die Bevoegdheid van Predikante, Diensleraars, Standplaasleraars, Proponente en Emeriti*.

6.2 Kerk, maatskappy en vrye vereniging

Artikel 68

Waar moontlik, verleen die kerk steun aan maatskaplike, nie-kerklike organisasies wat op 'n positiewe Christelike basis georganiseer is en daarop gemik is om die koninkryk van God te bevorder. Hierdie steun geskied vanuit 'n kerklike perspektief en op 'n kerklike wyse. Die vraag of 'n bepaalde organisasie kan aanspraak maak op die steun van die kerk, hang af van sy grondslag en doelstellings en die uitlewing daarvan in die praktyk.

6.3 Kerk en onderwys

Artikel 69

69.1 Die kerk beywer hom daarvoor dat die Woord van God en Protestants-Christelike norme en waardes rigtinggewend sal wees in onderwys- en opvoedkundige instellings, asook vir die kultuuridioom waarin die onderwys plaasvind.

69.2 Die kerk erken die interne bevoegdheid van onderwysinstellings om tipiese onderwysaangeleenthede (standaarde, leerinhoud, ensovoorts) te finaliseer.

69.3 Die kerk beywer hom vir Christelike opvoeding en onderwys vir sy kinders en jongmense. Hierdie onderwys moet verantwoorde standaarde en leerinhoud insluit.

6.4 Kerk en ekumeniese betrekking

Artikel 70[33]

70.1 Die Kerk streef daarna om deur middel van sy vergaderinge op 'n verantwoorde wyse met ander Christelike kerke en kerkgemeenskappe saam te werk of te assosieer, 'n gemeenskaplike boodskap uit te dra en saam te stry vir die behoud van Christelike lewensbeginsels.

70.2 Die Algemene Sinode bepaal die aard en graad van die samewerking met ander kerke of kerkgemeenskappe deur middel van 'n gewone meerderheidstem. Wanneer 'n kerk of kerkgemeenskap by die Algemene Sinode aansoek doen om in assosiasie met die kerk te tree, word goedkeuring verleen wanneer met 'n tweederdemeerderheidstem ten gunste daarvan beslis is. Die aard en omvang van die assosiasie word deur die assosiasie-ooreenkoms gereël.

70.3 Die graad en wyse van samewerking of assosiasie word in elke geval bepaal deur die graad van ooreenstemming ten opsigte van belydenis, kerkregering, erediens en die siening van die Christelike lewenswandel van die betrokke kerk of kerkgemeenskap.

70.4 Die besluit oor 'n aansoek of beëindiging van lidmaatskap van 'n ekumeniese organisasie word geneem met 'n tweederdemeerderheid van die Algemene Sinode.

[33] Vergelyk *Reglement 26 vir die Verhouding tot ander Kerke en Groepe*.

6.5 Tussen-orde

Artikel 71

71.1 Met die oog op enige proses van kerkhereniging van die Nederduitse Gereformeerde Kerkfamilie onderling, of kerkvereniging met ander gereformeerde kerke, stel die Algemene Sinode vir sodanige samewerking en/of samevoeging van werksaamhede reëlings vas.

71.2 Sodanige reëlings word in 'n *Tussen-orde* omskryf, wat na die goedkeuring van die Algemene Sinode in die kerkordeboek opgeneem word.

71.3 Waar 'n *Tussen-orde* in stryd is met die *Kerkorde* of waar 'n *Tussen-orde* nie vir 'n bepaalde saak voorsiening maak nie, geld die *Kerkorde*.

71.4 Waar 'n *Tussen-orde* in stryd is met die bepalings en reglemente van die samestellende sinodes of waar 'n *Tussen-orde* nie vir 'n bepaalde saak voorsiening maak nie, kan 'n *Tussen-orde* eers in 'n sinode gebruik word nadat die goedkeuring van die betrokke sinode verkry is.

71.5 'n *Tussen-orde* is nie bepalend of bindend vir die vorm en inhoud van 'n nuwe *Kerkorde* wat later in 'n verenigde kerk saamgestel mag word nie.

71.6 'n *Tussen-orde* word gesamentlik opgestel en moet die goedkeuring dra van die gevolmagtigde verteenwoordigers van al die betrokke kerke wat in die proses van vereniging of hereniging met die Nederduitse Gereformeerde Kerk is.

71.7 'n *Tussen-orde* sal alleen van toepassing wees waar twee of meer regspersone van verskillende kerkverbande daartoe ooreenkom.

Artikel 72

72.1 Met die oog op enige proses van kerklike samewerking en/of kerkvereniging met ander gereformeerde kerke, stel die Algemene Sinode vir sodanige samewerking en/of samevoeging van werksaamhede reëlings vas.

72.2 Sodanige reëlings word in 'n *Samewerking-orde* omskryf, wat na die goedkeuring van die Algemene Sinode in die kerkordeboek opgeneem word.

72.3 Waar 'n *Samewerking-orde* in stryd is met die *Kerkorde* of waar 'n *Samewerking-orde* nie vir 'n bepaalde saak voorsiening maak nie, geld die *Kerkorde*.

REGLEMENTE

Funksionering van die Nederduitse Gereformeerde Kerk in Oos-Kaapland

REGLEMENT 1

ORDEREËLS VIR KERKVERGADERINGS EN KOMMISSIES

1. ALGEMEEN

1.1 Alle vergaderinge is oop tensy daar anders besluit word, behalwe kerkraadsvergaderings wat geslote is tensy die kerkraad anders besluit. Amptenare, wat nie lede van die kerkraad is nie, se teenwoordigheid verander nie die geslotenheid van die vergadering nie.

1.2 Al die lede is verplig om vergaderings by te woon en om, as hulle nie kan verskyn nie, betyds kennis te gee met opgawe van redes.

1.3 Lede mag nie die vergadering sonder verlof van die voorsitter verlaat nie.

2. KENNISGEWING VAN VERGADERING

Van kerkvergaderinge moet betyds, deur die betrokke skriba, aan alle lede kennis gegee word (sien Bepaling 27.2.1, en 34.1.1 en 34.2).

3. KONSTITUERING EN OPENING

3.1 Konstituering vind plaas nadat by 'n kerkraadsvergadering 'n presensielys saamgestel en by 'n meerdere vergadering nadat die geloofsbriewe gekontroleer is. Elke vergadering neem notule van afwesige lede en verskonings.

3.2 Kworum

3.2.1 Kerkraadsvergaderings

'n Kworum by kerkraadsvergaderings bestaan uit die meerderheid van die aantal dienende lede.

3.2.2 Meerdere vergaderinge

'n Kworum vir 'n meerdere vergadering bestaan uit 'n meerderheid van die aantal afgevaardigdes. By die behandeling van tugsake by 'n ringsvergadering moet egter twee derdes van die lede teenwoordig wees.

3.2.3 Permanente kommissies

'n Kworum vir permanente kommissies van die ring en Sinode bestaan uit 'n meerderheid van die aantal lede wat die kommissie uitmaak.

3.3 Nadat aan al die vereistes voldoen is, verklaar die voorsitter die vergadering gekonstitueer. Daarna word die vergadering met Skriflesing en gebed geopen (vgl Artikel 24).

3.4 Elke kerkvergadering wys sy eie voorsitter aan.

3.4.1 Elke kerkraad kies jaarliks 'n voorsitter aan die hand van Artikel 28.2.

3.4.2 Elke ringsvergadering kies jaarliks 'n voorsitter soos deur die ring bepaal.

3.4.3 Die Sinode kies sy voorsitter aan die hand van Bepaling 34.3.

3.4.4 Indien beide die voorsitter en ondervoorsitter die vergadering verlaat, kies die vergadering uit eie geledere 'n waarnemende voorsitter.

3.5 Kerkvergaderinge gebruik kommissies, tydelike en ad hoc kommissies om sy werk te vergemaklik. Die aanwysing van sodanige kommissies geskied deur die betrokke vergadering.

4. SAKE VIR BEHANDELING

4.1 'n Kerkvergadering behandel kerklike sake (Artikel 21) wat daar tuishoort (Artikel 22) en wat

4.1.1 van 'n vorige vergadering oorgestaan het, of

4.1.2 in 'n verslag van 'n kommissie voorgedra word, of

4.1.3 by wyse van korrespondensie of 'n versoekskrif deur 'n lidmaat/lidmate voor die vergadering kom, of

4.1.4 in die geval van 'n meerdere vergadering, deur 'n mindere vergadering per beskrywingspunt voor die vergadering gelê word.

4.2 'n Kommissie wat daarvoor aangewys is, stel vooraf 'n voorlopige sakelys op en lê dit vir goedkeuring aan die vergadering voor.

4.3 Byvoegings word in uitsonderlike gevalle deur die vergadering tot die sakelys gemaak.

4.4 Voorstelle en amendemente moet gesekondeer wees en skriftelik ingedien word.

4.5 Aanbevelings in die verslae van permanente kommissies word as voorstel voor die vergadering beskou en word, behalwe in gevalle waar daar finansiële en regsimplikasies is, nie vooraf na 'n tydelike kommissie verwys nie.

5. PLIGTE VAN DIE VOORSITTER

5.1 Reëling van die orde

Die voorsitter stel die sake wat behandel moet word aan die orde in die volgorde wat vir hom/haar die geskikste voorkom.

5.2 Hou by kerklike bepalinge

Die voorsitter moet toesien dat die vergadering hom hou by die geldende Kerkorde, Bepalinge en Reglemente asook ander sinodale voorskrifte.

5.3 Verstrek inligting

By die behandeling van sake verstrek hy/sy alle nodige inligting.

5.4 Gee wenke

As die saak dit vereis, doen hy/sy wenke aan die hand om die vergadering te help om tot 'n besluit te kom.

5.5 In onvoorsiene gevalle

In gevalle wat betref die leiding en werksaamhede van die vergadering en waarvoor geen voorsiening in die Reglement van Orde gemaak is nie, handel die voorsitter na die gebruik en eie oordeel en indien die lede beswaar het teen die leiding van die voorsitter, beslis die vergadering.

5.6 Beslissende stem

In kerkvergaderinge het die voorsitter, wanneer die stemme staak, 'n beslissende stem, behalwe by tughandelinge en verkiesing van persone.

5.7 Slegs een stem

By kommissievergaderinge het die voorsitter net een stem.

6. BEHANDELING VAN SAKE

6.1 Spreek die voorsitter aan

In die bespreking van sake wend elke lid hom/haar, hetsy by skriftelike of mondelinge voordrag, tot die voorsitter.

6.2 Aanspreekvorm van voorsitter

By alle kerkvergaderinge word die voorsitter aangespreek as "Voorsitter".

6.3 Verlof uit vergadering

Lede mag nie die vergadering verlaat sonder verlof van die voorsitter nie.

6.4 Reg tot spreekbeurt

By die behandeling van sake het elke lid van die vergadering die reg om sy/haar mening oor elke saak uit te spreek.

6.5 Orde van spreekbeurte

As twee of meer lede gelyktydig 'n spreekbeurt aanvra, beslis die voorsitter wie eerste aan die beurt kom.

6.6 Een spreekbeurt

'n Lid van die vergadering mag nie meer as een maal oor dieselfde saak praat nie, behalwe wanneer hy/sy op 'n punt van orde die aandag van die vergadering wil vestig op 'n afwyking van die Reglement van Orde, of op 'n punt van inligting 'n vraag wil stel, of wanneer hy/sy as indiener van 'n voorstel van sy/haar reg tot repliek wil gebruik maak, of 'n amendement wil indien op die voorstel.

6.7 Waardigheid van vergadering

Elke lid onthou hom/haar van alles wat strydig is met die waardigheid van 'n kerkvergadering.

6.8 Onwaardige optrede

6.8.1 Apologie

Waar 'n lid van 'n kerkvergadering hom/haar volgens die oordeel van die voorsitter of volgens die besluit van die vergadering onordelik gedra, moet die voorsitter hom/haar tot orde roep en, as die vergadering so besluit, 'n apologie weens sy/haar woorde of gedrag van hom/haar eis.

6.8.2 Vergadering te verlaat

As hy/sy na die eerste vermaning voortgaan om die waardigheid van die vergadering aan te tas, en in geval van 'n vereiste apologie weier om hieraan te gehoorsaam, gelas die voorsitter hom/haar om die vergadering te verlaat, en mag so 'n lid alleen terugkeer tot die vergadering op voorwaardes van die voorsitter in oorleg met die vergadering.

6.8.3 Tugmaatreëls

Indien daar by sodanige lid na drie maande geen positiewe reaksie kom nie, word die saak deur die bevoegde kerkvergadering ondersoek.

7. VOORSTELLE EN AMENDEMENTE

7.1 Slegs een voorstel

Oor 'n saak wat aan die orde is, kan net een voorstel op 'n keer voor die vergadering dien.

7.2 Twee of meer voorstelle

Waar twee of meer voorstelle oor dieselfde saak voor 'n vergadering kom, is die eerste die voorstel en die ander die amendement of amendemente.

7.3 Indiening van voorstelle en amendemente

7.3.1 Voorstelle en amendemente moet aan die begin van 'n spreekbeurt ingedien en aan die vergadering voorgelees word en eers daarna gemotiveer word.

7.3.2 'n Amendement wysig of verbeter die inhoud, taal, woorde of woordorde van 'n voorstel, maar mag nooit 'n teenvoorstel wees nie. Die voorsitter moet daarom 'n negatiewe amendement buite orde reël.

7.3.3 Lede wat teen 'n voorstel is, kan daarteen praat en stem.

7.4 Gesekondeer, skriftelik en onderteken

Alle voorstelle en amendemente moet gesekondeer wees en in geval van meerdere vergaderinge, skriftelik en onderteken deur beide die voorsteller en die sekondant, ingedien word by die voorsitter.

7.5 Terugtrekking van voorstel of amendement

'n Voorstel of amendement kan alleen met verlof van die vergadering teruggetrek word, ook al is daar nog nie oor die voorstel gepraat nie.

7.6 Voorsteller afwesig sonder verlof

As die voorsteller sonder verlof afwesig is, verval sy/haar voorstel, tensy 'n ander lid van die vergadering dit oorneem.

7.7 Reg tot repliek

Die insender van 'n voorstel het reg tot repliek, maar nie insenders van amendemente nie.

7.8 Eerste amendement word voorstel

Waar 'n voorstel met verlof van die vergadering teruggetrek word, verval ook al die amendemente wat daarvan afhanklik is. Wanneer 'n voorstel egter met verlof van die vergadering teruggetrek word ten gunste van 'n amendement, word die eerste amendement die voorstel voor die vergadering (sien 8.7 vir die stemming van amendemente).

8. STEMMING

8.1 Deur teenwoordige lede

Elke stemming in kerkvergaderinge geskied deur die lede wat teenwoordig is.

8.2 In adviserende hoedanigheid

Persone wat die vergadering in adviserende hoedanigheid bywoon, het die reg om aan die bespreking deel te neem, maar mag nie stem nie.

8.3 Verplig om te stem

Geen lid mag buite stemming bly nie, behalwe met verlof van die vergadering en om gewigtige redes wat deur die vergadering beoordeel moet word.

8.4 Geen name word genoem nie

As die voorstel en amendement(e) tot stemming gebring word, noem die voorsitter nie die name van die voorstellers nie.

8.5 Vir en teen stem

Oor elke saak moet afsonderlik vir en teen gestem word.

8.6 Staking van stemme

Wanneer daar oor 'n voorstel 'n staking van stemme kom, is die voorstel verwerp, tensy die voorsitter, as hy/sy 'n beslissende stem het, die voorstel met sy/haar beslissende stem laat aanneem of verwerp. Die voorsitter is egter nie verplig om sy/haar beslissende stem uit te bring nie.

8.7 Orde van stemming by voorstel en amendemente

Wanneer daar 'n voorstel sowel as amendement(e) voor die vergadering dien, word eers die amendemente tot stemming gebring, en wel so dat daar oor dié wat die laaste ingedien is, die eerste gestem word, en so vervolgens in opklimmende volgorde, en daarna oor die voorstel.

8.8 Beslissing

Vir die beslissing in 'n saak word die volstrekte meerderheid van stemme, dit wil sê meer as die helfte van die lede wat teenwoordig is, vereis. By die bepaling van die volstrekte meerderheid word lede wat verlof ontvang het om buite stemming te bly, nie bygereken nie.

8.9 Finale stemming

As die finale stemming oor 'n saak plaasgevind het en die voorsitter dit as besluit van die vergadering verklaar het, mag niemand om 'n tweede stemming vra nie.

8.10 Stemming oor gewone sake

Oor gewone sake word daar gestem met opsteek van hande, behalwe as die vergadering anders besluit.

8.11 Stemming oor persone

Wanneer daar vir persone gestem word, geskied dit met geslote stembriewe, behalwe by die verkiesing van kerkraadslede by 'n nuwe gemeente direk na afstigting, waar daar gestem word met opsteek van hande (sien Reglement AS23.1.1.7).

8.12 Beroeping van leraars

Vir die beroeping van leraars vergelyk Reglement AS12.

8.13 Verkiesing van kerkraadslede

Vir die verkiesing van kerkraadslede vergelyk Bepaling 15.

8.14 Stemming by tugsake

Vir die stemming by tugsake sien Hoofstuk 5 van die Kerkorde.

9. MOSIE EN PUNT VAN ORDE

9.1 Mosie van orde

9.1.1 Doel van ordemosie

'n Ordemosie behels óf 'n voorstel oor die volgorde waarin sake ter tafel kom, óf 'n voorstel om die bespreking van 'n bepaalde punt te beëindig, óf 'n voorstel om van 'n bepaalde saak af te stap

9.1.2 Enige tyd

'n Ordemosie kan te eniger tyd gedurende die voortgang van die bespreking van 'n saak ingedien word.

9.1.3 Sonder bespreking

Oor 'n ordemosie word daar dadelik, sonder bespreking, gestem.

9.1.4 Oordeel van voorsitter

Die voorsitter het egter die reg om so 'n ordemosie te weier indien hy/sy oordeel dat dit ingedien word om 'n behoorlike bespreking van die saak te verhinder.

9.2 Punt van orde

'n Lid kan op 'n punt van orde praat slegs as hy/sy van oordeel is dat daar van die reëls van die orde afgewyk is, bv. as iemand

9.2.1 uit sy/haar beurt praat;

9.2.2 twee maal praat;

9.2.3 van die punt af is;

9.2.4 die vergadering sonder verlof verlaat;

9.2.5 twee maal gestem het of glad nie gestem het nie;

9.2.6 onwelvoeglike taal gebruik;

9.2.7 oor sy tyd praat;

9.2.8 oor 'n saak praat wat ultra vires is.

Geen bespreking word onder 'n punt van orde toegelaat nie.

10. BESLUIT EN REVISIE

10.1 Wanneer besluit van vergadering

Die voorstel of amendement wat die hoogste getal stemme kry en daarby die volstrekte meerderheid behaal, word die besluit van die vergadering en as besluit deur die voorsitter aangekondig.

10.2 Aantekening van naam

Dit staan enige lid vry om sonder of met opgaaf van redes te laat aanteken dat hy/sy teen 'n bepaalde voorstel of amendement gestem het, of dat hy/sy nie teenwoordig was toe 'n bepaalde besluit geneem is nie, en het die reg om by die verdere behandeling van die saak te stem.

10.3 Revisie van besluite

10.3.1 Kennisgewing van revisie

Besluite wat eenmaal geneem is, mag nie anders as na voorafgaande kennis in revisie geneem word nie.

10.3.1.1 By kerkraadsvergaderinge

By kerkraadsvergaderinge kan 'n besluit in dieselfde vergadering waarin dit geneem is in revisie geneem word indien geen beswaar daarteen ingebring word nie, of anders deur kennisgewing by 'n voorafgaande vergadering, of na vooraf skriftelike kennis aan al die lede van die vergadering, onder meer deur 'n vooraf gepubliseerde sakelys.

10.3.1.2 By meerdere vergaderinge

By 'n meerdere vergadering geskied die kennisgewing deur 'n vooraf gepubliseerde sakelys, of kennis in die vergadering dat revisie aan die einde van die sakelys aangevra sal word. By die sinodale vergadering word die versoek om revisie eers na die Tydelike Regskommissie verwys vir rapport aan die vergadering.

10.3.2 Prosedure by die behandeling van die revisie

10.3.2.1 Motivering

By die behandeling van die revisie moet die aansoeker vir die revisie eers 'n motivering gee waarom die revisie nodig geag word, byvoorbeeld dat in die bespreking van die saak waarom dit gaan in die vergadering aan sekere aspekte daarvan geensins of nie voldoende aandag gegee is nie of dat daar later inligting na vore gekom het wat die hersiening van die besluit noodsaaklik maak (Reglement AS3.8.2.5).

10.3.2.2 Verlof tot revisie

Na die motivering stem die vergadering eers of hy revisie wil toestaan. Indien die verlof gegee word, word die nuwe voorstel gemaak en bespreek. As die nuwe voorstel aanvaar word, verval die oorspronklike; word dit afgestem, bly die oorspronklike besluit staan.

10.3.3 Revisie en uitvoering van besluit

Kennisgewing van revisie kan nie verhinder dat 'n besluit intussen uitgevoer word nie.

11. WIE NIE MAG DEELNEEM AAN BEHANDELING VAN SAKE NIE

11.1 Naby familie en betrokkenes

By die behandeling van tugsake mag persone wat naby familie is of by die saak betrokke is, nie aan die behandeling van die saak deelneem nie (sien Reglement AS18.8).

11.2 Finansiële belang

Lede van 'n kerkvergadering mag nie deelneem aan die behandeling van 'n saak waarby hulle finansiële belang het nie.

11.3 Reeds uitsprake gegee het

Lede van 'n meerdere vergadering wat reeds as lede van 'n mindere vergadering oor dieselfde saak uitspraak gedoen het in tugsake, moet hulle aan die behandeling van die saak onttrek.

12. TYDELIKE KOMMISSIES

Tydelike kommissie word deur die betrokke kerkvergadering aangewys om spesifieke opdragte tydens die vergadering in sitting te hanteer.

13. PERMANENTE KOMMISSIES BY SINODALE VERGADERINGE

13.1 Kommissie vir kommissies

Voor die sinodale vergadering benoem die Kommissie van Orde (Bepaling 35.8.1.7) 'n Kommissie vir Kommissies wat opdrag kry om die permanente kommissies wat nie ringsgewys saamgestel word nie, saam te stel, en verteenwoordigers op verskillende instansies, soos deur die Sinode goedgekeur

en wat nie vir benoeming na permanente kommissies verwys is nie, vir goedkeuring van die Sinode aan die einde van die sitting voor te lê.

13.1.1 Samestelling

Die Kommissie vir Kommissies bestaan uit die voorsitters van die permanente kommissies en een lid uit elke ring: die voorsitter van die ring/ringskommissie en as hy/sy reeds die voorsitter van 'n permanente kommissie is dan die skriba, en as die skriba ook reeds die voorsitter van 'n permanente kommissie is, dan enige ander lid van die ring.

13.2 Wie mag dien

Op hierdie kommissies mag alleen lede van die Sinode dien, behalwe in gevalle deur die Kerkorde, Bepalinge en Reglemente reeds bepaal, of deur die Sinode of Sinodale Kommissie nodig geag.

13.3 Bly in funksie

Hierdie permanente kommissies bly in funksie tot by die volgende sinodale vergadering.

13.4 Mag nie ontslaan nie

Niemand van die benoemde persone kan ontslaan word nie tensy om gewigtige redes waaroor die vergadering moet oordeel.

13.5 Bly lid van permanente kommissie

Ingeval 'n leraar 'n beroep na 'n ander gemeente in dieselfde sinodale verband aanneem, bly hy/sy lid van die permanente kommissie waarin hy/sy dien, behalwe van die kommissies wat ringsgewyse saamgestel word, waarvan hy/sy slegs lid bly indien hy/sy na 'n ander gemeente in dieselfde ringsgebied vertrek.

13.6 Kommissies met administratiewe of finansiële aangeleenthede

By die samestelling van kommissies met administratiewe of finansiële aangeleenthede deur die Sinode word toegesien dat een of meer lede nie leraars is nie.

13.7 Vulling van vakatures in permanente kommissies

Die vulling van vakatures in permanente kommissies geskied deur die Sinodale Kommissie in oorleg en op aanbeveling van die betrokke kommissie.

13.8 Vulling van vakatures in die Sinodale Kommissie

Die vulling van vakatures in die Sinodale Kommissie geskied op voordrag van die betrokke ring/ringskommissie wat daarvan aan die skriba van die Sinodale Kommissie kennis gee vir goedkeuring deur die Sinodale Kommissie of sy dagbestuur.

13.9 Opdragte aan permanente kommissies

Die Sinode gee opdragte aan 'n kommissie van die Sinode. Die kommissie mag dit na sy dagbestuur verwys.

13.10 Opdragte aan meer as een kommissie

Wanneer 'n enkele opdrag aan twee kommissies gegee word, dui die Sinode aan watter kommissie die sameroeper is. Indien dit nie gebeur nie, tree die kommissie wat eerste genoem word as sameroeper op

14. NOTULE

14.1 Wat die notule is

Die notule bestaan uit 'n bondige en onpartydige weergawe van wat op 'n vergadering verrig is en bevat:

14.1.1 alle voorstelle wat voor die vergadering gedien het, ook dié wat afgestem is, met vermelding van die naam van die kommissie of die naam van die voorstellers en sekondante wat die voorstel voor die vergadering gebring het;

14.1.2 besluite wat deur die vergadering geneem is;

14.1.3 verslae wat voor die vergadering gedien het;

14.1.4 belangrike reëlings wat deur die voorsitter getref is; en

14.1.5 alle sake wat die vergadering besluit om te notuleer.

Geen verslag word gegee van wat sprekers gesê het nie.

14.2 Verantwoordelikheid van skriba

Die skriba is verplig om op duursame papier onder deurlopende desimaal genumereerde paragrawe met aanduidende opskrifte, aan te teken wat in die vergadering behandel is, besluite woordeliks oor te neem, die notule vervolgens uit te brei en nadat dit goedgekeur is, te onderteken.

14.3 Goedkeuring en ondertekening van notule

Die notule van 'n kerkvergadering word soos volg behandel:

14.3.1 Die notule van 'n kerkraadsvergadering en al sy kommissie vergaderings word op die volgende vergadering goedgekeur en op elke bladsy deur die voorsitter en skriba onderteken. Dit word gedoen onmiddellik na die opening en konstituering van die vergadering

14.3.2 Die notule van 'n ringsvergadering word ter vergadering goedgekeur en op elke bladsy deur die voorsitter en skriba onderteken. Die notule van die laaste sittingsdag kan deur die ringskommissie goedgekeur en deur die voorsitter en skriba van die ringkommissie onderteken word.

14.3.3 Die notule van die Sinode word ter vergadering goedgekeur en op elke bladsy deur die voorsitter en skriba onderteken. Die notule van die laaste sittingsdag kan deur die dagbestuur van die Sinodale Kommissie goedgekeur en deur die voorsitter en skriba van die Sinodale Kommissie onderteken word.

14.3.4 Die notule van permanente kommissies van die ring en Sinode word op die volgende vergadering goedgekeur en op elke bladsy deur die voorsitter en skriba onderteken. Die notule van die Sinodale Kommissie kan deur sy dagbestuur goedgekeur word. Met die oog op 'n totale verandering van sy

personeel moet die kommissie toesien dat sy laaste notule voor die sitting van die ring of Sinode goedgekeur word.

14.3.5 Die notule van 'n vergadering kan alleen gewysig word as die vergadering toestem. Die wysiginge word in die daaropvolgende notule aangeteken.

14.4 Na goedkeuring geen verdere bespreking nie

Nadat die notule deur die vergadering goedgekeur is, mag daar geen verdere bespreking oor die notule wees nie.

14.5 Afwesige lede

Lede van die vergadering wat afwesig was toe die besluit of besluite geneem is, kan geen beswaar daarteen laat aanteken as die notule goedgekeur word nie.

14.6 Aantekening en protes

Dit staan lede wat afwesig was vry om in die notule te laat aanteken dat hulle by die bespreking afwesig was en, as hulle dit nodig oordeel, om protes daarteen te laat aanteken, met of sonder opgaaf van redes.

14.8 Uittreksel uit notule

Wanneer deur die betrokke kerkvergadering daartoe gelas, of wanneer die reg op sodanige uittreksel deur die bepalinge gegee of geïmpliseer word, reik die skriba volledige uittreksels uit die notule rakende 'n saak aan belanghebbendes uit.

15. KRAG VAN BESLUITE

15.1 Van kerkraadsvergaderinge

In die geval van 'n kerkraadsvergadering is die besluite, hoewel die notule eers op die volgende vergadering goedgekeur en onderteken word, dadelik van krag en mag die besluite onmiddellik uitgevoer word.

15.2 Van ringsvergaderinge

Die besluite van ringsvergaderinge tree in werking sodra die notule goedgekeur en onderteken is. Die ring kan egter bepaal dat 'n besluit onmiddellik van krag is. Sodanige besluit moet op skrif gestel en goedgekeur wees.

15.3 Van sinodale vergaderinge

Die besluite van die Sinode tree in werking sodra die handelinge verskyn het. Die Sinode kan egter bepaal dat 'n besluit onmiddellik van krag word.

16. UITVOERING VAN BESLUITE

Die besluite van kerkvergaderinge moet so gou as moontlik deur die skriba beskikbaar gestel word.

17. WAARDEVOLLE STUKKE

Elke kerkvergadering sien toe dat sy waardevolle stukke volledig, ordelik, netjies en op duursame materiaal en brandvry bewaar word en, sodra nie meer benodig nie, aan die Argief verskaffer van die NG Kerk in Oos-Kaapland versend word.

18. AFSLUITING

'n Kerkvergadering sluit sy verrigtinge op 'n gepaste wyse af.

REGLEMENT 2

REGLEMENT VIR DIE GEMEENTELIKE KERKKANTOOR

1. PERSONEEL

1.1 Die personeel van die kerkkantoor word deur die kerkraad bepaal en aangestel (Die kerkraad mag hierdie funksie delegeer na 'n kommissie van die kerkraad).

1.2 Die kerkkantoor is aan die kerkraad verantwoordelik.

2. VERANTWOORDELIKHEDE

Die kerkraad bepaal die verantwoordelikhede van die kerkkantoor maar kan die volgende insluit:

2.1 Administratief

2.1.1 Die bewaring van alle notules van die handelinge van alle vergaderinge van die kerkraad en Kommissies/Taakgroepe van die kerkraad.

2.1.2 Die hou van afskrifte van alle briewe wat deur die betrokke vergaderinge ontvang en geskrywe word.

2.1.3 Die nakom en uitvoer van die argiefbeginsels ooreenkomstig Reglement 9 en 10.

2.1.4 Die uitvoering van opdragte van die kerkraad met verslag daaraan.

2.1.5 Reik in opdrag van die kerkraad afskrifte van doopseels en lidmaatsertifikate uit.

2.1.6 Hou volledige verlofregister van alle werknemers.

2.1.7 Hou alle getekende pligtestate en diensooreenkomste van werknemers op lêer.

2.1.8 Hou persoonslêers van alle werknemers op datum.

2.1.9 Die kerkraad neem verantwoordelikheid vir die aflos van personeel (insluitend die leraar) en taak die kerkkantoor met die reëling daarvan.

2.2 Finansies

2.2.1 Die kerkraad wys 'n rekenpligtige beampte aan om toe te sien dat die volgende werksaamhede in die kerkkantoor plaasvind. Die kerkraad stel geskikte persoon(e) aan om die take te hanteer.

2.2.2 Reik kwitansies uit vir alle gelde ontvang.

2.2.3 Deponeer so spoedig moontlik bedrae ontvang in die bankrekening van die gemeente.

2.2.4 Doen alle betalings in opdrag van die kerkraad sodat dit voldoen aan aanvaarde rekeningkundige praktyk. Ontvang hiervoor 'n kwitansie of bewysstuk.

2.2.5 Sien toe dat alle gelde, finansiële boeke en state, asook dokumente in veilige bewaring gehou word.

2.2.6 Voer Reglement AS24 uit waar toepaslik.

2.2.7 Stuur jaarliks Vorm A en B aan die Ringskommissie van Administrasie ooreenkomstig Bepaling 31.8.2.2.

2.2.8 Voorsien jaarliks 'n volledige stel state van die gemeente se fondse aan die kerkraad vir goedkeuring. Hierdie finansiële state moet deur 'n onafhanklike ouditeur of ander geregistreerde rekenkundige deur middel van 'n oorsig nagegaan word. Verwys ook na Reglement 6, Kerklike fondse.

2.2.9 Betaal alle salarisse en lone soos deur die kerkraad bepaal.

2.2.10 Betaal alle gelde vir versending oor aan die betrokke instansies.

2.2.11 Die kerkraad wys ten minste twee persone aan wat gesamentlik magtiging moet gee vir alle finansiële transaksies.

2.2.12 Waar 'n kerkraad skuld aangaan van meer as 12.5% van sy bruto inkomste van die vorige boekjaar, word die vergadering verwys na Kerkorde Bepaling 31.8.2.4.

REGLEMENT 3

REGLEMENT VIR RINGSWERKSAAMHEDE

Hierdie reglement word gelees saam met die betrokke Kerkordelike Artikels en Bepalings.

1. SAMESTELLING VAN DIE RING

1.1 Die Ring word saamgestel deurdat die kerkraad vir elke afgevaardigde leraar 'n bevestigde kerkraadslid afvaardig (sien ook Bepaling 30.1).

1.2 Kennisgewing van 'n ringsvergadering word deur die Ring bepaal.

1.3 Ringsvergadering vind jaarliks plaas voor 31 Oktober.

1.4 Geloofsbriewe (Vorm 13) moet ten minste 30 dae voor die vergadering in die hande van die ringskriba wees.

2. WERKSAAMHEDE VAN DIE RING

2.1 Die werksaamhede van die ring word hanteer by Artikel 31 van die Kerkorde asook Bepaling 31 met aantekening.

2.2 Ringe sien toe dat gemeentes hul geldelike verpligtings ten opsigte van sinodale kollektes en verpligte bydraes nakom.

3. WERKSAAMHEDE VAN DIE RINGSKRIBA

3.1 Die ringskriba is belas met die opstel en instuur van beskrywingspunte van die ring aan die skriba van die Sinode.

3.2 Die ringskriba stuur jaarliks 'n volledige stel geouditeerde state van die ring se fondse aan die Sinodale Kommissie ooreenkomstig Bepaling 31.8.2.5.

3.3 Voer Reglement AS11 uit.

3.4 Gee kennis deur die amptelike kerkorgaan van die bevestiging van 'n leraar in die ringsgebied.

3.5 Gee kennis aan die Direkteur Sinode van alle gevalle van emeritering, verlies van bevoegdheid of afsterwe van leraars in die ring.

4. HANTERING VAN RINGSFONDSE

Die ring bou 'n ringsfonds op. Die insameling daarvoor geskied deur kollektes of vaste bydraes van elke gemeente in sy gebied te vorder. Hierdie fonds word aangewend vir die koste in verband met administrasie, of enige onderneming van ringsbelang. Die ringskriba of aangewese persoon uit die ringsvergadering hou die fonds in bewaring en administreer dit volgens opdrag van die ring. By elke vergadering word 'n geouditeerde verslag van inkomste en uitgawes aan die ring en voor 30 September aan die Sinodale Kommissie voorgelê.

5. HANTERING VAN TUGSAKE/APÈLLE

Die ring hanteer alle tugsake en appèlle volgens die prosedures soos uiteengesit in die Kerkorde (sien Reglemente AS 21, 22 en 23).

REGLEMENT 4

REGLEMENT VIR DIE SINODALE KANTOOR

1. PERSONEEL

1.1 Die aantal poste in die sinodale kantoor word bepaal deur die Sinode.

1.2 Die vulling van poste geskied deur die Sinodale Kommissie vir Diensverhoudinge in samewerking met die Sinodale Kommissie.

1.3 Diensooreenkomste en pligtestate van die personeel word deur die Sinodale Kommissie vir Diensverhoudinge met die betrokke persone onderhandel.

1.4 Die Direkteur Sinode funksioneer as die kantoorhoof en beskik oor alle tekenmagte namens die Sinode soos deur die Sinodale Kommissie aan hom/haar opgedra.

1.5 As uitvoerende amptenaar van die Sinode is die Direkteur Sinode in adviserende hoedanigheid lid van die Sinode, moderatuur en Sinodale Kommissie. Die verhinder hom/haar nie om afgevaardig te word en ten volle lid te wees nie.

1.6 Die Direkteur Sinode is ampshalwe die skriba van die Sinode en is derhalwe nie verkiesbaar in 'n ander hoedanigheid op die moderatuur nie.

2. DIE SINODALE KANTOOR IS VIR DIE VOLGENDE DIENSTE VERANTWOORDELIK:

2.1 Die administrasie van die fondse, finansies, goedere en eiendomme van die Sinode, met inagneming van onder andere Reglement 5, Reglement 6, Reglement AS24, Artikel 35.4, Bepaling 35.8.1.4.5.

2.2 Die administrasie van sinodale aanslae, toekennings en verdeling van bydraes onder gemeentes/ringe.

2.3 Die versekering van alle roerende en vaste bates van die Sinode.

2.4 Die versekering teen regsaanspreeklikheid vir alle amptenare in die sinodale kantoor.

2.5 Die aansoek om aanstelling van predikante as huweliksbevestigers.

2.6 Die behartiging van die argiefbelange (Reglement 9) van die NG Kerk in Oos-Kaapland.

2.7 Die behartiging van die skribaat van die Sinode en die Sinodale Kommissie in ooreenstemming met Reglement 1.

2.8 Die tuiskoms van die beplanning en besluite van die Sinode en Sinodale Kommissie by die ringe en gemeentes.

2.9 Die bestuur van die navorsing- en begeleidingsnetwerk van die Sinode.

2.10 Die bestuur van die kommunikasie tussen die sinodale kantoor (netwerke ingesluit) en die gemeentes in die sinodale gebied.

2.11 Hanteer navrae van gemeentes/predikante rakende die pensioenfonds en groepslewensversekering van predikante.

REGLEMENT 5

REGLEMENT VIR DIE SINODALE FONDSEKOMMISSIE

1. SAMESTELLING

1.1 Drie kundige lede deur die Sinodale Kommissie benoem.

1.2 Die Direkteur Sinode (ampshalwe skriba).

1.3 Sekundi word deur die Sinodale Kommissie aangewys.

1.4 Die Sinodale Fondsekommissie funksioneer as 'n subkommissie van die Sinodale Kommissie.

2. TAAK

2.1 In aanbeveling en in oorleg met die Sinode/Sinodale Kommissie of sy dagbestuur kan die volgende take aan die Sinodale Fondsekommissie opgedra word:

2.1.1 Die finansiële beplanning en strategie van die Sinode.

2.1.2 Die bestuur van die Sinode se fondse sodat die roeping van die Sinode prioriteit geniet.

2.1.3 Die bestuur van die Sinode se fondse sodat gemeentes en meerdere kerkvergaderinge in staat gestel word om hulle roeping uit te leef.

2.1.4 Die opstel van die begroting van die Sinode.

2.1.5 Die begroting, bestuur en toesig van fondse, finansies, goedere en eiendomme van die Sinode wat behartig word deur die kerkkantoor onder leiding van die Direkteur Sinode (sien Reglement AS20).

2.1.6 Die nodige skakeling insake fondse met kerkrade, ringe, ander sinodes en die Algemene Sinode.

2.2 Die Sinodale Fondsekommissie doen verslag aan die Sinodale Kommissie.

REGLEMENT 6

REGLEMENT VIR KERKLIKE FONDSE

Hierdie reglement is ondergeskik aan en moet saamgelees word met Reglement 2, 3, 4, 5 en 24

1. ALGEMENE KERKLIKE FONDSE

1.1 Die reglement is van toepassing op die insameling en beheer van alle kerklike fondse. Die fondse word verdeel in gemeentelike-, rings-, en sinodale fondse.

1.2 Die reglement is bindend vir alle kerklike instansies en kommissies, asook die gemeentes van die NG Kerk in Oos-Kaapland wat reeds gestig is of nog gestig sal word.

1.3 Volgens die Bybel is lidmate geroep om as rentmeesters met dankbaarheid en offervaardigheid voorsiening te maak vir kerklike uitgawes. Die beheer en besteding daarvan moet volgens die beginsels van Bybelse rentmeesterskap op 'n ordelike wyse geskied.

1.4 Behoorlike rekeningkundige rekords van alle fondse moet gehou word. Omvattende interne beheermaatreëls en verslagdoening oor alle fondse wat deur kerklike instansies en kommissies bestuur word, moet bepaal en nagekom word.

1.5 Instansies en diensgroepe/taakspanne moet 'n geregistreerde rekenmeester en ouditeur aanstel om jaarliks die rekenkundige rekords te oudit en verslag te doen oor die finansiële jaarstate. Die pligte van die ouditeur en die omvang van sy oudit word in 'n aanstellingsbrief vervat. Die ontslag of vervanging van die huidige ouditeur kan alleen plaasvind nadat die ouditeur 'n behoorlike geleentheid gegun is om sy saak te stel.

2. GEMEENTEFONDSE

2.1 Gemeentefondse word gevind deur lidmate te wys op die voorreg en verantwoordelikheid van hulle rentmeesterskap. Behalwe die beskikbaarstelling van hulle tyd en gawes, gee lidmate as rentmeesters ook deur:

2.1.1 dankoffers by openbare eredienste,

2.1.2 vrywillige dankoffers, en

2.1.3 ander inkomste, insamelings en bydraes.

2.2 Elke gemeente se gemeentefondse staan onder beheer van die kerkraad.

2.3 Gemeentefondse word aangewend vir uitgawes in belang van die bediening soos bepaal deur die kerkraad. Bedieningsuitgawes sluit die volgende in: vergoeding van predikante en amptenare, instandhouding van kerklike geboue, onderhoud van sorgbehoewendes, ander gemeentelike uitgawes en verpligte bydraes vir die sinodale fondse.

2.4 Om skuld of tekorte te voorkom, stel die kerkraad aan die begin van elke boekjaar 'n begroting van inkomste en uitgawes op. Die kerkraad bestuur hierdie begroting met verslag aan die gemeente.

2.5 Die kerkraad moet:

2.5.1 toesien dat behoorlike finansiële boekhouding van alle geldelike aktiwiteite en fondse wat in die gemeente bestuur word, geskied;

2.5.2 moet jaarliks 'n finansiële staat van sodanige fondse opstel en dit deur 'n onafhanklike geregistreerde rekenmeester of ouditeur, met 'n professionele registrasie (bv. SAICA of SAIPA) en wat nie lid van die kerkraad is nie, laat oudit of deur 'n rekenkundige oorsig laat nagaan. Die onafhanklike oudit of oorsig moet ook die interne finansiële prosesse van die gemeente nagaan.

2.5.3 Die kerkraad sien toe dat voldoende kontrolemaatreëls in plek is om te verseker gemeentelike gelde word korrek hanteer, en

2.5.4 na Bepaling 31.8.2.4 verwys waar 'n gemeente nuwe kapitaalskuld aangaan.

2.6 Alle sinodale bydraes (soos sinodale aandeel en gemeentelike deuroffers wat vir instansies ingesamel word) en bydraes wat verband hou met die personeel van die gemeente (soos pensioen en mediese premies) is 'n verpligting wat elke kerkraad as deel van die kerkverband moet nakom. Die kerkraad sorg dat hierdie gelde maandeliks aan die kantoor van die saakgelastigde (Direkteur Sinode) oorbetaal word.

2.7 Kerkraadsvergaderings word deur elke lid sonder enige vergoeding bygewoon.

2.8 Rekeningkundige beampte van die kerkraad:

2.8.1 doen geen uitbetaling sonder die goedkeuring van die kerkraad of 'n ander gevolmagtigde liggaam nie;

2.8.2 belê geen geld sonder genoegsame waarborg en sonder goedkeuring van die kerkraad nie;

2.8.3 bly aanspreeklik vir alle geld wat uitbetaal of belê is sonder voorkennis of toestemming van die kerkraad;

2.8.4 hou behoorlik boek en sorg dat alle uitstaande skulde betaal word, sowel deur die kerkraad aan die krediteure as deur die debiteure aan die gemeente. By weiering of vertraging van die debiteure word sodanige versuim dadelik by die kerkraad aanhangig gemaak;

2.8.5 is belas met die ontvangs van sinodale offers en bydraes en alle ander geld wat deur die gemeente bygedra of ten behoewe van die sinodale fondse gehef word en stuur dit onverwyld aan die kantoor van die saakgelastigde; en

2.8.6 gee op 'n tyd, soos deur die kerkraad vasgestel, aan gemeentelede die geleentheid om insae in die finansiële state van die gemeente te verkry.

3. RINGSFONDSE

3.1 'n Ring kan 'n ringsfonds opbou deur kollektes of vaste bydraes van elke gemeente in sy gebied te vorder. Hierdie fonds word waar toepaslik aangewend vir die koste van administrasie of enige onderneming in belang van die ring.

3.2 Die skriba beheer en administreer die fonds volgens opdrag van die ring.

3.3 Die ring sien toe dat daar jaarliks 'n finansiële staat van fondse opgestel word en dat dit deur die ringskommissie nagegaan en goedgekeur word.

3.4 Ringe sien toe dat gemeentes hul geldelike verpligtinge t.o.v. sinodale dankoffers / sinodale heffing en ander offers nakom.

4. SINODALE FONDSE

4.1 Die Sinode administreer al die fondse waaroor hy beskik deur die Sinodale Fondse Kommissie (SFK) in oorleg met die Sinodale Kommissie.

4.2 Die Sinodale Fondse Kommissie in oorleg met die Direkteur Sinode stel 'n geregistreerde rekenmeester en ouditeur aan, terwyl die ontslag/vervanging van 'n ouditeur ook in oorleg met die Sinodale Kommissie geskied.

4.3 Insameling en aanwending van fondse

Die Sinode vind sy fondse deur:

4.3.1 sinodale dankoffer van gemeentes wat onder meer gebruik word vir die administrasie en ringsprojekte;

4.3.2 opbrengs van Sinodale Belegging wat onder meer gebruik word vir administrasie; en

4.3.3 opbrengs van Trustfondse en ander moontlike fondse.

4.4 Finansiële Bestuur

4.4.1 Die Sinode se finansies word volgens 'n inkomste- bepaalde begroting bestuur, in ooreenstemming met die Sinode en Sinodale Kommissie se prioriteite, en mag nie die toegekende deel van die begroting oorskry nie.

4.4.2 Indien die Sinodale Kommissie se uitgawes in 'n finansiële jaar minder is as die toegekende begrotingsbedrag, word die oorskot deel van die sinodale fondse. Elke finansiële jaar word vanaf 'n nul-basis begroot.

4.4.3 Reis- en ander kostes vir kerklike vergaderings en verpligtinge word betaal volgens riglyne soos van tyd tot tyd deur die SFK vasgestel.

4.4.4 In die jaar waarin die Sinode vergader, kan elke kerkraad vir 'n spesiale bydrae per afgevaardigde gevra word om die koste van die vergadering te delg.

4.5 Opdragte voor en tydens Sinode- en Sinodale Kommissievergaderings

Die Sinodale Fondsekommissie:

4.5.1 lewer aan die vergadering verslag oor die verskillende fondse wat onder beheer van die Sinode is;

4.5.2 doen verslag van die geouditeerde finansiële state van die sinodale fondse;

4.5.3 lê die sinodale begroting aan die vergadering voor;

4.5.4 bedien die Sinode met advies ten opsigte van beskrywingspunte en voorstelle met finansiële implikasies of wat die begroting kan affekteer; en

4.5.5 gee aan enige lid van die vergadering die geleentheid om op aanvraag insae in die state van die verskillende fondse te verkry.

REGLEMENT 7

REGLEMENT VIR DIE SINODALE REGSKOMMISSIE

1. NAAM

Sinodale Regskommissie

2. SAMESTELLING

2.1 Sewe lede met sekundi deur die Sinode aangewys, wat insluit:

2.1.1 Die aktuarius van die Sinode.

2.1.2 Ten minste een regsgeleerde wat deur die Sinodale Regskommissie aangewys word

2.1.3 Ten minstens 1 kerkraadslid en 1 predikant

2.1.4 Die Sinodale Regskommissie het die reg om kundige lede te koöpteer.

2.2 Die Sinodale Regskommissie kies 'n voorsitter en 'n skriba uit eie geledere.

2.3 Die dagbestuur van die Sinodale Regskommissie bestaan uit die voorsitter, die skriba en die aktuarius.

3. OPDRAG

3.1 Die Sinode gee opdrag aan die Sinodale Regskommissie om:

3.1.1 na afloop van elke Algemene Sinode, die besluite wat verandering aan die bepalinge en reglemente mag vereis, te verwerk en aan die Sinode/Sinodale Kommissie voor te lê vir goedkeuring en publikasie;

3.1.2 na afloop van elke Sinode saam met die aktuarius verantwoordelik te wees vir die voorbereiding, samestelling en publikasie van 'n bundel wat die Kerkorde aanvul met bepalinge, reglemente, vorms en ander funksionele besluite;

3.1.3 'n studie te maak van sake wat deur die Sinode/Sinodale Kommissie na hom verwys is;

3.1.4 alle bevoegdheidsaansoeke wat voor die Sinodale Kommissie dien na te gaan en die sinodale kommissie met kerkregtelike advies te bedien;

3.1.5 die aktuarius by te staan in advies oor kerkregtelike aangeleenthede aan lidmate, kerkrade, ringe en kommissies van die Sinode (sien Reglement 8.2.1);

3.1.6 oor kerkregtelike sake met ringe en gemeentes te skakel en om, indien nodig, toerustingsgeleenthede van kerkregtelike aard te hou; en

3.1.7 as skakel tussen die Sinode en die Algemene Bevoegdheidsraad vir predikante te dien.

3.1.8 'n appèlliggaam aan te wys wanneer 'n appèl by die skriba van die Sinode ingedien word.

3.2 Die Sinodale Regskommissie mag regsadvies inwin in oorleg met die Sinode/Sinodale Kommissie of sy dagbestuur.

3.4 Die Sinodale Regskommissie lewer verslag van sy werksaamhede aan die Sinode en waar nodig aan die Sinodale Kommissie of sy dagbestuur.

REGLEMENT 8

REGLEMENT VIR DIE AKTUARIUS

Die aktuarius is 'n verkose lid van die moderatuur wat die Sinode met kerkreg-advies bedien.

1. DIE AKTUARIUS IS UIT HOOFDE VAN SY/HAAR AMP LID VAN DIE:

1.1 Sinodale Kommissie en Dagbestuur

1.2 Sinodale Regskommissie

2. DIE AKTUARIUS:

2.1 gee advies oor die Kerkorde, reglemente en besluite van die Sinode aan alle persone, kerkrade, meerdere vergaderinge en netwerke wat daarom vra;

2.2 maak, in samewerking met die Sinodale Regskommissie, die sinodale bepalings, reglemente, vorms en tersaaklike besluite van die Sinode so gou as moontlik gereed vir publikasie;

2.3 doen verslag van sy/haar werksaamhede aan die Sinodale Kommissie;

2.4 gee uitvoering aan al die opdragte wat aan hom/haar in die Kerkorde, reglemente en besluite van die Sinode vervat word.

REGLEMENT 9

REGLEMENT VIR DIE HANTERING VAN ARGIEF- EN MUSEUMMATERIAAL

1. BEGINSELS

1.1 In ooreenstemming met die karakter van die kerk, het sy argief- en museum-arbeid primêr 'n skriftuurlik-teologiese grondslag. Eerstens is dit dus op teologies-wetenskaplike en daarna op sekulêr-wetenskaplike diens ingestel.

1.2 Hierdie arbeid bou die geheue van die kerk uit en stel die kerk in staat om sy funksies op 'n logiese, verantwoordelike en konsekwente wyse voort te sit. Die kerk se argief huisves gevolglik ook die skriftelike en ander getuienisse wat die kerk teen ongeregverdigde aansprake en duur eise beskerm.

1.3 Die versameling, bewaring en gebruik van argief- en museummateriaal beteken die hantering van getuienisse oor die handelinge van God Drie-enig in en deur sy kerk in 'n bepaalde gebied.

1.4 As dienaar van die kerk, het die argief die taak om hierdie getuienisse deur die dienste van versameling, bewaring, ontsluiting, navorsing en publikasie te verwerk.

1.5 Die argiefbewaarplek en museum is 'n gesistematiseerde inligtingsbron in diens van die kerk en sy verskillende kennisvelde, met besondere klem op die teologie en meer bepaald die ekklesiologie.

1.6 Dit dien vanweë sy ryke inligting, ook ander wetenskappe, beantwoord as akademiese instansie akademiese navrae en gee aan navorsers voorligting in die metodiek van navorsing en geskiedskrywing.

2. TERMINOLOGIE EN VERANTWOORDELIKHEDE

2.1 Argief- en museummateriaal beteken die dokumente of alle ander materiaal wat inligting oor gemeentes, ringe, sinodes en hulle diens- groepe en taakspanne, sowel as moontlike kerklike inrigtings binne hulle grense, bevat. Dit behels alle inligting deur alle middele oor die kerklike lewe in sy nouste en breedste verband binne 'n bepaalde gebied.

2.2 Vir doelmatige argief- en museumdienste het kerkrade, ringe, sinodes en ander argief- en museumlewerende instansies die volgende verantwoordelikhede ten opsigte van kopieë vir bewaring:

2.2.1 die voorsiening van verstaanbare, noukeurige en taalkundig goed versorgde en gedokumenteerde inligting, sowel as die gevraagde museummateriaal;

2.2.2 duidelike rekenaaruitdrukke met hoë letterkwaliteit;

2.2.3 netjiese en leesbare skrif in 'n ink wat nie maklik verbleik of uitgewis kan word nie;

2.2.4 korrigeerlak (Tipp-Ex) mag onder geen omstandighede gebruik word nie;

2.2.5 die gebruik van duursame argiefpapier van A4-formaat van 100 gram per vierkante meter;

2.2.6 tik- of skryfwerk of druk- of kopieerwerk verkieslik op albei kante van die papier met 'n oop ruimte van minstens 2,5 cm aan die binnekant van die teks met die oog op inbinding en 1,5 cm aan die oop kant;

2.2.7 die volledige datering, ondertekening en/of parafering en stempel van alle dokumente soos wanneer en waar wetenskaplike en gemeen- regtelike argiefbeginsels dit vereis;

2.2.8 die inagneming van die noodsaaklikheid van ruimtebesparing in die argief deur die stelselmatige vernietiging van wegdoenbare materiaal soos deur die Algemene Sinode in sy beleid vir rekordbeheer beskryf; en

2.2.9 die inlewering van argief- en museummateriaal by die betrokke sinodale bewaarplek onder die dekking van 'n behoorlike inventaris.

3. DIE KERKRAAD

3.1 Elke kerkraad benoem 'n argieftaakspan waarvan die skriba of administratiewe beampte lid is.

3.2 Hierdie taakspan sien toe dat:

3.2.1 die gemeente oor 'n doeltreffende en wetenskaplike argiefstelsel beskik, waarby ingesluit is 'n doeltreffende lêersisteem, asook die nodige geriewe daarvoor in 'n brandbestande kluis of -vertrek;

3.2.2 die kerkraad aan al die kerklike, juridiese, argivaliese en museum- kundige vereistes vir die betrokke materiaal en dienste voldoen:

3.2.2.1 deur 'n inventaris wat voldoen aan die vereistes van die Wet op die Bevordering van Toegang tot Inligting (Wet 2 van 2000) op te stel en jaarliks by te hou vir deursending aan die Argief van die NG Kerk in Suid- Afrika te Stellenbosch;

3.2.2.2 deur te voldoen aan die vereistes gestel in die Nasionale Erfeniswet (Wet 25 van 1999 en aangevul in Goewermentskennisgewing Nr. 1313 van 25.10.2002);

3.2.2.2.1 wat alle strukture – of gedeelte daarvan – wat ouer is as 60 jaar, beheer en

3.2.2.2.2 wat bepaal dat geen "erfenisobjek" (boeke, manuskripte, dokumente, argivalia, kaarte, afdrukke, foto's, films, klankmateriaal en enige materiaal wat uniek is en wat die mondelinge geskiedenis van Suid- Afrika aanvul) sonder toestemming of 'n permit vervreem, vernietig, beskadig, bekrap, verander, gerestoureer of herstel mag word nie;

3.2.2.3 deur in samewerking aan die kerkraad leiding te gee met betrekking tot die ordening, instandhouding, bewaring en uitbouing van die gemeente-argief, die vernietiging van wegdoenbare stukke, die inlewering van gemeentelike

argivalia by die argief en alle ander verpligtinge ten einde te voldoen aan die vereistes gestel in die Kerk se beleid ten opsigte van rekordbeheer soos van tyd tot tyd aangepas en by die Argief van die NG Kerk in Suid-Afrika te Stellenbosch beskikbaar is;

3.2.3 die getekende en geparafeerde handelinge van die kerkraad, sy taakspanne, diensaksies en ander gemeentelike vergaderings in 'n behoorlike, goed versorgde en argivalies aanvaarbare notuleboek of notulelêer aangeteken en die betrokke bylaes daarby gevoeg word;

3.2.4 lidmateregisters vir doop- en belydende lidmate op datum gehou en versorg word;

3.2.5 regstellings, wysigings of versuimde inskrywings in die registers korrek aangebring word nadat die aansoeke, met die nodige bewysstukke, deur die kerkraad en die argivaris goedgekeur is;

3.2.6 alle ander belangrike argivalia soos konsistorieboeke, afkondigingsboeke, duplikate van uitgaande briewe en die oorspronklike inkomende briewe, behoorlik versorg word;

3.2.7 gemeentelike verslae volgens die kerklike bepalings opgestel en op die bestemde tyd aan die ring besorg word;

3.2.8 jaarliks sorgvuldig gekontroleerde, gekorrigeerde, geparafeerde en ondertekende afskrifte van die lidmateregisters vir doop- en belydende lidmate op voorgeskrewe wyse aangebring en na die Argief van die NG Kerk in Suid-Afrika te Stellenbosch gestuur word;

3.2.9 alle stukke wat deur die argief vir verbetering/aanvulling/vervanging na gemeentes terugverwys is, binne vier weke na die vergadering in die verlangde toestand aan die argief besorg word;

3.2.10 alle argief- en museummateriaal waartoe ooreengekom is, vir veilige bewaring, versorging en oordeelkundige gebruik deur navorsers aan die argief toevertrou word volgens besluit van die sinode;

3.2.11 skriftelike en mondelinge oorkondes wat 'n bydrae kan lewer tot die getuienis van die handelinge van God in Sy kerk, bewaar en aan die argief besorg word;

3.2.12 museummateriaal versamel en versorg word en

3.2.13 die nodige besonderhede oor die gemeente jaarliks aan die Sinodale Kerkkantoor deurgegee word vir versending aan die hoofredakteur van die Jaarboek van die NG Kerke.

4. DIE RING

4.1 Die ring benoem 'n argieftaakspan.

4.1.1 Die argieftaakspan sien toe dat die ring oor 'n doeltreffende en wetenskaplike argiefstelsel beskik waarby ingesluit is afskrifte van die ring se behoorlik ondertekende notules, stukke in verband met die ring se administrasiefonds,

ringskommissienotules en 'n doelmatige lêersisteem, asook die nodige geriewe daarvoor in 'n brandbestande kluis of vertrek.

4.1.2 Die argieftaakspan sien toe dat die ring aan al die kerklike, juridiese en argivaliese vereistes vir dokumentêre materiaal en dienste voldoen (sien 3.2 hierbo).

4.1.3 Die argieftaakspan sien toe dat die ringskriba behoorlik ingelig is oor sy/haar verpligtinge soos beliggaam in die Argief- en Museumreglement, naamlik:

4.1.4 Agenda:

4.1.4.1 alle verslae word voorsien van duidelike en volledige opskrifte met vermelding van die naam van die betrokke sinodale gebied, ring, gemeente, taakspan, diensaksie en dergelike meer en datum van vergadering en/of verslag;

4.1.4.2 oorspronklike verslae word behoorlik onderteken en in volgorde gebind;

4.1.4.3 volledige verduidelikings word verstrek waar verslae en ander dokumente nie volledig onderteken kon word nie;

4.1.4.4 alle oorspronklike verslae en bylaes by die ringskriba ingelewer, word vir bewaring na die argiefbewaarplek gestuur;

4.1.4.5 Ringsnotules:

4.1.4.6 word korrek en deurlopend genumereer;

4.1.4.7 elke bladsy van notules word geparafeer, die laaste bladsy behoorlik onderteken deur die voorsitter en skriba en in volgorde gebind;

4.1.4.8 alle notules word voorsien van duidelike en volledige opskrifte met vermelding van die naam van die betrokke sinodale gebied, ring en datum van vergadering.

4.1.5 Die argieftaakspan sien toe dat die ring die volgende argief- en museummateriaal van die gasheergemeente by ringsittings nagaan:

4.1.5.1 notules (kerkraad, kerkraadstaakspanne en gemeentelike aksies);

4.1.5.2 verslae van kerkraadstaakspanne;

4.1.5.3 dooplidmate- en lidmateregisters;

4.1.5.4 attestate en lidmaatbewyse;

4.1.5.5 teenblaaie of rekenaarinskrywings van attestate/lidmaatbewyse en doopseels uitgereik;

4.1.5.6 doopaansoekvorms;

4.1.5.7 huweliksregisters;

4.1.5.8 konsistorieboeke en kerkraadsregisters;

4.1.5.9 aankondigingsboeke of -blaaie;

4.1.5.10 personeellêers: dienskontrakte en verlofregisters;

4.1.5.11 korrespondensie, liassering en liasseerstelsel;

4.1.5.12 foto's, foto-albums en plakboeke; en

4.1.5.13 museumuitstallings.

4.1.6 Die argieftaakspan sien toe dat die ring argivalia by die argiefbewaar-plek inlewer.

4.1.6.1 Inlewer van ringstukke: die volgorde van die inventaris word gebruik.

4.1.6.2 Binne twee maande na elke ringsitting word die oorspronklike handelinge van die vergadering, asook alle bylaes en alle verslae en gemeentelike stukke wat voor die ring gedien het, onder dekking van die voorgeskrewe inventarisvorm aan die betrokke argief gestuur.

4.1.6.3 Die notule en korrespondensie van alle ringstaakspanne, wat nie meer vir onmiddellike naslaan benodig word nie, moet aan die argief gestuur word.

4.1.6.4 Alle argiefmateriaal, insluitend korrespondensie, moet van tyd tot tyd aan die argief gestuur word.

4.1.6.5 Alle stukke wat vir verbetering/aanvulling/vervanging terugverwys is, moet so gou moontlik na ontvangs en noukeurige kontrole deur die ringskommissie, aan die betrokke argiefbewaarplek gestuur word.

4.1.7 Die argieftaakspan verleen hulp aan gemeentes. Kerkrade word begelei met die ordening, instandhouding, bewaring en uitbouing van die gemeente-argief; die vernietiging van wegdoenbare stukke; die inlewering van gemeentelike argivalia by die argief; en alle ander verpligtinge ten einde te voldoen aan die vereistes gestel in die kerk se beleid ten opsigte van rekordbeheer (sien 6.2.7 hier onder).

4.1.8 Die argieftaakspan sien toe dat die nodige besonderhede oor die ring jaarliks aan die Sinodale Kerkkantoor deurgegee word vir versending aan die hoofredakteur van die Jaarboek van die NG Kerke.

4.1.9 Die argieftaakspan sien toe dat 'n besluiteregister tydens die ringsvergadering opgestel word en dat 'n indeks van ringsbesluite, waar moontlik, bygehou word.

5. DIE SINODE

5.1 Die sinode wys 'n taakspan vir die argief aan om:

5.1.1 die nodige advies aan die sinode vir die voorsiening van 'n doelmatige sinodale argief en moontlike museumdiens en toereikende personeel te gee en/of 'n toepaslike en doelmatige argiefdiens by 'n erkende argief aan te koop;

5.1.2 die nodige leiding aan die sinode in sake die versameling, versorging, bewaring en gebruik van argief- en museummateriaal en implementering en benutting van die rekenaar in die verband, te gee;

5.1.3 reëlings te tref vir die versameling van argief- en museummateriaal van kerkrade, ringe, sinodes, kerklike taakspanne en -inrigtings met die oog op die bewaring daarvan in die sinodale argief;

5.1.4 belangrike teologiese (veral kerkhistoriese) geskrifte of publikasies vir die sinodale argief, ook by wyse van afskrifte, afdrukke of kopieë daarvan, te verkry;

5.1.5 toesig te hou oor die werk van die argiefpersoneel;

5.1.6 'n verslag oor die werk in die argief, saam met 'n begroting van inkomstes en uitgawes, aan elke vergadering van die sinode op te stel;

5.1.7 finaal te beslis oor die moontlike vernietiging van efemere stukke;

5.1.8 belangrike kerkhistoriese en ander materiaal te oorweeg en te publiseer en

5.1.9 'n in memoriam-verslag op te stel indien die sinode dit verlang.

6. INLEWERING VAN ARGIVALE BRONNE

6.1 Moderature, sinodale diensgroepe en taakspanne, ringskommissies, kerkrade en ander kerklike instansies

6.1.1 Moderatuurslede, skribas van alle sinodale diensgroepe en taakspanne , sinodale amptenare wat verantwoordelikheid beklee by diensaksies, verenigings, inrigtings, institute, byeenkomste, maatskappye, trusts, pensioenfondse, skemas, kerkkantore, rade, ensovoorts – en alle ander kerklike ampsdraers – moet van tyd tot tyd ingevolge beskikkings- magtiging, en met eerbiediging van alle argiefvereistes soos in hierdie reglement gestel, alle argivalia en gevraagde museummateriaal by die betrokke sinodale kerkargief of die Argief van die NG Kerk in SA te Stellenbosch inlewer of daarmee handel soos skriftelik met die argief te Stellenbosch ooreengekom. Dit behels behoorlik ondertekende, geparafeerde, gedateerde en genumereerde agendas, notules en bylaes, stelselmatig en argivalies korrek geliasseerde korrespondensie, aktes, registers, finansiële stukke, alle stukke wat betrekking het op die interne funksionering en kronologie van werksaamhede, statistiek en gegewens, manuskripte en aantekeninge.

6.1.2 Die skriba van die sinode en die aktuarius het die verantwoordelikheid om so gou moontlik na elke sinodale vergadering die gepubliseerde agenda, notule en kerkorde aan die Argief van die NG Kerk in SA te Stellenbosch vir bewaring en navorsing te besorg.

6.2 Rekordbeheer

6.2.1 Gemeentes beskik oor hulle eie argivalia en lewer dit in by die Argief van die NG Kerk in Suid-Afrika te Stellenbosch vir bewaring, volgens die riglyne in die Agenda van die Algemene Sinode 1998, p 142, naamlik tien jaar (of vroeër) nadat 'n register of boek afgesluit (of vol) is.

6.2.2 Diensgroepe en taakspanne van die kerk in breër verband lewer gereeld hulle argivalia (alle stukke ouer as tien jaar) by die betrokke argief in vir bewaring.

6.2.3 Waar 'n gemeente met 'n ander gemeente verenig, word alle gemeentestukke van die gemeente wat sluit, behalwe dokumente van die laaste vyf jaar en die

gemeenteregisters, by die argief ingehandig vir bewaring voor datum van eenwording.

6.2.4 Gemeentes wat ophou bestaan, lewer voor datum van ontbinding alle argivalia by die Argief van die NG Kerk in Suid-Afrika te Stellenbosch in.

6.2.5 In lyn met wetgewing oor die toegang tot en beskerming van inligting in argivalia word die honderd jaar reël toegepas waar navorsers dan toegang verkry tot argivalia ouer as 100 jaar. Argiefskeppende instansies en amptenare moet egter by die inlewering van argivalia, die argief adviseer met betrekking tot stukke wat gesluit behoort te bly. Sulke stukke is vir navorsers gesluit en word alleen beskikbaar gestel met goedkeuring van die argiefskeppende instansie of indien die argief deur 'n hof daartoe gelas word.

6.2.6 Argiefskeppende instansies moet behulpsaam wees met die versameling en bewaring van ongepubliseerde verhandelinge (teologiese/historiese navorsing), gemeenteblaaie, fotomateriaal en akoestiese materiaal.

6.2.7 Vir doeltreffende rekordbeheer word die riglyne vir die Bewaring en Vernietiging van Dokumente (Agenda van die Algemene Sinode 1998, p 142 tot 147) aanvaar as beleid wat van tyd tot tyd aangepas word in ooreenstemming met wetgewing. Die nuutste inligting hieroor is in Stellenbosch by die Argief van die NG Kerk in Suid-Afrika beskikbaar.

Die wette en regulasies, die vorms ten opsigte van die Inligtingswet, die voorgeskrewe bewaringstydperke, riglyne vir 'n liasseerstelsel en notuleboeke kan alles by die Argief van die NG Kerk in Suid-Afrika te Stellenbosch aangevra word of meestal op die Argief se webblad gevind word.

E-pos: argief@kaapkerk.co.za

REGLEMENT 10

REGLEMENT VIR DIE HANTERING VAN REGISTERS

1. ALGEMEEN

1.1 Noodsaak van 'n lidmateregister

Elke gemeente moet 'n lidmateregister vir doop- en belydende lidmate hê, óf 'n handgeskrewe (of getikte) register óf 'n gerekenariseerde register óf albei.

1.2 Kontrolering

1.2.1 Kontroleer gegewens deeglik voor elke inskrywing in 'n register om te verseker dat name, vanne, gemeentename en datums korrek is. Die voorletters en vanne van leraars; die name en vanne van alle ander persone; die name van gemeentes; en alle datums moet volledig en korrek verstrek word.

1.2.2 Ten einde die juiste geboortedatum en die spelling van name vir inskrywing in die register te verseker, moet die ouer(s) by die aanmelding vir die doop die dokument toon wat by die registrasie van die kind se geboorte uitgereik is. Ongeregistreerde dooplidmate moet vóór belydenisaflegging 'n doopseel inlewer.

1.3 Afkortings

Die name en vanne van persone en die name van gemeentes moet volledig en korrek verstrek word. Afkortings soos BFN vir Bloemfontein en PE vir Port Elizabeth, en populêr-gebruikte maar nie-amptelike name soos "Groote Kerk" vir Kaapstad en "Bosmanstraat-kerk" vir Pretoria is ontoelaatbaar. Die korrekte name verskyn in die Jaarboek van die NG Kerke.

1.4 Skryfwyse van datums

Datums word volgens die agtsyferstelsel, in die orde van dag, maand, jaar geskryf en met punte verdeel (voorbeeld: 3 April 1992 word as 03.04.1992 geskryf).

1.5 Geen herhalingstekens

Geen herhalingstekens of woorde soos "do" of "ditto" is toelaatbaar nie.

1.6 Alfabetiese inskrywings

Inskrywings geskied in alfabetiese orde. Vanne soos Van der Merwe en Van Rensburg kom onder die letter V. 'n Van soos Janse(n) van Rensburg, waar die Janse(n) 'n deel van die van uitmaak en die betrokke persoon dit self so gebruik, kom onder J.

1.7 Ooplaat van reëls

Ter wille van ruimtebesparing word daar normaalweg geen reël tussen twee inskrywings in die lidmateregisters vir doop- en belydende lidmate oopgelaat nie. Om dieselfde rede begin die inskrywings van elke volgende nuwe jaar of termyn nie telkens op 'n nuwe bladsy nie. Waar dit nodig geag word om 'n nuwe

jaar of termyn aan te dui, kan 'n reël oopgelaat word, met toevoeging van die jaartal.

1.8 Opmerkingskolom

1.8.1 As algemene reël geld dat niks vermeld mag word wat lasterlik is of 'n stigma dra nie. Opmerkings soos "buite-egtelik", "vader onbekend" of "enkelouer" is heeltemal ontoelaatbaar.

1.8.2 Inligting wat in die opmerkingskolom van die dooplidmateregister verstrek word, moet verklarend wees ten opsigte van buitengewone omstandighede wat die kerkregtelike posisie van die doopouers, dopeling of bedienaar van die doop raak, of wat op die wese en implikasie van die sakrament betrekking het.

1.8.2.1 Waar die vader of moeder byvoorbeeld nie 'n belydende lidmaat van 'n gemeente is nie, of om 'n ander rede nie by die doop teenwoordig is nie, moet die dooplidmateregister aandui dat die betrokke ouer nie die doopbelofte afgelê het nie. In so 'n geval word met die opmerking "Vader/Moeder lê belofte alleen af" volstaan. Waar by 'n registerinskrywing addisionele inligting van nut kan wees, mag dit – met eerbiediging van die gestelde riglyn – in die opmerkingskolom aangeteken word, selfs al maak die reglement nie spesifiek daarvoor voorsiening nie.

1.8.2.2 In die geval waar iemand na belydenis gedoop, deur doopouers aangeneem, óf na ouderdom van 7 jaar gedoop word, word dit in die opmerkingskolom aangeteken met verwysing na die datum van die kerkraadsbesluit (voorbeelde: 'na oud 7 gedoop. KR 10.02.2012" of "Gedoop na belydenis. KR 10.02.2012").

2. WYSIGINGS EN/OF AANVULLINGS

2.1 Begripsomskrywing

2.1.1 Rektifikasie [regstelling] beteken om 'n fout in die register, byvoorbeeld "Johannis" tot "Johannes" of "20.04.1967" tot "21.04.1967", reg te stel.

2.1.2 Naamsverandering beteken om 'n bepaalde voornaam of van, byvoorbeeld "Petrus" deur "Hermanus" of "Conradie" deur "Nienaber", soos dikwels by aanneming gebeur, te vervang.

2.1.3 Versuimde registrasie is die aanvulling van inligting in die register vir doop- of belydende lidmate wat deur versuim direk na die gebeurtenis agterweë gebly het.

2.2 Vorms en adres

2.2.1 Aansoeke vir wysiging/aanvulling word in tweevoud (sien 2.4 hier onder) op die voorgeskrewe vorm of in die voorgeskrewe formaat en met die nodige bewysstukke/stawende dokumente ingedien.

2.2.1.1 by die kerkraad van die gemeente waar die doop plaasgevind het.

2.2.1.2 of in die geval van 'n belydende lidmaat, by die kerkraad van die gemeente waar die inskrywing versuim of foutief is.

2.2.1.3 of, wanneer die oorspronklike inskrywing nie opgespoor kan word nie, waar die belydende lidmaat tans aangeteken is.

2.3 Bewysstukke

2.3.1 Ten opsigte van 'n rektifikasie en naamsverandering is die vereiste bewysstukke/stawende dokumente soos volg:

2.3.1.1 In die lidmateregister: 'n identiteitsdokument of 'n geboortesertifikaat.

2.3.1.2 In die dooplidmateregister: 'n identiteitsdokument of 'n geboortesertifikaat.

2.3.1.3 In die dooplidmateregister vir 'n wettige aanneming: die aannemingsorder en 'n identiteitsdokument of 'n geboortesertifikaat. Die nommer en datum van die aannemingsorder moet agter die name van die aanneemouers geskryf word. Aangesien die moeder se nooiensvan nie op dié order verskyn nie, moet dit verkry en duidelik op die aansoekvorm ingevul word.

2.3.2 Vereiste bewysstukke/stawende dokumente vir 'n versuimde inskrywing van 'n doop:

2.3.2.1 Skriftelike verklarings van twee betroubare en ongesensureerde lidmate, doopouers uitgesluit, dat die betrokke persoon wel gedoop is

2.3.2.2 of 'n skriftelike verklaring deur die leraar wat die doop waargeneem het, vergesel van 'n afdruk van die betrokke bladsy in die doopkladboek en, indien beskikbaar, 'n doop- of lidmaatskapkaart/boekie of 'n foto van die geleentheid.

2.3.3 Vereiste bewysstukke/stawende dokumente vir 'n versuimde inskrywing van 'n belydenisaflegging:

2.3.3.1 skriftelike verklarings verkry van twee betroubare en ongesensureerde lidmate dat die betrokke persoon wel belydenis van geloof afgelê het

2.3.3.2 of 'n verklaring deur die betrokke leraar vergesel van 'n afdruk van die betrokke bladsy in die lidmaatskapkaart/boekie.

2.4 Prosedure

2.4.1 Tydens 'n kerkraadsvergadering gaan die kerkraad die aansoek na en keur dit goed.

2.4.2 Hierna word albei die voltooide aansoekvorms saam met die bewysstukke by die argivaris ingedien. (Die aansoek kan ook per e-pos in PDF-formaat ingedien word in welke geval die duplikaat nie nodig is nie. Die nodige bewysstukke moet steeds aangeheg word.)

2.4.3 Die argivaris kontroleer of die aansoek aan al die vereistes voldoen, teken die wysiging/aanvulling in die betrokke registerafskrif aan en stel die kerkraad daarvan in kennis.

2.4.4 Die skriba van die kerkraad bring nou die goedgekeurde wysiging in die oorspronklike register aan.

2.5 Aantekening in registers

2.5.1 Geen skrapings in die registers is toelaatbaar nie. Die korrekte besonderhede word met rooi ink bo die foutiewe gegewens, wat in alle gevalle met rooi ink onderstreep word, ingeskryf. In die opmerkingskolom word daar, ook met rooi ink, aangeteken dat die argivaris dit goedgekeur het, met verwysing na die datum. Die amptenaar wat die wysiging aanbring, parafeer dit met vermelding van sy/haar amp (voorbeeld: Arg 10.02.2012 KM Skriba).

2.5.2 By versuimde registrasie word die inskrywing in rooi ink gedoen in die register van die jaar waarin en so naby moontlik aan die plek waar dit versuim is, met, indien nodig, 'n verwysingsnota.

2.5.2.1 In die opmerkingskolom word daar, ook in rooi ink, die nodige aantekening gemaak. Die amptenaar wat die wysiging aanbring, parafeer dit met vermelding van sy/haar amp (voorbeeld: Vers reg. Arg. 11.09.2012. ARB Skriba).

2.5.2.2 Indien die inskrywing nie by die spesifieke jaar waar dit versuim is, gedoen kon word nie, moet 'n verwysingsnota by die jaar waar die inskrywing moes plaasgevind het (byvoorbeeld 1983), aangebring word (voorbeeld: Jooste, Pieter N – sien 2012).

2.5.3 'n Skryffout wat in die lopende jaar begaan is, moet dadelik (sonder aansoek om rektifikasie) reggestel word deur die fout met rooi ink te onderstreep en die regstelling in rooi ink daarbo in te skryf. Die skriba parafeer dit.

2.5.3.1 In die registerafskrifte word die korrekte besonderhede dan sonder meer oorgeskryf.

2.5.3.2 'n Skryffout word gemaak wanneer die skriba wel die korrekte besonderhede ontvang het, maar 'n fout maak met die inskryf daarvan in die register en dit dadelik opmerk.

2.5.4 'n Naamsverandering in die lopende jaar word hanteer soos in 2.5.1 hierbo.

2.5.5 Waar die persoon se van verander is, moet "'n verwysing in rooi ink gemaak word by die relevante plek. (Byvoorbeeld: "Van der Merwe, Pieter N – Sien by Jooste, Pieter N" moet by die V's ingevoeg word as die persoon se van van "Jooste" na "Van der Merwe" verander is.)

2.6 Waar 'n gemeente slegs 'n gerekenariseerde register het, moet daar steeds jaarliks 'n Doop- en Lidmaatregisterafskrif gedruk en bewaar word, benewens die stel wat na die Argief versend moet word (sien 6 hier onder). Wysigings (soos bedoel in hierdie paragraaf 2) word op hierdie afskrifte (in die gemeente se besit) gedoen én in die gemeenteadministrasieprogram. Die alternatief is dat 'n nuwe stel registerafskrifte vir die betrokke jaar gedruk word, nadat die data op die gemeenteadministrasieprogram gewysig is. Dit nuwe stel word saam met die verouderde stel en die goedkeuringsbrief van die Argief bewaar.

3. DOOPLIDMATEREGISTER

3.1 Van en voornaam

3.1.1 Die dopeling

3.1.1.1 Die dopeling word geregistreer onder die van soos dit op sy/haar identiteitsdokument verskyn met die name van die biologiese ouers voluit geskryf.

3.1.2 Die ouers

3.1.2.1 Slegs die nooiensvan van die moeder word saam met haar volle voorname ingeskryf en nie haar getroude van nie, maar as haar nooiensvan en haar getroude van dieselfde is, word "geb." duidelikheidshalwe voor haar nooiensvan geskryf (byvoorbeeld: Louise geb. Dippenaar).

3.1.2.2 Alle voorname van ouers en dopelinge word voluit geskrywe.

3.1.2.3 Waar die vader of moeder nie 'n belydende lidmaat van 'n gemeente is nie, of om 'n ander rede nie by die doop teenwoordig is nie, moet die lidmateregister vir dooplidmate dit aandui dat die betrokke ouer nie die doopbelofte afgelê het nie (sien 1.8.2.1 hierbo).

3.2 Buite-egtelike kind

3.2.1 Die dopeling word langs die gewone weg geregistreer.

3.2.2 Slegs die nooiensvan en voornaam van die moeder word ingeskryf. Indien dit 'n weduwee of geskeide vrou is, word haar getroude van in hakies langsaan aangebring (byvoorbeeld: "Susan Spies [nou Nel]"). Die reël vir die vader se naam word oopgelaat. In die opmerkingskolom word aangebring: "Moeder lê belofte alleen af" (sien ook 1.8.2.1 hierbo).

3.3 Aangenome kind

3.3.1 Waar 'n dopeling voor die doopbediening aangeneem is, word die dopeling onder die van, van die aannemende ouers ingeskryf en word die name van die aannemende ouers voluit in die ouerkolom ingeskryf.

3.3.2 Indien die kind na die doopbediening aangeneem word en hy/sy 'n ander van kry, word die voorgeskrewe weg vir naamsverandering gevolg (sien 2 hier bo). Onder geen omstandighede mag die naam van die oorspronklike ouers geskrap word nie. Ter wille van die alfabetiese orde moet 'n verwysing in rooi ink van die nuwe van na die ou van in die betrokke register gemaak word (sien 2.5.5 hierbo).

3.3.3 Indien slegs die van van die kind verander is, sonder dat die kind wettiglik aangeneem is, kan die name van die ouers nie verander word nie.

3.3.4 By die uitreiking van 'n doopseel of 'n dooplidmaatskapsertifikaat word die volle name van die aannemende ouers sonder meer ingevul.

3.4 Kind in pleegsorg

3.4.1 Waar die dopeling voor die doopbediening in pleegsorg geneem is, word die dopeling onder sy/haar eie van ingeskryf, terwyl die naam van die

pleegsorgouers voluit in die ouerkolom verskyn. In die opmerkingskolom word die datum van die kerkraadsbesluit aangeteken (voorbeeld: KR 26.02.2012).

3.4.2 Indien die kind na die doopbediening aangeneem word en hy/sy 'n ander van kry, word die voorgeskrewe weg vir naamsverandering gevolg (sien 2 en veral 2.5.5 hierbo). Onder geen omstandighede mag die naam van die oorspronklike ouers geskrap word nie.

3.5 Doop van kinders ouer as sewe jaar

In die opmerkingskolom moet van die doop van 'n kind van sewe jaar en ouer rekenskap gegee word met vermelding van die datum van die kerkraadsbesluit (voorbeeld: KR 26.02.2012).

3.6 Doop van kinderhuiskinders ouer as sewe jaar

3.6.1 'n Ongedoopte kinderhuiskind van sewe jaar en ouer wie se kinderhuisplasing min of meer 'n permanente vorm aangeneem het, en wat dit begeer, kan gedoop word. Die implikasie is dat 'n persoon of persone naas die eie, pleeg- of aanneemouer by die doop op die formulier kan antwoord en vir die geestelike opvoeding van 'n kinderhuiskind verantwoordelikheid kan neem.

3.6.2 Die kinderhuis of gemeente kan nie korporatief as pleegouer optree vir doeleindes van die aflê van en die uitvoering van die doopbelofte nie. Kerkrade kan wel, nadat die biologiese ouers, waar moontlik, daaroor geraadpleeg is, lidmate van die gemeente wat bereid is om verantwoordelikheid te neem vir die verbondsopvoeding, aanwys om as doopgetuies of geestelike voogde op die formulier te antwoord by die bediening van die doop aan 'n kinderhuiskind van sewe jaar of ouer.

3.6.3. Die dopeling word in die Dooplidmateregister geregistreer onder die van soos dit op sy/haar identiteitsdokument/geboortesertifikaat verskyn met die name van die biologiese ouers voluit geskryf.

3.6.3.1 Indien die naam van een of albei van die biologiese ouers nie bekend is nie, word daar in die betrokke ouerkolom aangeteken dat dit nie beskikbaar is nie [voorbeeld: Vader se naam nie beskikbaar nie].

3.6.3.2 Indien die kinderhuiskind 'n buite-egtelike kind is, word slegs die voornaam en nooiensvan van die moeder ingeskryf. Indien die moeder 'n weduwee of geskeide vrou is, word haar getroude van in hakies langsaan aangebring (byvoorbeeld: "Susan Spies [nou Nel]"). Die reël vir die vader se naam word in hierdie geval dus oopgelaat (sien ook 1.8 en 3.2.2 hier bo).

3.6.4 Die volle voorname en van van die doopgetuies wat as doopouers optree, kom voluit in die volgende twee reëls in die kolom vir die ouers. Die nooiensvan van 'n vrou word ingeskryf met haar getroude van in hakies.

3.6.5 In die opmerkingskolom moet van die doop van 'n kinderhuiskind ouer as sewe jaar rekenskap gegee word met vermelding van die datum van die kerkraadsbesluit (voorbeeld: KR 26.02.2012).

3.7 Onopspoorbare bewys van dooplidmaatskap

Waar geen dooplidmaatinskrywing opgespoor kan word nie, maar die dooplidmaat (of die dooplidmaat se ouers/voogde) 'n verklaring ingedien het dat hy of sy wel gedoop is en die kerkraad met die verklaring tevrede is (gebruik 2.3.2 hier bo as riglyn), word die persoon in die lidmateregister ingeskryf. In die opmerkingskolom word aangeteken dat 'n verklaring ingelewer is asook die datum van die kerkraadsbesluit (voorbeeld: Verklaring ingel. KR 10.06.2012).

3.8 Doop in 'n ander gemeente

3.8.1 In die geval waar met toestemming van die plaaslike kerkraad die doop in 'n ander gemeente bedien word, registreer die skriba van die gemeente waar die doop bedien is, die doop in die dooplidmateregister, maar reik gelyktydig 'n bewys van dooplidmaatskap uit wat aan die gemeente waar die dopeling woonagtig is, gestuur word vir registrasie in dié gemeente se dooplidmateregister.

3.8.2 Die skriba wat die dooplidmaatskap oorplaas, teken in die opmerkingskolom aan van watter gemeente toestemming vir die doop ontvang is (voorbeeld: Toest. Maitland).

3.9 Doop van kinders uit ander kerke

In die opmerkingskolom moet van die doop van kinders uit ander erkende kerke rekenskap gegee word deur die kerk te vermeld in die opmerkingskolom [voorbeeld: Van RKK Kaapstad].

3.10 Doop van kinders uit buiteland

3.10.1 As lidmate wat net tydelik in die buiteland woon, hulle kind in 'n ander gemeente as hulle tuisgemeente in Suid-Afrika wil laat doop, moet hulle die skriftelike toestemming van hulle tuisgemeente verkry. Sien verder 3.8 hier bo.

3.10.2 Waar lidmate wat permanent in die buiteland woon en daar by 'n gemeente inskakel, hulle kind in Suid-Afrika wil laat doop, moet hulle die skriftelike toestemming van hulle gemeente in die buiteland verkry. Die doopgesprek word deur die leraar waar die kind gedoop gaan word, gevoer en na die doop registreer die skriba die doop in die dooplidmateregister, maar reik gelyktydig 'n bewys van dooplidmaatskap uit wat aan die gemeente waar die dopeling woonagtig is, gestuur word vir registrasie. Die opmerkingskolom word voltooi soos in 3.8.2 of 3.9.1.

3.10.3 Waar lidmate wat permanent in die buiteland woon en nie daar by 'n gemeente kan inskakel nie, hulle kind in Suid-Afrika wil laat doop, vra die kerkraad van die gemeente waar hulle wil laat doop, hulle attestate aan vanaf die gemeente waar hulle lidmate was voordat hulle geëmigreer het. Die doopgesprek word deur die leraar waar die kind gedoop gaan word, gevoer en na die doop registreer die skriba die doop in die dooplidmateregister.

3.11 Volwasse doop

3.11.1 Waar 'n volwassene na belydenis gedoop word, word die inskrywing in beide die dooplidmateregister en die belydende lidmate-register gedoen en word dit in die opmerkingskolom aangeteken met 'n verwysing na die datum van kerkraadsbesluit (voorbeeld: Gedoop na belydenis. KR 12.03.2012).

3.11.2 Die name van die ouers word steeds voluit in die dooplidmateregister geskryf. Indien die name van die ouers onbekend is, word in die ouerkolom aangeteken: 'name nie beskikbaar nie'. Sien ook 1.8.2.2 hierbo.

3.11.3 Die doopinskrywing van 'n getroude vrou geskied onder haar nooiensvan met die huidige van tussen hakies (voorbeeld: Rossouw [nou Nel]).

3.12 Doop na moeder se hertroue

3.12.1 In die geval waar 'n weduwee of 'n geskeide vrou weer trou en die kinders uit die vorige huwelik nog gedoop moet word, word die kinders geregistreer onder die van van die natuurlike (biologiese) vader. Albei die natuurlike ouers se name moet steeds in die ouerkolom aangeteken word. In die opmerkingskolom word aangeteken dat die moeder die belofte alleen afgelê het en dat die vader oorlede is of dat die egpaar geskei is (voorbeelde: Vader oorlede op 12.12.1981. Moeder lê belofte alleen af / Geskei op 12.12.1981. Moeder lê belofte alleen af).

3.12.2 Alleen indien die kind se van langs geregtelike weë verander is, kan die kind by die doop onder die nuwe van geregistreer word en slegs indien bogenoemde ouer se nuwe man of vrou die kind wettiglik aangeneem het, kan sy/haar naam, in plaas van die biologiese ouer s'n, in die ouerkolom aangeteken word. In so 'n geval moet die dokumentêre bewys (aannemingsorder in geval van wettige aanneming) aan die betrokke kerkraad voorgelê word. Verder word presies gehandel soos in 3.3.1 uiteengesit.

3.12.3 Indien so 'n aanneming eers na die doop plaasvind, moet langs die voorgeskrewe weg aansoek om naamsverandering in die dooplidmateregister gedoen word (sien 2.3.1.3, asook 2.4 en 2.5).

3.13 Doopgetuies

3.13.1 Die inskrywing van die name van doopgetuies by 'n 'normale doop" word ontmoedig omdat dit eintlik geen kerklike doel dien nie.

3.13.2 Die name van getuies wat as doopouers optree kom in die ouerkolom en wel onder die ruimte vir die ouers se name. Dit gebeur egter slegs wanneer die ouers nie self die dopeling ten doop kan bring nie. Sulke gevalle moet hoogs uitsonderlik wees en deur die kerkraad goedgekeur word en so in die opmerkingskolom aangeteken word (voorbeeld: Doopgetuies lê belofte af. KR 26.02.2012). Die naam van die wettige ouers word normaalweg in die ouerkolom geskryf.

3.13.3 Die voorname en van van die doopgetuies word voluit geskryf. Die nooiensvan van die vrou word ingeskryf met haar getroude van in hakies.

3.14 Oorgekom van en vertrek na 'n ander gemeente

3.14.1 Wanneer 'n dooplidmaat met of sonder sy/haar ouers na 'n ander gemeente vertrek, reik die skriba 'n bewys van dooplidmaatskap uit wat in die nuwe gemeente ontvang, afgelees en in die dooplidmateregister ingeskryf word. Die geboortedatum en datum van doop en die naam van die leraar wat die doop bedien het, moet ook op die uitgereikte bewys van dooplidmaatskap verskyn.

3.14.2 Die dooplidmateregister word verder net soos die lidmateregister voltooi. Sien 4.2.1 tot 4.2.5 hier onder.

3.15 Lidmaatskap oor gemeentegrense heen

Sien 4.5.1 hier onder.

4. DIE BELYDENDELIDMATE-REGISTER

4.1 Aflegging van geloofsbelydenis

4.1.1 Die datum van belydenisaflegging en die geboortedatum van die belydende lidmaat word in die betrokke kolom ingeskryf. Wanneer die belydende lidmaat na 'n ander gemeente vertrek, moet die geboortedatum op die uitgereikte attestaat/bewys van lidmaatskap verskyn.

4.1.2 Wanneer 'n vrou belydenis aflê, word dit onder haar nooiensvan in die register aangeteken en die van behou sy deurgaans in lidmateregisters vir belydende lidmate aan hoeveel gemeentes sy daarna ook al mag behoort en hoeveel male sy ook al mag trou. Dit kan alleen verander word as sy haar nooiensvan wettig laat verander en dan ook aansoek doen om naamsverandering in die lidmateregister vir belydende lidmate. Waar 'n vrou uit 'n ander gemeente of kerk kom en haar getroude van verskyn op die attestaat/bewys van lidmaatskap/verklaring, moet sy nogtans onder haar nooiensvan aangeteken word. Telkens word haar geldende getroude van in hakies bygevoeg (voorbeeld: Dippenaar [nou Odendaal]).

4.1.3 Sien 3.11.1 hier bo vir iemand wat na belydenis gedoop is.

4.2 Oorgekom van en vertrek na 'n ander gemeente

4.2.1 In die geval van 'n lidmaat wat by wyse van attestaat of bewys van lidmaatskap uit 'n ander gemeente kom, word die naam van die betrokke gemeente in die regte kolom ingeskryf. Die datum van inskrywing in die register geld as datum van aankoms in die gemeente.

4.2.2 In die geval van 'n vertrekkende lidmaat word die datum wanneer en die gemeente waarheen hy/sy vertrek, in die betrokke kolom ingeskryf op die plek waar die naam oorspronklik in die register ingeskryf is.

4.2.3 Waar 'n getroude vrou by wyse van attestaat of bewys van lidmaatskap van 'n ander gemeente (sien 4.2.1) oorkom, word haar naam en nooiensvan soos dit op die attestaat of bewys van lidmaatskap voorkom, in die register ingeskryf. Die huidige van word tussen hakies geskryf (sien ook 4.1.2).

4.2.4 Aangesien 'n predikant se akte van demissie ook sy/haar attestaat is, word sy/haar bevestigingsdatum as die datum van sy/haar oorkoms aangeteken.

4.2.5 Wanneer 'n persoon te sterwe kom, moet dit teen sy/haar naam in die opmerkingskolom aangeteken word (byvoorbeeld: Oorl. 10.02.2011).

4.3 Oorkoms van 'n ander kerk of Christelike groep

4.3.1 Waar 'n persoon uit 'n ander kerk wil oorkom, doen hy/sy self die nodige om te bedank/bewys van lidmaatskap van die vorige kerk te verkry.

4.3.2 Waar 'n persoon uit 'n ander kerk wil oorkom en – na die voorgeskrewe prosedure – lidmaat van die gemeente word, word die korrekte naam van die vorige kerk in die kolom "VAN WAAR" geskryf en in die opmerkingskolom die datum van die kerkraadsbesluit aangeteken.

4.3.2.1 Lidmate uit kerke wat die Drie Formuliere van Enigheid onderskryf:

4.3.2.1.1 Die kerkraad besluit oor die aansoek om lidmaatskap.

4.3.2.1.2 In die opmerkingskolom van die register word verwys na die datum van die kerkraadsbesluit (voorbeeld: KR 10.06.2012).

4.3.2.2 Lidmate uit ander kerke:

4.3.2.2.1 Die aansoeker voltooi Vorm 6 (Verklaring vir ondertekening deur lidmate van ander kerkgenootskappe). Nadat daar aan die vereistes voldoen is wat vir die betrokke persoon geld of bepaal is, besluit die kerkraad oor die aansoek om lidmaatskap. In die opmerkingskolom van die register word verwys na die betrokke vorm en datum van die kerkraadsbesluit (voorbeeld: Vorm 6; KR 10.06.2012).

4.4 Vertrek na 'n ander kerk

Waar 'n persoon na 'n ander kerk wil oorgaan, bedank hy/sy self en beteken dit die beëindiging van lidmaatskap van die NG Kerk. Die prosedure van 4.6 hier onder word gevolg.

4.5 Lidmaatskap oor gemeentegrense heen

In alle gevalle waar die kerkraad 'n besluit moes neem, moet die datum van die kerkraadsbesluit in die opmerkingskolom aangeteken word (voorbeeld: KR 10.02.2012).

4.6 Verlies van lidmaatskap en herregistrasie

4.6.1 Aangesien die NG Kerk geen interkerklike attestaat of bewys van lidmaatskap het nie en die oorgaan van lidmate by wyse van 'n "Verklaring insake lidmaatskap" (Vorm 7) moet geskied, moet verlies van lidmaatskap (byvoorbeeld: oorgaan na 'n nie-erkende kerk of afsnyding) en oorgaan na 'n erkende kerk (byvoorbeeld: om huweliksredes na 'n kerk met 'n gereformeerde belydenis) op presies dieselfde wyse hanteer word deur die uitreiking van 'n Vorm 7 ná besluit deur die kerkraad.

4.6.1.1 Indien verlies van lidmaatskap gedurende die jaar van oorspronklike registrasie geskied, word dit in die opmerkingskolom aangeteken dat die

lidmaatskap verval het. Die datum van die kerkraadsbesluit word ook vermeld (voorbeeld: Lm verval. KR 10.02.2012).

4.6.1.2 Indien verlies van lidmaatskap buite die jaar van oorspronklike registrasie geskied, word dit by die oorspronklike inskrywing in die opmerkingskolom, met verwysing na die datum van die kerkraadsbesluit, aangeteken. Met vermelding van die naam, jaar van inskrywing en datum van die kerkraadsbesluit, word die saak per brief aan die argief oorgedra vir aantekening in die betrokke registerafskrif.

4.6.1.3 Indien die naam van die kerk waarheen die persoon oorgegaan het, bekend is, moet dit ook in die opmerkingskolom aangeteken word (voorbeeld: Lm verval. Oor na RKK. KR 10.02.2012).

4.6.1.4 Wanneer 'n persoon by wyse van belydenisaflegging of oorkoms weer lidmaat word, word dit so in die register aangeteken met verwysing na die kerk en die datum van die kerkraadsbesluit in die opmerkingskolom.

4.6.1.5 Waar 'n persoon 'n gemeente verlaat sonder om by 'n ander kerk aan te sluit en dan weer na berou na die kerk terugkeer, moet hy/sy weer belydenis van geloof aflê en dit moet so in die register aangeteken word. By verlating word in die opmerkingskolom aangeteken dat die lidmaatskap verval het.

4.7 Onopspoorbare bewys van lidmaatskap

Waar geen lidmaatinskrywing opgespoor kan word nie, maar die lidmaat 'n verklaring ingedien het dat hy of sy wel belydenis van geloof afgelê het in 'n NG gemeente en die kerkraad daarmee tevrede is, word die persoon in die lidmateregister ingeskryf. In die opmerkingskolom word aangeteken dat 'n verklaring ingelewer is asook die datum van die kerkraadsbesluit (voorbeeld: Verklaring ingelewer. KR 10.06.2012).

5. HUWELIKSREGISTER (OPSIONEEL)

5.1 In elke gemeente word die huwelike wat daar bevestig word in 'n huweliksregister aangeteken (gebruik die "Kerklike Huweliksaantekeningboek", beskikbaar by Bybel-Media). Hierdie huweliksregister is nie die huweliksbevestiger se huweliksregister nie, maar 'n register van huwelike wat in die betrokke kerkgebou of gemeente bevestig is.

5.2 Hierdie registers word sover moontlik ook deur die kerkraad se argiefkommissie gekontroleer en moet, net soos in die geval van ander registers, na die argief gestuur word wanneer dit nie meer deur die gemeente benodig word nie.

6. REGISTERAFSKRIFTE

6.1 Alle afskrifte moet 'n korrekte en getroue weergawe van die oorspronklike registerinskrywings wees. Vertrekkende lidmate word nie aangeteken nie, behalwe as hulle vertrek het in dieselfde kerkjaar as wat hulle aangekom het.

6.1.1 As 'n register egter gebrekkig aangelê is, beteken dit nie dat die gebreke in die afskrifte herhaal moet word nie. Die gegewens in die register moet met ander woorde in hul korrekte vorm oorgeskryf of getik word. Die kerkraad moet die afskrifte nagaan:

6.1.1.1 deur al die besonderhede in die lidmateregister vir dooplidmate met dié in die doopkladboek te vergelyk;

6.1.1.2 deur die name in die lidmaatregister vir belydende lidmate met die attestate/bewyse van lidmaatskap en die lys van name van persone wat belydenis afgelê het, te vergelyk;

6.1.1.3 deur die teenblaaie van die lidmaatsertifikaat- en attestaatboek met die lidmaatregisters vir belydende lidmate te vergelyk en

6.1.1.4 deur die besonderhede in die afskrifte noukeurig met dié in die lidmateregisters vir doop- en belydende lidmate te vergelyk.

6.1.2 Die parafering en handtekening van die kommissie/persone deur die kerkraad aangewys, beteken dat die afskrifte nagegaan, waar nodig gekorrigeer en uiteindelik as korrek gesertifiseer is. Alle wysigings moet ook geparafeer word.

6.2 Voltooiing van die registerafskrifte

6.2.1 Op die voorblad verskyn slegs die naam van die gemeente en die tydperk waaroor die afskrifte strek. Die naam van die gemeente en die jaartal word verder op elke bladsy aangedui.

6.2.2 Lê die binneblaaie soos 'n boek oop. Begin met die inskrywings op die agterkant van die eerste blad en gaan dan voort soos dit in die register voorkom. Nommer die bladsy sodat wanneer die "boek" ooplê, die registrasieruimte op elkeen van die twee velle dieselfde nommer kry.

6.2.3 Daar mag geen bladsye tussenin oopgelaat word nie. Moet dus nie elke letter van die alfabet op 'n nuwe bladsy begin nie. Hoogstens mag daar tussen die name wat met verskillende letters van die alfabet begin, 'n reël oopgelaat word.

6.2.4 Geen gewone regstelling mag bo-oor 'n skryffout van die registerhouer aangebring word nie. Die fout moet met rooi ink onderstreep en die regstelling in rooi ink daarbo ingeskryf word. Alle regstellings word geparafeer. Let wel: 'n gewone regstelling of korreksie is geen wysiging of rektifikasie nie.

6.2.5 Op die laaste bladsy van die afskrifte en net onder die laaste inskrywing sertifiseer die kerkraad dat die afskrifte 'n korrekte en getroue weergawe van die oorspronklike register is. Elke binnebladsy word ook regs onder klein en netjies geparafeer.

6.2.6 Voltooide afskrifte moet nie opgerol of gevou word nie.

6.3 Gebrekkige registerafskrifte

Die kerkraad moet toesien dat alle stukke wat deur die argief vir verbetering, aanvulling of vervanging na hulle kerkraad terugverwys is, binne vier weke aan die Argivaris terugbesorg word.

6.4 Registersrekenaar

6.4.1 Waar gemeentes hulle registers en/of registerafskrifte op rekenaar doen, geld al die voorskrifte soos reeds genoem. Sien veral 1.2 tot 1.6 hierbo.

6.4.2 Let ook op die volgende vereistes

6.4.2.1 Die papier wat gebruik word, moet duursame A4-papier wees wat 100 gram per vierkante meter weeg. Argiefpapier is beskikbaar by BybelMedia.

6.4.2.2 Drukwerk moet met netjiese en leesbare lettertipes gedoen word met ink wat nie maklik verbleik of uitgewis kan word nie.

6.4.2.3 Die spasiëring tussen lyne mag nie kleiner as die huidige spasiëring wees nie. Indien ongelinieerde papier gebruik word, moet lyne daarop aangebring word. Inskrywings moet steeds genommer word.

6.4.2.4 Daar moet voorsiening gemaak word vir presies dieselfde kolomme in dieselfde volgorde as in die oorspronklike registers (dit hoef nie noodwendig dieselfde wydte te wees nie). Indien ongelinieerde papier gebruik word, moet kolomlyne daarop aangebring word.

6.4.2.5 Drukwerk moet op beide kante van die papier wees, met genoeg spasie vir inbinding (lê die binneblaaie soos 'n boek oop – die regterkantlyn van die linkerbladsy en die linkerkantlyn van die regterbladsy moet ten minste twee sentimeter wees).

6.4.2.6 Sommige van die rekenaarsagtewareprogramme wat gebruik word om afskrifte van lidmateregisters te druk, kan nie aan al die vereistes van 6.4.2hierbo voldoen nie. Dit word egter wel onder bepaalde omstandighede deur die argief aanvaar. Skakel asseblief vooraf met die argief om te verneem of 'n bepaalde pakket se drukstukke vir die argief aanvaarbaar is.

6.4.3 Waar gemeentes gebruikmaak van ’n aanlyn gerekenariseerde lidmaatregisterprogram wat spesifiek deur die Argief goedgekeur is, hoef registerafskrifte nie volgens punt 6.1 tot 6.4 van hierdie reglement aan die Argief gelewer te word nie. Hierdie vergunning geld slegs vir solank as wat ’n gemeente van die aanlyn program gebruikmaak.

6.4.4 Alle verwysings na doop- of lidmaatregisters in die res van die reglemente sluit ook die betekenis van ’n aanlyn gerekenariseerde lidmaatregisterprogram, soos deur die Argief goedgekeur, in.

Vir inligting oor argiefpapier, sagteware vir gemeente-administrasie, die goedgekeurde lys van afkortings, rektifikasievorms en enige navrae oor die hantering van die registers, kan die Argief van die NG Kerk in Suid-Afrika te Stellenbosch gekontak word. Inligting (en vorms) kan ook op die argief se webblad gevind word.

Telefoon: 021-882-9923 | Epos: argief@kaapkerk.co.za

REGLEMENTE VAN DIE ALGEMENE SINODE

Reglemente vir die Funksionering van die Algemene Sinode (Algemene Sinode Reglemente 1 tot 9) word nie in hierdie kerkordebundel van Oos-Kaapland opgeneem nie. Dit is wel op Sinode Oos-Kaapland se webblad beskikbaar: https://ngkok.co.za/kerkorde/as2023regl1-9.pdf

Predikante

REGLEMENT 10

REGLEMENT VIR DIE OPLEIDING EN LEGITIMASIE VAN PREDIKANTE, DIENSLERAARS EN STANDPLAASLERAARS

1. PLEK WAAR EN OOREENKOMS MET DIE OPLEIDINGSENTRA

Teologiese opleiding in die NG Kerk geskied aan die teologiese fakulteite van en sentra vir bedieningsontwikkeling by die universiteite van Stellenbosch, Pretoria en Bloemfontein, asook die Hugenote Kollege en die Namibiese Evangeliese Teologiese Seminarium, en word by wyse van skriftelike ooreenkoms tussen die betrokke sinode(s) en die onderskeie opleidingsentra bepaal, op voorwaarde dat dit nie in stryd is met die besluite van die Algemene Sinode soos in hierdie reglement vervat nie.

2. SAMESTELLING EN FUNKSIES VAN DIE ALGEMENE KURATORIUM, DIE PLAASLIKE KURATORIUM EN SUBTAAKSPANNE OF SUBKOMMISSIES

2.1 Algemene Kuratorium

Die Algemene Kuratorium is die taakspan van die Algemene Sinode wat oorhoofse verantwoordelikheid dra vir teologiese opleiding (vergelyk Reglement 9 vir die Algemene Kuratorium).

2.2 Plaaslike Kuratorium

2.2.1 Samestelling

Die kuratorium word saamgestel uit verteenwoordigers van die sinode(s) binne wie se gebied die teologiese fakulteit geleë is. Die getal lede in 'n kuratorium word bepaal deur die betrokke sinode(s). Ander sinodes het die reg om op eie koste elk een verteenwoordiger in die onderskeie kuratoria te benoem. Een lid van die NG Kerkdosenteraad het sitting in die kuratorium. Indien die betrokke sinode(s) 'n predikant(e) met opdrag teologiese opleiding benoem en vir diens aan die kerkverband bevestig het, dien hierdie persoon in die kuratorium.

2.2.2 Funksies

Die kuratorium

2.2.2.1 gee uitvoering aan die Algemene Sinode se beleid én reglemente en die betrokke sinode(s) se bepalings en besluite vir teologiese opleiding;

2.2.2.2 is verantwoordelik vir die keuring, begeleiding, versorging, toesighouding oor, eksaminering en aanbeveling vir toelating tot die evangeliebediening van teologiese studente wat by die betrokke universiteit/opleidingsentrum ingeskryf is en gelegitimeer wil word in die NG Kerk;

2.2.2.3 voer onderhandelinge en sluit ooreenkomste met die universiteit/opleidingsentrum oor die kerk se vereistes vir die aard van en die toesig oor teologiese opleiding;

2.2.2.4 benoem en stel teologiese dosente aan vir diens aan die kerkverband, of benoem dosente in die teologie wat met kerklike inspraak deur die universiteit/opleidingsentrum aangestel word in 'n pos toegeken aan die kerk, of akkrediteer dosente wat sonder kerklike inspraak deur die universiteit aangestel is;

2.2.2.5 sorg vir en hou toesig oor die verdere bedieningsontwikkeling van gelegitimeerdes binne die gebied van die betrokke sinode(s) in die lig van die A tot Z-beleid; en

2.2.2.6 werk saam met die ander kerklike vennote by die universiteit/opleidingsentrum, die ander kuratoria van die Kerk, die Algemene Kuratorium en ander gereformeerde kerke op ekumeniese gebied om teologiese opleiding te bevorder en uit te bou.

2.3 Dagbestuur

Elke kuratorium wys 'n dagbestuur aan ooreenkomstig die bepalings en/of reglemente van die betrokke sinode(s).

2.4 Subtaakspanne of subkommissies

Die kuratorium behartig die volgende funksies self of word in die uitvoering daarvan bygestaan en/of geadviseer deur subtaakspanne of subkommissies:

2.4.1 Keuring

2.4.1.1 'n Voornemende teologiese student word deur die ring met 'n gemotiveerde verslag as teologiese kandidaat by die kuratorium aangemeld. Die kuratorium word voorsien van 'n skriftelike verklaring deur die sturende gemeente dat die voornemende student 'n lidmaat van die gemeente is. Die kuratorium kan ook 'n student voorlopig toelaat in afwagting van die kennisgewing, verslag en/of verklaring.

2.4.1.2 Tot die keuringstaak van die kuratorium behoort die beoordeling van die verslag van die ring, die aanvanklike en verdere persoonlikheidsevaluering van die student, die verkryging van die student se instemming met die kerk se verstaan van die amp van predikant/diensleraar soos in die Woord,

belydenis, kerklike bepalinge, roepingsverklaring en beleid van die Algemene Sinode uitgedruk.

2.4.1.3 Die kuratorium ontmoet vóór die aanvang van teologiese studies die voornemende teologiese student, verkieslik saam met verteenwoordigers van die sturende gemeente en die ring. Die ontmoeting word benut vir gesprek oor die student se roepingsverstaan, geestelike groei, kerklike betrokkenheid, beskikbaarheid van studiebeurse en bedieningsmoontlikhede.

2.4.1.4 Gekeurde teologiese studente word tydens die formele inskrywing aan die universiteit/opleidingsentum deur die kuratorium bygestaan, van advies oor kursusaangeleenthede bedien en aan die Kerk se betrokkenheid by die teologie fakulteit bekendgestel.

2.4.1.5 Die kuratorium verleen jaarliks op grond van 'n skriftelike keuringsverslag toestemming aan teologiese studente om voort te gaan met hulle teologiese studie.

2.4.1.6 'n Teologiese student se keuring kan deur die kuratorium opgeskort of beëindig word wanneer akademiese vordering, klasbywoning, gedrag en kerklike meelewing nie bevredigend is nie.

2.4.1.7 Die kuratorium doen jaarliks aan die stuurende gemeente, die student se huidige gemeente, die betrokke ring(e) en die Algemene Kuratorium verslag oor die student se vordering.

2.4.1.8 Die keuring van 'n teologiese student aan een van die kerklik-goedgekeurde teologiese opleidingsentra kan deur die kuratorium na 'n ander kerklik-goedgekeurde teologiese opleidingsentrum oorgedra word, mits die nodige dokumentasie daarmee saamgaan en die ander kuratorium die keuring aanvaar.

2.4.1.9 Finale keuring vind by eksaminering voor legitimasie plaas.

2.4.2 Begeleiding, versorging en toesighouding

2.4.2.1 Die begeleiding van teologiese studente het 'n versorgingswaarde en 'n keuringsfunksie. Begeleiers doen jaarliks op grond van goeie persoonlike kontak met die teologiese student en aan die hand van 'n skriftelike verslag 'n aanbeveling met die oog op die voortsetting van die opleiding.

2.4.2.2 Die begeleiding en versorging van teologiese studente is 'n geïntegreerde proses waarin gemeente(s), die ring(e) en die kuratorium 'n eie bydrae lewer.

2.4.2.3 Die kuratorium begelei en versorg die teologiese student ten opsigte van akademiese ontwikkeling, spiritualiteitsvorming én persoonsontwikkeling.

2.4.2.4 Die kuratorium neem verantwoordelikheid vir die bedieningsgeskiktheid en bedieningsgereedheid van die teologiese student, waarby ingesluit word deurlopende professionele vorming en 'n praktiese gemeentejaar.

2.4.2.5 Die kuratorium stel 'n gedragskode vir teologiese studente op en hou toesig en oefen dissipline uit oor die student se nakoming van die gedragskode.

2.4.2.6 Die gemeente waar die teologiese student tydens opleiding lidmaat is, is verantwoordelik vir die pastorale versorging van en toesig oor die leer en lewe van die student.

2.4.3 Dissiplinering

2.4.3.1 Teologiese studente staan vir die duur van hulle opleiding onder die gesamentlike toesig van die kuratorium en die NG Kerk dosenteraad.

2.4.3.2 As lidmate en ampsdraers in gemeentes staan teologiese studente, wat hulle leer en lewe betref, onder die toesig en tug van die kerkvergadering wat kerkordelik daarvoor verantwoordelik is. Die kuratorium kan met die betrokke kerkvergadering daaroor in verbinding tree.

2.4.3.3 Hierdie toesig hef nie die toesig van die universiteit oor teologiese studente op nie.

2.4.3.4 Die kuratorium wys vir 'n dissiplinêre ondersoek 'n gevolmagtigde ondersoekliggaam van minstens drie lede uit eie geledere en/of uit die betrokke sinode(s) se gebied aan. Die ondersoekliggaam kan kundiges as volwaardige lede koöpteer.

2.4.3.5 'n Teologiese student kan tydens 'n dissiplinêre ondersoek deur 'n NG Kerklidmaat bygestaan word.

2.4.3.6 Die dissiplinêre ondersoek geskied in terme van die toepaslike voorskrifte van die Reglement 22 vir Tug en Vermaning.

2.4.3.7 Die volgende dissiplinêre maatreëls kan deur die ondersoekliggaam opgelê word:

2.4.3.7.1 'n vermaning in 'n privaatgesprek of ter vergadering van die ondersoekliggaam;

2.4.3.7.2 die opskorting vir 'n vasgestelde tydperk van die student se keuring met die oog op legitimasie; of

2.4.3.7.3 die beëindiging van die student se keuring met die oog op legitimasie.

2.4.3.8 Die betrokke sinode(s) of sy/hulle gevolmagtigde(s) hanteer die appèl van 'n teologiese student teen 'n dissiplinêre maatreël(s).

2.4.4 Eksaminering en aanbeveling vir legitimasie

2.4.4.1 Elke kuratorium benoem 'n proponentskommissie ooreenkomstig die bepalings en/of reglemente van die bepaalde sinode(s).

2.4.4.2 Die proponentskommissie neem die proponentseksamen (vergelyk 6. hieronder) af en beveel die suksesvolle kandidate by die kuratorium aan vir legitimasie deur die Algemene Taakspan Predikantesake.

2.4.4.3 Die proponentskommissie is deurlopend betrokke by die proses van opleiding ten einde te verseker dat die opleiding beantwoord aan die behoeftes van die kerk.

2.5 NG Kerkdosenteraad

2.5.1 Die NG Kerkdosenteraad word saamgestel uit die teologiese dosente deur die NG Kerk benoem aan die teologiese fakulteit van die universiteit / opleidingsentrum en die sentrum vir bedieningsontwikkeling van die kerk by die universiteit.

2.5.2 Die NG Kerkdosenteraad is saam met die kuratorium verantwoordelik vir die vorming van teologiese studente met die oog op die bediening in die NG Kerk en die ander lidkerke van die NG Kerkfamilie.

2.5.3 Die kuratorium word deur ten minste een lid, wat nie 'n aanstelling by die universiteit/opleidingsentrum of sentrum vir bedieningsontwikkeling het nie, in die NG Kerkdosenteraad verteenwoordig.

3. TEOLOGIESE DOSENTE

3.1 Benoeming, aanstelling, akkreditering en bevestiging

3.1.1 Die benoeming en aanstelling van teologiese dosente by universiteite/opleidingsentra waar predikante, diensleraars en standplaasleraars vir die NG Kerk opgelei word, kan op een van twee maniere geskied:

3.1.1.1 Die universiteit/opleidingsentrum kan 'n dosent aanstel na inspraak deur die kerk soos bepaal in die ooreenkoms tussen die betrokke universiteit / opleidingsentrum en die sinode(s). Die kuratorium benoem en bevestig sodanige dosent as kerklike dosent van die NG Kerk. Sien Reglement 19 vir Gekoppelde Predikantspos.

3.1.1.2 Die kuratorium kan, ná oorleg met die betrokke universiteit / opleidingsentrum, 'n dosent aan die sentrum vir bedieningsontwikkeling benoem, aanstel en bevestig vir diens aan die kerkverband. Die universiteit word versoek om sodanige kerklike dosent te akkrediteer om ook as dosent aan die teologiese fakulteit op te tree. Sien Reglement 19 vir Gekoppelde Predikantspos.

3.1.2 In beide gevalle word die posbeskrywing en profiel bekendgestel in die Kerkbode.

3.1.3 Die benoeming en bevestiging van kerklike dosente in doseerposte wat deur die kerk geskep en gevul word, geskied in terme van artikel 8.2 en artikel 8.4 van die Kerkorde.

3.1.4 Doseerposte wat deur die universiteit/opleidingsentrum ingevolge 'n ooreenkoms aan die kerk toegeken is, word gevul in terme van die reëls en kriteria deur die universiteit/opleidingsentrum in oorleg met die kerk bepaal, en word befonds soos tussen die universiteit/opleidingsentrum en die kerk ooreengekom.

3.1.5 Teologiese dosente aan die universiteit/opleidingsentrum wat sonder die kerk se inspraak aangestel is, kan deur die kuratorium as kerklike dosente

geakkrediteer word. Slegs benoemde en geakkrediteerde dosente kan kerkspesifieke en kerkeie opleiding vir teologiese studente van die NG Kerk aanbied.

3.1.6 Die benoeming en akkreditering van kerklike dosente deur die kuratorium, word in die Kerkbode vir approbasie deur die kerkverband voorgelê.

3.1.7 Teologiese dosente wat deur die kuratorium benoem is, beskik oor die bevoegdheid van predikant in die NG Kerk. Proponente word met handoplegging bevestig en verkry sodoende die bevoegdheid van predikant.

3.2 Vereistes by benoeming

3.2.1 By die benoeming van teologiese dosente, word aan die volgende vereistes voldoen:

3.2.1.1 die persoon moet oor die bevoegdheid- van predikant of proponent in die NG Kerk beskik;

3.2.1.2 die persoon moet oor die nodige akademiese kwalifikasies beskik en aan die ander posvereistes voldoen;

3.2.1.3 die persoon moet kerklik betrokke wees en oor genoegsame ondervinding in die kerklike bediening beskik; en

3.2.1.4 die persoon moet 'n onbetwyfelbare voorstander van die gereformeerde leer wees.

3.3 Dissiplinering

3.3.1 As lidmate en ampsdraers in gemeentes, staan teologiese dosente, wat hulle leer en lewe betref, onder die toesig en tug van die kerkvergadering wat kerkordelik daarvoor verantwoordelik is. Die kuratorium kan die betrokke kerkvergadering daaroor raadpleeg.

3.3.2 Wanneer 'n klag oor 'n dosent se leer en lewe ontvang word, word dit na die verantwoordelike ring verwys vir hantering. Die kuratorium kan ook 'n klag oor die leer en lewe van 'n dosent by die ring aanhangig maak. Waar 'n ring besluit om 'n teologiese dosent 'n tugmaatreël(s) in terme van Artikel 64 van die Kerkorde op te lê en sodanige tugmaatreël die teologiese dosent se diensverhouding by die universiteit beïnvloed, word 'n ooreenkoms rakende die voortgesette diens van die dosent tussen die kerk en die universiteit/opleidingsentrum daaroor aangegaan.

3.3.3 Die kuratorium hou toesig oor en is verantwoordelik vir die bestuur van die diensverhouding van teologiese dosente wat by 'n sentrum vir bedieningsontwikkeling vir diens aan die kerkverband aangestel is.

3.3.4 Die universiteit/opleidingsentrum hou toesig oor en is verantwoordelik vir die bestuur van die diensverhouding van teologiese dosente wat as personeel van die universiteit/opleidingsentrum aangestel is. Die bepalings soos deur die universiteit/opleidingsentrum in dié verband neergelê, geld vir dissiplinêre optrede. Waar dissiplinêre maatreëls deur die universiteit/opleidingsentrum

toegepas 'n teologiese dosent se diens aan die kerk beïnvloed, word 'n ooreenkoms rakende die voortgesette diens van die dosent tussen die kerk en die universiteit/opleidingsentrum daaroor aangegaan.

3.3.5 Navrae en gerugte oor die leer en lewe van teologiese dosente word aan die hand van die volgende protokol hanteer:

3.3.5.1 Navrae/vrae word op skrif gestel en aan die betrokke Kuratorium gegee.

3.3.5.1.1 Die navraag word deur die Kuratorium hanteer binne die groter teologiese tema waarbinne dit hoort. Dit sou byvoorbeeld kon wees: Skrifgesag; Hermeunetiek; Skrifuitleg; Christologie; sondebegrip ens.

3.3.5.1.2 Die kuratorium (indien nodig in samewerking met ander sinodale bedienings soos byvoorbeeld STLAS) bepaal die resente en relevante kerklike beleid hieroor, wat kan dien as raamwerk waarbinne die gesprek plaasvind. (Oor byvoorbeeld Skrifbeskouing en Skrifgesag kan die Algemene Sinode besluite van 2002 en 2004 gebruik word ens.) Hierdie kerklike besluite en beleidsraamwerke sal soos en wanneer nodig saam met die belydenisskrifte van die kerk en die Skrif dien as raamwerk vir die beoordeling van die betrokke saak.

3.3.5.2 Eerste aanmeldingsgesprek: Die Kuratorium nooi die dosent na 'n gesprek waarin die navraag in persoon aan die dosent oorgedra word. Aangesien die raamwerk die kerk se standpunt oor die aangeleentheid is, sou die dosent se standpunt en siening oor die kerk se beleid hieroor, asook sy/haar persoonlike geloofsoortuiging ter sprake kan kom.

3.3.5.3 Gesprek met die studente of persoon wat die navraag doen: In 'n opvolggesprek word die student of die persoon wat die navraag doen ook ingenooi in 'n gesprek. (Dit kan fisies of virtueel geskied.) Hierdie kan 'n reeks gesprekke wees totdat die dosent en die persoon wat die navraag gedoen het tevrede is dat vrae beantwoord is, en vrae uitgeklaar is.

3.3.5.4 Indien die beswaarde steeds nie tevrede is nie en oordeel dat hier 'n leertugondersoek behoort te geskied, tree hy/sy self met die ring in verbinding.

4. VEREISTES VIR TEOLOGIESE OPLEIDING

4.1 Algemene vereistes

4.1.1 Die teologiese opleiding van die kerk is primêr gefokus op die opleiding en vorming van bedienaars van die Woord vir die bediening van die kerk.

4.1.2 Benewens hierdie hoofoogmerk hou die teologiese opleiding rekening met

4.1.2.1 die opleiding van teoloë wat die kerk en evangelie kan dien deur te doseer, navorsing te doen en ander gespesialiseerde werk (soos Bybelvertaling) vir die kerk te doen;

4.1.2.2 die opleiding vir ander ampte, dienste en bedieninge soos wat die kerk dit nodig ag (soos jeugwerkers, pastorale werkers, evangeliste); en

4.1.2.3 die opleiding en toerusting van lidmate vir hulle dienswerk volgens hulle gawes binne en buite die gemeente.

4.1.3 In die gereformeerde tradisie neem teologiese opleidingsinstansies saam met gemeentes en die kerkverband verantwoordelikheid vir die opleiding vir die amp van predikant in die kerk.

4.1.4 In die opleiding van predikante/diensleraars word aandag gegee aan die geïntegreerde vorming van kennis (logos), karakter (etos) en vaardighede en houdings (patos). Gereelde aandag word tydens teologiese opleiding aan ten minste die volgende by studente gegee:

4.1.4.1 geestelike lewe en geestelike dissiplines;

4.1.4.2 roepingsbewustheid;

4.1.4.3 psigiese gesondheid en persoonsgroei;

4.1.4.4 Bybelse en teologiese kennis en insig;

4.1.4.5 kontekstuele insig en oordeel;

4.1.4.6 verstaan van die kerk en van die roeping en werking van gemeentes; en

4.1.4.7 vorming van spesifieke vaardighede wat vir die bediening nodig is.

4.1.5 Sinodes doen alles in hulle vermoë om die praktyk van verdere bedieningsontwikkeling goed te vestig en uit te bou. Teologiese en bedieningsopleiding is 'n bedieningslange taak en verantwoordelikheid en daarom vestig die NG Kerk 'n tradisie van bedieningslange leer by gelegitimeerdes van die kerk.

4.2 Akademiese vereistes

4.2.1 Die NG Kerk vereis van sy studente 'n sesjarige opleiding in gereformeerde teologie, wat die verkryging van die gepaardgaande grade insluit. Hierdie sesjarige opleiding moet ten minste die suksesvolle voltooiing van Grieks II en Hebreeus II insluit.

4.2.2 Die akademiese vereistes vir toelating tot die evangeliebediening in die NG Kerk word deur die Algemene Kuratorium in oorleg met die kuratoria en die NG Kerkdosenterade geformuleer en deur die Algemene Sinode goedgekeur. Die Algemene Kuratorium en die kuratoria sien toe dat dié vereistes in die akademiese programme by die teologiese fakulteite en/of by die programme van die sentra vir bedieningsontwikkeling geïmplementeer word.

4.2.3 Kursusse, modules en programme word deur die universiteit/opleidingsentrum in die volgende vakdissiplines aangebied:

4.2.3.1 Ou Testamentiese Wetenskap;

4.2.3.2 Nuwe Testamentiese Wetenskap;

4.2.3.3 Kerkgeskiedenis en Kerkreg/Ekklesiologie;

4.2.3.4 Dogmatiek en Etiek/Sistematiese Teologie;

4.2.3.5 Godsdiens- en Sendingwetenskap/Missiologie; en

4.2.3.6 Praktiese Teologie.

4.2.4 Spesialisering in 'n bepaalde studiegebied, insluitende 'n verhandeling oor 'n gespesialiseerde onderwerp, is 'n akademiese vereiste vir teologiese opleiding.

4.3 Bykomende vereistes

4.3.1 Die volgende is bykomende vereistes vir teologiese opleiding en toelating tot die evangeliebediening as predikant:

4.3.1.1 die suksesvolle eksaminering van die kandidaat se kennis van die Bybel en die belydenisskrifte;

4.3.1.2 die suksesvolle evaluering van die kandidaat se taal- en kommunikasievaardigheid;

4.3.1.3 die gereelde bywoning van kursusse, modules en programme deur die universiteit en die sentrum vir bedieningsontwikkeling aangebied;

4.3.1.4 die suksesvolle voltooiing van die bedieningsvorming en die verpligte gemeentejaar ooreenkomstig die voorskrifte van die kuratorium en die NG Kerkdosenteraad; en

4.3.1.5 die geslaagde lewering van 'n proefpreek onder toesig van 'n dosent en 'n lid van die proponentskommissie in 'n gemeente tydens die finale studiejaar.

4.3.2 Kandidate wat toelating tot die evangeliebediening verlang, word verplig om ten minste drie jaar van die opleiding voltyds aan een van die kerklik-goedgekeurde teologiese opleidingsentra te voltooi. In die geval van tweedeloopbaanstudente en ander hoogs uitsonderlike gevalle kan die Algemene Kuratorium, op voorlegging van 'n kuratorium, hierdie vereiste ter syde stel.

4.3.3 Die Algemene Kuratorium beskik oor diskresionêre bevoegdheid rakende die vereistes vir die (aanvullende) opleiding van tweede loopbaan aansoekers en voorsien die kuratorium en die NG Kerk dosenteraad van die vereistes waaraan 'n bepaalde aansoeker moet voldoen.

5. GEMEENTEJAAR

5.1 Opleiding in bedieningsvorming vir predikante geskied tydens al die studiejare, maar in besonder tydens die finale studiejaar.

5.2 Gedurende die finale studiejaar werk studente vir hulle bedieningsvorming vanaf die begin van Februarie tot die einde van Oktober onder toesig van 'n gemeentepredikant én by 'n gemeente deur die kuratorium en die NG Kerkdosenteraad goedgekeur.

5.3 Teologiese studente onderteken die volgende onderneming voor die aanvang van die gemeentejaar:

"Ek, die ondergetekende, onderskryf hiermee opreg en as voor die Here die leer soos vervat in die Formuliere van Eenheid van die gereformeerde kerke, naamlik die sewe en dertig artikels van die Nederlandse Geloofsbelydenis, die Heidelbergse Kategismus en die Dordtse Leerreëls. Ek verklaar met my hele hart

dat ek dit aanvaar en bely as in ooreenstemming met die Woord van God; dat ek die leer getrou sal handhaaf; dat ek my op die bevordering van godsdienskennis, Christelike sedes, orde en eendrag met alle ywer sal toelê; en ek verbind my om, sou dit bevind word dat ek teen enige gedeelte van hierdie verklaring en belofte gehandel het, my aan die uitsprake van die bevoegde kerkvergadering te onderwerp."

5.4 Die kerkraad van die gemeente waar die teologiese student die gemeentejaar doen, voorsien die kuratorium en die NG Kerk dosenteraad vóór einde September van 'n verslag oor die praktiese opleiding. Die betrokke kuratorium en NG Kerkdosenteraad voorsien die pro forma vir hierdie verslag (vergelyk ook 6.2.7 hieronder).

6. PROPONENTSEKSAMEN

6.1 Die proponentseksamen geskied aan die einde van die finale studiejaar of so gou doenlik daarna en word deur die proponentskommissie afgeneem.

6.2 Die ondersoek tydens die proponentseksamen geskied sover moontlik in die teenwoordigheid van die kandidaat en handel oor:

6.2.1 die kandidaat se roeping en beweegredes om predikant te word;

6.2.2 die kandidaat se getuienis oor geloofsekerheid en die ervaring van die genade van God;

6.2.3 die kandidaat se lewensverhaal, wat sorg vir geestelike, fisiese en emosionele gesondheid insluit;

6.2.4 die kandidaat se getuienis oor die verstaan van die inhoud van 'n predikant se ampswerk, wat bewussyn van gawes en groeigeleenthede insluit;

6.2.5 die kandidaat se bedieningsgeskiktheid en bedieningsgereedheid;

6.2.6 die kandidaat se spiritualiteitsvorming en persoonsontwikkeling, soos onder meer deur die deurlopende persoonlikheidsevaluering bepaal;

6.2.7 die inhoud van die verslag van die gemeente(s) waar die kandidaat tydens die gemeentejaar praktiese opleiding ondergaan het, onder meer die kandidaat se gemeentelike meelewing, gehegtheid aan die leer van die kerk, voorbeeldigheid, onbesproke gedrag en getroue uitvoering van diensverpligtinge;

6.2.8 die inhoud van die verslag van die sentrum vir bedieningsontwikkeling oor die kandidaat se kerkeie opleiding, professionele vorming, kennis van die Bybel en die belydenisskrifte en taal- én kommunikasievaardighede (vergelyk ook 4.3.1.1 en 4.3.1.2 hierbo);

6.2.9 die inhoud van die verslag van die gemeente waar die teologiese student tydens opleiding lidmaat is oor die kandidaat se leer en lewe;

6.2.10 die inhoud van die verslag van die dosent en die lid van die proponentskommissie oor die beoordeling van die kandidaat se proefpreek (vergelyk 4.3.1.5 hierbo); en

6.2.11 die inhoud van die verslag van die NG Kerkdosenteraad oor die kandidaat se akademiese kennis, gehegtheid aan die leer van die kerk, aanwending van teoretiese akademiese kennis in die praktyk van die bediening en die suksesvolle voltooiing van die vereiste universiteits/opleidingsentrum kursusse, -modules en -programme.

6.3 Die kuratorium beslis op aanbeveling van die proponentskommissie dat 'n kandidaat aan die neergelegde vereistes voldoen het en daarom by die Algemene Sinode vir legitimasie aanbeveel word (vergelyk Artikel 7 van die Kerkorde).

6.4 'n Kandidaat wat deur die kuratorium afgewys word, kan weer op 'n tyd soos deur die proponentskommissie bepaal, vir eksaminering en moontlike toelating aanmeld.

6.5 Studente van die NG Kerk wat in die buiteland studeer het, lê die proponentseksamen af met die oog op legitimasie deur die Algemene Taakspan Predikantesake.

7. COLLOQUIUM DOCTUM

7.1 Colloquium doctum word by die proponentskommissie afgelê deur

7.1.1 persone wie se terugkeer tot die evangeliebediening deur 'n sinode of sy gevolmagtigde by die kuratorium aanbeveel word; of

7.1.2 persone wat by ander kerke se opleidingsentra tot die evangeliebediening toegelaat is en begeer om predikante in die NG Kerk te word.

7.2 Die volgende vereistes vir toelating tot colloquium doctum word gestel vir persone wat tot die evangeliebediening in die NG Kerk wil terugkeer:

7.2.1 bewys van goeie sedelike gedrag deur middel van 'n getuigskrif van die kerkraad van die gemeente waarvan die kandidaat lidmaat is;

7.2.2 bewys dat die kandidaat deur die betrokke sinode of sy gevolmagtigde ondersoek is met betrekking tot sy persoonlike geloofsekerheid, persoonlike ondervinding van die genade van God, roepingsbewustheid en geskiktheid vir die evangeliebediening.

7.3 Die kuratorium verwys alle persone wat vir colloquium doctum aanmeld, vooraf vir persoonlikheidsevaluering.

7.4 Die volgende vereistes word gestel vir predikante van gereformeerde kerke met wie die NG Kerk formele ekumeniese bande het, wat begeer om tot die evangeliebediening in die NG Kerk toegelaat te word:

7.4.1 Die predikant in diens van 'n ander gereformeerde kerk dien skriftelik 'n gemotiveerde aansoek in by die kuratorium van een van die teologiese opleidingsentra van die NG Kerk. Hierdie aansoek word vergesel van die getuienis van:

7.4.1.1 die ring van die NG Kerk binne wie se grense hierdie persoon as predikant in die bediening staan of woon (indien nie meer in die aktiewe bediening nie); en

7.4.1.2 die kerk of gemeente van waaruit die persoon wil oorkom, indien wenslik of moontlik.

7.4.2 'n Skriftelike onderneming rakende die inhandiging van lidmaatskap deur die aansoeker en 'n skriftelike bevestiging van die aanvaarding van lidmaatskap deur 'n gemeente van die NG Kerk word vereis alvorens verder gehandel kan word met die aansoek.

7.4.3 In die geval waar aanvullende opleiding vereis word, kan so 'n persoon eers na suksesvolle voltooiing van die aanvullende opleiding én na colloquium doctum deur die proponentskommissie by die kuratorium vir legitimasie aanbeveel word.

7.4.4 Indien geen verdere aanvullende opleiding vereis word nie, kan die persoon na colloquium doctum deur die proponentskommissie by die kuratorium vir legitimasie aanbeveel word.

7.5 Die volgende vereistes word gestel vir persone wat 'n volledige of gedeeltelike teologiese opleiding ondergaan het aan die opleidingsentra van gereformeerde kerke met wie die NG Kerk formele ekumeniese bande het:

7.5.1 Die persoon wat opleiding by 'n ander gereformeerde kerk se opleidingsentrum ondergaan het, dien skriftelik 'n gemotiveerde aansoek by die kuratorium van een van die teologiese opleidingsentra van die NG Kerk in. Hierdie aansoek word vergesel van 'n skriftelike bevestiging van lidmaatskap van 'n gemeente van die NG Kerk en die getuienis van die ring van die NG Kerk binne wie se grense hierdie persoon woon of lidmaat is.

7.5.2 In die geval waar aanvullende opleiding vereis word omrede die teologiese opleiding deur die NG Kerkdosenteraad en die kuratorium as nie-gelykstaande geag word met die opleiding wat die NG Kerk vir sy teologiese studente vereis, kan so 'n persoon eers na suksesvolle voltooiing van die aanvullende opleiding én na colloquium doctum deur die proponentskommissie by die kuratorium vir legitimasie aanbeveel word.

7.5.3 Indien geen verdere aanvullende opleiding vereis word nie, kan die persoon na colloquium doctum deur die proponentskommissie by die kuratorium vir legitimasie aanbeveel word.

7.6 Die volgende vereistes word gestel vir persone wat 'n volledige of gedeeltelike teologiese opleiding aan die opleidingsentra van nie-gereformeerde kerke, of aan opleidingsentra wat nie aan 'n kerk verbind is nie, ondergaan het:

7.6.1 Van persone wat 'n volledige of gedeeltelike teologiese opleiding aan inrigtings van nie-gereformeerde kerke gevolg het, of aan opleidingsentra wat nie aan 'n kerk verbind is nie, word verwag om die vereiste teologiese studie aan een van die kerklik-goedgekeurde teologiese opleidingsentra van die NG Kerk te voltooi. Die Algemene Kuratorium bepaal in oorleg met die betrokke kuratorium en die NG Kerkdosenteraad die ontbrekende opleiding.

7.6.2 Hierdie persone word as teologiese studente aan die universiteit en by die sentrum vir bedieningsontwikkeling beskou en die vereistes wat aan teologiese studente gestel word, is op hierdie persone van toepassing (vergelyk 4. hierbo).

7.7 Inhoud van colloquium doctum

7.7.1 Die Algemene Kuratorium bepaal die bestek vir colloquium doctum, waaraan die kuratoria uitvoering gee.

7.7.2 Die colloquium doctum is 'n ondersoek na die kandidaat se akademiese bekwaamheid, asook na die kandidaat se kennis van die gereformeerde teologie en gehegtheid aan die leer van die Kerk. Dié ondersoek kan mondeling of skriftelik geskied.

7.7.3 Die proponentskommissie voorsien die kandidaat van 'n voorgeskrewe bestek vir colloquium doctum, sodat onder andere die akademiese bekwaamheid en gehegtheid aan die leer van die kerk aan die hand daarvan ondersoek kan word.

7.7.4 By bevredigende aflegging van colloquium doctum, word die kandidaat by die kuratorium vir beslissing aanbeveel.

7.8 Die kuratorium beslis op aanbeveling van die proponentskommissie dat 'n kandidaat aan die neergelegde vereistes voldoen het en daarom by die Algemene Sinode vir legitimasie aanbeveel word (vergelyk Artikel 7 van die Kerkorde).

7.9 'n Kandidaat wat deur die kuratorium afgewys word, kan weer na ses maande by die kuratorium aanmeld vir colloquium doctum.

8. LEGITIMASIE

8.1 'n Verteenwoordiger van die Algemene Taakspan Predikantesake behartig namens die Algemene Sinode die legitimasie (vergelyk Artikel 7 van die Kerkorde).

8.2 Die legitimasie geskied by geleentheid van 'n openbare kerklike byeenkoms wat vir dié doel deur die kuratorium gereël word. Die legitimasie kan ook in uitsonderlike gevalle plaasvind tydens of na afloop van 'n vergadering van die kuratorium.

8.3 Goedgekeurde kandidate word met 'n gepaste woord, die aflegging van die plegtige legitimasieverklaring en die oorhandiging van die Akte van Legitimasie tot die evangeliebediening toegelaat. Die Akte van Legitimasie word onderteken deur twee lede van die Algemene Taakspan Predikantesake.

8.4 Die kandidaat antwoord op en onderteken die volgende plegtige legitimasieverklaring:

"Ek, die ondergetekende, ..., oortuig van my roeping deur die Here en toegelaat tot die openbare bediening van die Woord in die Nederduitse Gereformeerde Kerk, verklaar hiermee voor die Here

1. dat ek glo dat die leer soos vervat in die drie algemene belydenisskrifte en die drie Formuliere van Eenheid - naamlik die Nederlandse

Geloofsbelydenis (Confessio Belgica), die Heidelbergse Kategismus en die Dordtse Leerreëls, ooreenkom met die Woord van God;

2. *dat ek hierdie leer getrou sal verkondig en uitleef;*
3. *dat ek alle dwalinge wat met hierdie leer in stryd is, sal weerlê en alles in my vermoë sal doen om dit uit die kerk te weer;*
4. *dat, indien ek later enige beswaar of ander insig oor die leer ontwikkel, ek dit nie sal leer of bevorder voordat ek dit aan 'n bevoegde kerkvergadering vir 'n beslissing voorgelê het nie;*
5. *dat ek my aan die Kerkorde van die NG Kerk sal hou;*
6. *dat ek, om beroep te word, volgens die Kerkorde en besluite van die Nederduitse Gereformeerde Kerk sal optree;*
7. *dat ek my op die uitbreiding van die Koninkryk van God sal toelê deur die bevordering van die kennis van, vertroue in en gehoorsaamheid aan die Drie-enige God;*
8. *dat ek myself verbind tot voortgesette bedieningsontwikkeling.*

Ek verbind my deur my handtekening tot al die voormelde."

8.5 Gelegitimeerdes beskik oor die bevoegdheid van proponent in die NG Kerk. Die registrasie by die Algemene Taakspan Predikantesake en die jaarlikse aanmelding met die oog op die behoud van die bevoegdheid van proponent word gereël deur die Reglement 11 vir die Bevoegdheid van Predikante, Proponente en Emeriti.

9. BYKOMENDE SINODALE BEPALINGE

Die betrokke sinode(s) wat verantwoordelikheid vir die teologiese opleiding by 'n kerklik goedgekeurde teologiese opleidingsentrum aanvaar het, kan na gelang van die plaaslike omstandighede en verhoudinge met die betrokke universiteit / opleidingsentrum, eie of bykomende bepalinge neerlê, op voorwaarde dat dit nie in stryd is met die besluite van die Algemene Sinode soos onder meer in hierdie reglement vervat nie.

REGLEMENT 11

REGLEMENT VIR DIE BEVOEGDHEID VAN PREDIKANTE, DIENSLERAARS, STANDPLAASLERAARS, PROPONENTE EN EMERITI

1. ALGEMENE UITGANGSPUNTE

1.1 Daar moet by elke aspek van die reëling van die bevoegdheid (wat verpligtinge en regte insluit) van predikante, diensleraars, proponente en emeriti daarvan uitgegaan word dat dit Christus is wat sy kerk deur die Woord en die Heilige Gees regeer en dat Hy dit doen deur mense wat Hy daartoe roep, toerus en in sy diens stel.

1.2 Die verlening van bevoegdheid om as predikant/diensleraar/standplaasleraar beroep te word, asook die behoud daarvan, geskied deur die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde (vergelyk Artikel 7 van die Kerkorde) op aanbeveling van 'n kuratorium van die NG Kerk.

1.3 Die beëindiging van bevoegdheid as predikant/diensleraar/standplaasleraar geskied deur die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde (vergelyk Artikel 7 van die Kerkorde) op aanbeveling van 'n ring of sy gevolmagtigde.

1.4 Die bevoegdheid vir die uitvoering van die werk van die predikant/diensleraar /standplaasleraar is nie geleë in bepaalde vermoëns of besondere kwaliteite, of 'n aparte geestelike stand wat beklee is met 'n blywende eer of mag en wat deur ordening verkry word nie. Daar bestaan nie so iets soos 'n ampsbevoegdheid wat aan die persoon kleef en aan sodanige persoon sekere regte, voorregte en bevoegdhede verleen sonder dat die betrokkene die amp binne gemeentelike verband beklee nie. Bevoegdheid word verleen aan gelegitimeerdes wat kerklike werk doen, hetsy in 'n gemeente, die kerkverband, 'n teologiese fakulteit of 'n kerklike instansie waarvoor die posvereistes dié van 'n opgeleide predikant is.

1.5 Wanneer ʼn ring na 'n tug- of dissiplinêre ondersoek die reg om beroep te word, tydelik wegneem, het dit nie sonder meer die permanente verlies van ampsbevoegdheid tot gevolg nie.

1.6 'n Persoon kan 'n predikant/diensleraar/standplaasleraar wees indien hy/sy op 'n wettige wyse beroep is, die nodige approbasie verkry het, en in 'n gemeente bevestig is (Artikel 5 en 8 van die Kerkorde). Die amp van predikant/ diensleraar/standplaasleraar funksioneer dus binne gemeentelike verband.

1.7 Predikante/diensleraars/proponente wat in 4.4.3 hieronder genoem, naamlik diegene wat deur die kerkverband benoem is vir diens aan die kerkverband, word deur 'n gemeente beroep en in 'n gemeente in die amp bevestig.

2. VERLENING VAN BEVOEGDHEID OM BEROEP TE WORD

2.1 Die bevoegdheid om beroep te word

Die bevoegdheid om beroep te word, word aan die volgende gelegitimeerdes verleen nadat hulle aan die gestelde vereistes voldoen het:

2.1.1 standplaasleraars

2.1.2 diensleraars

2.1.3 proponente

2.1.4 predikante

2.1.5 emerituspredikante jonger as 70 jaar

2.2 Standplaasleraar

2.2.1 ’n Standplaasleraar is ’n persoon wat die vereiste kerklike opleiding deurloop het, 'n legitimasie ontvang het wat beperk is tot 'n toegespitse bediening, georden en bevestig is om 'n toegespitste diens te lewer binne die besondere konteks waarvoor hy/sy opgelei en beroep is.

2.2.2 'n Standplaasleraar verrig 'n toegespitste bediening in 'n besondere konteks, soos byvoorbeeld: Khoi-San, Dowes, Portugeessprekendes, ens.

2.2.3 'n Standplaasleraar moet aan die volgende vereistes voldoen:

2.2.3.1 ’n innerlike oortuiging van die Here se roeping tot die kerklike bediening;

2.2.3.2 die voorgeskrewe kerklike opleiding deurloop het;

2.2.3.3 oor persoonlike en teologiese vaardighede beskik, asook 'n gesonde geestelike lewe wat insluit:

2.2.3.3.1 gevestigde geestelike dissiplines;

2.2.3.3.2 psigiese gesondheid en geestelike volwassenheid;

2.2.3.3.3 Bybelse-, kerklike- en teologiese kennis en insig;

2.2.3.3.4 kontekstuele insig en hermeneutiese oordeel;

2.2.3.3.5 verstaan van die kerk en van gemeentes se roeping en funksionering;

2.2.3.3.6 opleiding in spesifieke vaardighede vir ’n bepaalde konteks;

2.2.3.4 die suksesvolle eksaminering van die kandidaat se kennis van die Bybel en die belydenisskrifte;

2.2.3.5 die suksesvolle evaluering van taal- en kommunikasievaardigheid;

2.2.3.6 die suksesvolle voltooiing van die bedieningsvorming en die verpligte praktykvorming ooreenkomstig die voorskrifte van die Algemene Kuratorium (vergelyk Reglement 10, Reglement vir die Opleiding en Legitimasie van Predikante); en

2.2.3.7 die geslaagde lewering van 'n proefpreek onder toesig van 'n dosent en 'n lid van die proponentskommissie in 'n gemeente tydens die finale studiejaar;

2.2.3.8 deur die Algemene Sinode gelegitimeer wees.

2.2.4 Standplaasleraars moet jaarliks vóór 31 Mei by die Algemene Taakspan Predikantesake aanmeld ten einde aan te dui of hulle steeds beskikbaar is vir bediening in die kerk. Hierdie aanmelding moet vergesel wees van die bygewerkte vertroulike inligting en die nodige jaarlikse registrasiegelde soos bepaal deur die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde.

2.2.5 Standplaasleraars word met goedkeuring van die ring in 'n spesifieke gemeente vir 'n spesifieke opdrag bevestig. Wanneer standplaasleraars nie meer hierdie taak verrig nie, of verhuis, verloor hulle die bevoegdheid wat verleen is om die werk te verrig.

2.2.6 Standplaasleraars het preekbevoegdheid en kan die sakramente bedien in die besondere konteks van sy/haar bediening.

2.2.7 Standplaasleraars is nie beroepbaar vir ander bedieninge buite die spesifieke bediening/konteks waarvoor hulle opgelei is nie.

2.3 Diensleraar

2.3.1 'n Diensleraar is ’n persoon wat die vereiste kerklike opleiding deurloop het, 'n legitimasie ontvang het wat beperk is tot 'n toegespitse bediening en georden en bevestig is om diens te lewer ooreenkomstig die terrein van opleiding.

2.3.2 'n Diensleraar verrig 'n toegespitste bediening (soos op die legitimasiesertifikaat aangedui) in een of meer van die volgende toegespitste velde: pastoraat, jeug- en familiebediening, prediking, diakonaat, geloofsvorming, evangelisasie, gemeente-administrasie/bestuur, kerkplanting, aanbidding, bejaardebediening, berading, lering, uitreikbediening en sending.

2.3.3 'n Diensleraar moet aan die volgende vereistes voldoen:

2.3.3.1 ’n innerlike roeping hê en oortuig wees van die Here se roeping tot die kerklike bediening;

2.3.3.2 die voorgeskrewe kerklike opleiding deurloop het;

2.3.3.3 oor persoonlike en teologiese vaardighede beskik, asook 'n gesonde geestelike lewe wat insluit:

2.3.3.3.1 gevestigde geestelike dissiplines;

2.3.3.3.2 psigiese gesondheid en geestelike volwassenheid;

2.3.3.3.3 Bybelse, kerklike en teologiese kennis en insig;

2.3.3.3.4 kontekstuele insig en hermeneutiese oordeel;

2.3.3.3.5 verstaan van die kerk en van gemeentes se roeping en funksionering;

2.3.3.3.6 opgelei wees in spesifieke vaardighede in ’n bepaalde studieveld byvoorbeeld jeug, pastoraat, diakonaat, berading, en so meer wat vir die kerklike bediening toepaslik is;

2.3.3.4 die suksesvolle eksaminering van die kandidaat se kennis van die Bybel en die belydenisskrifte;

2.3.3.5 die suksesvolle evaluering van die kandidaat se taal- en kommunikasievaardigheid;

2.3.3.6 die suksesvolle voltooiing van die bedieningsvorming en die verpligte praktykvorming ooreenkomstig die voorskrifte van die Algemene Kuratorium (vergelyk Reglement 10, Reglement vir Opleiding en Legitimasie van Predikante);

2.3.3.7 die geslaagde lewering van 'n proefpreek onder toesig van 'n dosent en 'n lid van die proponentskommissie in 'n gemeente tydens die finale studiejaar; en

2.3.3.8 deur die Algemene Sinode gelegitimeer wees.

2.3.4 Diensleraars moet hulle jaarliks vóór 31 Mei by die Algemene Taakspan Predikantesake aanmeld ten einde aan te dui of hulle steeds beskikbaar is vir bediening in die kerk. Hierdie aanmelding moet vergesel wees van die bygewerkte vertroulike inligting en die nodige jaarlikse registrasiegelde soos bepaal deur die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde.

2.3.5 Diensleraars word met goedkeuring van die ring in 'n spesifieke gemeente vir 'n spesifieke opdrag bevestig. Wanneer 'n diensleraar nie meer hierdie taak verrig nie, verloor hy/sy die bevoegdheid wat verleen is om die werk te verrig. Bevoegdheid word behou wanneer 'n diensleraar in dieselfde toegespitste bediening beroep word of toestemming by die ATP gekry het om weens 'n bona fide rede bevoegdheid te behou.

2.3.6 Diensleraars het preekbevoegdheid en kan die sakramente bedien in die konteks van hulle bediening.

2.3.7 Diensleraars is nie beroepbaar vir ander bedieninge buite die toegespitste bedieningsveld waarvoor hulle opgelei is nie.

2.3.8 Diensleraars werk altyd onder toesig van die betrokke plaaslike gemeente se predikant of in uitsonderlike omstandighede onder die toesig van 'n ringspredikant.

2.3.9 Diensleraars kan ook in tentmakerposte, deeltydse poste en termyn-bepaalde poste bevestig word.

3. PROPONENT

3.1 ŉ Proponent is ŉ persoon wat die vereiste teologiese opleiding deurloop het, gelegitimeer is en nog nie georden of in die amp van predikant bevestig is nie en aan die volgende vereistes voldoen:

3.1.1 ŉ innerlike roeping hê en oortuig wees van die Here se roeping tot die kerklike bediening;

3.1.2 teologiese opleiding deurloop het;

3.1.3 wat gedurende teologiese opleiding deurentyd bewys gelewer het van die volgende persoonlike en teologiese vaardighede :

3.1.3.1 'n gevestigde geestelike lewe en geestelike dissiplines;

3.1.3.2 'n roepingsbewustheid;

3.1.3.3 psigiese gesondheid en geestelike volwassenheid;

3.1.3.4 Bybelse, kerklike en teologiese kennis en insig;

3.1.3.5 kontekstuele insig en oordeel;

3.1.3.6 'n verstaan van die kerk en van gemeentes se roeping en funksionering;

3.1.3.7 die vorming van spesifieke vaardighede wat vir die bediening nodig is;

3.1.4 die suksesvolle eksaminering van die kandidaat se kennis van die Bybel en die belydenisskrifte;

3.1.5 die suksesvolle evaluering van die kandidaat se taal- en kommunikasievaardigheid;

3.1.6 die suksesvolle voltooiing van die bedieningsvorming en die verpligte gemeentejaar ooreenkomstig die voorskrifte van die kuratorium en die NG Kerkdosenteraad (vergelyk Reglement 10 vir die Opleiding en Legitimasie van Predikante); en

3.1.7 die geslaagde lewering van 'n proefpreek onder toesig van 'n dosent en 'n lid van die proponentskommissie in 'n gemeente tydens die finale studiejaar;

3.2 'n Proponent word deur die Algemene Sinode gelegitimeer nadat aan al bogenoemde kriteria voldoen is.

3.3 'n Proponent het preekvergunning en kan dus op uitnodiging van 'n gemeente die Woord- en sakramentsbediening behartig.

3.4 Persone wat reeds by legitimasie die normale aftree-ouderdom van 65 jaar bereik het, ontvang die bevoegdheid om beroep te word in terme van Reglement 16 vir Vastetermynpredikantsposte (punt 4).

3.5 Proponente moet hulle jaarliks vóór 31 Mei by die Algemene Taakspan Predikantesake aanmeld ten einde aan te dui of hulle steeds beskikbaar is vir beroeping. Hierdie aanmelding moet vergesel wees van 'n vertroulike aanbeveling oor die persoon se gemeentelike meelewing, uitgereik deur die kerkraad van die gemeente waar die persoon lidmaat is.

3.6 Aangesien proponente onder die opsig van die kerkraad staan, word dit van die kerkraad verwag om op die hoogte te bly van die leer en lewe van proponente wat onder sy opsig val.

3.7 Proponente mag op uitnodiging van 'n kerkraad die Woord verkondig en sakramente bedien tydens eredienste en ander geleenthede.

3.8 Die volgende voormalige predikante behou die bevoegdheid om beroep te word, maar ontvang die bevoegdheid as proponent:

3.8.1 Predikante wat op grond van Artikel 11 vooraf by die Algemene Taakspan Predikantesake toestemming ontvang om hulle diensooreenkoms met die gemeente te beëindig.

3.8.2 Predikante wat met die oog op verdere studie demissie ontvang het (vergelyk Reglement 20 vir Verlof van Predikante, punte 5.4 en 5.5).

3.8.3 Predikante wie se diensooreenkoms, met behoud van bevoegdheid, deur die ring beëindig (losgemaak is van die gemeente) is in ooreenstemming met artikel 12.7 en Reglement 21 vir die Bestuur van Diensverhoudinge vir Predikante by Ongeskiktheid en Onvermoë, asook Reglement 22 vir Tug en Vermaning.

3.8.4 Predikante wat deur ander erkende denominasies (vergelyk Reglement 26 vir die Verhouding tot ander Kerke en Groepe) beroep word en wat vooraf by die Algemene Taakspan Predikantesake toestemming ontvang het.

3.8.5 Indien die man of vrou van 'n predikant in diens van 'n gemeente of die kerkverband verplaas word, en dit meebring dat demissie verleen moet word en die diensverhouding beëindig word.

4. DIE BEVOEGDHEID VAN PREDIKANT

4.1 Predikante is persone wat die vereiste teologiese opleiding deurloop het, gelegitimeer is, verdere bedieningsontwikkeling ondergaan, reeds georden is en wat voldoen aan die beskrywing soos uiteengesit in 3.1 tot 3.2 wat handel oor 'n proponent.

4.2 Gelegitimeerdes wat oor predikantsbevoegdheid beskik, is persone wat:

4.2.1 op wettige wyse beroep (of benoem) is,

4.2.2 die nodige approbasie verkry het, en

4.2.3 bevestig en georden is.

4.3 Elke predikant wat in 'n gemeente in die amp bevestig is, beskik oor volle ampsbevoegdheid en beklee die amp soos omskryf in Artikel 9 van die Kerkorde.

4.4 Elke predikant wat in 'n gekoppelde predikantspos (vir diens aan die kerkverband of 'n pos waar predikantsbevoegdheid vereis word) bevestig is, beskik oor volle ampsbevoegdheid (Vergelyk Reglement 19).

Hierdie persone is

4.4.1 predikante wat as kerklike dosente deur die kerkverband benoem is om as NG Kerkdosente teologiese studente aan die kerklik-goedgekeurde teologiese opleiding-sentra van die NG Kerk op te lei;

4.4.2 predikante wat deur die kerkverband benoem is vir diens aan ringe, sinodes en die Algemene Sinode; en

4.4.3 predikante wat deur die kerkverband benoem is vir diens aan instansies soos die Bybelgenootskap, die Kapelaansdienste of ander instansies wat deur die Algemene Sinode, of die ASM namens die Algemene Sinode, goedgekeur is.

4.5 Predikante moet hulle jaarliks vóór 31 Mei by die Algemene Taakspan Predikantesake aanmeld ten einde aan te dui of hulle steeds beskikbaar is vir beroeping. Hierdie aanmelding moet vergesel wees van die bygewerkte

vertroulike inligting en die nodige jaarlikse registrasiegelde soos bepaal deur die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde.

5. DIE BEVOEGDHEID VAN EMERITUS

5.1 Emeriti is gelegitimeerdes wat afgetree het. Emeriti jonger as 70 is beroepbaar, onderworpe aan die volgende vereistes:

5.1.1 'n bewys dat alle verpligtinge by emeritaat nagekom is;

5.1.2 'n bewys van die persoon se mediese geskiktheid; en

5.1.3 'n verklaring deur die ring dat die emeritus bedieningsbevoeg is om weer beroep te word.

Hierdie verklaring word geskryf op grond van 'n getuigskrif wat deur die emeritus se plaaslike gemeente geskryf is en aan die volgende vereistes voldoen:

5.1.3.1 Dit moet 'n getuigskrif wees wat deur die kerkraad hanteer en goedgekeur is.

5.1.3.2 Die getuigskrif moet op die briefhoof van die gemeente wees met die datum wanneer die betrokke kerkraad die getuigskrif goedgekeur het. Dit moet onderteken word deur die voorsitter en skriba van die kerkraad.

5.1.3.3 Inhoudelik moet die getuigskrif die volgende inligting bevat:

5.1.3.3.1 Bevestig lidmaatskap by die gemeente.

5.1.3.3.2 Getuienis oor die persoon se betrokkenheid in die gemeente.

5.1.3.3.3 Getuienis oor die persoon se belydenis van die kerklike leer en sy/haar verbondenheid daaraan.

5.2 'n Emeritus is 'n predikant wat ingevolge Artikel 14 van die Kerkorde geëmeriteer het en 'n eervolle Akte van Demissie by Emeritaat ontvang het.

5.3 'n Emeritus (ouer as 70 jaar) behou die bevoegdheid van predikant en kan in terme van Artikel 9 van die Kerkorde die bediening van die Woord, die bediening van die sakramente en die diens van die gebede op uitnodiging van 'n gemeente behartig.

5.4 'n Emeritus (ouer as 65 en jonger as 70 jaar) is beroepbaar in terme van Reglement 16 vir Vastetermynpredikantsposte (punt 4).

5.5 'n Emeritus (ouer as 70 jaar) kan nie meer enige kerklike pos vul nie, maar kan voortgaan om die Woord op uitnodiging te bedien en as huweliksbevestiger op te tree.

5.6 Ter wille van die behoorlike instandhouding van die bevoegdheids-register moet emeriti tot op ouderdom 70 jaarliks vóór 31 Mei by die Algemene Taakspan Predikantesake aanmeld.

6. BEHOUD VAN BEVOEGDHEID OM BEROEP TE WORD

Hierdie deel handel oor alle persone wat gelegitimeer is en steeds bevoegdheid wil behou om beroepbaar te wees en/of in ’n kerklike betrekking te dien.

6.1 PROPONENTE

Proponente moet

6.1.1 beskik oor 'n bewys dat voortgesette bedieningsontwikkeling (VBO) soos voorgeskryf deur die Algemene Sinode en wat die volle spektrum van alle teologiese vakgebiede en bedieningsontwikkeling dek, deurloop is.

6.1.2 ter wille van hulle eie bedieningsontwikkeling en die welwese van die gemeente, ingeskakel wees by die mentorprogram van die kerk.

6.1.3 volgens die siklus soos voorgeskryf deur die Algemene Sinode hulle onderwerp aan 'n evalueringsproses onder leiding van die betrokkene se ring.

6.1.4 hulle aan die gedragskode vir predikante in die NG Kerk onderwerp.

6.1.5 jaarliks voor 31 Mei by die Algemene Taakspan Predikantesake aanmeld.

6.2 PREDIKANTE

Predikante moet

6.2.1 beskik oor 'n bewys dat voortgesette bedieningsontwikkeling (VBO) soos voorgeskryf deur die Algemene Sinode en wat die volle spektrum van alle teologiese vakgebiede en bedieningsontwikkeling dek, deurloop is.

6.2.2 ter wille van hulle eie bedieningsontwikkeling en die welwese van die gemeente, inskakel wees by die mentorprogram van die kerk.

6.2.3 volgens die siklus soos voorgeskryf deur die Algemene Sinode hulle onderwerp aan ’n evalueringsproses onder leiding van die betrokkene se ring.

6.2.4 hulle aan die gedragskode vir predikante in die NG Kerk onderwerp.

6.2.5 hulle volgens die siklus (elke tien jaar), soos voorgeskryf deur die Algemene Sinode, onderwerp aan 'n evalueringsproses oor standplaasverwisseling onder leiding van die ring.

6.2.6 jaarliks vóór 31 Mei by die Algemene Taakspan Predikantesake aanmeld.

6.3 EMERITUS

Emeriti moet

6.3.1 beskik oor 'n bewys dat voortgesette bedieningsontwikkeling (VBO) soos voorgeskryf deur die Algemene Sinode op datum is.

6.3.2 om bo die aftree-ouderdom van 65 jaar weer beroep te word, bereid wees om onderwerp te word aan ’n evalueringsproses onder leiding van die betrokkene se ring.

6.3.3 onderworpe bly aan die gedragskode vir predikante in die NG Kerk.

6.3.4 wanneer hulle jonger as 70 jaar is, jaarliks vóór 31 Mei by die Algemene Taakspan Predikantesake aanmeld.

7. VERANDERING VAN TOEGEKENDE BEVOEGDHEID VAN GELEGITIMEERDES

7.1 Persone aan wie die Algemene Taakspan Predikantesake die bevoegdheid van predikant, proponent of emeritus toegeken het, behou hierdie bevoegdheid, ook al sou die Algemene Sinode hierdie reglement wysig, mits die oorspronklike voorwaardes wat in hulle geval gegeld het, dieselfde bly.

7.2 Predikante, proponente en emeriti van die kerk wat predikant wil word in 'n ander denominasie van gereformeerde belydenis, kan vooraf by die Algemene Taakspan Predikantesake aansoek doen om beroepbaar te bly binne die NG Kerk terwyl die persoon in die ander denominasie werk.

7.3 Predikante wat om bona fide redes die bediening wil verlaat, kan 'n aansoek rig aan die Algemene Taakspan Predikantesake wat deur die predikant, die kerkraad en ring gemotiveer word.

7.3.1 Die Algemene Taakspan Predikantesake hanteer die aansoek.

7.3.2 Indien die aansoek suksesvol is, behou sodanige predikant die bevoegdheid van proponent.

7.3.3 Vir die behoorlike instandhouding van die bevoegdheidsregister moet sodanige persone jaarliks vóór 31 Maart by die Algemene Taakspan Predikantesake aanmeld.

8. VERLIES VAN BEVOEGDHEID

8.1 Persone hou op om 'n predikant óf, waar van toepassing, emeritus te wees indien hulle

8.1.1 nie meer die werk verrig soos in 4.3 en 4.4 hierbo omskryf nie;

8.1.2 in 'n politieke bestuursliggaam dien of hulle as 'n politieke kandidaat in 'n verkiesing vir enige vlak van regering beskikbaar stel;

8.1.3 hulle deur woord of daad van 'n Nederduitse Gereformeerde gemeente afskei en daarmee hulleself buite die kerkverband van die Nederduitse Gereformeerde Kerk stel;

8.1.4 'n skriftelike bedanking by die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde ingedien het en dit aanvaar word;

8.1.5 skriftelik aan die Algemene Taakspan Predikantesake kennis gee dat hulle die amp van predikant neerlê, met kennisgewing aan die ring onder wie se opsig hulle val;

8.1.6 dit deur tughandeling verloor (vergelyk artikel 64.5.4 van die Kerkorde).

8.2 Persone hou op om proponent te wees indien hulle

8.2.1 in 'n politieke bestuursliggaam dien of hulle as politieke kandidaat in 'n verkiesing vir enige vlak van regering beskikbaar stel;

8.2.2 hulle deur woord of daad van 'n Nederduitse Gereformeerde gemeente afskei en daarmee hulleself buite die kerkverband van die Nederduitse Gereformeerde Kerk stel;

8.2.3 skriftelik aan die Algemene Taakspan Predikantesake kennis gee dat hulle afstand doen van hulle bevoegdheid as proponent;

8.2.4 dit deur tughandeling verloor (vergelyk artikel 64.5.4 van die Kerkorde).

8.3 Wanneer 'n persoon ophou om 'n predikant, proponent of emeritus te wees, word die volgende prosedure gevolg:

8.3.1 Die betrokke kerkvergadering stel die Algemene Taakspan Predikantesake van die verlies van bevoegdheid in kennis.

8.3.2 Die persoon besorg die Akte van Legitimasie via die skriba van die ring/ringskommissie aan die Algemene Taakspan Predikantesake terug.

8.3.3 Die Algemene Taakspan Predikantesake gee in die Kerkbode kennis van die verlies van bevoegdheid.

9. HERSTEL VAN BEVOEGDHEID

9.1 Eertydse predikante of proponente mag slegs langs die volgende weg weer gelegitimeer word:

9.1.1 Die persoon doen skriftelik aansoek by die ring onder wie se opsig gestaan word.

Hierdie aansoek moet

9.1.1.1 'n deeglike motivering bevat waarom die aansoeker proponents- of predikantsbevoegdheid verlang;

9.1.1.2 aandui in watter gemeentes die aansoeker voor verlies van bevoegdheid gedien het;

9.1.1.3 aandui in watter gemeentes en ringe die aansoeker sedert verlies van bevoegdheid gedien en gewoon het;

9.1.1.4 'n beskrywing gee van die aard van die aansoeker se betrokkenheid by die betrokke gemeentes;

9.1.1.5 duidelik uiteensit waarom daar verlies van bevoegdheid plaasgevind het;

9.1.1.6 'n bewys van lidmaatskap van die NG Kerk insluit;

9.1.1.7 'n verklaring van die tugmaatreëls en 'n uiteensetting daarvan (indien van toepassing) bevat; en

9.1.1.8 indien van toepassing, aandui in watter mate daar vergifnis gevra is en rekonsiliasie plaasgevind het ten opsigte van alle partye wat seergekry het of benadeel is as gevolg van die aansoeker se optrede wat aanleiding gegee tot die tughandeling en gevolglike verlies van bevoegdheid.

9.2 Die ring wat die aansoek hanteer kan na gelang van omstandighede 'n verslag vereis:

9.2.1 van 'n onafhanklike mediese praktisyn wat die fisiese gesondheid van die aansoeker bevestig;

9.2.2 van 'n onafhanklike psigiater wat die psigiese toestand van die aansoeker beskryf.

9.2.3 Die koste van hierdie verslae is vir die rekening van die aansoeker.

9.2.4 Die ring kan volgens eie diskresie enige ander getuienis oor die aansoeker inwin.

9.2.5 Hierdie ring ondersoek die aangeleentheid met inagneming van artikel 66.4.5 van die Kerkorde. In die geval van 'n eertydse predikant word die getuienis ingewin van al die kerkrade en ringe binne wie se gebied die persoon woonagtig was tydens en sedert die bevoegdheid verloor is. Getuienis kan ook van kerkrade en ringe ingewin word waar die persoon woonagtig was voordat daar uit die bediening getree is. In die geval van 'n eertydse proponent word sover moontlik die getuienis ingewin van al die kerkrade en ringe binne wie se gebied die persoon woonagtig was voor én nadat proponentsbevoegdheid verloor is.

9.2.6 Die ringskommissie moet

9.2.6.1 al die dokumente met getuienis vooraf deeglik bymekaar maak;

9.2.6.2 indien daar tugmaatreëls toegepas is, deeglik navraag doen na die omstandighede en ook moontlike herstellende maatreëls met die applikant tref (sien 9.1.1.7);

9.2.6.3 vooraf 'n onderhoud met die applikant voer;

9.2.6.4 vasstel of die aansoeker weens 'n nadelige gerug of voor tugondersoek bedank het. (Indien sodanige ondersoek nie voltooi is nie, moet die ring wat oorspronklik die klag/gerug in ontvangs geneem het, die onvoltooide ondersoek eers afhandel voordat die nuwe aansoek hanteer kan word.);

9.2.6.5 al die dokumentasie versamel, die saak deeglik ondersoek, evalueer aan die hand van al die getuienis en omstandighede en 'n aanbeveling aan die ring maak; en

9.2.6.6 'n ringsitting belê, waarna die volle ring die aansoek en aanbeveling van die ringskommissie evalueer en 'n aanbeveling aan die moderamen maak.

9.2.7 Die ring mag 'n billike kosteverhaling van die aansoeker vereis. Die aansoeker word by die indien van die aansoek deur die ring daarvan in kennis gestel.

9.3 Die ring voorsien die sinode/sinodale kommissie/moderamen binne wie se gebied die ring val, van al die tersaaklike stukke, 'n verslag en aanbevelings.

9.3.1 Die skriba van die sinode besorg al die dokumentasie aan die aktuarius van die sinode vir advies, wat dit weer op sy beurt aan die Algemene Taakspan Predikantesake stuur met die oog op advies.

9.3.2 Die sinodale regskommissie / kerkordekommissie neem hierna al die dokumente in behandeling, voer ter vergadering 'n onderhoud met die aansoeker en maak 'n aanbeveling vir die moderamen/ sinodale kommissie.

9.3.2.1 Wanneer 'n sinode / sinodale kommissie / moderamen die aansoek behandel, word die aansoek ingevolge 7.2 van Reglement 10 vir die Opleiding en Legitimasie van Predikante aan die hand van die verslag van die regskommissie oorweeg, met inagneming van die artikel 66.4.4 en 66.4.5 van die Kerkorde. Indien die uitslag positief is, word die persoon na 'n proponentskommissie vir colloquium doctum verwys. In die geval van artikel 66.4.5 van die Kerkorde word die applikant se aansoek na die Algemene Sinode / ASM verwys vir beslissing alvorens vir colloquium doctum aangemeld mag word (vergelyk 10 hieronder).

9.3.2.2 Wanneer 'n aansoek voor 'n sinode self gebring word, mag die applikant tydens die vergadering deur 'n kommissie ondersoek word, met inagneming van al die vereistes hierbo gestel. Indien die uitslag positief is, word 'n aanbeveling dienooreenkomstig voor die vergadering gelê. Indien die aanbeveling van die kommissie negatief is, mag die betrokke applikant die aansoek voor die volle vergadering verdedig of by 'n volgende sinode 'n nuwe aansoek indien.

9.3.2.3 Indien die sinodale kommissie/moderamen die aansoek nie goedkeur nie, word dit met opgawe van rede(s) skriftelik aan die applikant bekend gemaak. Teen die beslissing van die sinodale kommissie/ moderamen mag die applikant by die sinode appèl aanteken, of by 'n latere geleentheid 'n nuwe aansoek indien.

9.3.2.4 Indien 'n applikant om redes wat volgens die oordeel van die vergadering aanvaarbaar is, versoek om nie ter vergadering te verskyn nie, word die aansoek in die persoon se afwesigheid behandel.

9.4 Nadat 'n kandidaat goedkeuring verkry het om aan te meld vir colloquium doctum, moet dit binne 18 maande geskied.

9.5 Na 'n bevredigende colloquium doctum by die proponentskommissie, word die applikant by die Algemene Taakspan Predikantesake vir legitimasie aanbeveel.

9.6 Eertydse predikante wat weer gelegitimeer word, beskik oor die bevoegdheid van proponent. Bevestiging in 'n gemeente na die aanname van 'n beroep geskied weer met oplegging van hande.

10. HERTOELATING TOT DIE BEDIENING VAN PERSONE WAT IN ARTIKEL 66.4.5 GENOEM WORD

10.1 Waar 'n eertydse predikant of proponent in terme van artikel 66.4.5 van die Kerkorde aansoek om hertoelating tot die bediening doen, moet kerkvergaderinge bykomend aan die volgende aandag gee:

10.1.1 Daar moet duidelike getuienis van berou en bekering wees.

10.1.2 Daar moet voldoende getuienis wees dat die kerklike tug tot sy reg gekom het.

10.1.3 Daar moet genoegsame getuienis wees dat die hertoelating tot die bediening sonder skade vir die kerk gedoen kan word.

10.1.4 Die tydsverloop, rugbaarheid, omvang van die skade, restitusie, herstel van verhoudinge, die heil van die kerk, geskiktheid vir die bediening en doelbewuste weerhouding van die ampspligte van predikant moet ook in oorweging geneem word.

10.1.5 In geval van waar verlies van bevoegdheid weens tughandeling (Artikel 66.4.5) geskied het, moet minstens drie jaar verloop voordat 'n aansoek om herstel van bevoegdheid ontvanklik is. Sien Artikel 66.4.5.

11. HERTOELATING TOT DIE BEDIENING VAN PERSONE WAT DIE NG KERK VERLAAT HET

11.1 'n Eertydse predikant of proponent wat na 'n ander kerk of godsdienstige groep oorgegaan het, maar sedertdien weer lidmaat van 'n Nederduitse Gereformeerde gemeente geword het en begeer om weer tot die bediening van die Woord in die NG Kerk toegelaat te word, moet dieselfde prosedure volg soos in punt 9 hierbo vermeld.

11.2 Die colloquium doctum word afgeneem in terme van 7.1 tot 7.3 en 7.7 tot 7.9 van Reglement 10 vir die Opleiding en Legitimasie van Predikante.

12. TOELATING TOT DIE BEDIENING VAN PREDIKANTE UIT ANDER KERKE

12.1 'n Predikant in diens van 'n gereformeerde kerk met wie die NG Kerk formele ekumeniese bande het, kan tot die evangeliebediening in die NG Kerk toegelaat word, indien voldoen word aan die vereistes gestel onder 7.4 van Reglement 10 vir die Opleiding en Legitimasie van Predikante.

13 BEVOEGDHEIDSREGISTER EN –SERTIFIKAAT

13.1 Die Algemene Sinode hou 'n register van alle proponente, standplaasleraars, diensleraars, predikante en emeriti wat oor die bevoegdheid om beroep te word, beskik.

13.2 Die basiese inligting soos vervat in die Bevoegdheidsregister word in die Jaarboek gepubliseer. Regstellings verskyn in die Kerkbode.

13.3 Alvorens 'n kerkraad 'n beroep uitbring of 'n kerkvergadering 'n benoeming maak, moet daar by die kantoor van die Algemene Taakspan Predikantesake vasgestel word of die persone op die groslys wel oor die bevoegdheid beskik om beroep te word.

13.4 Ringe en ander kerkvergaderinge kan, wanneer 'n beroep uitgebring is/benoeming gemaak is, en voordat die beroep/benoeming goedgekeur is, by die kantoor van die Algemene Taakspan Predikantesake vasstel of die beroepene/benoemde wel oor die bevoegdheid beskik om beroep te word.

13.5 Proponente, predikante en emeriti wat 'n predikant wil word in 'n ander denominasie van gereformeerde belydenis, kan vooraf by die Algemene Taakspan Predikantesake aansoek doen om 'n bevoegdheidsertifikaat, in terme waarvan bevestiging aan die ander denominasie gegee kan word dat die persoon óf 'n gelegitimeerde proponent, óf 'n geordende predikant óf 'n afgetrede bedienaar van die Woord van die Nederduitse Gereformeerde Kerk is.

14. REGISTRASIE- EN AANSOEKFOOIE

14.1 Die ATFB van die Algemene Sinode stel jaarliks op aanbeveling van die Algemene Taakspan Predikantesake, die registrasie- en aansoekfooie vas.

14.2 Die vasgestelde fooie word in die Kerkbode gepubliseer en aan die sinodes, kerkrade en gelegitimeerdes deurgegee.

14.3 Die betaling van registrasiegeld is verpligtend en wanbetaling van registrasiegeld word aan die ring/sinode gerapporteer om daarmee te handel.

REGLEMENT 12

REGLEMENT VIR BEROEPING, BEVESTIGING, DEMISSIE EN EMERITAAT VAN PREDIKANTE, DIENSLERAARS EN STANDPLAASLERAARS

1. ALGEMEEN

1.1 'n Predikant/diensleraar/standplaasleraar word beroep vir diens aan die gemeente of benoem vir diens aan die kerkverband (vergelyk Artikel 8.1 en 8.2 van die Kerkorde).

1.2 'n Predikant/diensleraar/standplaasleraar kan beroep, bevestig en uitgestuur word vir die gemeente se sending-/getuienisaksie of vir sending-/getuienisdiens saam met ander kerke of sendingorganisasies (vergelyk 2.5.1.2 en 2.8 van Reglement 25 vir Gestuurdheid van die NG Kerk).

1.3 Gelegitimeerdes van die ander lidkerke van die NG Kerkfamilie kan in die NG Kerk beroep en bevestig word, op voorwaarde dat

1.3.1 die beroepene aan die vereistes van die NG Kerk vir opleiding en legitimasie voldoen (vergelyk Reglement 10), of

1.3.2 die Algemene Taakspan Predikantesake op aanbeveling van die ring goedgekeur het dat die beroepene met beperkte opdrag bevestig kan word (vergelyk Reglement 10).

1.4 Gelegitimeerdes van ander gereformeerde kerke met wie die NG Kerk in terme van 'n bilaterale ooreenkoms in volle verhoudinge staan, kan met inagneming van spesifieke vereistes wat die NG Kerk stel, in die NG Kerk beroep en bevestig word (vergelyk 4.3.1 en 4.7.1 van Reglement 26 vir die Verhouding tot Ander Kerke en Groepe).

1.5 Die bepalings van hierdie Reglement is van toepassing by die beroeping, bevestiging, demissie en emeritaat van predikante / diensleraars / standplaas-leraars in voltydse poste, deeltydse poste, tentmakerposte en vastetermynposte.

2. BEROEPING VIR DIENS AAN GEMEENTE

Aan die einde van hierdie reglement is 'n kontrolelys aangebring om al die stappe in die beroepingsproses te kontroleer.

2.1 Die kerkraad van die gemeente beroep 'n predikant/diensleraar/standplaasleraar vir diens aan die gemeente en kry daarvoor die goedkeuring van die lidmate van die gemeente en die ring.

2.2 Voordat die beroepsbrief gestuur word, moet

2.2.1 die goedkeuring (approbasie) van die gemeente deur afkondiging verkry word; en

2.2.2 die ring of sy gevolmagtigde skriftelik bevestig dat daar aan al die kerklike vereistes vir die uitbring van die beroep voldoen is.

2.3 Besware teen 'n beroep of beroepene word by die betrokke ring of sy gevolmagtigde ingedien, wat dit volgens die bepalinge van die betrokke sinodale gebied hanteer (vergelyk ook 8 hieronder).

2.4 Indien nie aan die vereistes voldoen is nie, word die beroep deur die ring of sy gevolmagtigde ongeldig verklaar.

3. BENOEMING VIR DIENS AAN KERKVERBAND

3.1 Die ring, sinode of Algemene Sinode se gevolmagtigde benoem 'n predikant, diensleraar of standplaasleraar vir diens aan die kerkverband en kry daarvoor die goedkeuring van die kerkverband.

3.2 Voordat die benoemingsbrief gestuur word, moet

3.2.1 die goedkeuring (approbasie) van die kerkverband deur bekendmaking van die benoeming in die Kerkbode verkry word; en

3.2.2 die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie of sy gevolmagtigde skriftelik bevestig dat daar aan al die kerklike vereistes vir die benoeming voldoen is.

3.2.3 Besware teen 'n benoeming of benoemde word by die betrokke sinode of sy gevolmagtigde ingedien, wat dit volgens die bepalinge van die betrokke sinodale gebied hanteer.

4. PROSEDURE BY BEROEPING

4.1 Die proses om die pos te vul (beroepingsproses) kan vooraf deur die kerkraad begin word, met dien verstande dat:

4.1.1 goedkeuring van die ring verkry is (die aard en volhoubaarheid van die pos is van belang);

4.1.2 die proses soos in hierdie reglement (12.4) gevolg word.

4.2 Die kerkraad bepaal die kriteria en posvereistes en kan die pos in die Kerkbode bekend stel.

4.3 'n Beroep word uitgebring vanaf 'n groslys wat deur die kerkraad opgestel is, nadat:

4.3.1 die lys gesuiwer is van name wat nie kwalifiseer nie (byvoorbeeld toepaslike opleiding, jare diens, posvereistes).

4.3.2 skriftelike bevestiging van die Algemene Taakspan Predikantesake ontvang is dat die kandidate op die groslys beroepbaar is.

4.4 Die kerkraad stel 'n groslys aan die hand van een van die volgende wyses saam:

4.4.1 Lede van die kerkraad kan tydens die vergadering name op die groslys plaas wat aan die kriteria voldoen. Die beroepingsvergadering vind plaas nadat daar aan 4.3 se vereistes voldoen is.

4.4.2 Of een van die volgende:

4.4.2.1 Die ringskommissie en/of die Algemene Taakspan Predikantesake kan deur die kerkraad versoek word om vooraf name vir die groslys te verskaf; en/of

4.4.2.2 die lidmate van die gemeente kan versoek word om via die kerkkantoor name op die groslys te plaas; en/of

4.4.2.3 'n advertensie wat gelegitimeerdes uitnooi om vir die pos aansoek te doen.

4.5 Die kerkraad kan aan gelegitimeerdes wie se name vooraf op die groslys geplaas is, 'n vraelys stuur waarin bedieningsgerigte vrae gestel word en/of 'n curriculum vitae aanvra.

4.6 Die kerkraad kan ook van 'n pre-advieskommissie gebruik maak om 'n verslag op te stel met die oog op die beroep wat uitgebring moet word.

4.7 Indien die kerkraad van 'n pre-advieskommissie gebruik maak, word al die name met die beskikbare inligting aan die kommissie voorgelê.

4.7.1 Die pre-advieskommissie suiwer die lys van name wat nie kwalifiseer nie (byvoorbeeld opleiding, jare diens, posvereistes) en bepaal aan die hand van die kriteria en posvereistes wie die geskikte persone vir die pos is.

4.7.2 Die pre-advieskommissie lê 'n volledige verslag met al die name wat kwalifiseer vir die pos aan die kerkraad voor en maak 'n aanbeveling wat die kerkraad in staat stel om 'n selfstandige en ingeligte besluit te maak.

4.8 In geval van die vulling van 'n tentmakerpos, vastetermynpos of brugpredikantpos, hoef daar nie meer as een persoon se naam op die groslys te wees nie.

4.9 Vertroulikheid word gehandhaaf ten opsigte van die persoonlike inligting van diegene wie se name op die groslys geplaas is.

4.10 Die verteenwoordiger van die ring woon die beroepsvergadering by.

4.11 Die beroeping vind met geslote stemwyse plaas, en wel soos volg:

4.11.1 Die aanwesige kerkraadslede moet 'n kworum wees.

4.11.2 Elke lid van die vergadering moet stem.

4.11.3 Persone wat die vergadering in adviserende hoedanigheid bywoon (waaronder die verteenwoordiger van die ring en die lede van die pre-advieskommissie wat nie kerkraadslede is nie), kan aan die bespreking deelneem, maar mag nie stem nie.

4.11.4 Die persoon op wie die meeste stemme verenig word, is verkies indien die getal stemme op die persoon uitgebring die volstrekte meerderheid van die aanwesige stemgeregtigdes uitmaak.

4.11.5 Indien 'n persoon nie 'n volstrekte meerderheid van stemme kry nie, vind daar 'n verdere stemming plaas uit die name wat die hoogste getal stemme gekry het en saam 'n volstrekte meerderheid vorm.

4.11.6 Indien daar 'n staking van stemme is wat nie deur verdere stemming opgelos kan word nie, geskied die beslissing deur die werp van die lot.

4.12 In gevalle waar die benoeming deur die kerkverband geskied, sien die kerkvergadering toe dat aan die toepaslike vereistes van hierdie gedeelte van die reglement voldoen word.

5. BEROEPSBRIEF

5.1 Die kerkraad stel die beroepsbrief op.

5.2 Die ringskommissie adviseer die kerkraad in die opstel van die beroepsbrief.

5.3 In die geval van benoeming deur die kerkverband, word die advies deur die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie of sy gevolmagtigde gegee.

5.4 Die beroepsbrief is die diensaanbod wat aan die hand van Artikel 9 van die Kerkorde die diensopdrag en in terme van Artikel 13 van die Kerkorde die diensvoordele van die beroepene omskryf.

5.5 In gevalle van benoeming deur die kerkverband, word die nodige aanpassings gemaak ten opsigte van die diensopdrag en diensvoordele.

5.6 Onderhandeling rakende beskikbaarheid vir die pos en enige diensvoorwaardes, kan slegs plaasvind nadat die beroep uitgebring is.

6. KENNISGEWING VAN BEROEP

6.1 Die voorsitter van die kerkraadsvergadering gee dadelik aan die gelegitimeerde wat beroep is, kennis van die beroep wat uitgebring is.

6.2 Die Kerkbode word onverwyld deur die kerkraad/skriba van die beroepende gemeente in kennis gestel van die uitbring van die beroep (later ook van die aanneming of bedanking daarvan).

7. GOEDKEURING VAN BEROEP

7.1 Waar 'n predikant/diensleraar/standplaasleraar na 'n gemeente beroep word, word die naam van die beroepene op twee agtereenvolgende Sondae tydens die erediens aan die gemeente vir goedkeuring (approbasie) deur die gemeente bekendgemaak.

7.2 So gou doenlik na die laaste bekendmaking van die beroep en nadat die tyd vir besware verby is, lê die kerkraad die betrokke stukke aan die skriba van die ring voor.

7.3 Die ringskommissie kontroleer of daar aan die volgende kerkordelike vereistes vir die uitbring van die beroep voldoen is:

7.3.1 skriftelike bevestiging van die Algemene Taakspan Predikantesake dat die beroepene na 'n gemeente van die kerk beroepbaar is;

7.3.2 skriftelike bevestiging van die beroepene se huidige gemeente dat die persoon lidmaat is;

7.3.3 skriftelike bevestiging van die konsulent of 'n verteenwoordiger van die ring tydens die beroepingsvergadering dat die korrekte kerkordelike prosedures gevolg is met die uitbring van die beroep;

7.3.4 die voltooide beroepsbrief behoorlik onderteken is deur die gevolmagtigdes van die kerkraad;

7.3.5 skriftelike bevestiging van die huidige ring onder wie se opsig die beroepene staan, dat daar geen tug en/of dissiplinêre ondersoek teen die beroepene hangende is nie en/of dat die persoon beroepbaar is; en

7.3.6 bevestiging deur die beroepende vergadering dat geen wettige beswaar teen die beroep uitgebring is nie.

7.4 Waar 'n benoeming deur die kerkverband gemaak word (vergelyk artikel 8.2 van die Kerkorde), verkry die vergadering wat die benoeming maak die goedkeuring van die kerkverband deur bekendmaking van die benoeming in die Kerkbode en word die stukke genoem in 7.3.1 tot 7.3.6 hierbo aan die sinodale regskommissie / kerkordekommissie of sy gevolmagtigde voorgelê vir goedkeuring.

7.5 Indien nie aan die vereistes voldoen is nie, word die beroep deur die ring of sy gevolmagtigde, of die benoeming deur die sinodale regs-/kerkordekommissie of sy gevolmagtigde, ongeldig verklaar.

7.6 Sodra die beroep deur die ring of sy gevolmagtigde of die benoeming deur die sinodale regs-/kerkordekommissie goedgekeur is, word die beroepsbrief of benoemingsbrief aan die beroepene of benoemde gestuur vir oorweging van die beroep of benoeming.

7.7 Die beroepene het na ontvangs van die beroepsbrief 'n maksimum van veertien dae om die beroep te aanvaar of te bedank, tensy uitstel daartoe deur die kerkraad verleen word.

8. BESWARE TEEN BEROEP

8.1 Enige lidmaat van die beroepende gemeente het die reg om tot 24 uur na die tweede afkondiging van die beroep skriftelik beswaar, met opgawe van rede(s), by die kerkraad in te dien.

8.2 Besware is slegs ontvanklik wanneer dit:

8.2.1 binne die tyd van approbasie ontvang word;

8.2.2 handel oor die leer of lewe van die beroepene;

8.2.3 handel oor prosedurele onreëlmatigheid tydens die beroepingsproses.

8.2.4 Indien die beswaar ontvanklik is, word die beroepingsproses, hangende die uitkoms van die beswaar, opgeskort met kennisgewing aan die gemeente, die ring en die persoon wat beroep is.

8.3 Besware teen die beroep ingebring, word soos volg hanteer:

8.3.1 Die besware word by die skriba van die kerkraad ingedien, wat die voorsitter versoek om spoedeisend die kerkraad byeen te roep om die besware in behandeling te neem.

8.3.2 Indien die besware handel oor onreëlmatighede gedurende die beroepsproses, word dit as 'n appèl teen die besluit van die kerkraad hanteer volgens

Reglement 23 vir Hersiening (revisie), Appèl, Gravamen (beswaar) en Prosedurele Beswaar met dien verstande dat dit as uiters dringend hanteer sal word en indien enigsins moontlik, binne twee weke afgehandel word. Indien die beswaar gehandhaaf word, word die beroep ter syde gestel.

8.3.3 Indien die besware handel oor die leer of lewe van die beroepene, word dit as 'n tugondersoek hanteer volgens die Reglement 22 vir Tug en Vermaning, met dien verstande dat dit as uiters dringend hanteer sal word.

8.3.3.1 Die volgende proses word gevolg:

8.3.3.1.1 Die ringskommissie van die ring waaronder die beroepende gemeente sorteer stel eers vas of die beswaar ontvanklik is in terme van bepaling 8.2 van hierdie reglement.

8.3.3.1.2 Indien dit ontvanklik is, word dit verwys na die ring of sy gevolmagtigde wat oor die persoon wat beroep is opsig het.

8.3.3.1.3 Hierdie ring of sy gevolmagtigde stel ná die ontvangs van die skriftelike beswaar en ná gesprek met die persoon wat beroep is vas of daar bona fide-redes is waarom die beswaar ondersoek behoort te word.

8.3.3.1.4 Indien besluit word dat die besware ondersoek behoort te word, word dit na 'n tugliggaam verwys vir ondersoek, waarop die beroep ter syde gestel word (vergelyk bepaling 7.3.5 van hierdie reglement wat lui: skriftelike bevestiging van die huidige ring onder wie se opsig die beroepene staan, dat daar geen tug en/of dissiplinêre ondersoek teen die beroepene hangende is nie en/of dat die persoon beroepbaar is).

8.3.4 Indien die besware ongegrond is, word opskorting van die beroep opgehef en voortgegaan met die beroep.

8.3.5 Indien dit blyk dat die besware gegrond is, word die beroep deur die ring of sy gevolmagtigde ongeldig verklaar.

8.3.6 Indien die ring die beroep ongeldig verklaar, gee die kerkraad aan die beroepene daarvan kennis met opgaaf van rede(s) en kan 'n ander beroep uitgebring word.

9. DIENSOOREENKOMS

9.1 Na oorweging van die bepalings van die beroepsbrief en enige onderhandelinge daaromtrent, word die diensooreenkoms waarvolgens die predikant/diensleraar/standplaasleraar in diens van die gemeente of die kerkverband gaan tree, finaal opgestel.

9.2 Die diensooreenkoms bevat inhoudelik die volgende:

9.2.1 die identifikasie van die partye;

9.2.2 die aanhef;

9.2.3 die diensomskrywing (algemene diensverpligtinge – vergelyk Artikel 9 van die Kerkorde met gepaardgaande spesifieke verwagtinge).

9.2.4 die vergoeding en byvoordele (vergelyk Artikel 13 van die Kerkorde);

9.2.5 die wedersydse erkenning deur die partye dat hulle geskrewe ooreenkoms onderhewig is aan die bepalinge van die Kerkorde, die besluite van die Algemene Sinode en die betrokke sinode, soos van tyd tot tyd gewysig;

9.2.6 die aanvangsdatum;

(In die geval van predikante/diensleraars/standplaasleraars in diens van gemeentes of in diens van die kerkverband word die datum van demissie uit die vorige gemeente of werkkring, die aanvangsdatum. In ander gevalle word die aanvangsdatum die datum van bevestiging of 'n datum van indienstreding soos ooreengekom.)

9.2.7 'n verklaring deur die beroepene dat daar geen hangende of dreigende tughandeling teen die persoon is nie en dat die persoon wat beroep is aan die plegtige legitimasieverklaring getrou sal bly;

9.2.8 die partye se handtekeninge, met getuies en datum van ondertekening as aanvaarding dat 'n diensooreenkoms tussen die partye tot stand kom.

9.3 Die finale diensooreenkoms van 'n predikant, diensleraar of standplaasleraar in diens van 'n gemeente word deur die ring of sy gevolmagtigde en in geval van 'n predikant in diens van die kerkverband deur die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie of sy gevolmagtigde goedgekeur. Hierna word die finale ooreenkoms deur beide partye onderteken en kan die bevestiging plaasvind met inagneming van die ander vereistes vir bevestiging.

9.4 Hierdie diensooreenkoms kan van tyd tot tyd gewysig word met instemming van beide partye en skriftelike goedkeuring van die ring of sy gevolmagtigde in die geval van 'n predikant/diensleraar/standplaasleraar in diens van 'n gemeente, of die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie of sy gevolmagtigde, in die geval van 'n predikant/diensleraar/standplaasleraar in diens van die kerkverband.

10. BEVESTIGING

10.1 Die bevestiging van 'n predikant/diensleraar/standplaasleraar vir diens aan 'n gemeente geskied nadat

10.1.1 die beroepende kerkraad die volgende stukke by die ring of sy gevolmagtigde ingedien het:

10.1.1.1 'n afskrif van die getekende dienskontrak;

10.1.1.2 'n afskrif van die persoon wat beroep is se Akte van Demissie uit die vorige werkkring óf 'n getuigskrif van eervolle ontslag in die geval van diens aan 'n instansie buite die kerkverband óf die Akte van Legitimasie in die geval van 'n proponent wat beroep is;

10.1.1.3 'n afskrif van die persoon wat beroep is se attestaat/Akte van Demissie van die vorige gemeente wat by die beroepende gemeente ingedien is; en

10.1.1.4 'n skriftelike bevestiging van die pensioenkantoor dat die persoon wat beroep is se pensioen in orde is.

10.1.2 die ring of sy gevolmagtigde kommissie skriftelik bevestig het dat aan die kerkordelik vereistes (vergelyk 10.1.1 hierbo) voldoen is.

10.2 Die bevestiging van 'n predikant/diensleraar/standplaasleraar in diens aan die kerkverband geskied nadat:

10.2.1 die kerkvergadering wat die benoeming gemaak het of sy gevolmagtigde die volgende stukke by die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie of sy gevolmagtigde ingedien het:

10.2.1.1 'n afskrif van die getekende dienskontrak;

10.2.1.2 'n afskrif van die benoemde se Akte van Demissie uit die vorige werkkring óf 'n getuigskrif van eervolle ontslag in die geval van diens aan 'n instansie buite die kerkverband óf die Akte van Legitimasie in die geval van 'n proponent wat beroep is;

10.2.1.3 'n afskrif, indien van toepassing, van die benoemde se attestaat, uitgereik deur die vorige gemeente en ingedien by 'n (ander) gemeente van die NG Kerk; en

10.2.1.4 'n skriftelike bewys van die pensioenkantoor dat die benoemde se pensioen in orde is.

10.2.2 die betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie skriftelik bevestig het dat aan die kerkordelike vereistes (vergelyk 10.2.1 hierbo) voldoen is.

10.3 Die skriba van die beroepende vergadering of die kerkvergadering wat die benoeming gemaak het, rig 'n uitnodiging aan al die predikante/diensleraars/standplaasleraars in diens van die ringsgemeentes óf in diens van die breër kerkverband om die bevestiging by te woon.

10.4 Die bevestiging in 'n gemeente geskied deur 'n predikant in diens van die gemeente óf die konsulent of 'n ander predikant met bevoegdheid in die NG Kerk deur die konsulent/ring daartoe versoek.

10.5 Die bevestiging in die kerkverband geskied deur 'n predikant met bevoegdheid in die NG Kerk deur die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde daartoe aangewys.

10.6 Die bevestiging van 'n proponent geskied met oplegging van hande waarmee die bevoegdheid van predikant/diensleraar/standplaasleraar verkry word.

10.7 Die bevestiging vind so spoedig moontlik plaas nadat aan die kerkordelike vereistes voldoen is.

10.8 Die kerkraad of ander kerkvergadering stel die betrokke ring, die sinodale kantoor, die Algemene Taakspan Predikantesake en die Kerkbode onverwyld in kennis van die bevestiging, met vermelding van:

10.8.1 die basiese biografiese besonderhede van die persoon wat bevestig is;

10.8.2 die vorige gemeente/werkkring;

10.8.3 die datum waarop die bevestiging plaasgevind het;

10.8.4 die gemeente waarin die persoon bevestig is;

10.8.5 die naam van die persoon wat die bevestiging waargeneem het; en

10.8.6 die moontlike verandering in bevoegdheid wat plaasgevind het.

10.9 In die geval van 'n proponent of 'n bevoegde bedienaar uit 'n ander gereformeerde kerk wat bevestig is, word

10.9.1 die betrokke sinodale kantoor versoek om aansoek te doen om die aanstelling as huweliksbevestiger; en

10.9.2 die aktuarius van die sinode versoek om 'n Akte van Bevestiging uit te reik.

11. DEMISSIE

11.1 'n Predikant/diensleraar/standplaasleraar wat 'n beroep na 'n ander gemeente aangeneem het of 'n benoeming vir diens aan die kerkverband aanvaar het, stel die kerkraad of ander kerkvergadering skriftelik daarvan in kennis.

11.2 Die betrokke kerkvergadering in wie se diens die predikant/diensleraar/standplaasleraar gestaan het, maak die predikant/diensleraar/standplaasleraar op 'n eervolle wyse los van die gemeente of ander werkkring deur die uitreiking van die Akte van Demissie.

11.3 Die Akte van Demissie word onderteken deur die voorsitter en skriba van die betrokke kerkvergadering.

11.4 Die verlening van demissie geskied tydens 'n vergadering of erediens deur die voorsitter of ander lid van die betrokke kerkvergadering.

11.5 Demissie word verleen nadat

11.5.1 die beroeps- of benoemingsbrief én die getekende nuwe diensooreenkoms aan die ring of sy gevolmagtigde/betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie voorgelê is; en

11.5.2 die ring of sy gevolmagtigde/betrokke sinodale regs-/kerkordekommissie skriftelike bevestiging ontvang het dat alle uitstaande verpligtinge teenoor die predikant/diensleraar/standplaasleraar met betrekking tot vergoeding, verlof en ander diensvoordele nagekom is.

11.6 Die Akte van Demissie, uitgereik deur 'n kerkraad, dien ook as attestaat vir oorplasing van lidmaatskap na die volgende gemeente.

11.7 'n Predikant/diensleraar/standplaasleraar wat uit diens van die gemeente of die kerkverband bedank, of weens tug- en/of dissiplinêre handeling uit diens van die gemeente of uit diens van die kerkverband ontslaan is (vergelyk Artikel 64.5.4 van die Kerkorde), ontvang by diensbeëindiging 'n dienssertifikaat.

12. EMERITAAT

12.1 Predikante/diensleraars/standplaasleraars in diens van gemeentes of die kerkverband, moet by bereiking van ouderdom vyf-en-sestig (65) emeriteer.

12.2 Beroepbaarheid van emeriti:

12.2.1 'n Predikant/diensleraar/standplaasleraar ouer as 65 jaar en jonger 70 kan na emeritering slegs in 'n Vastetermynpos beroep word. (Vergelyk Reglement 16 vir Vastetermyn Predikantspos).

12.2.2 Vir predikante/diensleraars/standplaasleraars in vastetermynposte tussen die ouderdom van 65 en 70 is daar bepaalde vereiste kriteria waaraan voldoen moet word, byvoorbeeld mediese geskiktheid, VBO, ens.

12.2.3 Emeriti jonger as die voorgeskrewe aftreeouderdom mag in enige predikantspos/diensleraarspos/standplaasleraarspos waarvoor hulle kwalifiseer beroep word.

12.3 Geen predikant/diensleraar/standplaasleraar kan na ouderdom 70 jaar in enige predikantspos diens doen nie.

12.4 Die ring, onder wie se opsig 'n predikant/diensleraar/standplaasleraar by emeritering staan, reik aan die predikant by emeritering die Akte van Demissie by Emeritaat uit.

12.5 Die Akte van Demissie by Emeritaat word onderteken deur die voorsitter en skriba van die ring.

12.6 Die skriba van die ring stel die betrokke sinodale kantoor, die pensioenkantoor, die Algemene Taakspan Predikantesake én die Kerkbode van die emeritering in kennis.

12.7 Die Akte van Demissie by Emeritaat kan tydens 'n vergadering of erediens namens die ring oorhandig word.

13. AFSTERWE VAN PREDIKANT/DIENSLERAAR/ STANDPLAASLERAAR

13.1 Wanneer ’n predikant/diensleraar/standplaasleraar wat in diens van ’n gemeente staan te sterwe kom, is sy/haar huweliksmaat en afhanklike kinders geregtig op die volledige vergoedingspakket totdat die pensioenvoordele uitbetaal, met 'n maksimum van drie maande (reistoelae uitgesluit), asook drie maande behuisingsvoordele.

13.2 Sinodes tref hulle eie reëlings hieroor.

13.3 Bogenoemde reëling is ook van toepassing in geval van die afsterwe van predikante in diens van die kerkverband.

KONTROLELYS VIR DIE STAPPE IN DIE BEROEPINGSPROSES VAN PREDIKANTE, DIENSLERAARS EN STANDPLAASLERAARS

VAKATURE		**Reglement**	**Gedoen / Datum**
1	Watter soort pos word gevul?	13-19	
2	Indien nuwe pos is, moet goedkeuring van die ring verkry word.	13-19	
3	Finansiële volhoubaarheid van die pos deur ring gekontroleer en goedgekeur.	13.2.3 en 2.2 van 14-19	
VOORBEREIDING		**Reglement**	**Gedoen / Datum**
4	Kerkraad bepaal kriteria en posvereistes.	12.4.2	
5	Kerkraad kry skriftelike bevestiging van ATP dat kandidate op groslys wel beroepbaar is.	12.4.3.2	
6	Beroeping geskied aan die hand van groslys wat op een van die volgende maniere saamgestel kan word:	12.4.3	
6.1	Lede van die kerkraad kan name op die lys plaas.	12.4.4.1	
6.2	ATP kan versoek word om name deur te gee.	12.4.4.3	
6.3	Lidmate kan name via die kerkkantoor op die lys laat plaas.	12.4.4.4	
6.4	'n Advertensie (Kerkbode) kan geplaas word.	12.4.4.5	
7	Kerkraad kan van 'n preadvies kommissie gebruik maak om verslag op te stel met die oog op die beroep.	12.4.6-12.4.9	
BEROEPSBRIEF		**Reglement**	**Gedoen / Datum**
8	Kerkraad stel beroepsbrief voor vergadering op en ring keur dit goed.	12.5.1 13.2.7	
9	Ringskommissie adviseer kerkraad in opstel van brief.	12.5.1	
10	Beroepsbrief is slegs diensaanbod (Artikel 9 & Artikel 13).	12.5.4	

11	Alle ander diensvoorwaardes word eers onderhandel nadat beroep uitgebring is.	12.5.6	
BEROEPINGSVERGADERING		**Reglement**	**Gedoen / Datum**
12.1	Verteenwoordiger van die ring woon die vergadering by.	12.4.10	
12.2	Beroeping vind per geslote stembrief plaas.	12.4.11	
12.3	Aanwesige kerkraadslede moet 'n kworum wees.	12.4.11.1	
12.4	Elke lid moet stem.	12.4.11.2	
12.5	Persoon wat beroep word moet met volstrekte meerderheid verkies word.	12.4.11.5	
12.6	Voorsitter gee dadelik (in vergadering) kennis aan persoon wat beroep is.	12.6.1	
12.7	Kennis van die beroep (asook bedanking daarvan indien wel) word onverwyld aan die Kerkbode deurgegee.	12.6.2	
GOEDKEURING		**Reglement**	**Gedoen / Datum**
13	Die naam van die beroepende word op twee agtereenvolgende Sondae tydens die erediens aan die gemeente vir goedkeuring (approbasie) bekend gemaak.	12.7.1	
14	Enige lid van die beroepende gemeente kan beswaar teen die beroep maak tot 24 uur na die tweede afkondiging.	12.8.1	
14.1	Besware word hanteer aan die hand van reglement 12.8 en reglement 23.	12.8 & 23	
15	Na approbasie en tyd vir beswaar verstreke is, lê die kerkraad/skriba die volgende stukke aan die ring voor vir goedkeuring.	12.7.2	
15.1	1. Skriftelike bevestiging van die ATP dat die beroepende bevoegdheid het.	12.7.3.1	
15.2	2. Skriftelike bevestiging van beroepende se huidige gemeente dat persoon lidmaat is.	12.7.3.2	

15.3	3. Skriftelike bevestiging van verteenwoordiger van die ring dat die korrekte kerkordelike prosedures tydens vergadering gevolg is.	12.7.3.3	
15.4	4. Voltooide beroepsbrief deur gevolmagtigdes van kerkraad onderteken.	12.7.3.4	
15.5	5. Skriftelike bevestiging van die ring waar beroepende woon dat daar geen tugsake teen die persoon is nie.	12.7.3.5	
15.6	6. Skriftelike bevestiging van beroepende vergadering dat geen wettige beswaar ingebring is.	12.7.3.6	
16	Ringskommissie kontroleer stukke of daar aan die kerkordelike vereistes voldoen is en keur die beroep goed/nie goed.	12.7.6	
17	Na goedkeuring word die beroepsbrief aan die beroepende gestuur.	12.7.6	
18	Beroepende het hoogstens 14 dae na ontvangs om daarop te antwoord.	12.7.7	
DIENSOOREENKOMS		**Reglement**	**Gedoen / Datum**
19	Na oorweging van die bepalings van die beroepsbrief word 'n diensooreenkoms opgestel.	12.9.1	
20	Die diensooreenkoms moet ooreenkomstig reglement 12.9 opgestel word.	12.9.2- 12.9.2.8	
21	Die finale diensooreenkoms word eers aan ringskommissie voorgelê vir goedkeuring.	12.9.3	
22	Na die ring se goedkeuring word die diensooreenkoms deur partye geteken.	12.9.3	
23	Die diensooreenkoms kan van tyd tot tyd verander word met instemming van beide partye EN die goedkeuring van die ring.	12.9.4	
BEVESTIGING		**Reglement**	**Gedoen / Datum**
24	Voor bevestiging plaasvind, stuur die kerkraad die volgende stukke aan die ring deur vir kontrole en goedkeuring.	12.10.1.1	
24.1	1. Afskrif van getekende diensooreenkoms;	12.10.1.1.1	

24.2	2. Afskrif van persoon se akte van demissie/attestaat/ akte van legitimasie/getuigskrif;	12.10.1.1.2	
24.3	3. Skriftelike bevestiging van pensioenkantoor.	12.10.1.1.4	
25	Skriba rig 'n uitnodiging aan ringsleraars en ander om bevestiging by te woon.	12.10.3	
26	Bevestiging geskied deur leraar van gemeente/konsulent/ander leraar deur die ring/konsulent versoek.	12.10.4	
27	Bevestiging van proponent geskied met handoplegging.	12.10.6	
28	Bevestiging vind sou gou moontlik na al bogenoemde stappe gevolg is, plaas.	12.10.7	
NA BEVESTIGING		**Reglement**	**Gedoen / Datum**
29	Kerkraad stuur aan die ring, sinodale kantoor, ATP en Kerkbode die volgende:	12.10.8	
29.1	1. Basiese biografie van persoon wat bevestig is	12.10.8.1	
29.2	2. vorige gemeente/werkkring	12.10.8.2	
29.3	3. datum van bevestiging	12.10.8.3	
29.4	4. gemeente waarin persoon bevestig is	12.10.8.4	
29.5	5. persoon se naam wat bevestiging waargeneem het	12.10.8.5	
29.6	6. Enige verandering in bevoegdheid wat plaas gevind het	12.10.8.6	
30	Ingeval van proponent wat bevestig is, word sinodale kantoor gekontak om aansoek te doen vir aanstelling as huweliksbevestiger.	12.10.9.1	
31	Aktuarius van sinode reik Akte van Bevestiging uit.	12.10.9.2	

REGLEMENT 13

REGLEMENT VIR VOLTYDSE PREDIKANTSPOSTE

1. AARD

1.1 'n Voltydse predikantspos is 'n voltydse pos met 'n onbepaalde termyn. (Die begrip “voltyds” verwys na die bediening van 'n predikant wat in 'n bepaalde gemeente bevestig is en wat volgens diensooreenkoms al sy tyd aan die bediening van die gemeente wy en sy volle lewensonderhoud van die gemeente ontvang.)

1.2 'n Predikant in 'n voltydse predikantspos:

1.2.1 verrig die ampspligte van Artikel 9 van die Kerkorde in 'n gemeente soos in die diensooreenkoms vervat;

1.2.2 verrig die pligte in die kerkverband soos in die diensooreenkoms vervat;

1.2.3 ontvang volle lewensonderhoud van die gemeente of die kerkverband; en

1.2.4 mag nie buite die kerkverband deeltydse diens aan 'n ander werkgewer lewer nie.

2. SKEP VAN POS

2.1 Vanaf die stigting tot die ontbinding van 'n gemeente beskik die gemeente oor 'n pos vir predikant wat óf voltyds óf deeltyds vir 'n onbepaalde termyn (permanent) gevul word of op 'n vastetermynbasis vir 'n maksimum van 'n totaal van vyf jaar waarna dit as 'n permanente pos geag word.

2.2 Die vul van die voltydse pos vir 'n predikant in die gemeente kan met die goedkeuring van die ring of sy gevolmagtigde vir 'n tyd opgeskort word, terwyl die kerkraad met die hulp van die ring of sy gevolmagtigde na ander wyses kyk waarop die gemeente bedien kan word (soos kombinering, eenwording of samesmelting).

2.3 Die beroeping van 'n predikant vir die vulling van 'n voltydse predikantspos in die gemeente, kan alleen geskied nadat die kerkraad die ring of sy gevolmagtigde oortuig het van die finansiële volhoubaarheid van die pos en die ring of sy gevolmagtigde daartoe goedkeuring verleen het.

2.4 Die ring of sy gevolmagtigde moet goedkeuring verleen vir die skepping en vulling van 'n voltydse predikantspos by meerdere bediening in die gemeente.

2.5 Die ring of sy gevolmagtigde adviseer die kerkraad met die opstel van die diensooreenkoms. Die ring of sy gevolmagtigde sien toe dat die pos aan die volgende vereiste voldoen:

2.5.1 Vergoeding en ander diensvoordele vir 'n voltydse predikantspos is in ooreenstemming met die sinodale riglyne vir die vergoedingspakket vir predikante, tensy anders ooreengekom.

2.6 'n Voltydse predikantspos is pensioendraend. Elke gemeente is 'n verpligte deelhebber van die sinodale pensioenfonds. Die ring of sy gevolmagtigde sien toe dat die pos aan die volgende vereistes voldoen:

2.6.1 'n predikant in 'n voltydse predikantspos se pensioenbydraevlak word bereken volgens die ooreengekome bydraekategorie;

2.6.2 die werkgewer bepaal die werkgewerbydrae tot die pensioenfonds aan die hand van die reëls van die pensioenfonds;

2.6.3 die werkgewer se bydrae bepaal die ooreenstemmende bydraekategorie van die werknemer; en

2.6.4 die minimum bydraekategorie volgens die reëls van die sinodale pensioenfonds. (Elke pensioenfonds reël self sy eie minimum bydraevlakke. Werkgewers moet hulle eie pensioen- en sinodale kantoor skakel om seker te maak van die minimum bydraevlak.)

2.7 Nadat die ring of sy gevolmagtigde die pos en die beroepsbrief goedgekeur het, kan die kerkraad oorgaan tot beroeping.

2.8 By die skep van 'n voltydse predikantspos in die kerkverband, sien die betrokke kerkvergadering toe dat aan die toepaslike vereistes van hierdie reglement voldoen word.

2.9 'n Emeritus, jonger as die normale aftreeouderdom, kan met goedkeuring van die ring of sy gevolmagtigde in 'n voltydse predikantspos beroep word. (Sien artikel 14.5)

3. BEROEPING EN BEVESTIGING

3.1 By die beroeping en bevestiging word uitvoering gegee aan die voorskrifte van Artikel 8 van die Kerkorde en Reglement 12 vir die Beroeping, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikante.

3.2 'n Predikant wie se pos van 'n tentmakerpos of 'n vastetermynpos na 'n voltydse predikantspos verander word, se diensooreenkoms word dienooreenkomstig gewysig, goedgekeur en onderteken, sonder om weer beroep en bevestig te word.

3.3 'n Voltydse predikant wie se pos in dieselfde gemeente na 'n deeltydse-, tentmaker- of vastetermynpos verander word, se diensooreenkoms word met goedkeuring gewysig, goedgekeur en onderteken, sonder om weer beroep en bevestig te word.

4. AFVAARDIGING NA MEERDERE VERGADERINGE

'n Predikant in 'n voltydse predikantspos word na meerdere vergaderinge afgevaardig.

5. DIENSBEËINDIGING

5.1 'n Predikant in 'n voltydse predikantspos tree by aanvaarding van 'n beroep of by bereiking van die normale aftree-ouderdom uit diens van die gemeente / kerkverband.

5.2 By diensbeëindiging/aanvaarding van emeritaat, stel die kerkvergadering die Algemene Taakspan Predikantesake daarvan in kennis.

5.3 'n Predikant in 'n voltydse pos se diens aan die gemeente kan weens wangedrag, ongeskiktheid en bedryfsvereistes beëindig word. (vergelyk Reglement 21 vir die Bestuur van Diensverhoudinge vir Predikante by Ongeskiktheid en Onvermoë en Reglement 22 vir Tug en Vermaning).

6. VERGOEDING VIR PREDIKANTE

6.1 Predikant in 'n voltydse predikantspos

6.1.1 'n Kerkraad (of ring/sinode) se verantwoordelikheid teenoor 'n predikant in 'n voltydse predikantspos is o.a. die volgende:

6.1.1.1 'n salaris in ooreenstemming met die riglyne van die Algemene Sinode;

6.1.1.2 'n reistoelae in ooreenstemming met die riglyne van die Algemene Sinode;

6.1.1.3 gratis huisvesting (waarby water en elektrisiteit, binne perke ingesluit is), of 'n behuisingstoelaag (markverwant soos binne die grense van die gemeente). In geval van 'n behuisingstoelaag moet die gemeente 'n kantoorfasiliteit voorsien;

6.1.1.4 rekenaar-en drukkerfasiliteite vir amptelike gebruik;

6.1.1.5 'n telefoontoelaag en/of selfoontoelaag vir amptelike gebruik;

6.1.1.6 minstens 50% van die premie van 'n goedgekeurde mediese fonds;

6.1.1.7 deelhebberbydrae tot die amptelike pensioenfonds van die sinode; en

6.1.1.8 verlof ooreenkomstig Reglement 20 vir Verlof van Predikante.

REGLEMENT 14

REGLEMENT VIR DEELTYDSE PREDIKANTSPOSTE

1. AARD

1.1 'n Deeltydse predikantspos is 'n pos vir 'n predikant wat op 'n deeltyds basis vir 'n onbepaalde termyn 'n predikantspos in 'n gemeente beklee. (Die begrip “deeltyds” verwys na die bediening van 'n predikant wat in 'n bepaalde gemeente bevestig is en wat volgens diensooreenkoms vir 'n vasgestelde gedeelte van sy tyd diens lewer aan die gemeente en slegs 'n gedeelte van sy lewensonderhoud van die gemeente ontvang.)

1.2 'n Deeltydse predikantspos vertoon die karakter van 'n gewone pos vir predikant.

1.3 'n Predikant in 'n deeltydse predikantspos vervul ampspligte van Artikel 9 op 'n deeltydse basis soos ooreengekom.

2. SKEP VAN POS

2.1 Indien die gemeente 'n deeltydse predikantspos vir 'n predikant wil skep, of om finansiële of ander redes 'n bestaande voltydse pos in 'n deeltydse predikantspos wil omskep, doen die kerkraad 'n gemotiveerde voorlegging aan die ring of sy gevolmagtigde.

2.2 Die ring of sy gevolmagtigde keur, met inagneming van die gemeente se bedieningsbehoeftes en finansiële omstandighede, die deeltydse predikantspos goed.

2.3 Die ring of sy gevolmagtigde adviseer die kerkraad met die opstel van die diensooreenkoms.

2.3.1 Uitvoering word gegee aan die tersaaklike bepalings van Artikel 8 van die Kerkorde, Reglement 12 vir Beroeping, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikante, ander toepaslike bepalinge in reglemente en verbandhoudende besluite.

2.3.2 'n Deeltydse predikantspos kan nie geskep word om die bevoegdheid van predikant te verkry of te behou nie, of om sitting in kerklike vergaderinge te verkry nie.

2.3.3 Die diensvoordele van 'n deeltydse predikantspos word belyn met die sinodale riglyne vir 'n voltydse predikantspos, proporsioneel tot die werkslading van die pos. 'n Voltydse en deeltydse predikantspos in dieselfde gemeente word in proporsionele terme gelykwaardig behandel.

2.3.4 'n Deeltydse predikantspos is pensioendraend, onderworpe aan die volgende vereistes:

2.3.4.1 'n predikant in 'n deeltydse predikantspos se pensioenbydraevlak word bereken volgens die ooreengekome bydraekategorie;

2.3.4.2 die werkgewer bepaal die werkgewersbydrae tot die pensioenfonds aan die hand van die reëls van die pensioenfonds;

2.3.4.3 die werkgewer se bydrae bepaal die ooreenstemmende bydraekategorie van die werknemer;

2.3.4.4 wanneer die predikant in 'n deeltydse predikantspos beroep is en reeds by 'n ander wetlik goedgekeurde pensioenfonds ingeskakel is (dit sluit vrywillige annuïteitsfondse uit), hoef daar nie by die kerk se amptelike pensioenfonds ingeskakel te word nie. Die werkgewer moet egter steeds die minimum bydraekategorie, soos bepaal deur die reëls van die wetlik goedgekeurde pensioenfonds waarby die predikant ingeskakel is, bydra. (Elke pensioenfonds reël self die minimum bydraevlakke. Werkgewers moet hulle eie pensioen- en sinodale kantoor skakel om seker te maak van die minimum bydraevlak.)

2.3.5 'n Deeltydse predikantspos het duidelik omskrewe bedienings verpligtinge wat in direkte verband met die amp van predikant staan.

2.4 Nadat die ring of sy gevolmagtigde die pos en die voorgestelde diensooreenkoms goedgekeur het, kan die kerkraad oorgaan tot beroeping.

2.5 By die skep van 'n deeltydse predikantspos in die kerkverband, sien die betrokke kerkvergadering toe dat aan die toepaslike vereiste van hierdie reglement voldoen word.

2.6 'n Deeltydse predikantspos het dieselfde verlofvoordele as 'n voltydse predikantspos.

2.7 'n Emeritus, jonger as die normale aftreeouderdom, kan met goedkeuring van die ring of sy gevolmagtigde in 'n deeltydse predikantspos beroep word.

3. BEROEPING EN BEVESTIGING

3.1 By die beroeping en bevestiging word uitvoering gegee aan die voorskrifte van Artikel 8 van die Kerkorde en Reglement 12 vir die Beroeping, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikante.

3.2 'n Predikant wie se pos van 'n voltydse pos na 'n deeltydse predikantspos verander word, se diensooreenkoms word dienooreenkomstig gewysig, goedgekeur en onderteken, sonder om weer beroep en bevestig te word.

4. AFVAARDIGING NA MEERDERE VERGADERINGE

'n Predikant in 'n deeltydse predikantspos word na meerdere vergaderings afgevaardig.

5. DIENSBEËINDIGING

5.1 'n Predikant in 'n deeltydse predikantspos tree by aanvaarding van 'n beroep of by bereiking van die normale aftree-ouderdom uit diens van die gemeente / kerkverband.

5.2 'n Predikant in 'n deeltydse predikantspos kan vóór verstryking van die termyn weens wangedrag, ongeskiktheid en bedryfsvereistes uit diens van die gemeente/kerkverband ontslaan word (vergelyk Reglement 21 vir die Bestuur van Diensverhoudinge vir Predikante by Ongeskiktheid en Onvermoë en Reglement 22 vir Tug en Vermaning).

5.3 By diensbeëindiging word 'n Akte van Demissie uitgereik waar van toepassing en word die bevoegdheid van die predikant/emeritus behou.

5.4 By diensbeëindiging/aanvaarding van emeritaat, stel die kerkvergadering die Algemene Taakspan Predikantesake daarvan in kennis.

5.5 'n Predikant in 'n deeltydse predikantspos wat emeriteer, kan in dieselfde gemeente in 'n vaste termynpos aangestel word (voldoen aan vereistes in 16.4.3). In so 'n geval vind daar geen beroeping en bevestig plaas nie. 'n Nuwe diensooreenkoms moet aangegaan word.

REGLEMENT 15

REGLEMENT VIR TENTMAKERPOSTE

1. AARD

1.1 'n Tentmakerpos is 'n pos vir 'n predikant wat op 'n vrywillige basis vir 'n onbepaalde termyn, vaste termyn of deeltyds 'n bediening in 'n gemeente verrig.

1.2 'n Tentmakerpos vertoon die karakter van 'n gewone pos vir predikant. 'n Tentmaker is 'n predikant wat op 'n vrywillige basis, soos ooreengekom, ampspligte van Artikel 9 van die Kerkorde vervul.

1.3 'n Tentmakerpos is 'n pos waar geen diensvoordele, vergoeding of kompensasie vir dienste van toepassing is nie.

1.4 Weens die aard van 'n tentmakerspos bestaan daar geen voorgeskrewe verlofreëlings nie en word verlof onderling deur die partye gereël.

2. SKEP VAN POS

2.1 Indien die gemeente 'n tentmakerpos vir 'n predikant wil skep, of om finansiële of ander redes 'n bestaande voltydse pos in 'n tentmakerpos wil omskep, doen die kerkraad 'n gemotiveerde voorlegging aan die ring of sy gevolmagtigde.

2.2 Die ring of sy gevolmagtigde keur die tentmakerpos goed, met inagneming van die gemeente se bedieningsbehoeftes en finansiële omstandighede.

2.3 Die ring of sy gevolmagtigde adviseer die kerkraad met die opstel van die diensooreenkoms.

2.3.1 Uitvoering word gegee aan die tersaaklike voorskrifte van Artikel 8 van die Kerkorde, Reglement 12 vir Beroeping, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikante, ander toepaslike bepalinge in reglemente en verbandhoudende besluite.

2.3.2 'n Tentmakerpos kan nie geskep word om die bevoegdheid van predikant te verkry of te behou nie, of om sitting in kerklike vergaderinge te verkry nie.

2.3.3 Geen vergoeding van enige aard is by 'n tentmakerpos ter sprake nie.

2.3.4 'n Tentmakerpos is nie pensioendraend nie.

2.3.5 'n Tentmakerpos het duidelik omskrewe bedieningsverpligtinge wat met die amp van predikant in direkte verband staan.

2.4 Nadat die ring of sy gevolmagtigde die pos en die voorgestelde diensooreenkoms goedgekeur het, kan die kerkraad oorgaan tot beroeping.

2.5 By die skep van 'n tentmakerpos in die kerkverband, sien die betrokke kerkvergadering toe dat aan die toepaslike vereiste van hierdie Reglement voldoen word.

3. BEROEPING EN BEVESTIGING

3.1 By beroeping en bevestiging word uitvoering gegee aan die voorskrifte van Artikel 8 van die Kerkorde en Reglement 12 vir die Beroeping, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikante.

3.2 'n Predikant wie se pos van 'n voltydse pos na 'n tentmakerpos verander word, se diensooreenkoms word dienooreenkomstig gewysig, goedgekeur en onderteken, sonder om weer beroep en bevestig te word.

4. AFVAARDIGING NA MEERDERE VERGADERINGE

'n Predikant in 'n tentmakerpos word na meerdere vergaderinge afgevaardig.

5. DIENSBEËINDIGING

5.1 'n Predikant in 'n tentmakerpos tree by aanvaarding van 'n beroep of by bereiking van die normale aftree-ouderdom of by verstryking van die kontrak uit diens van die gemeente/kerkverband.

5.2 By diensbeëindiging/aanvaarding van emeritaat, stel die kerkvergadering die Algemene Taakspan Predikantesake daarvan in kennis.

REGLEMENT 16

REGLEMENT VIR VASTETERMYN PREDIKANTSPOS

1. AARD

1.1 'n Vastetermynpos is 'n pos vir 'n predikant.

1.2 'n Vastetermynpos duur 'n vasgestelde termyn (met 'n aanvangs- en einddatum) van langer as ses maande.

1.3 'n Vastetermynpos het 'n duidelik omskrewe taak/opdrag.

1.4 Na verstryking van die termyn en na voltooiing van die taak, termineer 'n vaste termynpos.

1.5 'n Vastetermynpos kan voltyds of deeltyds gevul word.

1.6 'n Predikant kan vir 'n termyn van ses maande of korter benoem word om 'n spesifieke taak in 'n gemeente te doen, byvoorbeeld tydens die kraamverlof van die gemeente se predikant. So 'n aflospos (van ses maande of korter) is vrygestel van die bepalings van hierdie reglement ten opsigte van die skep van die pos, die beroeping, bevestiging en pensioenverpligting van die pos.

2. SKEP VAN POS

2.1 Indien die gemeente 'n vaste termynpos vir 'n predikant wil skep, doen die kerkraad 'n gemotiveerde voorlegging aan die ring of sy gevolmagtigde.

2.2 Die ring of sy gevolmagtigde keur die vaste termynpos goed, met inagneming van die gemeente se bedieningsbehoeftes en finansiële omstandighede.

2.3 Die ring of sy gevolmagtigde adviseer die kerkraad met die opstel van die diensooreenkoms.

2.3.1 Uitvoering word gegee aan die tersaaklike voorskrifte van Artikel 8 van die Kerkorde, Reglement 12 vir Beroep, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikante, ander toepaslike bepalinge in reglemente en verbandhoudende besluite.

2.3.2 'n Vaste termynpos kan nie geskep word om die bevoegdheid van predikant te verkry of te behou nie, of om sitting in kerklike vergaderinge te verkry nie.

2.3.3 Gegewe die sinodale riglyne word in dieselfde gemeente proporsioneel gelykwaardigheid ten opsigte van diensvoordele gehandhaaf tussen 'n vastetermynpos en 'n voltydse pos.

2.3.4 'n Vastetermynpos (langer as ses maande) is:

2.3.4.1 pensioendraend, onderworpe aan die volgende voorwaardes:

2.3.4.1.1 'n predikant in 'n vastetermynpos se pensioenbydraevlak word bereken volgens die ooreengekome bydraekategorie;

2.3.4.1.2 die werkgewer bepaal die werkgewerbydraes tot die pensioenfonds aan die hand van die reëls van die pensioenfonds;

2.3.4.1.3 die werkgewer se bydrae bepaal die ooreenstemmende bydraekategorie van die werknemer;

2.3.4.2 nie pensioendraend nie, onderworpe aan die volgende voorwaardes:

2.3.4.2.1 wanneer die predikant in 'n vastetermynpos beroep word en reeds by 'n ander wetlik-goedgekeurde pensioenfonds ingeskakel is (dit sluit vrywillige annuïteitsfondse uit); en

2.3.4.2.2 wanneer 'n emeritus (65 jaar en ouer) by aanvaarding van 'n vastetermynpos reeds pensioen ontvang. (Pensioenfondsreëls bepaal dat iemand wat jonger as 65 jaar oud is, en wat weer beroep word, wel by die pensioenfonds moet aansluit. Slegs emeriti ouer as 65 jaar word vrygestel van inskakeling by die pensioenfonds.)

2.3.5 'n Vaste termynpos het duidelik omskrewe bedieningsverpligtinge wat belyn is met die amp van predikant.

2.4 Nadat die ring of sy gevolmagtigde die pos en die voorgestelde diensooreenkoms goedgekeur het, kan die kerkraad oorgaan tot beroeping.

2.5 By die skep van 'n vaste termynpos in die kerkverband, sien die betrokke kerkvergadering toe dat aan die toepaslike vereiste van hierdie reglement voldoen word.

3. BEROEPING EN BEVESTIGING

3.1 By die beroeping en bevestiging word uitvoering gegee aan die voorskrifte van Artikel 8 van die Kerkorde en Reglement 12 vir die Beroep, Bevestiging, Demissie en Emeritaat vir Predikante.

3.2 'n Predikant wat in dieselfde gemeente waar hy bevestig is vir 'n vaste termynpos aansoek doen en in die pos aangestel word, word nie weer beroep en bevestig nie.

4. EMERITI

4.1 'n Emeritus kan tot op ouderdom 70 jaar, met goedkeuring van die ring of sy gevolmagtigde, in 'n vaste termynpos beroep word, waarna die emeritus finaal uit kerklike diens tree. 'n Emeritus kan nie na ouderdom 70 in 'n vaste termynpos aangestel word nie.

4.2 By bereiking van die normale aftree-ouderdom (65 jaar), moet geëmeriteer word sonder dat pensioen noodwendig geneem word.

4.3 'n Emeritus kan diens in 'n gemeente aanvaar, slegs indien

4.3.1 'n vastetermynpos volgens die voorgeskrewe prosedure geskep is (vergelyk 2.1 tot 2.5 hierbo);

4.3.2 alle verpligtinge by emeritaat nagekom is;

4.3.3 die persoon se mediese geskiktheid bepaal is;

4.3.4 'n nuwe diensooreenkoms aangegaan word;

4.3.5 'n Emeritus wat in dieselfde gemeente 'n vastetermynpos aanvaar, hoef nie weer beroep en bevestig te word nie

4.3.6 bydraes tot die pensioenfonds voortgesit word, indien pensioen nie by emeritaat opgeneem is nie; en

4.3.7 die ander vereistes van hierdie reglement nagekom word.

4.4 'n Emeritus ouer as 65 jaar wat by aanvaarding van 'n vaste termynpos reeds pensioen ontvang, is vrygestel van pensioenbydraes.

5. TERMYN

5.1 Die termyn vir 'n vaste termynpos duur nie langer as drie jaar nie.

5.2 By verstryking van die termyn, kan die pos vir 'n maksimum van twee jaar deur dieselfde of 'n ander predikant gevul word, op voorwaarde dat die ring of sy gevolmagtigde instemming daartoe verleen en 'n nuwe diensooreenkoms tot stand kom.

5.3 Na vyf jaar vestig 'n vastetermynpos en word geag 'n permanente pos.

5.4 By die uiteindelike verstryking van die termyn, kan die vastetermynpos nie voortgesit word nie. Verwagtinge moet nie geskep word dat die pos gekontinueer word nie. Diensooreenkomste moet nie na verstryking van die termyn stilswyend voortgesit word nie.

5.5 Indien die situasie vereis dat die pos gekontinueer moet word, kan dit slegs geskied as 'n Voltydse Predikantspos, Deeltydse Predikantspos óf Tentmakerpos.

6. AFVAARDIGING NA MEERDERE VERGADERINGE

'n Predikant in 'n vaste termynpos word na meerdere vergaderinge afgevaardig.

7. DIENSBEËINDIGING EN BEHOUD VAN BEVOEGDHEID

7.1 'n Predikant in 'n vaste termynpos tree op datum van die verstryking van die termyn uit diens van die gemeente/kerkverband.

7.2 'n Predikant in 'n vaste termynpos kan vóór verstryking van die termyn weens wangedrag, ongeskiktheid en bedryfsvereistes uit diens van die gemeente/kerkverband ontslaan word (vergelyk Reglement 21 vir die bestuur van diensverhoudinge vir predikante by ongeskiktheid en onvermoë en Reglement 22 vir tug en vermaning).

7.3 'n Emeritus in 'n vaste termynpos se diens word beëindig nie later nie as die laaste dag van die maand waarin die ouderdom van 70 jaar bereik is.

7.4 By diensbeëindiging ná verstryking van die termyn, stel die kerkvergadering die Algemene Taakspan Predikantesake daarvan in kennis.

7.5 By diensbeëindiging na verstryking van die termyn, word 'n Akte van Demissie uitgereik waar van toepassing en word die bevoegdheid van predikant/emeritus behou.

7.6 'n Predikant (jonger as 70) behou volle predikantsbevoegdheid wanneer die vastetermynpos verstryk.

REGLEMENT 17

REGLEMENT VIR BRUGBEDIENING

1. AARD VAN DIE POS

1.1 'n Brugbediening is ʼn korttermynbediening met die doel om ʼn gemeente te begelei in die tyd nadat ʼn vakature in 'n gemeente ontstaan het en voordat die vakature weer gevul word.

1.2 ʼn Brugpredikantpos is 'n vastetermynpos wat aan die hand van die prosedure soos uiteengesit in Reglement 16 vir Vastetermynpredikantspos geskep en gevul word.

1.3 ʼn Brugpredikantpos het ʼn duidelik omskrewe taakomskrywing.

2. DIE BRUGPREDIKANT

2.1 'n Brugpredikant is 'n gelegitimeerde predikant van die NG Kerk met die spesifieke opdrag om die gemeente in die oorgangstyd tussen twee predikantsposte in 'n gemeente (nadat ʼn vakature ontstaan het) te begelei.

2.2 'n Brugpredikant staan onder opsig en tug van die ring en kan vóór verstryking van die termyn weens wangedrag, ongeskiktheid en bedryfsvereistes uit diens van die gemeente/kerkverband ontslaan word (vergelyk Reglement 21 vir die Bestuur van Diensverhoudinge vir Predikante by Ongeskiktheid en Onvermoë asook Reglement 22, Reglement vir Tug en Vermaning).

2.3 'n Brugpredikant moet:

2.3.1 die toepaslike opleiding as brugpredikant deurloop het;

2.3.2 oor ʼn wye bedieningservaring beskik;

2.3.3 vertroud wees met die breë kerkverband se funksionering;

2.3.4 deurlopend oor genoegsame VBO-punte beskik; en

2.3.5 na oorleg met die sinodale strukture en deur die ring of sy gevolmagtigde geskik geag word vir die spesifieke gemeente se omstandighede en bedienings-behoeftes.

2.4 ʼn Brugpredikant tree op die datum van die verstryking van die termyn uit diens van die gemeente en kan nie in 'n ander pos in die gemeente beroep word nie.

2.5 By diensbeëindiging na verstryking van die termyn, word die bevoegdheid van predikant/emeritus behou.

3. TERMYN VAN POS

3.1 'n Brugbedieningspos kan voltyds of deeltyds gevul word na gelang van die gemeente se situasie en behoeftes.

3.2 'n Brugbedieningspos het ʼn vaste termyn wat kan strek van drie tot nege maande. In uitsonderlike gevalle kan die termyn tot ʼn maksimum van twaalf

maande verleng word. Goedkeuring hiervoor word verkry van die ring of sy gevolmagtigde met opgaaf van redes. Sien 4.2.6 van hierdie reglement insake pensioenverpligting.

4. SKEP VAN POS EN DIE TERMYN

4.1 Wanneer ’n vakature in ’n gemeente ontstaan en die kerkraad op 'n brugbediening besluit, begelei die konsulent die kerkraad om ’n gemotiveerde voorlegging aan die ring of sy gevolmagtigde voor te lê oor die wenslikheid vir die skep van ’n pos vir ’n brugbediening.

4.2 Die ring of sy gevolmagtigde keur die pos vir brugbediening goed met inagneming van die volgende:

4.2.1 Die gemeente se bedieningsbehoeftes en finansiële omstandighede tydens die vakature.

4.2.2 Die advies van die sinode kan ook ingewin word.

4.2.3 'n Pos vir brugbediening kan nie geskep word om die bevoegdheid van predikant te verkry of te behou nie, of om sitting in kerklike vergaderinge te verkry nie.

4.2.4 Gegewe die sinodale riglyne word in dieselfde gemeente gelykwaardigheid in diensvoordele gehandhaaf tussen 'n predikantspos vir brugbediening en 'n pos vir 'n onbepaalde termyn, en geskied vergoeding volgens die algemene sinodale riglyne.

4.2.5 Vergoeding mag wel in uitsonderlike omstandighede vooraf onderhandel word tussen partye met dien verstande dat die bostaande riglyn sal geld indien die gemeente dit kan bekostig.

4.2.6 Indien die pos vir brugbediening ses maande of korter is, of die posbekleër 'n emeritus is en reeds pensioen ontvang, is die pos nie pensioendraend nie en berus die vergoeding op die beginsel van totale koste van indiensneming. Indien die pos vir brugbediening vir 'n periode van langer as ses maande is, is dit van dag een af pensioendraend en geld die bepalinge van Reglement 16 vir Vastetermynpredikantsposte.

4.2.7 Die pos vir brugbediening het duidelik omskrewe bedieningsverpligtinge wat met die amp van predikant in direkte verband staan.

4.3 Die ring of sy gevolmagtigde adviseer die kerkraad oor

4.3.1 die termyn vir die kontrakperiode van die predikant in die brugbedieningspos;

4.3.2 die opstel van die diensooreenkoms; en

4.3.3 die opstel van die pligtestaat aan die hand van Kerkorde Artikel 9.

4.4 Nadat die ring of sy gevolmagtigde die pos en die voorgestelde diensooreenkoms goedgekeur het, kan die kerkraad oorgaan tot die beroepingsproses.

5. BEROEPING EN BEVESTIGING

5.1 Die kerkraad beroep 'n geskikte kandidaat as brugpredikant in ooreenstemming met die kerklike voorskrifte (Artikel 7 van die Kerkorde), en finaliseer in oorleg met die ring of sy gevolmagtigde die diensooreenkoms.

5.2 Die beroeping geskied tydens 'n kerkraadsvergadering aan die hand van reglement 12.4.

5.3 Die beroeping se naam word aan die gemeente voorgelê vir approbasie by twee Sondae se eredienste.

5.4 Nadat approbasie verkry is, keur die ring of sy gevolmagtigde die beroep goed, tesame met die finale diensooreenkoms.

5.5 Nadat die skriftelike aanvaarding van die diensooreenkoms deur die beroepte ontvang is, word die beroepte as predikant in die gemeente bevestig.

6. TAAK EN OPDRAG VAN DIE BRUGPREDIKANT

6.1 Die brugpredikant

6.1.1 kan verkies word as voorsitter van die kerkraad aan die hand van Artikel 28;

6.1.2 kan nie as kandidaat oorweeg word vir die vulling van die vakature nie; en

6.1.3 word na meerdere vergaderings afgevaardig.

6.2 Die brugpredikant begelei die gemeente om met die oog op die toekomstige bedeling

6.2.1 te visioeneer en te beplan;

6.2.2 oor die geskiedenis van die gemeente (verlede) na te dink;

6.2.3 die eie identiteit van die gemeente te herontdek; en

6.2.4 God se roeping vir die gemeente vir die volgende jare te onderskei.

6.3 Die brugpredikant begelei die gemeente om afskeid te neem van 'n bedeling wat verby is en voorbereidings te tref vir 'n nuwe bedeling

6.3.1 in hulle verhouding met die breë kerkverband; en

6.3.2 ter voorbereiding vir 'n nuwe predikant.

6.4 Die brugpredikant doen maandeliks verslag aan die kerkraad en die ring of sy gevolmagtigde.

REGLEMENT 18

REGLEMENT VIR STANDPLAAS- EN DIENSLERAARSPOSTE

1. AARD

1.1 'n Standplaasleraar is 'n persoon

1.1.1 wat die vereiste kerklike opleiding deurloop het, gelegitimeer, georden en bevestig is om 'n toegespitste diens te lewer binne die besondere konteks waarvoor hy/sy opgelei en beroep is; en

1.1.2 wat 'n spesifieke bediening in 'n besondere konteks verrig, soos byvoorbeeld vir die Khoi-San, Dowes en Portugeessprekendes.

1.2 'n Diensleraar is 'n persoon

1.2.1 wat die vereiste kerklike opleiding deurloop het, gelegitimeer, georden en bevestig is om diens te lewer met 'n spesifieke opdrag, ooreenkomstig die terrein/e van opleiding.

1.2.2 wat toegespitste diens in een of meer van die volgende spesialisasievelde verrig, naamlik:

pastoraat, jeug- en familiebediening, prediking, diakonaat, geloofsvorming, evangelisasie, kerkplanting, aanbidding, geloofsvorming, bejaardebediening, berading, lering, uitreikbediening en sending.

1.3 Diensleraars en standplaasleraars staan soos alle ander ampsdraers onder die opsig en tug van die ring. (Kerkorde Artikel 59 tot 66 asook Reglement 21 vir die Bestuur van Diensverhoudinge vir Predikante by Ongeskiktheid en Onvermoë en Reglement 22 vir Tug en Vermaning.)

2. SKEP VAN POS

2.1 Indien die gemeente 'n standplaas- of diensleraarpos wil skep, doen die kerkraad 'n gemotiveerde voorlegging aan die ring of sy gevolmagtigde.

2.2 'n Gemeente kan slegs 'n diensleraarpos skep as daar reeds 'n predikantspos in die gemeente gevul is. (Diensleraars werk altyd onder toesig van die betrokke plaaslike gemeente se predikant of in uitsonderlike omstandighede onder die toesig van 'n ringspredikant.)

2.3 Die ring of sy gevolmagtigde keur, met inagneming van die gemeente se bedieningsbehoeftes en finansiële omstandighede, die standplaas- of diensleraarpos goed.

2.4 Die ring of sy gevolmagtigde adviseer die kerkraad met die opstel van die diensooreenkoms en sien toe dat daar uitvoering gegee word aan die tersaaklike voorskrifte van Artikel 8 van die Kerkorde, die Reglement 12 vir Beroeping, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikante, ander toepaslike bepalinge in reglemente en verbandhoudende besluite.

2.5 'n Standplaas- of diensleraarpos kan nie geskep word om die bevoegdheid te verkry of te behou of om sitting in kerklike vergaderinge te verkry nie.

2.6 'n Standplaas- of diensleraarpos het duidelik omskrewe bedieningsverpligtinge wat met die opleiding van die standplaas- of diensleraarpos in direkte verband staan.

2.7 Nadat die ring of sy gevolmagtigde die pos en die voorgestelde diensooreenkoms goedgekeur het, kan die kerkraad oorgaan tot beroeping.

2.8 Standplaas- of diensleraarposte kan óf voltyds óf deeltyds gevul word.

3. PENSIOENVOORDELE

3.1 'n Standplaas- of diensleraarpos (langer as ses maande) is

3.1.1 pensioendraend, onderworpe aan die volgende voorwaardes:

3.1.1.1 'n standplaas- of diensleraarpos se pensioenbydraevlak word bereken volgens die ooreengekome bydraekategorie,

3.1.1.2 die werkgewer bepaal die werkgewerbydraes tot die pensioenfonds aan die hand van die reëls van die pensioenfonds, en

3.1.1.3 die werkgewer se bydrae bepaal die ooreenstemmende bydraekategorie van die werknemer;

3.1.2 nie pensioendraend nie, onderworpe aan die volgende voorwaarde:

3.1.2.1 wanneer die persoon wat beroep is reeds by 'n ander wetlik goedgekeurde pensioenfonds ingeskakel is (dit sluit vrywillige annuïteitsfondse uit).

4. BEROEPING EN BEVESTIGING

By die beroeping en bevestiging word uitvoering gegee aan die voorskrifte van Artikel 8 van die *Kerkorde* en *Reglement 12 vir die Beroeping, Bevestiging, Demissie en Emeritaat van Predikante*.

5. AFVAARDIGING NA MEERDERE VERGADERINGE

Standplaas- of diensleraarpos word na meerdere vergaderings afgevaardig.

6. DIENSOOREENKOMS MET DIE ANDER WERKGEWER(S)

6.1 Standplaas- of diensleraars wat in deeltydse poste aangestel word, kan ook in diens van ander werkgewers wees.

6.2 By die aangaan van 'n diensooreenkoms met 'n standplaas- of diensleraar, bepaal die kerkraad die voorwaarde(s) vir diens aan die ander werkgewer(s).

6.3 Die aangaan van alle toekomstige diensooreenkomste met ander werkgewers moet vooraf deur die kerkraad goedgekeur word.

7. DIENSBEËINDIGING

7.1 'n Standplaas- of diensleraar tree by aanvaarding van 'n beroep of by bereiking van die normale aftree-ouderdom uit diens van die gemeente.

7.2 Diensbeëindiging anders as beroeping of emeritaat geskied aan die hand van die diensooreenkoms en ooreenkomstig die toepaslike kerkordelike reglemente (vergelyk Reglement 21 vir die Bestuur van Diensverhoudinge vir Predikante by Ongeskiktheid en Onvermoë) asook Reglement 22 (Reglement vir Tug en Vermaning).

7.3 By diensbeëindiging/aanvaarding van emeritaat, stel die kerkvergadering die Algemene Taakspan Predikantesake daarvan in kennis.

REGLEMENT 19

REGLEMENT VIR GEKOPPELDE PREDIKANTSPOS

1. AARD

1.1 'n Gekoppelde predikantspos is 'n pos waar 'n NG Kerk predikant buite die konteks van 'n gemeente werk verrig, maar steeds as deel van die kerkverband wil funksioneer. Hierdie werk geskied tipies binne die kerkverband, of het 'n kerklike karakter, of moet voldoen aan posvereistes wat slegs deur 'n predikant gevul kan word. Dit sluit in predikante in sinodale diens, kerklike dosente, kapelane, predikante in nie-regeringsorganisasies, die Bybelgenootskap ens.

1.2 'n Gekoppelde pos is 'n pos in 'n gemeente waar geen diensvoordele, vergoeding of kompensasie vir dienste, diensooreenkoms en pligtestaat van toepassing is nie.

1.3 'n Gekoppelde pos kan slegs geskep word vir iemand wie se beroep dit vereis dat hy/sy oor predikantsbevoegdheid beskik en kan daarom nie geskep word om die bevoegdheid van predikant te verkry of te behou nie, of om sitting in kerklike vergaderinge te verkry nie.

2. SKEP EN VUL VAN DIE POS

2.1 Indien 'n predikant aan 'n gemeente gekoppel wil word, nader hy/sy die kerkraad in oorleg met sy werkgewer.

2.2 Die kerkraad besluit om 'n gekoppelde pos te skep en rig 'n versoek, met 'n gemotiveerde voorlegging aan die ring of sy gevolmagtigde vir goedkeuring.

2.3 Nadat goedkeuring van die ring ontvang is, formaliseer die kerkraad die pos deur:

2.3.1 die naam van die persoon vir approbasie aan die gemeente voor te hou;

2.3.2 die persoon te bevestig in die amp, met 'n opdrag wat verband hou met die beroep/bediening wat hy/sy beoefen;

2.3.3 'n ooreenkoms op te rig wat die verhouding tussen die gekoppelde predikant en die kerkraad beskryf.

2.4 Hierdie ooreenkoms bevat minstens die volgende bepalings:

2.4.1 geen pligte word aan die persoon opgedra nie, behalwe as anders ooreengekom;

2.4.2 geen vergoeding of kompensasie van enige aard is ter sprake nie, behalwe waar anders ooreengekom;

2.4.3 die gekoppelde pos termineer wanneer die persoon nie meer die pos van sy/haar beroep vul nie.

2.5 By die skep van 'n gekoppelde pos in die kerkverband, sien die betrokke kerkvergadering toe dat aan die toepaslike vereiste van hierdie reglement voldoen word.

2.6 Bevestiging van die gekoppelde predikant geskied na oorlegpleging tussen die kerklike liggaam (byvoorbeeld kuratorium/sinode) en die gemeente.

2.7 Gekoppelde predikante, wat insluit kerklike dosente, staan onder die opsig en tug van die ring sonder om die opsig van die kerklike liggaam in wie se diens hy/sy is uit te sluit.

3. VERHOUDING EN FUNKSIE

3.1 Die gekoppelde predikant is ex-officio deel van die kerkraad. Na gelang van omstandighede kan 'n kerkraad besluit of hy/sy volle lid van die kerkraad is of net adviserend.

3.2 'n Predikant in 'n gekoppelde pos wat volle lid van 'n kerkraad is, kan, maar hoef nie na meerdere vergaderings afgevaardig te word nie.

4. DIENSBEËINDIGING

4.1 'n Predikant in 'n gekoppelde pos tree by aanvaarding van 'n beroep of by bereiking van die normale aftree-ouderdom uit diens van die gemeente/kerkverband.

4.2 Wanneer die verhouding met die primêre werkgewer beëindig word, word die koppeling met gemeente beëindig.

4.3 By diensbeëindiging/aanvaarding van emeritaat, stel die kerkvergadering die Algemene Taakspan Predikantesake daarvan in kennis.

REGLEMENT 20

REGLEMENT VIR DIE VERLOF VAN PREDIKANTE EN DIENSLERAARS

1. ALGEMENE BEPALINGE

1.1 Die kerkraad of sy gevolmagtigde reël alle verlof waarop 'n predikant in terme van die diensooreenkoms geregtig is.

1.2 Die predikant doen op voorgeskrewe wyse by die kerkraad of sy gevolmagtigde aansoek om verlof te neem. Verlof, met die uitsondering van siekteverlof, kan slegs geneem word nadat die aansoek goedgekeur is.

1.3 Alle verlof wat geneem word, word genotuleer en aangeteken in 'n verlofregister wat elke ses maande deur die kerkraad en jaarliks deur die ring in sitting gekontroleer word.

1.4 Indien 'n predikant in diens van die kerkverband is, word alle verlof gereël, goedgekeur en gekontroleer deur die kerkvergadering of sy gevolmagtigde as verteenwoordiger van die werkgewer.

1.5 Verlof is nie van een diensverhouding na 'n ander oordraagbaar nie.

2. JAARLIKSE VERLOF

2.1 Voltydse predikante is geregtig op 42 kalenderdae jaarlikse verlof, met volle besoldiging vir elke twaalf maande van diens in die gemeente/kerkverband, tensy anders ooreengekom is.

2.2 Deeltydse predikante se verlof word per ooreenkoms proporsioneel gelykwaardig met die diensvoordele van 'n voltydse predikant bepaal.

2.3 Jaarlikse verlof val 'n predikant pro rata vanaf indienstreding toe.

2.4 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde en die predikant kom ooreen wanneer die jaarlikse verlof geneem kan word. Indien 'n ooreenkoms nie bereik word nie, kan die kerkvergadering of sy gevolmagtigde besluit wanneer die predikant verlof moet neem.

2.5 Jaarlikse verlof kan nie geneem word gedurende 'n tydperk van kennisgewing van diensbeëindiging nie, tensy die werkgewer anders besluit.

2.6 Jaarlikse verlof word in die jaar waarin dit verdien is, geneem. Hoogstens 21 kalenderdae kan na die volgende jaar oorgedra word. Opgehoopte verlof moet binne die eerste ses maande van die volgende jaar geneem word.

2.7 Minstens 21 kalenderdae aaneenlopende gewone verlof moet jaarliks geneem word.

2.8 Gewone verlof is slegs op die datum van diensbeëindiging uitbetaalbaar. Die pro rata-gedeelte van die huidige jaar se ongebruikte verlof en die goedgekeurde opgehoopte verlof wat van die vorige jaar oorgedra is, kan tot 'n gesamentlike

maksimum van 30 kalenderdae uitbetaal word. Uitbetaling geskied op die basis van Totale Koste vir Indiensneming (TKVI) volgens heersende wetgewing.

3. SIEKTEVERLOF

3.1 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde kan aan 'n predikant siekteverlof met volle lewensonderhoud en toelaes toestaan.

3.1.1 Siekteverlof word bereken teen 60 kalenderdae en word in siklusse van drie jaar toegestaan.

3.1.2 Deeltydse predikante se siekteverlof word per ooreenkoms proporsioneel gelykwaardig met die diensvoordele van 'n voltydse predikant bepaal.

3.1.3 In die geval van oorskryding van toegekende siekteverlof binne 'n siklus van drie jaar, kan 'n predikant kies om beskikbare vakansieverlof aan te wend vir siekteverlof. Indien geen toegekende siekteverlof of vakansieverlof meer beskikbaar is nie en swak gesondheid steeds verhinder dat diensverpligtinge doeltreffend verrig kan word, kan die predikant aansoek doen vir verdere siekteverlof. Indien die kerkvergadering die aansoek goedkeur, neem die kerkvergadering of sy gevolmagtigde 'n besluit oor vergoeding vir 'n ooreengekome tydperk, en tref gepaste reëlings vir plaasvervangende diens.

3.1.4 By 'n aansoek om siekteverlof vir meer as drie kalenderdae kan die kerkvergadering of sy gevolmagtigde aandring op 'n verslag van 'n geneesheer om te bepaal

3.1.4.1 waarom die predikant nie gesond genoeg is om diens te verrig nie; en

3.1.4.2 hoe lank die afwesigheid na verwagting sal duur alvorens normale diens hervat kan word.

3.1.5 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde het die reg om op koste van die predikant 'n mediese sertifikaat van 'n geneesheer vir voorlegging aan die kerkvergadering te vereis, voordat siekteverlof goedgekeur word.

3.1.6 Indien die siekteverlof sestig (60) kalenderdae per drie jaar siklus oorskry, word die advies van die ring of sy gevolmagtigde ingewin met die oog op die voortgang van die bediening in die gemeente.

4. VERLOF VIR BEDIENINGSONTWIKKELING

4.1 'n Minimum van ses en 'n maksimum van twaalf kalenderdae per jaar word aan 'n predikant toegeken vir verlof vir bedieningsontwikkeling, tensy anders ooreengekom.

4.2 Verlof vir bedieningsontwikkeling val 'n predikant pro rata vanaf datum van indienstreding toe.

4.3 Verlof vir bedieningsontwikkeling word toegestaan nadat die kerkvergadering of sy gevolmagtigde die betrokke kursus/program goedgekeur het.

4.4 Verlof vir bedieningsontwikkeling kan nie oorgedra word na 'n volgende jaar nie.

5. STUDIEVERLOF

5.1 Studieverlof is 'n vergunning en die kerkvergadering en die predikant moet in die lig van plaaslike omstandighede ooreenkom oor studieverlof.

5.2 Wanneer 'n kerkvergadering en die predikant ooreenkom oor deeltydse studie, is die predikant slegs geregtig op deeltydse vergoeding.

5.3 Wanneer 'n kerkvergadering en die predikant ooreenkom oor voltydse studie vir minder as ses maande, voorsien die predikant vir die duur van die studietydperk in eie lewensonderhoud en is toelaes nie betaalbaar nie.

5.4 Indien voltydse studie langer as ses maande duur, is 'n predikant verplig om demissie by die kerkvergadering te ontvang.

5.5 Die predikant tref self reëlings met die Algemene Taakspan Predikantesake met betrekking tot behoud van proponentsbevoegdheid by demissie weens verdere studie.

5.6 Die predikant is verplig om eers opgehoopte verlof te gebruik voordat die persoon kan aanspraak maak op studieverlof. 'n Predikant kan aansoek doen om 'n terugskrywing van verlof wat vir toepaslike studie gebruik is, mits 'n kursus(se) wat vooraf deur die kerkvergadering goedgekeur is, suksesvol voltooi is.

6. KRAAMVERLOF

6.1 'n Vroulike predikant is geregtig op 'n maksimum van vier maande kraamverlof wat soos volg toegestaan word, tensy anders ooreengekom:

6.1.1 'n maksimum van vier weke voor die bevalling en 'n minimum van ses weke na die geboorte van die baba kan geneem word;

6.1.2 volle lewensonderhoud en toelaes is vir die tydperk van 10 weke (vergelyk 6.1.1) betaalbaar; en

6.1.3 die vergoedingskomponent vir die restant van die kraamverlof word tussen die predikant en die kerkvergadering of sy gevolmagtigde onderhandel.

6.2 'n Vroulike predikant is geregtig op 'n maksimum van drie maande aannemingsverlof by die wettige aanneming van 'n kind.

6.2.1 Volle lewensonderhoud en toelaes is vir die tydperk van 10 weke (vergelyk 6.1.2) betaalbaar; en die vergoedingskomponent vir die restant van die aannemingsverlof word tussen die predikant en die kerkvergadering of sy gevolmagtigde onderhandel.

6.3 Aanwas van jaarlikse verlof vind tydens kraamverlof en aannemingsverlof plaas.

6.4 'n Manlike predikant is geregtig op 10 kalenderdae aaneenlopende verlof, by die geboorte van sy kind, waarvan minstens die eerste drie dae betaalde verlof is (sien 8.1.1.1).

6.5 'n Manlike predikant is geregtig op 10 kalenderdae aaneenlopende verlof by die wettige aanneming van 'n kind, waarvan minstens die eerste drie dae betaalde verlof is (sien 8.1.1.1).

7. OPENBARE VAKANSIEDAE

7.1 'n Predikant is geregtig op openbare vakansiedae. Indien die predikant 'n diensverpligting het, kom die persoon en die kerkvergadering of sy gevolmagtigde ooreen op 'n gepaste reëling.

7.2 Die gemeente/kerkverband en die predikant kan met mekaar in die dienskontrak ooreenkom dat jaarlikse verlof nie verleng word met die openbare vakansiedae wat in die verlofsiklus val nie.

7.3 By gebrek aan 'n skriftelike ooreenkoms, word 'n predikant se verlof verleng met elke openbare vakansiedag wat in die verloftydperk val.

Vir volledige beskrywing van Studieverlof, vergelyk Bestuurshandleiding vir Diensverhoudinge, Hoofstuk 2, 15.7.

8. VERLOF VIR GESINSVERANTWOORDELIKHEDE

8.1 'n Predikant is, met die oog op gesinsverantwoordelikhede, geregtig op drie dae betaalde menslikheidsverlof per jaar, wat nie oploopbaar is nie.

8.1.1 Die predikant is geregtig om hierdie betaalde verlof te neem

8.1.1.1 wanneer sy/haar kind gebore word;

8.1.1.2 wanneer sy/haar kind siek is;

8.1.1.3 in die geval van dood van die predikant se gade of lewensmaat; of

8.1.1.4 in die geval van dood van die predikant se ouer, aangenome ouer, grootouer, kind, aangenome kind, kleinkind, broer of suster.

9. SABBATSTYD

9.1 Predikante is bo en behalwe verlof, met goedkeuring van die kerkvergadering of sy gevolmagtigde, geregtig op sabbatstyd.

9.2 Die toekenning van sabbatstyd is onderhewig aan die volgende voorwaardes:

9.2.1 Na verloop van drie jaar in dieselfde werkkring, is 'n predikant geregtig op 30 kalenderdae sabbatstyd.

9.2.2 Sabbatstyd kan nie opgehoop word nie.

9.2.3 Sabbatstyd word aaneenlopend geneem.

9.2.4 Gedurende sabbatstyd is die predikant nie vir ampspligte in die gemeente of diens aan die kerkverband beskikbaar nie.

9.2.5 Sabbatstyd geskied met volle lewensonderhoud en toelaes.

9.2.6 Na die sabbatstyd gee die predikant terugvoer aan die kerkvergadering.

9.2.7 Sabbatstyd kan nie van een gemeente/werkkring na 'n ander oorgedra word nie.

9.2.8 Sabbatstyd is nie by diensbeëindiging uitbetaalbaar nie.

Tug en Dissipline

REGLEMENT 21

REGLEMENT VIR DIE BESTUUR VAN DIENSVERHOUDINGE VIR PREDIKANTE/DIENSLERAARS BY ONGESKIKTHEID EN ONVERMOË

1. ALGEMENE UITGANGSPUNTE

Hierdie reglement sit prosedures uiteen vir die uitvoering van artikel 12.7 van die *Kerkorde*.

1.1 Elke kerkvergadering (kerkraad/ring/sinode/Algemene Sinode) het 'n taakspan/kommissie/diensgroep wat die diensverhouding tussen die gemeente/kerkverband as werkgewer en die predikant/diensleraar as werknemer bestuur. Die kerkvergadering se taakspan/kommissie/diensgroep kan kundiges buite die gemeente/kerkverband betrek. Hierdie taakspan/kommissie/diensgroep kan 'n gevolmagtigde taakspan wees en doen verslag aan die kerkvergadering oor sy werksaamhede.

2. PROSEDURE (WYSE VAN OPTREDE)

2.1 Gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering (ongeskiktheid) en disfunksionele interpersoonlike verhoudings

Indien die kerkraad of die ring oordeel dat 'n predikant/diensleraar se moontlike gebrekkige bekwaamheid/geskiktheid vir die pos waarin hy/sy staan of sy/haar disfunksionele verhoudings in die gemeente, 'n disfunksionele of nadelige invloed op die funksionering van die gemeente (werkkring) het, word die saak op die agenda van die kerkraad geplaas vir 'n formele ondersoek aan die hand van die volgende prosedure, met 'n verslag aan die ring:

2.1.1 Die kerkraad wys 'n ondersoekliggaam aan wat saamgestel is uit drie lede van die kerkraad, waarin verkieslik die kommissie/taakspan/diensgroep wat die diensverhoudinge hanteer, verteenwoordig is, ten minste een lid deur die ring se gevolmagtigde aangewys, en ten minste een lid deur die sinode se gevolmagtigde aangewys.

2.1.2 Die ondersoekliggaam ondersoek die bekwaamheid, geskiktheid of disfunksionele verhoudings van die predikant/diensleraar. Die vereistes vir 'n formele ondersoek is dieselfde as die vereistes vir 'n tugondersoek (vergelyk Reglement 22 vir Tug en Vermaning), aangepas vir die ondersoek na bekwaamheid, geskiktheid of disfunksionele verhoudings.

2.1.3 Die besware oor ongeskiktheid, onbekwaamheid, of disfunksionele verhoudings wat formeel ondersoek gaan word, moet skriftelik onder die aandag van die predikant/diensleraar gebring word.

2.1.4 Indien bevind word dat die predikant/diensleraar onbevredigende diens lewer, moet die aard van die onbevredigende diens en die vereistes waaraan die persoon moet voldoen, skriftelik onder die betrokkene se aandag gebring word, met verslag aan die kerkraad.

2.1.5 Die kerkraad, in oorleg met die ondersoekliggaam doen alles in sy vermoë om deur toepaslike evaluering, toerusting, begeleiding (leiding en advies), berading en mediasie die betrokke predikant/ diensleraar te help om bevredigende diens aan die gemeente te lewer en/of die disfunksionele verhoudings te herstel.

2.1.6 'n Redelike tyd word toegelaat vir die predikant/diensleraar om dienste te verbeter en te voldoen aan die vereistes wat die kerkraad aan die persoon gestel het, waarna die predikant/ diensleraar se dienslewering weer geëvalueer word.

2.1.7 Die kerkraad oorweeg eerstens ander wyses buiten diensbeëindiging om die aangeleentheid reg te stel.

2.1.8 Indien die ondersoekliggaam tot die gevolgtrekking kom dat die onbekwaamheid of ongeskiktheid of disfunksionele verhoudings nie uit die weg te ruim is nie, kan die kerkraad, op skriftelike aanbeveling van die ondersoekliggaam, die predikant/ diensleraar uit diens van die gemeente ontslaan. Diensbeëindiging weens gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering of disfunksionele verhoudings geskied met volle behoud van die predikantsbevoegdheid/diensleraarbevoegdheid en die uitreiking van die Akte van Demissie.

2.1.9 In gevalle waar die predikant/ diensleraar in diens van die kerkverband is, versoek die kerkvergadering sy gevolmagtigde wat die diensverhoudinge hanteer, om met die bystand van die sinodale regs- /kerkordekommissie/diensgroep die bekwaamheid of geskiktheid van die predikant/diensleraar of die aard en omvang van disfunksionele verhoudings tussen die predikant/diensleraar en ander personeel formeel te ondersoek. Dieselfde prosedure, uiteengesit in 2.1.2 tot 2.1.8 hierbo, en indien nodig aangepas, word gevolg.

2.2 Swak gesondheid of besering (ongeskiktheid)

Indien 'n kerkraad of die betrokke ring oordeel dat 'n predikant/diensleraar weens swak gesondheid of besering nie meer die vereiste diensverpligtinge kan nakom nie, word die saak op die agenda van die kerkraad geplaas vir hantering aan die hand van die volgende prosedure, met verslag aan die ring:

2.2.1 Die kerkraad wys 'n gevolmagtigde ondersoekliggaam aan wat saamgestel is uit drie lede van die kerkraad, waarin verkieslik die kommissie / taakspan / diensgroep wat die diensverhoudinge hanteer, verteenwoordig is, ten minste een lid deur die ring se gevolmagtigde aangewys, en ten minste een lid deur die sinode se gevolmagtigde aangewys.

2.2.2 Die bewering van swak gesondheid of besering wat daartoe lei dat die persoon nie meer aan die vereiste diensverpligtinge kan voldoen nie, moet skriftelik onder die aandag van die predikant/ diensleraar gebring word.

2.2.3 Wanneer alternatiewe ondersoek word, word daar gekyk na die aard van die diensverpligtinge, die duur van die afwesigheid, die erns van die siekte of besering, die moontlikheid van herstel of rehabilitasie en die moontlikheid van plaasvervangende diens.

2.2.4 In die geval van permanente ongeskiktheid, word die moontlikheid van veranderde diensverpligtinge, en/of veranderde werksomstandighede, en/of die beskikbaarheid van enige geskikte alternatiewe werk ondersoek, ten einde die predikant/diensleraar se ongeskiktheid te akkommodeer.

2.2.5 Die ondersoek na die ongeskiktheid van die predikant/diensleraar weens swak gesondheid of beserings word in oorleg met die sinodale pensioenfonds en/of 'n ander soortgelyke toepaslike liggaam gedoen.

2.2.6 Tydens die ondersoek kry die predikant/diensleraar die geleentheid om sy/haar kant van die saak te stel en voorstelle te maak. Die predikant/diensleraar kan deur 'n NG Kerk lidmaat bygestaan word.

2.2.7 Indien die predikant/diensleraar tydens die uitvoering van 'n diensverpligting ernstig beseer of siek word, rus daar 'n swaarder plig op die gemeente/kerkverband om die ongeskiktheid van die predikant/diensleraar te akkommodeer.

2.2.8 Die kerkraad kan, nadat alle moontlike alternatiewe ondersoek is, op billike gronde, in oorleg met die sinodale pensioenfonds of ander soortgelyke toepaslike liggaam, besluit om 'n predikant/diensleraar weens swak gesondheid of besering uit diens van die gemeente te ontslaan. Diensbeëindiging weens mediese ongeskiktheid geskied met behoud van die bevoegdheid van die predikant/diensleraar en die uitreiking van die Akte van Demissie.

2.2.9 In gevalle waar die predikant/diensleraar in diens van die kerkverband is, versoek die kerkvergadering sy gevolmagtigde wat die diensverhoudinge hanteer, om met die bystand van die sinodale regskommissie/kerkordekommissie/diensgroep, die mediese ongeskiktheid van die predikant/diensleraar formeel te ondersoek. Dieselfde vereistes, uiteengesit in 2.2.2 tot 2.2.8 hierbo, en indien nodig aangepas, word nagekom.

2.3 Die gemeente/kerkverband se bedryfsvereistes

Indien 'n kerkraad of die betrokke ring oordeel dat 'n gemeente om finansiële redes nie meer 'n predikant/diensleraar kan bekostig nie, word die saak op die agenda van die kerkraad geplaas vir hantering aan die hand van die volgende prosedure, met verslag aan die ring:

2.3.1 Die kerkraad wys 'n ondersoekliggaam aan wat saamgestel is uit drie lede van die kerkraad waarin verkieslik die kommissie/taakspan/diensgroep wat die

diensverhoudinge en fondse hanteer, verteenwoordig is, waarvan ten minste een lid deur die ring se gevolmagtigde aangewys is, en ten minste een lid (verkieslik 'n finansiële kundige) deur die sinode se gevolmagtigde aangewys is.

2.3.2 Die ondersoekliggaam bepaal die omvang van die finansiële probleem en wend daadwerklike pogings aan om oplossings te soek, byvoorbeeld voortgesette diens teen verminderde diensvoordele en -verpligtinge, deeltydse- of tentmakerbediening, aanstelling in 'n ander pos, standplaasverwisseling en kombinasie van poste.

2.3.3 Indien diensbeëindiging die enigste oplossing blyk te wees, pleeg die kerkraad se ondersoekliggaam oorleg met die predikant(e)/ diensleraar(s) wat waarskynlik deur die beoogde diensbeëindiging geraak sal word.

2.3.4 Die oorlegplegende partye poog om eenstemmigheid te bereik oor

2.3.4.1 geskikte maatreëls om die diensbeëindiging te vermy, dit tot die minimum persone te beperk, en die uitvoering daarvan so te bestuur dat dit die minimum ontwrigting vir al die partye tot gevolg sal hê en die nadelige gevolge daarvan te versag;

2.3.4.2 die metode van bepaling van die predikant(e)/diensleraar(s) wie se dienste in die geval van medeleraarskap beëindig gaan word;

2.3.4.3 voorsiening by diensbeëindiging (uittreeloon of skeidingspakket).

2.3.5 Die kerkraad se ondersoekliggaam voorsien skriftelik aan die predikant(e) / diensleraar(s) met wie oorleg gepleeg word

2.3.5.1 die redes vir die beoogde diensbeëindiging;

2.3.5.2 alternatiewe wat oorweeg is voordat diensbeëindiging voorgestel is en die redes waarom elk van die alternatiewe verwerp is;

2.3.5.3 die aantal predikante/diensleraars wat waarskynlik geraak gaan word in die geval van medeleraarskap;

2.3.5.4 die voorgestelde metode van bepaling van welke predikant(e)/diensleraar (s) se diens beëindig moet word in die geval van medeleraarskap;

2.3.5.5 die datum waarop die diensbeëindiging waarskynlik van krag sal word;

2.3.5.6 die voorgestelde voorsiening by diensbeëindiging (uittreeloon of skeidingspakket);

2.3.5.7 enige bystand wat die kerkraad beoog om aan te bied; en

2.3.5.8 die moontlikheid van 'n toekomstige beroep.

2.3.6 Die betrokke predikant(e) / diensleraar(s) word die geleentheid gebied om vertoë te rig oor enige aangeleentheid waaroor oorleg gepleeg word, en die ondersoekliggaam oorweeg die vertoë en reageer daarop. Indien die ondersoekliggaam nie daarmee eens is nie, word redes daarvoor verstrek.

2.3.7 Die kerkraad se ondersoekliggaam bepaal die predikant(e) / diensleraar(s) wie se diens beëindig gaan word volgens maatstawwe waaroor die oorlegplegende

partye ooreengekom het of wat, indien daar nie eenstemmigheid is nie, billik en objektief is.

2.3.8 By bereiking van 'n ooreenkoms, goedkeuring deur die kerkraad en na ondertekening daarvan deur die oorlegplegende partye, beëindig die kerkraad die diens van die predikant(e)/diensleraar(s). Indien daar nie eenstemmigheid is nie, besluit die kerkraad in oorleg met die ring of sy gevolmagtigde op billike en objektiewe wyse in die lig van die voorgeskrewe voorsiening. Diensbeëindiging weens bedryfsvereistes geskied met behoud van die bevoegdheid van predikant/ diensleraar en die uitreiking van die Akte van Demissie.

2.3.9 In gevalle waar die predikant/diensleraar in diens van die kerkverband is, ondersoek die kerkvergadering se taakspan/kommissie/diensgroep wat die diensverhoudinge en fondse hanteer, in oorleg met die sinodale regskommissie/kerkordekommissie, die saak formeel. Dieselfde vereistes, uiteengesit in 2.3.2 tot 2.3.8 hierbo, en indien nodig aangepas, word nagekom.

2.4 Gemeente/kerkverband se bedieningsvereistes

'n Predikant/diensleraar se diensverhouding kan ook weens die gemeente/kerkverband se veranderde tegnologiese behoeftes (bv. gebrekkige rekenaarvaardigheid), strukturele aanpassings (bv. oortollige poste by kombinering, eenwording of samesmelting van gemeentes), bedieningsvereiste (bv. demografiese- en taalveranderinge van die lidmate) of soortgelyke omstandighede (bv. nood en oorlewing van die gemeente, of die predikant/diensleraar se onaanpasbaarheid) beëindig word.

2.4.1 Indien 'n kerkraad of die betrokke ring oordeel dat 'n predikant/diensleraar nie meer aan die bedieningsvereiste van die gemeente voldoen nie, word die saak op die agenda van die kerkraad geplaas vir hantering aan die hand van die volgende prosedure met verslag aan die ring:

2.4.1.1 Die kerkraad wys 'n ondersoekliggaam aan wat saamgestel is uit drie lede van die kerkraad waarin die kommissie/taakspan/diensgroep wat die diensverhoudinge hanteer, verteenwoordig is, waarvan ten minste een lid deur die ring se gevolmagtigde aangewys is, en ten minste een lid deur die sinode se gevolmagtigde aangewys is.

2.4.1.2 Die ondersoekliggaam bepaal die omvang van die bedieningsvereistes waaraan die predikant/ diensleraar nie voldoen nie en wend daadwerklike pogings aan om oplossings te soek. Dieselfde prosedure, uiteengesit in 2.1.2 tot 2.1.8 en/of 2.3.2 tot 2.3.8 (wat ook al van toepassing is) hierbo, en indien nodig aangepas, word gevolg.

2.4.2 In gevalle waar die predikant/diensleraar in diens van die kerkverband is, versoek die kerkvergadering sy gevolmagtigde wat die diensverhoudinge hanteer, om met die bystand van die sinodale regs-/ kerkordekommissie / diensgroep, die bedieningsvereistes waaraan die predikant/diensleraar nie

voldoen nie, formeel te ondersoek. Dieselfde vereistes, uiteengesit in 2.4.1.2 hierbo, en indien nodig aangepas, word nagekom.

2.5 Voorsiening in gevalle van diensbeëindiging geld die volgende reëlings met betrekking tot billike voorsiening:

2.5.1 Diensbeëindiging weens gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering of disfunksionele verhoudings

2.5.1.1 In die geval van diensbeëindiging weens onbekwaamheid, word 'n uittreeloon/ skeidingspakket bereken gelyk aan ten minste twee weke se lewensonderhoud vir elke voltooide jaar van aaneenlopende diens by die betrokke werkgewer vir die eerste dertien jaar, en daarna een week per voltooide jaar. Dit word bereken teen die geldende ooreengekome TKVI (totale koste van indiensneming). In die verband geld 'n minimum van 4 weke.

2.5.1.2 Die uitbetaling van alle uitstaande verlof geskied ingevolge die bepalings van Reglement 20 vir die Verlof van Predikante en Diensleraars.

2.5.2 Diensbeëindiging weens mediese ongeskiktheid

2.5.2.1 Wanneer 'n predikant se diens weens mediese ongeskiktheid beëindig moet word, ontvang die persoon ongeskiktheidsvoordele volgens die bepalinge van die sinodale pensioenfonds (vergelyk Artikel 14 van die Kerkorde).

2.5.2.2 In die geval waar 'n reglement wat ongeskiktheidsvoordele reël nie van toepassing is nie, ontvang die persoon 'n uittreeloon/skeidingspakket gelyk aan ten minste twee weke se lewensonderhoud vir elke voltooide jaar van aaneenlopende diens by die betrokke werkgewer vir die eerste dertien jaar en daarna een week per voltooide jaar. Dit word bereken teen die geldende ooreengekome TKVI (totale koste van indiensneming). In die verband geld 'n minimum van 4 weke.

2.5.2.3 Die uitbetaling van alle uitstaande verlof geskied ingevolge die bepalings van Reglement 20 vir die Verlof van Predikante en Diensleraars.

2.5.3 Diensbeëindiging weens die gemeente/kerkverband se bedienings- en bedryfsvereistes

2.5.3.1 In die geval van diensbeëindiging weens die gemeente/kerkverband se finansiële onvermoë of ander bedienings- of bedryfsvereistes, word 'n uittreeloon/skeidingspakket bereken gelyk aan ten minste twee weke se lewensonderhoud vir elke voltooide jaar van aaneenlopende diens by die betrokke werkgewer vir die eerste dertien jaar en daarna een week per voltooide jaar. Dit word bereken teen die geldende ooreengekome TKVI (totale koste van indiensneming). In die verband geld 'n minimum van 4 weke.

2.5.3.2 Die uitbetaling van alle uitstaande verlof geskied ingevolge die bepalings van Reglement 20 vir die Verlof van Predikante en Diensleraars.

3. APPÈL

3.1 In alle gevalle van diensbeëindiging het die predikant/diensleraar die reg tot appèl ingevolge Artikel 23 van die *Kerkorde* en *Reglement 23 vir Hersiening (revisie), Appèl, Beswaarskrif (gravamen) en Prosedurele Beswaar*. By diensbeëindiging ingevolge artikel 12.7 van die *Kerkorde* word die predikant / diensleraar oor die rede ingelig en herinner aan die reg tot appèl.

REGLEMENT 22

REGLEMENT VIR KERKLIKE TUG EN VERMANING

Raamwerk vir die kronologiese verloop van 'n kerklike tugproses

1. Vertrekpunte
2. Tugliggaam
3. Aanleiding tot 'n kerklike tughandeling
   - 3.1 Nadelige gerug
   - 3.2 Skriftelike klag
   - 3.3 Skriftelike verslag
   - 3.4 Aanmelding
4. Samestelling en aanwysing van 'n kerklike tugliggaam
   - 4.1 Kerkraadstugliggaam
   - 4.2 Ringstugliggaam
   - 4.3 Verdere bepalings oor aanwysing van ondersoek- en tugliggame
5. Stuiting in ampsdiens
6. Bepaling van die meriete vir 'n kerklike tugondersoek
7. Voorbereiding vir 'n ondersoek
   - 7.1 Opskrifstelling van bewerings
   - 7.2 Kennisgewing van die kerklike tugondersoek en besorging van die bewerings aan die aangeklaagde
8. Vereistes en prosedure vir die tugliggaam
9. Vereistes en prosedure vir 'n ondersoekvergadering
   - 9.1 Teenwoordigheid in die ondersoekvergadering
   - 9.2 Aanvang en prosedurele reëlings vir die ondersoekvergadering
   - 9.3 Verloop en aard van die ondersoekvergadering
   - 9.4 Getuies
10. Bevinding en besluite van die tugliggaam
    - 10.1 Bevinding
    - 10.2 Dissiplinêre maatreëls
    - 10.3 Kennisgewing van die bevinding en dissiplinêre maatreëls
11. Reëlings rondom 'n appèl
12. Kostes verbonde aan kerklike ondersoeke
13. Reëlings met betrekking tot diensbeëindiging

1. VERTREKPUNTE VAN KERKLIKE TUG – MATTEUS 18

Wanneer van Reglement 22 gebruik gemaak word, moet dit geskied binne die konteks van Kerkorde Artikel 1 en 2 se "gegrond op die Bybel" wat impliseer dat die inhoud en gees van die Bybel bepalend is vir hoe die letter van die Kerkorde geïnterpreteer word. Dat die Woord van God se voorskrifte bepalend moet wees vir hoe die tug hanteer moet word, word eksplisiet aangedui in Artikel 59: "Kerklike opsig word gehou en kerklike tug en dissipline uitgeoefen... volgens voorskrifte van die Woord van God; die belydenisskrifte; die Kerkorde en ander bepalings van die kerk; die diensooreenkoms". Hierdie volgorde beteken dat daar 'n bepaalde rangorde is in wat in ag geneem moet word.

Reglement 22 mag nooit so vertolk word of gebruik word dat dit die aard van die kerklike opsig en tug misken nie. Artikel 60 bepaal: "Die kerklike opsig en tug dra 'n geestelike karakter en pas by die kerk as 'n geloofs- en liefdesgemeenskap. Opsig en tug word dus op 'n kerklike wyse en met geestelike middele uitgeoefen. Amptelike kerklike opsig en tug is pastoraal-kerkregtelik van aard en moet uit 'n Bybelse en geestelike oogpunt billik en regverdig toegepas word." 'n Kerklike tugondersoek hou rekening met die beginsels van natuurlike geregtigheid naamlik voldoende kennisgewing, billike verhoor en geen vooroordeel, asook die audi alteram partem reël (die reg om gehoor te word).

Verder geskied die toepassing van Reglement 22 teen die agtergrond dat lidmate by die aflegging van belydenis van geloof, kerkraadslede by bevestiging en gelegitimeerdes by legitimasie, ordening/bevestiging en kontraktuele diensaanvaarding hulle eksplisiet onderwerp aan die kerklike opsig en tug. Daarmee lê hulle saam met ander lidmate en ander ampsdraers 'n eed af om hulle verantwoordbaar te hou aan die Woord, die belydenisskrifte en Bybelse waardes wat gepas is vir lidmate en ampsdraers en versoek hulle die geloofsgemeenskap om hulle daaraan te hou en te vermaan en te tug wanneer hulle leer en lewe in stryd is daarmee in so 'n mate dat dit hulle getuienis, geloofwaardigheid en die heil van die liggaam van Christus tot nadeel strek.

2. TUGONDERSOEK

2.1 Bevoegdheid om 'n kerklike ondersoek te doen word soos volg gevestig:

2.1.1 Kerklike ondersoeke word hanteer deur 'n bevoegde kerkvergadering of verkieslik die gevolmagtigde tugliggaam van die betrokke kerkvergadering. Ondersoeke na beweerde optrede (aksie of versuim), uitsprake of oortredings wat as tugwaardige sondes geklassifiseer kan word, word deur 'n gevolmagtigde tugliggaam met afhandelingsbevoegdheid van die bepaalde kerkvergadering hanteer.

2.1.2 'n Kerklike tugondersoek na die leer en/of lewe van 'n lidmaat van die gemeente (anders as ampsdraers, emeriti en gelegitimeerdes) geskied deur die kerkraad of sy gevolmagtigde tugliggaam.

2.1.3 'n Kerklike tugondersoek na die leer en/of lewe van 'n ouderling of diaken geskied deur die ring of sy gevolmagtigde tugliggaam.

2.1.4 'n Kerklike tugondersoek na die leer en/of lewe van 'n gelegitimeerde met ampsbevoegdheid (byvoorbeeld: predikant, emeritus, proponent, standplaas- of diensleraar), geskied deur die gevolmagtigde tugliggaam van die ring onder wie die lidmaatskap van die persoon ressorteer. Alhoewel die kerkraad of kerkverband die primêre werkgewer van die gelegitimeerdes is, is die voortgaande diensverbintenis afhanklik van die opsig en tug wat die ring uitoefen ten opsigte van ampsbevoegdheid.

3. AANLEIDING TOT 'N KERKLIKE TUGONDERSOEK

3.1 'n Kerklike tugondersoek vind plaas na aanleiding van 'n:

3.1.1 **Nadelige gerug**

'n Nadelige gerug is 'n gerug (byvoorbeeld mondelings, sosiale media, of elektronies soos e-pos) wat versprei word oor 'n lidmaat, ampsdraer of gelegitimeerde.

3.1.2 **Skriftelike klag/bewering**

'n Klag (teen 'n lidmaat, ampsdraer of gelegitimeerde) kan skriftelik voor 'n bevoegde kerkvergadering gebring word. So 'n skriftelike klag/bewering moet die volgende elemente bevat: aard (beskrywing), tyd/periode en plek van die beweerde oortreding. Indien die klag dit nie bevat nie, moet hierdie elemente bygevoeg word indien enigsins moontlik.

3.1.3 **Amptelike verslag**

'n Amptelike verslag is 'n skrywe van 'n ander kerklike vergadering (byvoorbeeld kerkraad) wat 'n saak teen 'n lidmaat of ampsdraer of 'n gelegitimeerde vir kerkordelike hantering by die kerkraad/ring aanhangig maak.

3.1.4 **Aanmelding**

Enige lidmaat of ampsdraer wat oordeel dat hy/sy verdink kan word van 'n oortreding wat hom/haar in terme van Artikel 61 van die Kerkorde impliseer en besorg is oor die moontlike impak daarvan op die gemeente en sy/haar geloofwaardigheid en getuienis, kan die betrokke kerkvergadering nader om die aangeleentheid kerkordelik te hanteer.

3.2 Enige skriftelike klag/bewering, nadelige gerug, skriftelike verslag of aanmelding word deur 'n kerkvergadering of sy gevolmagtigde (bv. ringskommissie) in ontvangs geneem en sonder enige beoordeling en/of hantering na die aangewese gevolmagtigde tugliggaam, verwys vir hantering.

4. SAMESTELLING EN AANWYSING VAN 'N KERKLIKE TUGLIGGAAM

Die verantwoordelike kerkvergadering (kerkraad of ring) wys 'n gevolmagtigde tugliggaam met volle afhandelingsbevoegdheid aan op die volgende wyse:

4.1 **Kerkraadstugliggaam**

4.1.1 Die gevolmagtigde tugliggaam van die kerkraad bestaan uit ten minste drie lede. Hierdie tugliggaam word saamgestel uit minstens twee ouderlinge van die gemeente soos deur die kerkraad aangewys, en minstens een predikant/ouderling van 'n ander ringsgemeente soos deur die ringskommissie aangewys. Verkieslik moet een vrou deur aanwysing of koöptering, op die tugliggaam dien. Indien die aangeklaagde of die klaer 'n vrou is, moet daar minstens een vrou op die tugliggaam dien. Ander kundige lidmate van binne of buite die gemeente kan ook gekoöpteer word as volwaardige lede van die tugliggaam.

4.1.2 'n Kerkraad of sy gevolmagtigde (bv. die dagbestuur) kan met opgaaf van redes ook versoek dat 'n tugliggaam van 'n ander kerkraad of van die ring die kerklike tugondersoek behartig.

4.2 **Ringstugliggaam**

4.2.1 Die gevolmagtigde tugliggaam van die ring bestaan uit 'n minimum van vyf lede, waarvan drie lede deur die ring of sy gevolmagtigde aangewys word en minstens twee lede deur die sinodale regskommissie of kerkorde kommissie/taakspan of sy gevolmagtigde (aktuarius) aangewys word. Verkieslik moet een vrou deur aanwysing of koöptering, op die tugliggaam dien. Indien die aangeklaagde of die klaer 'n vrou is, moet daar minstens een vrou op die tugliggaam dien. Ander kundige lidmate van binne of buite die ring kan ook gekoöpteer word as volwaardige lede van die tugliggaam.

4.2.2 Die ring of sy gevolmagtigde (byvoorbeeld ringskommissie) kan met opgaaf van redes die sinodale regskommissie of kerkorde kommissie/taakspan of sy gevolmagtigde (aktuarius) versoek om 'n tugliggaam van 'n ander ring of 'n ander onafhanklike tugliggaam aan te wys om die tugondersoek namens daardie betrokke ring doen.

4.3 **Verdere bepalings oor aanwysing van tugliggame**

4.3.1 Enige tugliggaam wat aangewys is moet eers deur die bepaalde kerkvergadering of sy gevolmagtigde (byvoorbeeld ringskommissie) met volmag goedgekeur word voordat die tugondersoek verder gevoer word.

4.3.2 Indien 'n situasie ontstaan waartydens óf die tugliggaam óf die aangeklaagde oordeel dat 'n regverdige en billike tugondersoek nie kan plaasvind met die huidige samestelling van die tugliggaam nie, het beide die reg om, met opgaaf van rede(s), by die betrokke kerkvergadering (kerkraad of ring) of sy gevolmagtigde aansoek te doen dat 'n ander tugliggaam saamgestel word om die tugondersoek te behartig.

4.3.3 Die volgende word beskou as botsing van belange en is geldige redes waarom 'n persoon nie op 'n tugliggaam kan dien nie:

4.3.3.1 waar daar familiebande in die eerste of tweede graad is;

4.3.3.2 waar finansiële voordeel of persoonlike belang ter sprake is;

4.3.3.3 waar 'n bewys by 'n persoon bestaan dat hy/sy nie 'n objektiewe (saaklike) besluit kan neem nie;

4.3.3.4 dat werknemers nie oor hul eie werk kan toesig hou/besluite neem nie.

4.3.4 Kerkraad: In geval van geldige redes word die ring of sy gevolmagtigde deur 'n kerkraad of sy gevolmagtigde, versoek om 'n ander tugliggaam aan te wys om as gevolmagtigde van die betrokke kerkraad die tugondersoek te doen.

4.3.5 Ring: In geval van geldige redes word die sinode of sy gevolmagtigde versoek om 'n ander tugliggaam aan te wys om as gevolmagtigde van die betrokke ring die tugondersoek te doen.

4.3.6 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde het in oorleg met die tugliggaam finale besluitnemingsbevoegdheid oor sy samestelling.

4.3.7 Indien 'n gevolmagtigde tugliggaam van 'n kerkvergadering, benewens 'n situasie soos in punt 4.3.2, nie die kerklike tugondersoek kan hanteer nie, kan die kerkvergadering of sy gevolmagtigde, by hoë uitsondering en met opgaaf van redes, die betrokke sinode of sy gevolmagtigde (sinodale regskommissie of kerkorde kommissie/taakspan of sy gevolmagtigde/aktuarius), versoek om 'n tugliggaam saam te stel om die tugondersoek namens die kerkvergadering te behartig. Indien die sinode of sy gevolmagtigde oordeel dat die versoek meriete dra, wys die sinodale regskommissie, kerkorde kommissie of taakspan of sy gevolmagtigde minstens drie persone aan om die tugondersoek namens die kerkvergadering te behartig. Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde wys hierdie persone aan as sy gevolmagtigde tugliggaam. Verkieslik moet een vrou deur aanwysing of koöptering, op die tugliggaam dien. Indien die aangeklaagde of die klaer 'n vrou is, moet daar een vrou op die tugliggaam dien. Ander kundige lidmate kan ook gekoöpteer word as volwaardige lede van die tugliggaam.

4.3.8 Indien die betrokke sinode of sy gevolmagtigde sinodale regskommissie of kerkorde kommissie/taakspan of sy gevolmagtigde (aktuarius) in die geval van 4.3.6 hierbo, oordeel dat 'n geskikte tugliggaam nie uit lede van die betrokke sinode saamgestel kan word nie, kan die sinode of sy gevolmagtigde, by hoë uitsondering en met opgaaf van redes 'n ander sinode of sy gevolmagtigde sinodale regskommissie of kerkorde kommissie/taakspan of sy gevolmagtigde (aktuarius) versoek om 'n tugliggaam saam te stel om die tugondersoek namens die kerkvergadering te behartig. Indien die ander sinode of sy gevolmagtigde oordeel dat die versoek meriete dra, wys die sinodale regskommissie, kerkorde kommissie of taakspan of sy gevolmagtigde minstens drie persone aan om die tugondersoek namens die kerkvergadering te behartig. Die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde wys hierdie persone aan as sy gevolmagtigde tugliggaam. Verkieslik moet een vrou deur aanwysing of koöptering, op die tugliggaam dien. Indien die aangeklaagde of die klaer 'n vrou is, moet daar een vrou op die tugliggaam dien. Ander kundige lidmate kan ook gekoöpteer word as volwaardige lede van die tugliggaam.

4.4 **<u>Aanvanklike hantering van 'n klag</u>**

Nadat die tugliggaam gekonstitueer het en die tugliggaam die klag in ontvangs geneem het, word die aangeklaagde oor die volgende ingelig:

dat 'n klag ontvang is;

dat die ontvanklikheid daarvan ondersoek word;

dat hy/sy ingelig gehou sal word;

dat die klag bedien sal word indien nodig.

5. STUITING IN AMPSDIENS

5.1 By 'n beweerde oortreding in leer en/of lewe (onder meer owerspel, onsedelikheid, seksuele teistering, molestering, pornografie, egskeiding, moord, aanranding, meineed, diefstal, bedrog, rassisme, haatspraak, laster, leerdwaling en skeurmakery – sien ook artikel 61) deur 'n gelegitimeerde en ampsdraer, mag die tugliggaam, na ontvangs van die klag, nadelige gerug of verslag, die aangeklaagde tydelik stuit om enige ampsdiens te verrig.

5.2 Die tugliggaam moet die aangeklaagde vooraf skriftelik kennis gee van die voorgenome stuiting. Hierdie kennisgewing moet 'n kort en saaklike uiteensetting bevat van die beweerde oortreding ten opsigte van leer en/of lewe en die aangeklaagde inlig dat skriftelike vertoë binne drie dae gerig mag word voordat 'n besluit tot stuiting gefinaliseer word.

5.3 Hierdie stuiting geskied met kennisgewing aan die aangeklaagde en die kerkvergadering/instansie in wie se diens die persoon staan.

5.4 Stuiting behels die opskorting van ampspligte. Stuiting is nie 'n tug- en/of dissiplinêre handeling of maatreël nie, maar dien slegs om al die betrokkenes te beskerm en 'n vry en regverdige tugondersoek moontlik te maak. Dit geld in die geval waar die beweerde oortreding in leer en/of lewe van so aard en omvang is dat dit 'n negatiewe impak op die uitvoering van die aangeklaagde se ampspligte kan hê.

5.5 Stuiting kan hoogstens drie maande duur waarna die gevolmagtigde ringstugliggaam dit moet ophef of die voortsetting daarvan by die ring of sy gevolmagtigde (bv. ringskommissie) moet motiveer met die opgaaf van redes.

5.6 Volle lewensonderhoud word tydens stuiting betaal.

6. BEPALING VAN DIE MERIETE VIR 'N ONDERSOEK

6.1 Voordat die gevolmagtigde tugliggaam besluit om die aangeleentheid formeel te hanteer oordeel die tugliggaam na aanleiding van die beskikbare dokumentasie wat ontvang is of daar genoegsame inligting is om te oordeel oor die meriete van die ondersoek.

6.1.1 Indien die tugliggaam oordeel dat daar nie genoegsame inligting beskikbaar is nie, kan die tugliggaam besluit om nog relevante dokumente aan te vra of

verhelderende gesprekke te voer met die aanbringer van die klag/nadelige gerug wat groter duidelikheid kan verskaf.

6.2 Die aard van hierdie vasstelling word aan die diskresie van die tugliggaam oorgelaat en moet so gedoen word dat 'n moontlike tugondersoek nie daardeur benadeel word nie.

6.3 Op grond van inligting tot beskikking van die tugliggaam, kan die tugliggaam besluit om die bewerings op een van die volgende wyses te hanteer:

6.3.1 dat dit nie ontvanklik is nie en van die hand gewys word;

6.3.2 herderlike sorg;

6.3.3 versoeningsaksie;

6.3.4 kerklike mediasie.

6.4 Indien enige wyse van hantering (anders as 'n formele ondersoek) nie suksesvol is nie of na die oordeel van die tugliggaam nie gepas is nie, word 'n formele kerklike tugondersoek gedoen.

6.5 Indien besluit word om nie 'n formele kerklike tugondersoek na die leer en/of lewe van die aangeklaagde te doen nie, moet die aanbringer van die klag of die nadelige gerug of verslag, die aangeklaagde, asook die betrokke kerkvergadering skriftelik daarvan in kennis gestel word, met opgaaf van redes.

6.6 'n Klag, nadelige gerug, skriftelike verslag of aanmelding wat ontvang is, word nadat besluit is om 'n kerklike tugondersoek te doen, die besit van die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde tugliggaam en kan nie sonder toestemming van die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde tugliggaam teruggetrek word nie.

6.7 Indien 'n lidmaat of ampsdraer voor die aanvang van of tydens 'n tugondersoek bedank, voltooi die tugliggaam die tugondersoek asof die persoon steeds 'n lidmaat en/of in die amp is, en gee kennis van die bevinding en gepaardgaande maatreëls aan die belanghebbendes, die betrokke kerkvergaderings soos bv. die betrokke kerkraad en ring, asook die Algemene Taakspan Predikantesake.

6.8 Aan die hand van Artikel 61 moet onder meer die volgende oortredings as tugwaardige sondes ondersoek word: owerspel, onsedelikheid, seksuele teistering, molestering, pornografie, egskeiding, moord, aanranding, meineed, diefstal, bedrog, rassisme, haatspraak, laster, leerdwaling, skeurmakery asook die oortreding van die gedragskode van predikante.

7. VOORBEREIDING VIR 'N ONDERSOEK

7.1 <u>Opskrifstelling van bewerings</u>

7.1.1 Indien besluit word om die klag, nadelige gerug of verslag te ondersoek, sien die tugliggaam toe dat die bewerings behoorlik op skrif gestel word.

7.1.2 In die geval van 'n klag of nadelige gerug kan die tugliggaam die aanbringer van die klag ken in die formulering van die bewerings.

7.1.3 'n Geformuleerde klag wat kerklik ondersoek word, moet sover moontlik skriftelik die aard, plek en tyd/periode van die beweerde tugwaardige sonde vermeld.

7.2 **Kennisgewing van die tugondersoek en besorging van die bewerings aan die betrokke partye**.

7.2.1 Indien die tugliggaam besluit om die bewerings te ondersoek, word in die geval van ampsdraers en ander gelegitimeerdes, die aangeklaagde en die kerkraad waar hy/sy lidmaat is, onmiddellik skriftelik in kennis gestel dat klagtes ontvang is wat ondersoek gaan word. Hierdie kennisgewing bevat ook die algemene aard van die bewerings, dat 'n datum van die formele tugondersoek so gou moontlik vasgestel sal word en dat die geformuleerde bewerings ingevolge 7.2.2 aan die aangeklaagde besorg sal word.

7.2.2 Die formele skriftelike kennisgewing van die geformuleerde bewerings moet ten minste sewe dae vóór die aanvang van die tugondersoek skriftelik aan die aangeklaagde besorg word. Hierdie kennisgewing moet onder andere die volgende bevat:

7.2.2.1 die samestelling van die tugliggaam en 'n versoek dat die aangeklaagde daarop reageer aan die hand van 4.3.3 van hierdie reglement.

7.2.2.2 die tyd en die plek waar die tugondersoek sal plaasvind.

7.2.2.3 'n herinnering aan die aangeklaagde se regte in terme van die Kerkorde en hierdie reglement soos:

7.2.2.3.1 die reg om deur 'n NG Kerk lidmaat ondersteun te word.

7.2.2.3.2 die reg om getuies te roep (of skriftelike bewyse aan te bied) om die bewerings te weerlê.

7.2.2.3.3 en sy plig om vooraf die tugliggaam in te lig oor sy getuies.

7.2.3 Die kerkraad/werkgewer van die aangeklaagde word terselfdertyd in kennis gestel van die kerklike tugondersoek en datum daarvan.

8. VEREISTES EN PROSEDURE VIR DIE TUGLIGGAAM

8.1 Die tugliggaam maak erns met voorskrifte van Artikel 59.2 van die Kerkorde te wete, die eer van God, heil van die kerk en die behoud van die sondaar.

8.2 Die tugliggaam moet so ver moontlik binne veertien dae na ontvangs van die klagte met die proses van die ondersoek begin en dit so ver moontlik binne redelike tyd na die aanvang van die tugondersoek afhandel.

8.3 Enige lid wat in 'n kerklike tugliggaam dien en aan 'n tugondersoek deelneem, behou sittingsreg in die tugliggaam tot die tugondersoek voltooi is. Indien iemand weens onvoorsiene omstandighede nie kan voortgaan in die tugliggaam

nie, gaan die tugliggaam voort met sy werksaamhede met dien verstande dat die tugliggaam nie minder as drie lede kan wees nie, ongeag wie onttrek.

Die lede van 'n tugliggaam wat tot 'n bevinding kom en oor maatreëls besluit moet almal vir die volle duur van die kerklike ondersoek teenwoordig wees.

9. VEREISTES EN PROSEDURE VIR DIE VERGADERING VAN DIE TUGONDERSOEK

9.1 'n Kerklike tugondersoek geskied met die oog op die vasstelling- en billike beoordeling van die feite en die soeke na die waarheid. Dit is nie 'n regsgeding of juridiese aangeleentheid tussen twee partye, die klaer en aangeklaagde, die eiser en verweerder nie. Al die betrokkenes moet verstaan dat hulle betrokke is in 'n kerklike tugondersoek wat ten doel het om die beste belang van alle partye te dien – en dat hulle hulle vir hierdie doel onderwerp aan die proses/ondersoek. Die sogenaamde "klaer" is dus nie 'n "party" in die kerklike tugondersoek nie, maar bloot 'n besorgde lid van die liggaam wat aanleiding gegee het tot die ondersoek. Die klaer is nie die "aanklaer" in die kerklike tugondersoek nie, maar kan as getuie optree. Die tugliggaam tree nie op as "regter" of "jurie" nie, maar as 'n besorgde lid van die liggaam van Christus wat soek na weë en middele vir hoe daar gehandel kan word om die eer van God, die welwese van die liggaam van Christus, asook die behoud van die sondaar ten beste te dien. As geloofsgemeenskap is onder andere die volgende waardes van belang in 'n kerklike ondersoek: versoening, berou, vergifnis, genesing, herstelde verhoudings, geloofwaardigheid van getuienis en die evangelie, integriteit van die amp, pastorale sensitiwiteit en die welwese van gemeentes/gelowiges.

9.2 **Teenwoordigheid in die ondersoekvergadering**

9.2.1 Die ondersoekvergadering is 'n geslote vergadering waar vertroulikheid in alle opsigte geld.

9.2.2 By die aanvang van die vergadering is die volgende persone teenwoordig: lede van die tugliggaam, die aangeklaagde en die persoon wat hom/haar ondersteun en die aanbringer van die bewering(s), indien enige.

9.2.3 Getuies word individueel in die vergadering toegelaat en verlaat die vergadering nadat die getuienis en ondervraging afgehandel is.

9.2.4 Getuies kan ook digitaal tot die vergadering toegelaat word onderworpe aan vertroulikheid reëlings.

9.2.5 Die betrokkenes is nie geregtig op iemand wat namens hulle optree nie, maar kan ondersteun word deur enige NG Kerklidmaat.

9.3 **Aanvang en prosedurele reëlings vir die ondersoekvergadering**

9.3.1 Die vergadering word met Skriflesing en gebed begin.

9.3.2 Die doel en die wese van die tug word verduidelik aan die hand van die vertrekpunte (sien ook 9.1) asook die prosedurele verloop van die tugproses soos bepaal in hierdie reglement.

9.3.3 Die vergadering kom ooreen op die waardes waarvolgens kerklike vergaderings geskied. Waardes soos:

9.3.3.1 in biddende afhanklikheid van God die Vader;

9.3.3.2 in erkenning van Jesus Christus as die hoof van die kerk;

9.3.3.3 onder leiding van die Heilige Gees; en

9.3.3.4 aan die hand van die Bybel, die belydenisskrifte en die Kerkorde

9.3.3.5 respek, deernis, vertroue, waarheid, eerlikheid, nederigheid, leerbaarheid en deursigtigheid.

9.3.4 Die voorsitter van die tugliggaam neem leiding om toe te sien dat die vergadering ordelik en kerkordelik korrek verloop. Die voorsitter tree nie as 'n voorsittende beampte op wat oor enige mag beskik is om as sodanig 'n finale beslissing in eie reg te maak nie. Alle besluite en bevindings word deur die volle tugliggaam geneem.

9.3.5 Die rol van die persoon wat moontlik die aangeklaagde ondersteun word verduidelik. Hierdie persoon kan die aangeklaagde moreel ondersteun en met advies bedien, maar mag net by uitsondering, met vergunning van die tugliggaam die vergadering toespreek.

9.3.6 'n Klankopname van die vergadering kan slegs deur die tugliggaam en met die nodige instemming van die betrokkenes gemaak word. Die klankopname is ter wille van die skribaat en bly die eiendom van die tugliggaam wat die toegang daartoe reguleer. Die tugliggaam kan bepaalde voorwaardes in die verband stel.

9.4 **<u>Verloop en aard van die ondersoekvergadering</u>**

9.4.1 Die bewerings teen die aangeklaagde word aan hom/haar voorgehou waarna hy/sy geleentheid kry om daarop te reageer.

9.4.2 Indien die aangeklaagde skuld erken, vra die tugliggaam verdere inligting en feite om die konteks, die omstandighede en die aard en erns van die oortreding te bepaal om die tugmaatreëls asook die geloofwaardigheid van die aanvaarding van aanspreeklikheid en egtheid van berou te bepaal. Dit geskied met die oog op verswaring of versagting.

9.4.3 Indien die aangeklaagde skuld ontken word die tugondersoek verder geneem.

9.4.4 Die aangeklaagde en die aanbringer van die bewerings kry geleentheid om hulle saak te stel en getuies ter ondersteuning te roep. Die tugliggaam kan ook getuies roep om meer lig op die saak te werp.

9.4.5 Tydens die ondersoek kry almal in die vergadering ruim geleentheid om vrae oor en weer aan die betrokkenes en alle getuies te vra. Die audi alteram partem-beginsel moet ten alle tye nagekom word.

9.4.6 Die ondersoek van bewerings vind deurentyd plaas in die teenwoordigheid van die aanbringer van die bewerings (indien enige) as primêre getuie sowel as die aangeklaagde.

9.4.7 Versagtende en verswarende omstandighede vorm deurlopend deel van die totale tugondersoek.

9.4.8. Indien enige van die betrokkenes weier om tydens die kerklike tugondersoek te verskyn of die voortgang van die kerklike tugondersoek verhinder, kan die tugliggaam met opgaaf van rede(s) die tugondersoek in afwesigheid van die bepaalde betrokkene(s) voortsit en afhandel.

9.5 **<u>Getuies</u>**

9.5.1 Die aanbringer van die bewerings, sowel as die aangeklaagde het die reg om getuies op te roep vir die ondersoek. Die betrokke tugliggaam kan self ook getuies oproep en getuienis aanbied om tot 'n behoorlike bevinding te kom. Die betrokkenes self kan in die loop van die saak verdere getuienis aanbied om lig op die saak te werp.

9.5.2 Enige persoon in die ondersoekvergadering kan enige van die getuies ondervra. Getuies moet voldoende geleentheid kry om hulle saak te stel en daar moet altyd voldoen word aan die audi alteram partem-reël.

9.5.3 Persone wat as getuies optree is nooit tegelykertyd in die vergadering nie. Elke getuie verlaat die vergadering nadat getuienis gelewer is.

9.5.4 Skriftelike getuienisse van enige van die partye kan in die vorm van beëdigde verklarings aan die ondersoekvergadering voorgelê word. Sodanige getuienis is slegs ontvanklik as dit onderteken is, vergesel word van 'n adres en kontakbesonderhede. Skriftelike getuienis moet aan al die partye beskikbaar gestel word, met genoegsame tyd om daarop voor te berei.

9.5.5 Billikheid vereis dat die name van al die getuies wat ter vergadering sal verskyn aan al die betrokkenes bekend gemaak sal word.

9.5.6 Die tugliggaam behoort alle betrokkenes te maan om op geen manier enige onbehoorlike invloed op die proses uit te oefen nie.

10. BEVINDING EN BESLUITE VAN DIE TUGLIGGAAM

10.1 **<u>Bevinding</u>**

10.1.1 Ná die aanhoor van die betrokkenes en die getuies, kom die gevolmagtigde tugliggaam tot 'n bevinding wat op skrif gestel word. In geval van 'n skuldig-bevinding vorm getuienis ter versagting of verswaring deel van die totale kerklike tugondersoek.

10.1.2 Die bevinding oor skuld of onskuld deur 'n gevolmagtigde tugliggaam, gaan met opgaaf van redes gepaard.

10.2 **Tugmaatreëls**

Tugmaatreëls is gerig op die eer van God, die heil (welwese) van die gemeente/kerk en die behoud van die sondaar. Daar moet 'n balans gevind word tussen die drie. Tugmaatreëls is nie strafmaatreëls nie.

10.2.1 Die tugliggaam neem 'n besluit oor gepaste tugmaatreëls met opgaaf van redes.

10.2.2 By hierdie besluit word die tugliggaam gelei deur Kerkorde Artikel 64. Die onderstaande tug- en/of dissiplinêre maatreëls kan deur tugliggame opgelê word.

Artikel 64

Tug- en dissiplinêre maatreëls

64.1 Die onderstaande tug- en/of dissiplinêre maatreëls kan deur tugliggame toegepas word:

64.2 Lidmate

64.2.1 'n vermaning in 'n privaatgesprek of ter vergadering van die tugliggaam met die oog op berou en bekering;

64.2.2 geestelike begeleiding en herderlike sorg en die moontlikheid van die weerhouding van lidmaatregte met die oog op berou en bekering;

64.2.3 afsnyding van die gemeente deur die gebruik van die betrokke formulier.

64.3 Ouderlinge en diakens

64.3.1 'n vermaning in 'n privaatgesprek of ter vergadering van die tugliggaam;

64.3.2 skorsing met of sonder opskorting van lidmaatregte totdat daar bewys van grondige berou is;

64.3.3 opheffing van ampsbevoegdheid.

64.4 Gelegitimeerdes

64.4.1 'n vermaning ter vergadering van die tugliggaam,

64.4.2 'n skriftelike waarskuwing deur die tugliggaam met verslag aan die werkgewer;

64.4.3 opskorting van legitimasie vir 'n vasgestelde tydperk met een of meer van die volgende maatreëls:

64.4.3.1 gedeeltelike of volle weerhouding van lewensonderhoud en toelaes deur die werkgewer. (Uitgawes wat direk met die nakoming van pligte te doen het kan weerhou word.)

64.4.3.2 Indien die tugliggaam nie oortuig is van die egtheid van die berou nie, kan hierdie opskorting van legitimasie verleng word.

64.4.4 Verlies van legitimasie waarna die kerkraad verplig is om uitvoering gee aan Artikel 12.

64.4.4.1 Hierdie verlies van legitimasie kan vir 'n vasgestelde tydperk of permanent wees.

64.4.4.1.1 In die geval van die tydelike verlies van bevoegdheid is die betrokkene weer beroepbaar na die verstryking van die vasgestelde tydperk.

64.4.4.1.2 In die geval van permanente verlies van bevoegdheid word die akte van legitimasie nietig verklaar.

64.4.4.2. Kennisgewings word in beide gevalle aan die Algemene Taakspan Predikantesake gegee.

10.3 **<u>Kennisgewing van die bevinding en tugmaatreëls</u>**

10.3.1 Die tugliggaam moet binne 10 dae nadat tot 'n bevinding gekom is en op tugmaatreëls besluit is, die volgende betrokkenes skriftelik in kennis stel:

die aangeklaagde;

die aanbringer van die beweringe;

die betrokke kerkvergadering/werkgewer.

10.3.2 Die tugliggaam het die diskresie om te besluit oor hoe die bevinding en tugmaatreëls aan die aangeklaagde en die gemeente oorgedra word.

10.3.3 Die tugliggaam gee onverwyld kennis van die bevinding aan die Algemene Taakspan Predikantesake. In geval van appèl moet die appèlliggaam die uitslag van die appèl aan die ATP stuur.

10.3.4 Die Algemene Taakspan Predikantesake word onverwyld deur die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde in kennis gestel wanneer 'n tugmaatreël opgehef word of 'n verdere tugmaatreël toegepas word rakende 'n gelegitimeerde.

10.3.5 Die tugliggaam bly dormant voortbestaan totdat die tydperk vir appèl verstryk het of die appèl afgehandel is, waarna dit ontbind. Die tugliggaam kan weer in die lewe geroep word indien dit genoodsaak word.

11. REËLINGS RONDOM 'N APPÈL

11.1 Wanneer 'n lidmaat (of kerkvergadering) appèl aanteken teen die bevinding en/of dissiplinêre maatreëls van 'n meerdere kerkvergadering of sy gevolmagtigde, moet dit ingevolge die bepalings van Reglement 23 vir Hersiening (revisie), Appèl, Beswaarskrif (gravamen) en Prosedurele Beswaar gedoen word.

11.2 In gevalle van verlies van legitimasie tree dit eers in werking wanneer die tydperk vir appèl soos gereël deur Reglement 23 vir Hersiening (revisie), Appèl, Beswaarskrif (gravamen) en Prosedurele beswaar geëindig het. Hierdie appèl kan slegs aangeteken word deur die gelegitimeerde wie se legitimasie in gedrang is. Die betrokke ampsdraer word gestuit tot die tydperk vir appèl verstryk het. In gevalle waar wel appèl aangeteken word, word die betrokke ampsdraer verder gestuit tot by die afhandeling van die appèl.

11.3 Indien die appèl nie gehandhaaf word nie, tree die verlies van legitimasie onmiddellik in werking.

11.4 Volle lewensonderhoud word nie tydens stuiting opgeskort nie.

12. KOSTES VERBONDE AAN KERKLIKE ONDERSOEKE

12.1 Die koste van 'n ondersoek, wat koste vir duplisering van dokumente, reis- en vergaderkoste en ander uitgawes insluit, word deur die betrokke kerkvergadering gedra. Die sinode dra die koste van die sinodale lede wat op 'n gevolmagtigde tugliggaam aangewys is.

12.2 Alle koste wat deur die betrokkenes self aangegaan is om óf die beskuldiging te maak óf te weerlê, sowel as die koste van hulle getuies word deur die betrokkenes gedra.

Appèl en Beswaar

REGLEMENT 23

REGLEMENT VIR HERSIENING (REVISIE), APPÈL, GRAVAMEN (BESWAARSKRIF) EN PROSEDURELE BESWAAR

1. HERSIENING (REVISIE), APPÈL, GRAVAMEN (BESWAARSKRIF), PROSEDURELE BESWAAR

Doel en voorskrifte

1.1. Appèl, gravamen, revisie en prosedurele besware word uitgeoefen

1.1.1 tot eer van God;

1.1.2 tot heil van die kerk of gemeente;

1.1.3 tot behoud van die sondaar;

1.2 volgens die voorskrifte van

1.2.1 die Woord van God;

1.2.2 die belydenisskrifte; en

1.2.3 die Kerkorde, reglemente en ander bepalinge van die kerk.

2. HERSIENING (REVISIE), APPÈL (KERKRAAD, RING, SINODE), GRAVAMEN (LEERSTELLIGE BESWAAR), PROSEDURELE BESWAAR

2.1. Besluite van kerklike vergaderings is bindend, maar dit kan herroep, gewysig of vervang word by wyse van hersiening (revisie), gravamen (leerstellige beswaar) of appèl (in die geval van kerkraad, ring, sinode). In die geval van die Algemene Sinode geskied dit deur middel van 'n prosedurele beswaar.

2.1.1 Hersiening (revisie) behels die hersiening van 'n bestaande besluit, tydens dieselfde of 'n volgende vergadering op versoek van 'n lid van die vergadering.

2.1.2 'n Gravamen (leerstellige beswaar) is 'n ernstige beswaar teen 'n besluit wat die Algemene Sinode geneem het oor leerstellige aangeleenthede en word gebruik om 'n ernstige beroep hieroor op die Algemene Sinode te doen.

2.1.3 Appèl behels 'n beroep op 'n meerdere vergadering wanneer 'n lidmaat en/of kerkvergadering 'n ernstige beswaar het oor 'n kerkvergadering se besluit.

2.1.4 'n Prosedurele beswaar is 'n beswaar in terme van 'n kerkordelike prosedurele ongerymdheid tydens 'n vergadering van die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde.

2.2 HERSIENING (REVISIE) VAN BESLUITE

2.2.1 Prosedure en hantering van hersiening (revisie)

2.2.1.1 Besluite wat geneem is, mag alleen na vooraf kennisgewing deur 'n lid van die vergadering en met die toestemming van die vergadering, in hersiening (revisie) geneem word. Kennisgewing geskied óf tydens die vergadering waar die besluit(e) geneem is, óf in die agenda vir die volgende vergadering. (Sien Reglement van Orde)

2.2.1.2 Hersiening (revisie) kan toegestaan word indien oortuigend aangevoer word dat in die bespreking van die saak waaroor dit gaan, aan sekere aspekte daarvan glad nie, of nie voldoende aandag gegee is nie en/of daar later inligting na vore gekom het, en/of omstandighede sodanig verander het wat hersiening van die besluit noodsaaklik maak.

2.2.1.3 Die aansoek om hersiening (revisie) word op skrif gestel, aan die vergadering voorgelê en die vergadering beslis met meerderheidstem of die hersiening (revisie) toegestaan word. Indien toegestaan, is die saak weer oop vir bespreking. Die aansoek om hersiening (revisie) moet duidelik aandui watter besluite van die vergadering ter sprake is, en hoe die besluite moontlik gewysig kan word.

2.2.1.4 Tydens die behandeling van die aansoek om hersiening (revisie) kan 'n nuwe voorstel of amendement(e) opnuut ingedien word. Die vergadering kan tot 'n gewysigde of ander besluit kom, of die vorige besluit kan gehandhaaf of herroep word.

2.2.1.5 Indien die hersieningsvoorstel (revisie) goedgekeur is, vervang dit die vorige besluit(e).

2.2.2 Besluite tydens die vergadering:

2.2.2.1 Wanneer kennis van hersiening (revisie) met betrekking tot besluite van dieselfde vergadering gegee word, word die redes verstrek waarom hersiening (revisie) aangevra word, maar 'n beredenering van die saak waaroor die besluit handel, word nie toegelaat nie.

2.2.2.2 Nadat kennis van hersiening (revisie) gegee is, besluit die vergadering of hersiening (revisie) toegestaan word.

2.2.2.3 Indien hersiening (revisie) toegestaan word, word die besluit tydens die vergadering in behandeling geneem op 'n tydstip soos deur die voorsitter gereël.

2.2.3 Besluite van die verlede:

2.2.3.1 Kerkraadsvergaderings:

2.2.3.1.1 Wanneer kennis van hersiening (revisie) gegee word, word die redes verstrek waarom hersiening (revisie) aangevra word, maar 'n beredenering van die saak waaroor die besluite handel, word nie toegelaat nie.

2.2.3.1.2 Nadat kennis van hersiening (revisie) gegee is, besluit die vergadering of hersiening (revisie) toegestaan word.

2.2.3.1.3 Indien hersiening (revisie) toegestaan word, word die besluit by 'n volgende vergadering in behandeling geneem.

2.2.3.2 Meerdere vergaderings:

2.2.3.2.1 Besluite van meerdere vergaderings word na vooraf skriftelike kennisgewing in behandeling geneem.

2.2.3.2.2 Verslae van kommissies/taakspanne en beskrywingspunte waar nuwe aanbevelings oor vorige besluite gemaak word, word geag genoegsame skriftelike kennisgewing van hersiening (revisie) te wees.

3. GRAVAMEN (LEERSTELLIGE BESWAAR)

3.1 'n Gravamen (leerstellige beswaar) is 'n ernstige beswaar teen 'n besluit wat die Algemene Sinode geneem het ten opsigte van 'n leerstellige aangeleentheid.

3.2 Alleen 'n kerkvergadering of sy gevolmagtigde kan 'n gravamen (beswaar) by die Algemene Sinode indien.

3.3 'n Gravamen (beswaar) wat sy oorsprong by 'n lidmaat, kerkraad of ring het, word met 'n motivering na die betrokke samestellende sinode of moderamen of diensraad gestuur.

3.4 Die betrokke sinodale vergadering of sy gevolmagtigde neem die gravamen (beswaar) van die lidmaat, kerkraad of ring in behandeling en stuur die gravamen (beswaar) met bykomende kommentaar na die Algemene Sinode.

3.5 Die gravamen (beswaar) moet minstens 'n jaar voor die volgende sitting van die Algemene Sinode by die Algemene Sekretaris ingedien word.

3.6 Die ATR besluit oor die ontvanklikheid van die gravamen (leerstellige beswaar) met verslag aan die moderamen van die Algemene Sinode.

3.7 Indien die gravamen (leerstellige beswaar) ontvanklik is, word dit vir oorweging aan die volgende Algemene Sinode voorgelê.

3.8 Indien die gravamen (leerstellige beswaar) nie ontvanklik is nie, word die betrokke kerkvergadering wat die gravamen ingedien het na verslag aan die ASM skriftelik in kennis gestel van die redes waarom die gravamen (leerstellige beswaar) nie ontvanklik is nie.

3.9 Indien die gravamen (beswaar) ontvanklik is, verwys die ASM of sy gevolmagtigde (dagbestuur van die ASM) dit na 'n taakspan vir hantering met verslag aan die Algemene Sinode.

3.10 Die taakspan kan die indiener van die gravamen (leerstellige beswaar) vooraf aanhoor met die oog op die hantering van die beswaar.

3.11 Alle gravamina (leerstellige besware) word volledig in die agenda van die Algemene Sinode opgeneem.

3.12 Vir die aanvaarding vir 'n gravamen (beswaar) word 'n tweederdemeerderheid vereis (vergelyk artikel 44.4).

4. APPÈL

4.1 ALGEMENE SAKE

4.1.1 'n Lidmaat of 'n kerkvergadering wat 'n ernstige beswaar het op grond van die Bybel, die belydenis en/of die Kerkorde teen 'n besluit van 'n kerkraad, ring of sinode (streeksinode) kan appèl by 'n meerdere kerkvergadering teen daardie besluit aanteken.

4.1.2 Kennis van appèl word binne 21 kalenderdae nadat die besluite van die kerkvergadering in werking tree, ingedien.

4.1.3 Die gronde vir appèl word binne 21 kalenderdae na die kennisgewing van appèl ingedien by die skriba van die kerkvergadering by wie daar appèl aangeteken word.

4.1.4 Daar kan nie meer as een keer oor dieselfde saak by dieselfde vergadering appèl aangeteken word nie.

4.1.4.1 In terme van Artikel 65.2 en 65.3 van die Kerkorde kan daar oor leerstellige sake en bevoegdheidsaangeleenthede van gelegitimeerdes tot by die Algemene Sinode geappelleer word. Oor ander sake wat met die tug verband hou, kan daar nie verder as die sinode geappelleer word nie.

4.1.5 Wanneer 'n appèl ingedien word, besluit die appèlliggaam oor die moontlikheid om die uitvoering van die besluit op te skort. Indien opskorting oorweeg word, verkry die appèlliggaam die mening van die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde oor redes waarom die besluit nie opgeskort moet word nie en neem daarna 'n besluit.

4.1.6 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde appèlliggaam, kan waar toepaslik, die saak éérs vir herderlike sorg, versoeningsaksie, kerklike mediasie of die hantering daarvan as 'n geskil verwys (vergelyk Funksionele Besluite: Riglyne vir die Beslegting van Kerklike Geskille).

4.1.6.1 Indien geskilbeslegting nie die gewenste resultaat lewer nie, gaan die appèl voort.

4.1.6.2 As deel van geskilbeslegting kan die kerkvergadering wat die besluit geneem het waarteen geappelleer word, eers deur die meerdere vergadering of sy gevolmagtigde versoek word om die appellant aan te hoor en die besluit reg te stel. Indien die besluit nie na bevrediging van die appellant gewysig word nie, gaan die appèl voort.

4.2 APPÈL TEEN BESLUITE VAN DIE KERKRAAD

4.2.1 Lidmate van die gemeente wat 'n ernstige beswaar het op grond van die Bybel, die belydenis en/of die Kerkorde teen 'n besluit van die kerkraad, kan binne die toegelate tyd (vergelyk 4.1.2 en 4.1.3) skriftelik by die ring daarteen appelleer. Die appellant gee daarvan kennis aan die kerkraad.

4.2.2 Die gronde vir appèl wat later daarop volg, word aan die skriba van die ring of sy gevolmagtigde appèlliggaam gestuur.

4.2.3 Die kerkvergadering wat die besluit geneem het waarteen geappelleer word, kan eers besluit om die appellant aan te hoor. Indien die kerkraad of sy gevolmagtigde besluit om eers die appellant aan te hoor, word die ring of sy gevolmagtigde binne 14 kalenderdae na die ontvangs van die kennisgewing van appèl daarvan in kennis gestel. Die ring of sy gevolmagtigde bepaal die tydsraamwerke waarbinne so 'n gesprek of ontmoeting moet plaasvind. Die ring of sy gevolmagtigde kan 'n persoon of persone aanwys om die ontmoeting as waarnemer by te woon.

4.2.4 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde appèlliggaam, kan waar toepaslik, die saak éérs vir herderlike sorg, versoeningsaksie, kerklike mediasie of die hantering daarvan as 'n geskil verwys (vergelyk Funksionele Besluite: Riglyne vir die Beslegting van Kerklike Geskille).

4.2.4.1 Indien die optrede waarna in 4.2.4 verwys word nie die gewenste resultaat lewer nie, gaan die appèl voort.

4.2.4.2 As deel van die optrede waarna in 4.2.4 verwys word, kan die kerkvergadering wat die besluit geneem het waarteen geappelleer word, eers deur die meerdere vergadering of sy gevolmagtigde versoek word om die appellant aan te hoor en die besluit reg te stel. Indien die besluit nie na bevrediging van die appellant gewysig word nie, gaan die appèl voort.

4.3 APPÈL TEEN BESLUITE VAN DIE RING OF SY GEVOLMAGTIGDE

4.3.1 Lidmate of 'n kerkraad van 'n ringsgemeente wat 'n ernstige beswaar het op grond van die Bybel, die belydenis en/of die Kerkorde teen die besluit(e) van die ring of sy gevolmagtigde, kan binne die toegelate tyd (vergelyk 4.1.2 en 4.1.3) skriftelik by die sinode daarteen appèl aanteken. Die appellant gee daarvan kennis aan die ring.

4.3.2 Die gronde vir appèl wat later daarop volg, word aan die skriba van die sinode of sy gevolmagtigde appèlliggaam gestuur.

4.3.3 Die kerkvergadering wat die besluit geneem het waarteen geappelleer word, kan eers besluit om die appellant aan te hoor. Indien die ring of sy gevolmagtigde besluit om eers die appellant aan te hoor, word die sinode of sy gevolmagtigde binne 14 dae na die ontvangs van die kennisgewing van appèl daarvan in kennis gestel. Die sinode of sy gevolmagtigde bepaal die tydsraamwerke waarbinne so 'n gesprek of ontmoeting moet plaasvind. Die sinode of sy gevolmagtigde kan 'n persoon of persone aanwys om die ontmoeting as waarnemer by te woon.

4.3.4 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde appèlliggaam, kan waar toepaslik, die saak éérs vir herderlike sorg, versoeningsaksie, kerklike mediasie of die hantering daarvan as 'n geskil verwys (vergelyk Funksionele Besluite: Riglyne vir die Beslegting van Kerklike Geskille).

4.3.4.1 Indien die optrede waarna in 4.3.4 verwys word nie die gewenste resultaat lewer nie, gaan die appèl voort.

4.3.4.2 As deel van die optrede kan die kerkvergadering wat die besluit geneem het waarteen geappelleer word, eers deur die meerdere vergadering of sy gevolmagtigde versoek word om die appellant aan te hoor en die besluit reg te stel. Indien die besluit nie na bevrediging van die appellant gewysig word nie, gaan die appèl voort.

4.4 APPÈL TEEN BESLUITE VAN 'N SINODE OF SY GEVOLMAGTIGDE

4.4.1 Lidmate of 'n kerkraad of 'n ring wat 'n ernstige beswaar het op grond van die Bybel, die belydenis en/of die Kerkorde teen die besluit(e) van 'n sinode of sy gevolmagtigde, kan binne die toegelate tyd (vergelyk 4.1.2 en 4.1.3) skriftelik by die Algemene Sinode daarteen appelleer. Die appellant gee daarvan kennis aan die sinode.

4.4.2 Die gronde vir appèl wat later daarop volg, word aan die Algemene Sekretaris van die Algemene Sinode gestuur.

4.4.3 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde appèlliggaam, kan waar toepaslik, die saak éérs vir herderlike sorg, versoeningsaksie, kerklike mediasie of die hantering daarvan as 'n geskil verwys (vergelyk Funksionele Besluite: Riglyne vir die Beslegting van Kerklike Geskille).

4.4.3.1 Indien die optrede waarna in 4.4.3 verwys word nie die gewenste resultaat lewer nie, gaan die appèl voort.

4.4.4 Die sinode wat die besluit geneem het of sy gevolmagtigde, waarteen geappelleer word, kan eers besluit om die appellant aan te hoor. Indien die sinode of sy gevolmagtigde besluit om eers die appellant aan te hoor, word die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde binne 14 kalenderdae na die ontvangs van die kennisgewing van appèl daarvan in kennis gestel. Die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde bepaal die tydsraamwerke waarbinne so 'n gesprek of ontmoeting moet plaasvind. Die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde kan 'n persoon of persone aanwys om die ontmoeting as waarnemer by te woon.

4.4.5 Die beslissing van die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde appèlliggaam is finaal ten opsigte van daardie aangeleenthede wat tot sy bevoegdheid behoort.

4.5 PROSEDURELE BESWAAR TEEN BESLUITE VAN DIE ALGEMENE SINODE OF SY GEVOLMAGTIGDE (ALGEMENE SINODALE MODERAMEN)

4.5.1 'n Sinode (of sy gevolmagtigde) wat op grond van prosedurele ongerymdhede volgens die Kerkorde ernstig beswaard is (sien 3.5) oor besluit(e) van die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde (ASM) kan binne 21 kalenderdae nadat die notule van die vergadering beskikbaar is, skriftelik kennis van 'n beswaar by die Algemene Sekretaris indien. Die Algemene Sekretaris stel die moderatuur

in kennis van die beswaar wat ontvang is en stuur dit aan die Algemene Taakspan Regte.

4.5.2 Die beswaargronde met motivering word skriftelik binne 21 kalenderdae ná die kennisgewing van die beswaar aan die Algemene Sekretaris verskaf. Die Algemene Sekretaris stuur die skriftelik gemotiveerde beswaargronde aan die Algemene Taakspan Regte.

4.5.3 By ontvangs van die prosedurele beswaar kan die ATR besluit om die beswaarde(s) te ontmoet ten einde die aangeleentheid te bespreek en tot 'n moontlike vergelyk te kom oor die beswaargronde en die hantering daarvan. Indien daar nie 'n bevredigende ooreenkoms bereik word nie, gaan die formele hantering van die beswaar voort.

4.5.4 By die ontvangs van die beswaar oor prosedurele ongerymdhede wys die Algemene Taakspan Regte 'n onafhanklike tribunaal van minstens drie persone aan om die beswaar te oorweeg. Die tribunaal van minstens drie persone word saamgestel uit regspraktisyns wat NG lidmate is, en ten minste een kerkregkundige wat nie lid was van die betrokke vergadering nie. Daar mag egter nooit meer kerkregkundiges as regspraktisyns in die tribunaal wees nie. Die indiener van die prosedurele beswaar staan in vir die werklike koste (sien 4.6.5 van hierdie reglement) van die lede van die tribunaal.

4.5.5 Die tribunaal oorweeg die skriftelik gemotiveerde beswaargronde nadat die skriftelike kommentaar (repliek) van die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde verkry is.

4.5.5.1 Die tribunaal oordeel oor die dringendheid van die beswaar. Indien die tribunaal oordeel dat die beswaar sonder nadelige gevolge vir die kerk kan oorstaan na die volgende vergadering van die Algemene Sinode, stel die tribunaal die persoon wat die prosedurele beswaar ingedien het, asook die ASM, in kennis daarvan en sien die Algemene Sekretaris toe dat die saak op die agenda van die volgende Algemene Sinode geplaas word.

4.5.6 Indien die tribunaal van mening is dat die aangeleentheid dringend hanteer moet word, neem hy dit in behandeling en kom tot 'n bevinding en stel die persoon wat die beswaar ingedien het, asook die ASM, in kennis van die bevinding.

4.5.7 Die bevinding van die tribunaal is finaal.

4.5.8 Maatreëls tot beskikking van die tribunaal:

4.5.8.1 In geval van ernstige prosedurele foute wat die betrokke besluit(e) onwettig maak, word die besluit(e) ter syde gestel.

4.5.8.2 In geval van prosedurele foute wat nie die integriteit van die besluit aantas nie, word die Algemene Sinode gewys op die prosedurele fout wat gemaak is.

4.5.8.3 In die geval van geen wesentlike prosedurele foute nie, word die beswaar van die hand gewys.

4.6 HANTERING VAN APPÈL DEUR KERKVERGADERINGE OF HULLE GEVOLMAGTIGDE APPÈLLIGGAME

4.6.1 Indien 'n kerkvergadering nie self 'n appèl of beswaar aanhoor nie, word 'n appèlliggaam van minstens drie lede deur die kerkvergadering of sy gevolmagtigde aangewys om die appèl te hanteer. Die appèlliggaam kan kundige lidmate koöpteer. Die vergadering van die appèlliggaam is 'n geslote vergadering.

4.6.2 'n Lidmaat of 'n kerkvergadering wat 'n appèlstuk wil indien, moet binne 21 kalenderdae nadat die vergadering se goedgekeurde notule beskikbaar gestel is, of nadat die bevindinge van 'n tug- en/of dissiplinêre ondersoek bekend gemaak is, by die meerdere vergadering daarvan kennis gee. In die geval van 'n kerkraad moet die kennisgewing van appèl binne 21 kalenderdae nadat die besluit geneem is, ingedien word.

4.6.3 Die appellant moet binne 21 kalenderdae nadat daar kennis van appèl gegee is, aan die appèlliggaam 'n skriftelike uiteensetting van die gronde van/redes vir die appèl (ter sake dokumentasie ingesluit) voorsien, anders verval die reg op appèl.

4.6.4 Die skriba van die appèlliggaam voorsien die kerkvergadering, of sy gevolmagtigde teen wie se besluit daar geappelleer word, asook enige ander partye (bv. klaer of aangeklaagde in die geval van 'n tugsaak) van die gronde van appèl en verkry binne 21 kalenderdae nadat die gronde van/redes vir die appèl ingedien is, die kerkvergadering wat die besluit(e) geneem het, asook enige ander party betrokke, se skriftelike reaksie daarop (ter sake dokumentasie, waaronder alle dokumente, notules, transkripsies, ensovoorts, moet ingesluit word) en besorg dit aan die appèlliggaam.

4.6.5 Die appellant word by die indiening van die appèl in kennis gestel dat, indien die appèl van die hand gewys word, die uiteindelike koste van die saak van die appellant gevorder mag word, indien die betrokke appèlliggaam só besluit. Die appellant moet skriftelike instemming met die reëling betuig. Indien die appellant dit nie doen nie, verval die appèl. Die appellant is geregtig om vooraf 'n aanduiding te kry van die beraamde koste.

4.6.6 Die appèlliggaam vergader binne 21 kalenderdae na die ontvangs van die antwoord van die kerkvergadering wat die besluit geneem het, op die appèl en beslis so spoedig moontlik daaroor.

4.6.7 Die appèlondersoek geskied op grond van die skriftelike uiteensetting van die appellant se gronde vir appèl (met ter sake dokumentasie) en op grond van die skriftelike reaksie van die kerkvergadering op die appellant se gronde vir appèl (met ter sake dokumentasie).

4.6.8 Appèlle met betrekking tot prosedurele foute en tug/dissipline van individue, word in 'n geslote vergadering hanteer. Wanneer die appèl afgehandel is, is die appèl, die gronde vir die appèl, die reaksie van die kerkvergadering, asook die

notules van die appèlliggaam ter insae vir enige iemand wat met opgaaf van redes insae sou wou hê. Sulke inligting sal nie sonder baie goeie redes weerhou word nie. Die koste van 'n appèlsaak word beperk tot die billike koste verbonde aan die vergader-, reis-, duplisering- en administratiewe uitgawes.

4.7 MIDDELE TOT BESKIKKING VAN 'N APPÈLLIGGAAM

4.7.1 Na oorweging van 'n appèl kan die appèlliggaam, die appèl op een van die volgende wyses hanteer:

4.7.1.1 die appèl in geheel of gedeeltelik toestaan, of

4.7.1.2 die appèl in geheel of gedeeltelik afwys, of

4.7.1.3 indien die appèl berus op wesenlike onreëlmatighede, stel die appèlliggaam die besluit van die betrokke kerkvergadering tersyde.

4.7.2 Indien die appèlliggaam die appèl in geheel of gedeeltelik toestaan, word die betrokke kerklike vergadering se besluit/uitspraak, waar van toepassing, na die betrokke kerkvergadering of gevolmagtigde ondersoekliggaam terugverwys vir hersiening.

4.7.3 In die geval van 'n ondersoekliggaam, kan die kerkvergadering na wie die saak terugverwys is, 'n nuwe gevolmagtigde ondersoekliggaam aanwys om die saak van nuuts af te ondersoek.

4.8 BESLISSING VAN DIE APPÈLLIGGAAM

4.8.1 Die appèlliggaam kom tot 'n beslissing oor die appèl en notuleer ook die rede(s) daarvoor. Die appellant en die kerkvergadering teen wie se besluit(e) geappelleer is, word skriftelik in kennis gestel van die beslissing en die rede(s) daarvoor.

4.8.2 Indien die appèl betrekking gehad het op die bevoegdheid van 'n gelegitimeerde, word die Algemene Taakspan Predikantesake binne 14 dae in kennis gestel van die beslissing van die appèlliggaam.

Kerklike Goedere

REGLEMENT 24

REGLEMENT VIR KERKLIKE GOEDERE

1. ALGEMENE SINODALE GOEDERE

1.1 ADMINISTRASIE VAN ALGEMENE SINODALE GOEDERE[1]

1.1.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk (NG Kerk) in algemene sinodale verband is 'n regspersoon en die Algemene Sinode, of ander gevolmagtigde(s) deur die Algemene Sinode aangewys, is sy orgaan. Die NG Kerk is dus eienaar van alle roerende en onroerende goedere wat deur die Algemene Sinode beheer en verkry word.

1.1.2 Vaste eiendom word in die naam van die Nederduitse Gereformeerde Kerk Algemene Sinode geregistreer.

1.1.3 Algemene sinodale kerklike goedere word geadministreer deur die Algemene Taakspan Fondse en Bates ingevolge besluite van die Algemene Sinode.[2]

1.1.4 Die Algemene Taakspan Fondse en Bates is bevoeg om in opdrag van die Algemene Sinode enige regshandeling te verrig en om tussentydse beleggings te maak wat verband hou met die beskikking, verkryging, ontvangs van testamentêre bemakings, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates, onderhewig daaraan:

1.1.4.1 dat die inkomste en eiendom van die Algemene Sinode, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige gevolmagtigde van die Algemene Sinode bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie, maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite (openbare weldade) van die Algemene Sinode; en

1.1.4.2 dat niks wat hierin bepaal is, die betaling te goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is nie, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die openbare weldaadorganisasie-sektor

---

[1] ***Kerklike goedere*** [versamelnaam vir besittings] sluit in alle roerende en onroerende besittings soos eiendomme en fondse, skenkings en bemakings, asook handelsware of koopware, materiaal en stof.

[2] Die Algemene Sinode het in 2013 bevestig dat met die ontbinding van die Algemene Sinodale Sendingkommissie (ASSK) en die Algemene Kommissie vir Diens van Barmhartigheid (AKDB) volgens besluit van die Algemene Sinode in 2004, die Algemene Diensgroep Diensgetuienis (ADD) die gemagtigde orgaan van die Algemene Sinode as regspersoon geword het. Die Algemene Sinode het in 2013 bevestig dat met die ontbinding van die Algemene Jeugkommissie volgens besluit van die Algemene Sinode in 2004, die Algemene Diensgroep Gemeente-ontwikkeling (ADGO) die gemagtigde orgaan van die Algemene Sinode as regspersoon geword het. Die Algemene Sinode het in 2013 bevestig dat met die ontbinding van die Algemene Diensgroep Gemeente-ontwikkeling (ADGO) en die Algemene Diensgroep Diensgetuienis (ADD), die Algemene Sinodale Moderamen die gemagtigde orgaan van die Algemene Sinode as regspersoon geword het.

en met betrekking tot die diens gelewer) aan enige werknemer of beampte van die Algemene Sinode vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die Algemene Sinode gelewer het nie; en met insluiting van

1.1.4.2.1 die ontvang van oordrag van alle eiendomme, goedere of fondse van die ontbinde Raad van Kerke en die gefedereerde rade;

1.1.4.2.2 die verkryging van eiendomme, roerend en/of onroerend, deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse; en

1.1.4.2.3 die behoud van 'n belegging in die vorm van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating verkry, in die vorm waarin dit verkry is mits dit voldoen aan die wet en die vereistes van die belastingvrystellingseenheid van die SAID.

1.1.5 In geval van die uittrede van al die sinodes in terme van Artikel 36 van die Kerkorde óf die ontbinding van die Algemene Sinode, word alle eiendomme, goedere en fondse tussen die samestellende sinodes na verhouding van die getal belydende lidmate binne die gebied van elke sinode ten tye van die ontbinding verdeel.

1.1.6 Die Algemene Taakspan Fondse en Bates administreer die algemene sinodale kerklike goedere, met dien verstande dat die taakspan

1.1.6.1 deurlopend sal verseker dat daar voldoen word aan die kerkordelike bepalinge, reglemente en besluite van die Algemene Sinode en die vereistes van die belastingvrystellingseenheid van die SAID;

1.1.6.2 die volgende beheer- en bestuursdokumente vir goedkeuring voorlê:

1.1.6.2.1 aan die Algemene Sinode/Algemene Sinodale Moderamen (ASM) wanneer nodig, die reglemente, aktes van oprigting en/of konstitusies van al die betrokke strukture en afsonderlike kerklike regsentiteite wat aan die taakspan finansiële verslag doen, asook enige voorgestelde wysigings daaraan; en

1.1.6.2.2 aan die Bedryfspan jaarliks, die onderstaande finansiële bestuursinligting ten opsigte van alle strukture en ander regsentiteite soos verwys na in 1.1.6.2.1 , naamlik

1.1.6.2.2.1 goedgekeurde geouditeerde finansiële state van die vorige finansiële jaar;

1.1.6.2.2.2 die goedgekeurde begroting vir die huidige finansiële jaar; en

1.1.6.2.2.3 enige ander toepaslike finansiële bestuursinligting soos deur die Bedryfspan versoek; asook

1.1.6.3 volledige registers moet byhou van alle vaste bates en eiendomme, alle skenkings en bemakings, asook beleggings van die Algemene Sinode en dit moet ook as sodanig in die staat van finansiële posisie van die Algemene Sinode getoon word.

1.2 SKENKINGS EN BEMAKINGS

1.2.1 Alle skenkings en bemakings aan die Algemene Sinode word deur die Algemene Taakspan Fondse en Bates hanteer en bestuur in oorleg met die Algemene Taakspan Regte. Wanneer skenkings en bemakings volgens wetlike eise anders hanteer moet word, moet die korrekte voorskrifte nagekom word met verantwoording aan die Algemene Sinode. Die Algemene Sinode sal nie 'n skenking wat herroeplik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesenlike versuim om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te voldoen (met inbegrip van enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan ingevolge Artikel 18A van die wet) aanvaar nie: met dien verstande dat 'n skenker nie enige voorwaarde mag oplê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.

1.2.2 Indien 'n skenking/bemaking vir 'n spesifieke doel gemaak word, moet dit ten behoewe van daardie gespesifiseerde doel aangewend word.

1.2.3 Indien 'n skenking/bemaking vir 'n goedgekeurde projek gedoen word, mag die betrokke projekspan dit daarvoor aanwend.

1.2.4 Indien 'n projekspan 'n skenking/bemaking wil aanwend vir 'n doel of projek waarvoor daar nog nie goedkeuring ontvang is nie, moet die advies en goedkeuring van die Algemene Taakspan Fondse en Bates eers verkry word.

1.2.5 In geval die Algemene Taakspan Fondse en Bates nie goedkeuring gee nie, mag die projekspan hom na die ASM wend.

1.2.6 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkoop, te verruil, te verhuur, te skenk of op enige ander manier te vervreem, te verbind, in pand, as sekuriteit te gee, of op enige ander wyse te beswaar, met dien verstande dat:

1.2.6.1 skenkings slegs gemaak mag word ter bevordering van die doelstellings van die Algemene Sinode volgens Artikel 43 óf aan teologiese studente óf aan predikante/diensleraars, werknemers en amptenare in diens van kerkvergaderinge van die NG Kerk, asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die wet en die vereistes van die belastingvrystellingseenheid van die SAID van belasting vrygestel is;

1.2.6.2 slegs sekuriteit gegee mag word vir die verpligtinge van die Algemene Sinode.

1.3 BELEGGING VAN FONDSE

1.3.1 Om gelde onder sy beheer te belê en om sodanige beleggings te gelde te maak, op te vra, te kanselleer, te sedeer, te verander of andersins daarmee te handel met dien verstande dat

1.3.1.1 Die Algemene Taakspan Fondse en Bates die verantwoordelikheid het om die Algemene Sinode se beleggingsportefeulje deurlopend te beskerm deur te verseker dat die nodige maatreëls in plek is.

1.3.1.2 Beleggings word slegs gedoen in terme van die Algemene Sinode se goedgekeurde beleggingsbeleid.

1.3.1.3 Die Algemene Sinode se strategiese bateverdeling jaar¬liks saam¬gestel word na inagneming van die Algemene Sinode se be¬grote bedryfsuitgawes en dat die allokasie in ooreenstemming moet wees met Regulasie 28-beperkings wat die pensioenfondswet voorstel.

1.3.1.4 Die beleggingskommissie van die taakspan die beleggingsbeleid en -strategie van die Algemene Sinode deurlopend moet nakom, met dien verstande dat die Algemene Taakspan Fondse en Bates nieteenstaande bostaande beperkings, 'n skenking of bemaking belê in ooreenstemming met die voorgeskrewe vereistes soos deur die skenker/bemaker bepaal.

1.4 REGSGEDINGE OF DISPUTE OOR ALGEMENE SINODALE KERKLIKE GOEDERE

1.4.1 In alle regsgedinge of dispute oor algemene sinodale kerklike goedere tree die Algemene Taakspan Fondse en Bates sonder meer bepaalde lasgewing, sowel eisend as verwerend, ten behoewe van die Algemene Sinode op, ná raadpleging van die Algemene Taakspan Regte.

1.4.2 Ten einde hierdie handelinge te verrig, word alle amptelike dokumente onderteken deur twee lede van die Algemene Taakspan Fondse en Bates wat daartoe deur die Algemene Sinode of die ASM gemagtig is.

1.4.3 Die Algemene Sinode het geen aanspraak op die eiendomme, goedere en fondse wat aan die samestellende sinodes, ringe of kerkrade behoort en onder afsonderlike reglemente besit en beheer word nie.

1.4.4 Waar enige vaste eiendom aan die Algemene Sinode geskenk of nagelaat word ten behoewe van 'n werksaamheid of inrigting binne die gebied van 'n sinode, word dit met wedersydse instemming vir beheer en administrasie opgedra aan die betrokke sinode om vir die werksaamhede of inrigting aangewend te word.

1.4.5 Eiendomme wat voor die totstandkoming van die Algemene Sinode van die NG Kerk in gefedereerde verband gevestig was (soos byvoorbeeld die eiendomme onder die toesig en beheer van die Algemene Sondagskoolkommissie) het in 1962 met kerkvereniging die eiendomme van die NG Kerk in die algemene sinodale verband geword. Transportaktes van sodanige eiendomme wat op naam van die verskillende sinodes geregistreer staan, kan met die oog op besparing van koste, onveranderd bly. Enige handeling in verband met sodanige eiendomme geskied egter in terme van die bepalings van hierdie reglement. Hierdie eiendomme kan verbind of vervreem word volgens die bepalings van die Kerkorde van die betrokke sinode in wie se naam dit

geregistreer is, slegs nadat die Algemene Taakspan Fondse en Bates in oorleg met die Algemene Taakspan Regte en die Algemene Sinode/ASM daaroor besluit het.

2. SINODALE GOEDERE

2.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk (NG Kerk) in sinodale verband is 'n regspersoon en die sinode, of ander gevolmagtigde(s) deur die sinode aangewys, is sy orgaan.

2.2 Die NG Kerk is dus eienaar van alle roerende en onroerende goedere wat deur die sinode beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van die Nederduitse Gereformeerde Kerk Sinode .... (voeg in die amptelike naam van die betrokke sinode) geregistreer.

2.3 Sinodale kerklike goedere word geadministreer ingevolge besluite van die sinode.

2.4 Die sinode of sy gevolmagtigde is bevoeg om enige regshandeling te verrig en om tussentydse beleggings te maak wat verband hou met die beskikking, verkryging, ontvangs van testamentêre bemakings, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates, onderhewig daaraan

2.4.1 dat die inkomste en eiendom van die sinode, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige gevolmagtigde van die sinode bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie, maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite (openbare weldade) van die sinode; en

2.4.2 dat niks wat hierin bepaal is, die betaling te goeder trou belet van redelike besoldiging, synde vergoeding wat nie oormatig is nie, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die openbare weldaadorganisasie-sektor en met betrekking tot die diens gelewer aan enige werknemer of beampte van die sinode vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die sinode gelewer het nie; en met insluiting van

2.4.3 die verkryging van eiendomme, roerend en/of onroerend, deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse; en

2.4.4 die behoud van 'n belegging in die vorm van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating verkry, in die vorm waarin dit verkry is, mits dit voldoen aan die wet en die vereistes van die belastingvrystellingseenheid van die SAID.

2.5 Volledige registers moet bygehou word van alle vaste bates en eiendomme, alle skenkings en bemakings, asook beleggings van die sinode en dit moet ook as sodanig in die staat van finansiële posisie van die sinode getoon word.

3. RINGSGOEDERE

3.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk (NG Kerk) in ringsverband is 'n regspersoon en die ring, of ander gevolmagtigde(s) deur die ring aangewys, is sy orgaan.

3.2 Die ring is dus eienaar van alle roerende en onroerende goedere wat deur die ring beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van die Nederduitse Gereformeerde Ring .... geregistreer.

3.3 Die ring se kerklike goedere word geadministreer ingevolge besluite van die ring.

3.4 Die ring of sy gevolmagtigde is bevoeg om enige regshandeling te verrig en om tussentydse beleggings te maak wat verband hou met die beskikking, verkryging, ontvangs van testamentêre bemakings, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates, onderhewig daaraan dat

3.4.1 die inkomste en eiendom van die ring, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige gevolmagtigde van die ring bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie, maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite (openbare weldade) van die ring; en

3.4.2 niks wat hierin bepaal is, die betaling te goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die openbare weldaadorganisasie-sektor en met betrekking tot die diens gelewer nie) aan enige werknemer of beampte van die ring vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die ring gelewer het nie); en met insluiting van

3.4.3 die verkryging van eiendomme, roerend en/of onroerend, deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse; en

3.4.4 die behoud van 'n belegging in die vorm van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating verkry, in die vorm waarin dit verkry is, mits dit voldoen aan die wet en die vereistes van die belastingvrystellingseenheid van die SAID.

3.5 Volledige registers moet bygehou word van alle vaste bates en eiendomme, alle skenkings en bemakings asook beleggings van die ring.

4. GEMEENTELIKE GOEDERE

4.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk (NG Kerk) in gemeenteverband is 'n regspersoon en die kerkraad, of ander gevolmagtigde(s) deur die kerkraad aangewys, is sy orgaan.

4.2 Die gemeente is dus eienaar van alle roerende en onroerende goedere wat deur die kerkraad beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van die Nederduitse Gereformeerde Gemeente .... geregistreer.

4.3 Gemeentelike kerklike goedere word geadministreer ingevolge besluite van die kerkraad.

4.4 Die kerkraad of sy gevolmagtigde is bevoeg om enige regshandeling te verrig wat verband hou met die beskikking, verkryging, ontvangs van testamentêre bemakings, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates, of tussentydse beleggings wat hiermee verband hou, onderhewig daaraan dat:

4.4.1 die inkomste en eiendom van die gemeente, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige gevolmagtigde van die kerkraad bestuur word, nie aan enige persoon of instansie uitgekeer mag word nie, maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite (openbare weldade) van die gemeente;

4.4.2 niks wat hierin bepaal is, die betaling te goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die openbare weldaadorganisasie-sektor en met betrekking tot die diens gelewer nie) aan enige werknemer of beampte van die gemeente vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die gemeente gelewer het nie, en met insluiting van

4.4.2.1 die verkryging van eiendomme, roerend en/of onroerend, deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse, asook

4.4.2.2 die behoud van 'n belegging in die vorm van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating verkry, in die vorm waarin dit verkry is, mits dit voldoen aan die wet en die vereistes van die belastingvrystellingseenheid van die SAID.

4.4.3 vervreemding van gemeentelike eiendom sal geskied, met approbasie van die gemeente en in oorleg met die ring, wat sal toesien dat dit teen ’n markverwante prys vervreem word en dat die inkomste wat daardeur gegenereer word, steeds aangewend word vir die beoefening van die aktiwiteite (openbare weldaad) van die gemeente (Artikel 31.2).

4.5 Volledige registers moet bygehou word van alle vaste bates en eiendomme, alle skenkings en bemakings, asook beleggings van die gemeente.

5. KERKLIKE REGSENTITEITE

5.1 Alhoewel die Algemene Sinode[3] nie regsaanspreeklikheid aanvaar vir die werksaamhede en verpligtinge van afsonderlike kerklike regsentiteite (bv maatskappye, organisasie sonder winsoogmerk en openbare weldaadsorganisasies) waarvan die lede van die ASM die ledevergadering vorm óf waarvan die Algemene Sinode of die ASM die lede van die ledevergadering aanwys of laat aanwys nie, is dit vir die strategiese belyning en operasionele beplanning van die Algemene Sinode se werksaamhede noodsaaklik dat die finansiële inligting genoem in 2.6.3 ten opsigte van die afsonderlike kerklike regsentiteite (buiten die Algemene Sinode, sinodes, ringe en gemeentes) vir die

[3] Waar nodig ook van toepassing op sinodes, ringe en gemeentes.

Algemene Sinode en sy gevolmagtigde(s) beskikbaar moet wees en dat daar deurlopend voldoen moet word aan toepaslike wetgewing.

5.2 Die Algemene Sinode, of die ASM wanneer die Algemene Sinode nie in sitting is nie, beslis in gevalle waar die Algemene Taakspan Fondse en Bates en 'n ander gevolmagtigde van die Algemene Sinode, én/óf waar die Algemene Taakspan Fondse en Bates en 'n bepaalde regsentiteit waarvan die lede van die ASM die ledevergadering vorm, of die lede van die ledevergadering aanwys of laat aanwys, én/óf waar die afsonderlike regsentiteite onderling nie eenstemmigheid kan bereik nie.

5.3 Al die kerklike regsentiteite moet voldoen al die wetlike vereistes soos op die betrokke kerklike regsentiteit van toepassing.

5.4 Die reglemente, aktes van oprigting en/of konstitusies van kerklike regsentiteite, asook enige wysigings daaraan, word aan die Algemene Sinode/ASM via die Algemene Taakspan Fondse en Bates voorgelê en goedgekeur waar van toepassing.

5.5 Aangesien die Algemene Sinode die rekeningkundige raamwerk "*IFRS for SMEs excluding business combinations*" vir sy eksterne oudit volg, hoef die finansiële state van ander kerklike regsentiteite nie gekonsolideer te word nie, tensy daar vir 'n spesifieke regsentiteit anders besluit word deur die Algemene Sinode.

<u>Die volgende afdelings is van toepassing op kerklike organisasies wat binne die grense van die RSA ressorteer</u>.

6. DIE KERK[4] SE OPENBARE WELDAADSORGANISASIES

6.1 Die voorwaardes en vereistes vir 'n organisasie om as 'n openbare weldaadsorganisasie (OWO) goedgekeur te word, is vervat in Artikel 30 van die wet, terwyl die reëls wat die voorkeurbehandeling van 'n OWO ten opsigte van belastingvrystelling vervat is in Artikel 10(1)(cN) van die wet. Artikel 10(1)(cN) maak voorsiening vir die vrystelling van normale belasting van sekere ontvangstes en toevallings van goedgekeurde OWO's. Sekere ontvangstes en toevallings van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit sal nogtans belasbaar wees.

6.2 Goedgekeurde OWO's moet regdeur hulle bestaan voldoen aan die wet en verwante wetgewing. Indien 'n fidusiêre persoon skuldig bevind word aan 'n misdryf, kan hy/sy na skuldigbevinding 'n boete opgelê word of tronkstraf kry vir 'n periode wat nie twee jaar oorskry nie.

6.3 Die volgende vereistes is belangrik om na te kom:

6.3.1 Die enigste oogmerk van die OWO is om een of meer openbare weldaadsaktiwiteit, soos omskryf in Artikel 30(1) van die wet, op 'n nie-

[4] Die Algemene Sinode, sinodes, ringe en gemeentes en ander kerklike regsentiteite.

winsgewende grondslag en met 'n altruïstiese of filantropiese bedoeling, te onderneem.

6.3.2 Geen aktiwiteit sal regstreeks of onregstreeks die ekonomiese eiebelang van enige fiduciarius of werknemer van die organisasie bevorder nie, anders as by wyse van redelike besoldiging.

6.3.3 Die OWO is verplig om ten minste drie (3) persone, wat nie verbonde persone met betrekking tot mekaar is nie, te hê om die fidusiêre verantwoordelikheid van bedoelde organisasie te aanvaar en geen enkele persoon regstreeks of onregstreeks die besluitnemingsbevoegdheid met betrekking tot daardie organisasie beheer nie: met dien verstande dat die bepalings van hierdie paragraaf nie van toepassing is nie op enige trust wat ingevolge die testament van 'n persoon wat voor of op 3l Desember 2003 te sterwe gekom het, opgerig is:

- Adresverandering moet binne 60 dae aan die Kommissaris van die SAID verskaf word.
- Enige verandering aan die konstitusie moet onmiddellik by die kommissaris aangemeld word.
- Alle finansiële state moet vir vier jaar bewaar word.
- Veranderinge ten opsigte van die drie fidusiêre persone moet onmiddellik by die kommissaris aangemeld word.

6.3.4 Die OWO word verbied om direk of indirek enige van sy fondse aan enige persoon uit te keer (behalwe in die loop van die beoefening van enige openbare weldaadsaktiwiteit) en dit word vereis om sy fondse alleenlik vir die oogmerk waarvoor dit ingestel is, aan te wend.

6.3.5 Die fondse van die OWO sal slegs aangewend word vir die oogmerk waarvoor dit ingestel is.

6.3.6 By ontbinding van die OWO sal die oorblywende bates oorbetaal word aan

6.3.6.1 enige soortgelyke OWO, wat goedkeuring ingevolge Artikel 30 van die wet geniet;

6.3.6.2 enige instelling, raad of liggaam wat ingevolge die bepalings van Artikel 10(1)(cA)(i) van die betaling van belasting vrygestel is, wat as enigste of vernaamste oogmerk die beoefening van enige openbare weldaadsaktiwiteit het; of

6.3.6.3 enige staatsdepartement of administrasie in die nasionale of provinsiale of plaaslike regeringsfeer van die republiek, soos in Artikel 10(1)(a) of (b) van die wet bedoel.

6.3.7 Die OWO is verbied om 'n skenking wat herroeplik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesentlike versuim om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te voldoen, met inbegrip van enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan

ingevolge Artikel 18A, te aanvaar nie: Met dien verstande dat 'n skenker (behalwe 'n skenker wat 'n goedgekeurde OWO is of 'n instelling, raad of liggaam is wat ingevolge Artikel 10(1)(cA)(i) van belasting vrygestel is en wat as sy enigste of vernaamste oogmerk het die beoefening van enige openbare weldaadsaktiwiteit) nie enige voorwaarde mag oplê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.

6.3.8 'n Afskrif van enige wysigings aan die konstitusie, trustakte, akte van oprigting en statute, of enige ander geskrewe stuk waarkragtens die OWO ingestel is, sal aan die kommissaris voorgelê word.

6.3.9 Geen oormatige besoldiging, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die sektor vir die diens gelewer, sal aan enige werknemer, amptenaar, lid of ander persoon betaal word nie en geen persoon sal ekonomies bevoordeel word op enige wyse wat nie in ooreenstemming is met sy funksie is nie.

6.3.10 Die OWO nie bewustelik 'n party is of was nie, of nie bewustelik toelaat, of toegelaat het, dat dit gebruik word as deel van 'n transaksie, handeling of skema waarvan die enigste of hoofdoel die vermindering, uitstel of vermyding is van die aanspreeklikheid vir enige belasting, reg of heffing wat by ontstentenis van bedoelde transaksie, handeling of skema, deur 'n persoon ingevolge hierdie wet of enige ander wet wat deur die kommissaris geadministreer word, betaalbaar sou wees of was.

6.3.11 Geen hulpbronne regstreeks of onregstreeks mag gebruik word om enige politieke party te ondersteun, bevorder of te opponeer nie.

6.3.12 Die OWO sal die vereiste Inkomstebelastingopgawe IT12EI (tesame met aanvullende dokumentasie, indien aangevra) indien. Alle inkomste en uitgawes moet verklaar word.

6.3.13 In die geval van 'n OWO wat fondse of bates voorsien aan enige vereniging van persone soos verwys in paragraaf (b)(iii) van die omskrywing van 'n "openbare weldaadsaktiwiteit" in Artikel 30 van die Wet, redelike stappe sal neem om te verseker dat die fondse vir die doel waarvoor dit voorsien is, aangewend word.

6.3.14 'n Goedgekeurde OWO ingevolge Artikel 18A(1)(b)(i) van die wet, moet ten minste 75% van die fondse wat ontvang is deur die organisasie by wyse van skenkings wat ingevolge hierdie artikel as 'n aftrekking kwalifiseer, uitkeer (of die verpligting aangaan om aldus uit te keer) binne 'n tydperk van twaalf maande vanaf die einde van die finansiële jaar waartydens bedoelde skenkings verkry is.

6.3.15 In die geval van OWO's bepaal Artikel 63A van die wet:

'n OWO ingevolge Artikel 30(3) van die wet deur die kommissaris goedgekeur moet enige kapitaalwins of kapitaalverlies bepaal ten opsigte van 'n beskikking oor 'n bate verontagsaam, waar

6.3.15.1 die gebruik van daardie bate vanaf waardasiedatum deur daardie OWO nie gerig was op enige besigheidsonderneming of handelsaktiwiteite nie; of

6.3.15.2 wesenlik die geheel van die gebruik van daardie bate op en na waardasiedatum deur daardie OWO gerig is op

6.3.15.2.1 'n doelstelling anders as die beoefening van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit; of

6.3.15.2.2 die beoefening van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit in Artikel 10(1)(cN)(ii)(aa), (bb) of (cc) van die wet beoog.

6.3.16 *Vrystellings van die normale belasting*: Artikel 10 van die wet bepaal die volgende:[5]

van die normale belasting word vrygestel;

die ontvangste en toevallings van enige OWO ingevolge Artikel 30(3) van die wet deur die kommissaris goedgekeur, in die mate wat die ontvangste en toevallings verkry is, anders as uit enige besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit; of uit enige besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit;

(i) indien die onderneming of aktiwiteit

- *integraal en direk verwant is tot die enigste of vernaamste oogmerk van daardie OWO soos in paragraaf (b) van die omskrywing van "openbare weldaadsorganisasie" in Artikel 30 van die wet beoog;*
- *beoefen of uitgevoer word op 'n grondslag waarvan wesenlik die geheel gerig is op die verhaling van koste; en*
- *wat nie onregverdige mededinging met betrekking tot belasbare entiteite tot gevolg het nie*

(ii) indien die onderneming of aktiwiteit van 'n toevallige aard is en wesenlik onderneem word met vrywillige bystand sonder vergoeding;

(iii) indien die onderneming of aktiwiteit deur die minister by kennisgewing in die Staatskoerant goedgekeur is, met inagneming van

- *die omvang en welwillendheidsaard van die onderneming of aktiwiteit;*
- *die direkte verband en verwantskap van die onderneming of aktiwiteit met die enigste of vernaamste oogmerk van die OWO;*
- *die winsgewendheid van die onderneming of aktiwiteit; en*
- *die vlak van ekonomiese verwringing wat deur die belastingvrye status van die OWO wat die onderneming of aktiwiteit bedryf veroorsaak mag word; of*

(iv) behalwe 'n onderneming of aktiwiteit ten opsigte waarvan item (i), (ii) of (iii) van toepassing is en nie meer is nie as die grootste van

- *vyf persent van die totale ontvangste en toevallings van daardie OWO gedurende die betrokke jaar van aanslag; of*

[5] Kyk ook INTERPRETATION NOTE: NO. 24 (Issue 2)

- *R200 000.*

7. DEFINISIES

7.1 FIDUSIÊRE PERSOON EN PLIGTE

7.1.1 Die vereiste vir 'n fidusiêre persoon is een wat 'n vertrouensposisie beklee en verantwoordelik optree met besluitnemingsbevoegdheid met betrekking tot die besigheid van 'n organisasie.

7.1.2 *Fidusiêre persone*

7.1.2.1 moet konflik van belange vermy;

7.1.2.2 mag nie die grense van hulle bevoegdhede oorskry nie;

7.1.2.3 moet deurgaans 'n onbevange diskresie handhaaf; en

7.1.2.4 moet hulle bevoegdhede uitoefen vir die doel waarvoor dit toegeken is.

7.1.3 'n Openbare Weldaadsorganisasie (OWO) moet ten minste drie onverbonde persone hê wat die fidusiêre verantwoordelikheid vir die organisasie aanvaar.

7.2 KOMMISSARIS

Die Kommissaris van die Suid-Afrikaanse Inkomstediens (SAID) word hieronder "kommissaris".

7.3 OPENBARE WELDAADSAKTIWITEIT

'n Openbare weldaadsaktiwiteit is

7.3.1 enige aktiwiteit in Deel I van die Negende Bylae van die wet gelys as

7.3.1.1 Godsdiens en Geloof

7.3.1.1.1 Die bevordering of beoefening van godsdiens wat dade van aanbidding, getuienis, onderrig en gemeenskapsdiens insluit, gebaseer op 'n geloof in 'n godheid.

7.3.1.1.2 Die bevordering en/of beoefening van 'n geloof; en

7.3.2 enige ander aktiwiteit van tyd tot tyd deur die minister by kennisgewing in die Staatskoerant bepaal as van 'n welwillendheidsaard te wees, met inagneming van die behoeftes, belange en welvaart van die algemene publiek.

7.4 OPENBARE WELDAADSORGANISASIE

7.4.1 Dis enige organisasie wat

7.4.1.1 'n nie-winsgewende maatskappy is, soos omskryf in klousule a1 van die Maatskappywet 71 van 2008 of 'n trust of 'n vereniging van persone is wat in die republiek ingelyf, opgerig of gestig is; of

7.4.1.2 'n tak binne die republiek is van enige maatskappy, vereniging of trust opgerig, ingelyf of ingestel in 'n land behalwe die republiek en wat van belasting op inkomste in daardie ander land vrygestel is;

7.4.2 Dis enige organisasie waarvan die enigste of hoofoogmerk die beoefening van een of meer openbare weldaadsaktiwiteite is, waar

7.4.2.1 al daardie aktiwiteite beoefen word op 'n nie-winsgewende grondslag en met 'n altruïstiese of filantropiese bedoeling;

7.4.2.2 geen van daardie aktiwiteite bedoel is om regstreeks of onregstreeks die ekonomiese eie belang van enige fiduciarius of werknemer van die organisasie te bevorder nie, anders as by wyse van redelike besoldiging wat aan daardie fiduciarius of werknemer betaalbaar is; en

7.4.3 Dis enige organisasie waar

7.4.3.1 elke sodanige aktiwiteit deur daardie organisasie beoefen word vir die voordeel van, of algemeen toeganklik is, vir die algemene publiek, ingesluit enige sektor daarvan (behalwe klein en eksklusiewe groepe); en

7.4.3.2 enige aktiwiteit soos deur die minister ingevolge paragraaf (b) van die omskrywing van "openbare weldaadsaktiwiteit" in subartikel 30 (1) van die wet bepaal, of enige voorwaardes deur die minister ingevolge subartikel 30 (3)(a) van die wet voorgeskryf moet binne 'n tydperk van l2 maande ná die datum van publikasie van daardie aktiwiteit of daardie voorwaardes deur die minister in die Staatskoerant in die parlement ter tafel gelê word vir insluiting in die wet.

7.5 WET

Wet verwys na die Inkomstebelastingwet 58 van 1962 (soos gewysig).

Gemeentes

REGLEMENT 25

REGLEMENT VIR GESTUURDHEID VAN DIE NG KERK

1. DEFINISIE

1.1 Die missie van die Drie-enige God, Vader, Seun en Heilige Gees is om lewe en volheid aan die wêreld te gee. Die kerk is in diens van hierdie missie van God.

1.2 Deur die Woord en Gees vergader God vir Hom 'n gemeente. Deur dié gemeente

1.2.1 laat God sy Woord verkondig,

1.2.2 bring Hy die gemeenskap van heiliges uit alle nasies tot stand,

1.2.3 laat Hy diens aan die wêreld in nood lewer,

1.2.4 laat Hy sy opdrag om die skepping en lewe te bewaar sigbaar tot uitdrukking bring, en

1.2.5 word sy geregtigheid en versoening verkondig. Só laat Hy sy Koninkryk kom.

1.3 Die gestuurde kerk bedien die evangelie in al sy dimensies aan mense wat die evangelie nie ken nie of daarvan vervreemd is.

1.4 Elke gemeente is 'n gestuurde gemeente en so ook elke lidmaat van die gemeente.

1.5 Gestuurdheid (missionale kerkwees) is die roeping van elke lidmaat, asook van die plaaslike gemeente. Waar die omvang en ander omstandighede van die werk dit vereis, geskied dit in die kerkverband deur ringe en sinodes.

1.6 Waar binne een geografiese gebied meer as een kerkverband van die NG Kerkfamilie bestaan, word gestuurdheid in oorleg en samewerking met mekaar gedoen.

2. UITVOERING

2.1 Kerklike betrokkenheid by God se missie

2.1.1 Die kerk is in diens van God se missie.

2.1.2 Dit is die plig van die kerkraad om die gemeente te motiveer en toe te rus om as gestuurde gemeente betrokke te wees by die heilshandeling van God met die wêreld. Hierdie betrokkenheid sluit in persoonlike getuienis deur woord en lewe, die beoefening van geloofsgemeenskap, voorbidding, rentmeesterskap, die diens van barmhartigheid en die ywer vir reg en geregtigheid in die samelewing.

2.1.3 Vir die koördinering, stimulering en uitvoering van die getuienistaak benoem die kerkraad 'n gevolmagtigde wat die gestuurdheid van die gemeente hanteer.

2.1.4 Elke kerkraad onderneem gestuurde dienswerk, sowel binne as buite eie gemeentegrense, na gelang van omstandighede. In alle gevalle geskied hierdie dienswerk in oorlegpleging met, en waar moontlik in samewerking met, ander lede van die NG Kerkfamilie (gemeente, ring of sinode) wat belang mag hê by die betrokke bedieninge.

2.1.5 Waar die omvang van die gestuurde dienswerk dit vereis, kan die kerkverband deur ring en sinode die kerkraad in die uitvoering van die dienswerk steun.

2.1.6 Die ring en sinode neem respektiewelik die verantwoordelikheid vir die gestuurde dienswerk in die ring- en sinodale gebied.

2.1.7 Waar gestuurde dienswerk buite die grense van die gemeente geskied, moet waar moontlik, skakeling en samewerking wees met ander gestuurde kerke en instansies wat reeds daar werksaam is.

2.1.8 Waar 'n sinode 'n gestuurde aksie begin met spontane bydraes van lidmate vanuit die kerk as geheel (byvoorbeeld 'n geloofsaksie), moet ander sinodes wie se lidmate daarby betrokke word, ook in die saak geken word.

2.1.9 Die Algemene Sinode bepaal die beleid vir die gestuurdheid van die NG Kerk.

2.1.10 Deur middel van bedieninge op die terreine van byvoorbeeld mediese werk, onderwys, lektuurvoorsiening, tegniese hulpmiddels, sosio-ekonomiese opheffing, publieke getuienis teenoor die owerheid en missionêre barmhartigheidsdiens streef die NG Kerk daarna om die koninkryk van God op omvattende wyse met woord en daad te dien.

2.2 Toerusting vir gestuurdheid

2.2.1 Die NG Kerk aanvaar dit as taak en verantwoordelikheid om lidmate en ander werkkragte op te lei en toe te rus met die oog op eie gestuurde diens, asook met die oog op beskikbaarstelling van werkkragte, waar verlang of benodig, vir gestuurde diens by ander lede van die NG Kerkfamilie.

2.2.2 Die opleiding en toerusting vir eie gestuurde diens, asook gestuurde diens by 'n lid van die NG Kerkfamilie, geskied op die volgende wyse:

2.2.2.1 deur lidmate te aktiveer en te skool vir gestuurdheid met woord en daad;

2.2.2.2 deur gestuurde werkkragte op te lei en toe te rus vir 'n bepaalde deeltydse of voltydse diens waarvoor hulle 'n roeping het, of vir die dienswerk wat hulle gevra mag word om by ander lede van die NG Kerkfamilie te verrig; of

2.2.2.3 deur die opleiding van predikante/diens- en standplaasleraars vir gestuurde diens op die terreine van

2.2.2.3.1 die opbou van gemeentes tot gestuurde gemeentes;

2.2.2.3.2 die bediening op 'n bepaalde gestuurde bedieningsgebied;

2.2.2.3.3 die bediening as predikant/diens- en standplaasleraars by 'n ander lid van die NG Kerkfamilie waarheen die persoon beroep mag word;

2.2.2.3.4 'n bediening van spesialiteitswerk op bepaalde terreine by 'n ander lid van die NG Kerkfamilie, indien daarvoor 'n behoefte bestaan; en/of

2.2.2.3.5 'n bediening in die wêreldsending.

2.3 Lidmate in diens van ander kerke en organisasies

2.3.1 Die NG Kerk keur dit goed dat lidmate hulle by kerke en sendingorganisasies wat vir die kerk aanvaarbaar is, kan aansluit vir gestuurde diens, veral in ander wêrelddele, mits die kerk se belydenis nie in gedrang kom nie en die NG Kerk se beleid vir gestuurdheid daardeur gedien word. Vir hierdie soort diens word die volgende bepaal:

2.3.1.1 Die sinode of sy gevolmagtigde bepaal met watter kerke en organisasies ooreenkomste in dié verband aangegaan mag word. 'n Organisasie word geag 'n goedgekeurde organisasie te wees indien die werksaamheid van die organisasie 'n geestelike karakter dra, met die verkondiging van die Woord in regstreekse verband staan, en ten bate van die NG Kerk geag word.

2.3.1.2 Wanneer lidmate begerig is om by 'n erkende kerk of organisasie te gaan werk, word 'n ooreenkoms met daardie kerk of organisasie aangegaan oor aangeleenthede soos lewensonderhoud, toelaes, pensioenvoorsiening, en kerklike lidmaatskap van en toesig oor die betrokke werker.

2.3.1.3 Lidmate wat begerig is om gestuurde dienswerk buite 'n diensterrein van die NG Kerk te doen, verkry, indien nodig, 'n buitelandse reisattestaat van hul kerkraad.

2.3.1.4 Lidmate wat voornemens of begerig is om by so 'n erkende kerk of organisasie in te skakel, tree met die betrokke sinode of sy gevolmagtigde in verbinding.

2.4 Basis waarop met ander kerke en organisasies saamgewerk word

2.4.1 Die kerke en organisasies moet van Protestants-Christelike belydenis wees.

2.4.2 NG Kerk werkers moet die vryheid hê om hul geloofsbeskouing ooreenkomstig die Drie Formuliere van Eenheid uit te leef.

2.4.3 Lidmate moet eweneens die vryheid behou om in beskouinge waaroor daar verskille tussen gelowiges bestaan, hul eie standpunt daarop na te hou.

2.4.4 Die NG Kerk werkers moet getrou bly aan die belydenis van die kerk.

2.5 Gelegitimeerdes in diens van ander kerke en organisasies

2.5.1 Ten opsigte van hul bedieningsbevoegdheid is daar drie kategorieë waarvolgens gelegitimeerdes in gestuurde diens gebruik kan word:

2.5.1.1 Predikante/diensleraars/standplaasleraars van die NG Kerk wat deur erkende kerke vir gestuurde diens beroep en bevestig word Hulle verkry bevoegdheid in die ander kerk, en verloor bevoegdheid in die NG Kerk. Hulle kan egter vooraf by die Algemene Taakspan Predikantesake aansoek doen om die opskorting van bevoegdheid in die NG Kerk. Terugkeer na die NG Kerk geskied na suksesvolle colloquium doctum by die Algemene Kuratorium en die herstel van proponentsbevoegdheid deur die Algemene Taakspan Predikantesake, op voorwaarde dat daar jaarliks nie later nie as

31 Maart by die Algemene Taakspan Predikantesake aangemeld is en die registrasiegeld betaal is.

2.5.1.2 Predikante/proponente/diensleraars/standplaasleraars van die NG Kerk wat deur kerkvergaderings of hul gevolmagtigdes beroep en uitgestuur word vir 'n eie gestuurde diens of vir gestuurde diens saam met ander kerke en/of organisasies word deur die kerkvergadering of sy gevolmagtigde benoem en bevestig.

Terwyl hulle lidmaatskap van die gemeente van die NG Kerk behou, deur die gemeente beroep en bevestig is én in diens van die gemeente/kerkverband bly, behou hulle die bevoegdheid van predikant/diensleraars/standplaasleraars solank hulle met hierdie opdrag besig is. Indien hulle lidmaat van die ander kerk word en in diens van daardie kerk tree, kan hulle vooraf by die Algemene Taakspan Predikantesake aansoek doen om opskorting van bevoegdheid in die NG Kerk. Terugkeer na die NG Kerk geskied na suksesvolle colloquium doctum by die Algemene Kuratorium en die herstel van proponentsbevoegdheid deur die Algemene Taakspan Predikantesake, op voorwaarde dat daar jaarliks nie later nie as 31 Maart by die Algemene Taakspan Predikantesake aangemeld is en die registrasiegeld betaal is.

2.5.1.3 Predikante/proponente/diensleraars/standplaasleraars van die NG Kerk wat in diens van 'n organisasie tree en daarom nie meer in diens van die NG Kerk of ander erkende kerk staan nie, kan vooraf by die Algemene Taakspan Predikantesake aansoek doen om die behoud van proponentsbevoegdheid/status as diensleraars en standplaasleraars.

2.5.2 Pensioenaandeel vir uitgestuurdes

'n Gemeente of die kerkverband wat 'n gelegitimeerde beroep/benoem, bevestig en uitstuur vir gestuurde diens saam met ander kerke en organisasies (vergelyk 2.5.1.2 hierbo), moet in belang van so 'n persoon deelhebber word van die pensioenfonds.

2.5.3 Lewensonderhoud en toelaes vir uitgestuurdes

'n Gemeente of die kerkverband wat 'n predikant/proponent/diensleraar/ standplaasleraar vir 'n eie gestuurde aksie of vir gestuurde diens saam met ander kerke en/of organisasies beroep/benoem, bevestig en uitstuur (vergelyk 2.5.1.2 hierbo), kan die lewensonderhoud en toelaes vir die predikant/proponent/diensleraar/ standplaasleraar op een van die volgende wyses reël:

2.5.3.1 Die gemeente/kerkverband is verantwoordelik vir die volle lewensonderhoud en toelaes, waarby die pensioenbydrae ingesluit is.

2.5.3.2 Die gemeente/kerkverband is verantwoordelik vir 'n kontraktuele gedeelte van die lewensonderhoud en toelaes én die pensioenbydrae.

2.5.3.3 Die ander kerk of sendingorganisasies neem kontraktueel verantwoordelikheid vir die volle lewensonderhoud en toelaes, maar die gemeente/kerkverband bly verantwoordelik vir die pensioenbydrae.

2.5.4 Kerklike inskakeling van uitgestuurdes

'n Predikant/proponent/diensleraar/standplaasleraar wat beroep, bevestig en uitgestuur word (vergelyk 2.5.1.2 hierbo), skakel as lidmaat en ampsdraers by die sturende gemeente in, onderhewig aan die volgende:

2.5.4.1 Indien dit vir 'n uitgestuurde onmoontlik is om sy lidmaatregte en ampsvoorregte in die plaaslike gemeente uit te oefen, word die persoon met 'n reisattestaat aan die sorg en toesig van 'n ander gemeente toevertrou.

2.5.4.2 Die uitgestuurde staan egter steeds onder die tug en/of dissipline van die sturende gemeente en die betrokke ring.

2.5.4.3 Indien die uitgestuurde nie aan die kerkregering kan deelneem nie, wat die bywoning van kerkraadsvergaderings en die afvaardiging na meerdere vergaderinge insluit, kan die ring daaraan vrystelling verleen en kan dit as sodanig in die diensooreenkoms opgeneem word.

2.6 Lidmaatskap en kerkverband

2.6.1 Gelowiges uit elke taal en nasie wat deur die gestuurde aksies van die NG Kerk vergader word en deur doop lidmate van die kerk van Christus word, vorm met alle gelowiges 'n eenheid in die ware geloof in Christus as lidmate van sy liggaam.

2.6.2 Nuwe lidmate sal, waar moontlik, inskakel by 'n gemeente van die NG Kerkfamilie. By gebrek aan sodanige gemeente kan hulle, ná onderhandeling, by 'n ander kerk inskakel of kan daar, wanneer genoegsaam getalle bestaan, tot selfstandige gemeentevorming in die kerkverband oorgegaan word.

2.6.3 Ter wille van meer doeltreffende Woordbediening is dit wenslik dat elkeen "in sy eie taal praat oor die groot dinge wat God gedoen het" (Handelinge 2:11). Daarom behoort daarvoor ruimte te bestaan dat Woordbediening en aanbidding kan geskied met inagneming van eiesoortige taal- en kultuuragtergrond en bedieningsbehoeftes.

2.6.4 Indien 'n bepaalde groep gelowiges dit mettertyd sou verlang en omstandighede dit regverdig, kan daar ruimte vir hulle geskep word om in eie gemeenteverband op te tree, ooreenkomstig hul eie bedieningsbehoeftes binne die konteks van eie taal en kultuur, maar verkieslik word aansluiting gesoek by die bestaande kerk in die streek waarmee die kerk in die NG Kerkfamilie die nouste bande het.

2.6.5 Eie gemeentevorming impliseer ook die moontlikheid van eie breër verbande van ring en sinode. Hier sal faktore soos geografiese verwyderdheid, staatkundige bestel, en die behoefte aan inkleding van die evangelie in eie kulturele konteks 'n rol speel. Voorop bly egter staan dat die eenheidsband met

die bestaande kerk in die NG Kerkfamilie in die streek sover moontlik behoue bly en steeds uitdrukking sal vind op die mees sinvolle en effektiewe wyse.

2.7 Die NG Kerkfamilie

2.7.1 Die NG Kerk aanvaar dat die eenheid van die kerk 'n onmisbare toetssteen is vir die egtheid en geloofwaardigheid van die kerk se getuienis in die wêreld (Kerk en Samelewing, par 83).

2.7.2 Daarom onderskryf die NG Kerk die ideaal van één kerkverband binne die NG Kerkfamilie (Kerk en Samelewing, par 236).

2.7.3 Met die oog op die opbou van die kerk tot gestuurde diens in die wêreld, onderskryf die NG Kerk die beginsel van wederkerige hulp en bystand ten opsigte van behoeftes binne die hele NG Kerkfamilie.

2.7.4 Solank die hele NG Kerkfamilie nog nie in een kerkverband verenig is nie, geld die volgende ten opsigte van die wedersydse beskikbaarstelling van werkkragte binne die NG Kerkfamilie:

2.7.4.1 Die NG Kerk kan predikante/diensleraars vir ander lede beskikbaar stel as hulle dit versoek. Hierdie leraars word in ooreenstemming met die kerkordes en bepalinge van die onderskeie kerkverbande beroep en bevestig, of soos ooreengekom in die ooreenkomste tussen die betrokke sinodes.

2.7.4.2 Predikante/diensleraars wat deur die NG Kerk beskikbaar gestel word en beroep en bevestig is in 'n ander kerkverband van die NG Kerkfamilie, se bevoegdheid en opsig en tug word bepaal deur die kerkorde van daardie kerkverband.

2.7.4.3 Die NG Kerk kan kundiges op die gebied van teologiese opleiding, jeugwerk, sending, evangelisasie, kerklike administrasie, diakonaat, ensovoorts op versoek van 'n ander lid van die NG Kerkfamilie vir tydelike diens in daardie kerkverband beskikbaar stel. Hulle posisie met betrekking tot die strukture van die ander kerkverband word by wyse van onderlinge ooreenkomste gereël.

2.7.4.4 Ander werkkragte uit die NG Kerk wat volgens ooreenkoms dienswerk in 'n lidkerk van die NG Kerkfamilie verrig, word lidmate van die betrokke kerk. In 'n gebied waar nie 'n gemeente van die NG Kerkfamilie bestaan nie, bly hulle lidmate van die NG Kerk.

2.8 Gesamentlike gestuurde diens

2.8.1 Die NG Kerk aanvaar gesamentlike gestuurde diens as verantwoorde benadering. Indien gestuurde diens in 'n gebied of land gedoen word waar daar reeds 'n kerk uit die NG Kerkfamilie bestaan, word samewerking gesoek.

2.8.2 Indien die NG Kerk in 'n gebied of land werk waar daar nog nie 'n gemeente van een van die lidkerke van die NG Kerkfamilie is nie, kan die NG Kerk self of saam met ander lidkerke werkkragte beroep, bevestig en uitstuur.

2.8.3 Waar geleentheid tot gesamentlike gestuurde diens voorkom, kan gesamentlike diensgroepe vir gestuurde diens van die betrokke lidkerke van die NG Kerkfamilie in die lewe geroep word om verantwoordelikheid vir die werk te aanvaar.

2.8.4 Gesamentlike gestuurde diens word gereël volgens onderlinge ooreenkoms tussen die betrokke kerkvergaderinge of hulle gevolmagtigdes.

2.9 Skakeling met die owerheid

2.9.1 Die kerk se roeping tot getuienis behels ook skakeling met die owerheid op alle vlakke, oor aangeleenthede op die terrein van getuienis.

2.9.2 Skakeling met die owerheid geskied volgens Artikel 67 van die Kerkorde.

REGLEMENT 26

REGLEMENT VIR DIE VERHOUDING TOT ANDER KERKE EN GROEPE

1. BEPALING VAN DIE VERHOUDING TOT ANDER KERKE EN GROEPE

1.1 Die Woord van God is die primêre maatstaf en basis by die bepaling van die NG Kerk se houding teenoor en verhouding tot ander kerke en godsdienstige groepe.

1.2 Hoe ’n kerk die Bybel verstaan, die hoofsaak van die boodskap van die Bybel interpreteer en dit op die lewe toepas, staan uitgedruk in die kerk se belydenisskrif(te).

1.3 Die belydenisgrondslag wat die NG Kerk onderskryf en waaraan hy hom gebonde ag, is

1.3.1 Die drie ekumeniese belydenisse, naamlik die Apostoliese Geloofsbelydenis, die Geloofsbelydenis van Nicea en die Geloofsbelydenis van Athanasius, wat die NG Kerk met die meeste ander Christelike kerke deel.

1.3.2 Die drie Formuliere van Eenheid, naamlik die Nederlandse Geloofsbelydenis, die Heidelbergse Kategismus en die Dordtse Leerreëls, wat die NG Kerk met ’n aantal gereformeerde kerke deel, en wat die eiendomlike van die NG Kerk is.

1.4 Die NG Kerk se belydenisgrondslag is ondergeskik aan die Bybel en moet steeds daaraan getoets word.

1.5 Dit is nie voldoende dat ’n belydenis op papier staan of dat iemand dit op ’n stadium in die verlede onderskryf het nie. Daar moet ook gevra word of ’n bepaalde kerk en sy lidmate hulle daardeur gebonde ag en of die belydenis in ’n godvrugtige lewe konkreet word.

1.6 Die gesamentlike kriteria vir bepaling van die NG Kerk se houding teenoor en verhouding tot ander kerke en groepe is dus die wil van God Drie enig, soos in die Bybel weergegee, en weerspieël in

- die belydenis,
- die Kerkorde,
- die erediens, en
- die Christelike lewenswandel, diens en getuienis.

2. GROEPERINGE VAN DIE CHRISTENDOM

2.1 Om kerke en Christelike groepe in te deel, is moeilik omdat sekeres in meer as een kategorie pas en ander nêrens. Verder moet daar rekening gehou word met die feit dat kerke nie staties is nie, maar gedurig besig is om te verander, asook dat sekere kerke gekenmerk word deur ’n patroon van wyduiteenlopende modaliteite wat onder een struktuur gehuisves word. Oor die aard en graad van

die NG Kerk se verhouding tot onderstaande kerke word deur die Algemene Sinode beslis (vergelyk ook 3.1.2, 3.1.4, 3.2 en 3.3 hieronder).

2.2 Hier word uitgegaan van die groot groeperinge van die Christendom soos dit in die geskiedenis ontvou het, naamlik:

2.2.1 Gereformeerde kerke

Waaronder die Familie van NG Kerke, die Gereformeerde Kerke in Suid Afrika, die Nederduitsch Hervormde Kerk van Afrika, die Afrikaanse Protestantse Kerk, die Presbiteriaanse Kerke (Uniting Presbyterian Church in Southern Africa, Evangelical Presbyterian Church), die Church of England in Southern Africa, die United Congregational Church of Southern Africa, die Volkskerk van Afrika, die Calvyn Protestantse Kerk en die Rynse Kerk.

2.2.2 Ander Protestantse kerke

Waaronder die Lutherse kerke, die Anglican Church of Southern Africa (die Anglikaanse Kerk), die Methodist Church of Southern Africa, die Baptiste Kerke (in onderskeiding van die charismatiese baptiste kerke) en die Evangelies Gereformeerde Kerk.

2.2.3 Pinkster en Charismatiese kerke

Die pinkstergroepe, byvoorbeeld die Apostoliese Geloofsending van Suid Afrika, die Volle Evangelie Kerk, die Pinkster Protestantse Kerk en die Assemblies of God. Charismatiese groepe, byvoorbeeld die Hatfield Christian Church/Centre en Rhema. Ander, byvoorbeeld die Kerk van die Nasarener, Lede in Christus en die Sewende Dag Adventiste.

2.2.4 Nie Reformatoriese Kerke

Waaronder die Rooms Katolieke Kerk en die Oosters Ortodokse Kerke.

2.2.5 Afrika Onafhanklike Kerke

2.2.6 Ander groepe

Waaronder die Jehovasgetuies, die Christian Science, die Church of Jesus Christ of the Latter Day Saints (die Mormone) en die Apostelkerke (die Ou Apostoliese Kerk, die Nuwe Apostoliese Kerk, die Apostel Eenheid, die Twaalf Apostels, ensovoorts).

3. PRAKTIESE TOEPASSING VAN DIE KRITERIA

3.1 Samewerking met ander Christelike kerke

3.1.1 Die NG Kerk stel hom ten doel om op verantwoordelike wyse, sonder prysgawe van die eie standpunt, met ander Christelike kerke saam te werk ter bevordering van die Koninkryk van God.

3.1.2 Die graad en wyse van samewerking sal in elke geval bepaal word deur die graad van ooreenstemming ten opsigte van belydenis, kerkorde, erediens en die Christelike lewenswandel van die betrokke kerk (vergelyk 1.6 hierbo).

3.1.3 Ekumene moet deur alle kerkvergaderinge beoefen word, te wete die Algemene Sinode, sinodes, ringe en kerkrade. Dit is nodig om te beklemtoon dat plaaslike ekumene op die agenda van elke kerkraad moet bly.

3.1.4 Die Algemene Sinode bepaal die beleid oor die aard en graad van ekumeniese verhoudinge (vergelyk Artikel 70 van die Kerkorde).

3.2 Assosiasie

3.2.1 Nadat ’n formele aansoek ontvang en beoordeel is, kan die Algemene Sinode met ’n tweederdemeerderheidstem goedkeuring verleen dat ander kerke of kerkgemeenskappe (ingesluit gemeentes van ander kerke) in assosiasie met die NG Kerk tree.

3.2.2 Die graad en wyse van assosiasie word in elke geval bepaal deur die graad van ooreenstemming ten opsigte van belydenis, kerkorde, erediens en die Christelike lewenswandel, diens en getuienis van die betrokke kerk of kerkgemeenskap.

3.2.3 ’n Ander kerk of kerkgemeenskap se assosiasieverbintenis met die NG Kerk word in ’n assosiasieooreenkoms vervat. In hierdie ooreenkoms word wedersydse voorregte en verpligtinge uitgespel, waaronder die wyse waarop daar oor-en-weer in die kerkvergaderinge sitting geneem (waarnemend, adviserend of stemhebbend) en aan die vergaderinge deelgeneem word. Ander reëlings kan insluit: wedersydse erkenning van opleiding en legitimasie, oor-en-weer aanvaarding van lidmaatskap, kanselruiling met die bevoegdheid om sakramente te bedien, gesamentlike werksaamhede, finansiële verpligtinge, die wyse waarop die assosiasie kan oorgaan tot inlywing by die NG Kerk, die wyse waarop die assosiasie beëindig kan word, ens.

3.3 Verlening van kerklike voorregte sonder oordrag van lidmaatskap

3.3.1 Die doop

3.3.1.1 Die doop word aan kinders van lidmate van kerke uit die eerste vier groeperinge, wat nie die verbondsdoop verwerp nie, bedien, mits hulle skriftelike verlof daartoe van die betrokke kerkraad of instansie van die kerk waaraan hulle behoort, ontvang het.

3.3.1.2 Lidmate van kerke uit die eerste vier groeperinge wat nie die verbondsdoop verwerp nie, kan, met toestemming van hulle eie kerkraad en na die dooponderhoud, toegelaat word om saam met hulle eggenoot/eggenote, wat lidmaat van die NG Kerk is, by te staan by die doopbediening van hulle kinders en ook op die vrae te antwoord.

3.3.1.3 Lidmate van kerke wat die verbondsdoop verwerp, persone uit groepering 5 en 6, asook mense wat Christus bely, maar nie formeel aan ’n kerk behoort nie, kan na die dooponderhoud toegelaat word om saam met hulle eggenoot/eggenote, wat lidmaat van die NG Kerk is, by te staan by die doopbediening van hulle kinders sonder dat die vrae aan hulle gestel word en hulle daarop moet antwoord.

3.3.1.4 Die kerkraad van 'n NG gemeente kan aan lidmate toestemming verleen om hulle kinders in 'n gemeente van 'n kerk uit die eerste twee groeperinge (vergelyk 2.2.1 en 2.2.2 hierbo) te laat doop.

3.3.2 Die nagmaal

3.3.2.1 In gemeentes van die NG Kerk mag besoekers die nagmaal gebruik op voorwaarde dat hulle toegang en vrymoedigheid daartoe in hulle eie gemeentes het.

3.3.2.2 Die volgende sou as moontlike voorbeeld kon dien van 'n uitnodiging tot deelname aan die nagmaal:

"Aangesien die kerk van Christus meer omvattend is as slegs hierdie gemeente word elkeen van u wat u persoonlike verlossing in Jesus Christus gevind het, in u eie gemeente toegang tot die nagmaal en vrymoedigheid daartoe het en wat u kan vereenselwig met die leer oor die nagmaal, soos dit in die formulier aan u voorgehou is, uitgenooi om aan hierdie nagmaalsfees deel te neem. Wie egter die genadewerk van God minag en tog deelneem, eet en drink 'n oordeel oor hulleself."

3.3.2.3 In ekumeniese verhoudinge op sowel gemeentelike as sinodale vlak word wedersydse toeganklikheid, al dan nie, van die betrokke kerke bespreek en dienooreenkomstige gedragswyses bepaal.

3.3.2.4 Lidmate van 'n NG gemeente kan op besoek in 'n ander kerk nagmaal gebruik indien daardie kerk dit toelaat. Lidmate behoort dus voortdurend ingelig te word oor die sin van die nagmaal en die implikasies wat dit het vir die wyse waarop 'n mens as nagmaalsgas in ander gemeentes en kerke optree. Hierdie inligting kan verskaf word deur die prediking, die inkleding van die liturgie en die kategese.

3.4 Oorkoms na 'n Nederduitse Gereformeerde Gemeente

3.4.1 Algemeen

3.4.1.1 Geloof in die God van die Heilige Skrif soos dit in die Formuliere van Eenheid tot uitdrukking kom, is die enigste voorwaarde om aan 'n NG gemeente as gemeente van Christus te behoort.

3.4.1.2 Lidmaatskap van alle NG gemeentes is oop vir enige gelowige wat die belydenis van hierdie kerk aanvaar.

3.4.1.3 Die opneem van lidmate uit ander kerke is in beginsel en praktyk 'n gemeentelike aangeleentheid wat onder die toesig van die kerkraad en in ooreenstemming met die kerkordelike bepalings plaasvind.

3.4.1.4 In elke geval waar iemand uit 'n ander kerk of groep na 'n NG gemeente wil oorkom/terugkom, moet 'n deeglike pastorale gesprek gevoer word oor alle aspekte van die leer en lewe van so iemand (vergelyk ook 1.6 hierbo) en oor die beweegredes vir die aansoek.

3.4.1.5 Tydens hierdie pastorale gesprek moet rekening gehou word met die feit dat nie alle lede van 'n bepaalde kerk dieselfde geestelike ingesteldheid en geestelike peil het of dieselfde opvattinge huldig nie.

3.4.2 Aanvaarding van doop

3.4.2.1 Die doop van persone uit ander kerke word aanvaar mits dit

- geskied het in die Naam van die Drie-enige God Vader, Seun en Heilige Gees,
- met water bedien is, en
- bedien is deur 'n persoon wat afgesonder is vir die bediening van die Woord en die sakramente.

3.4.2.2 Die doop van persone wat in een van die Apostelkerke (waaronder die Ou Apostel Kerk, die Nuwe Apostel Kerk, die Apostel Eenheid en die Twaalf Apostels) gedoop is, word nie aanvaar nie.

3.4.3 Belydende lidmaatskap

3.4.3.1 In die pastorale gesprek met persone wat uit kerke uit die eerste twee groeperinge van kerke na 'n NG gemeente wil oorkom, word gelet op punte van verskil in leer en lewe sodat die persoon die leer van die NG Kerk heelhartig kan onderskryf.

3.4.3.2 Van persone uit kerke uit groepering 3 en 4 word naas die pastorale gesprek ook gedeeltelike of volledige onderrig met belydenis van geloof voor 'n kommissie van die kerkraad of voor die gemeente vereis.

3.4.3.3 Persone uit die vyfde en sesde groeperinge moet 'n deeglike kategese deurloop en openbare belydenis van geloof aflê.

4. EKUMENIESE BELEID

4.1 Uitgangspunte vir die NG Kerk met betrekking tot ekumeniese verhoudinge

Hierdie uitgangspunte moet saam gelees word met die volgende: (i) 1 tot 3 hierbo; (ii) Agenda Algemene Sinode 1994, p 66, 14.2.1-14.2.5; (iii) Die Ekumeniese Beleid, Agenda Algemene Sinode 1990, pp 61-64, Handelinge Algemene Sinode 1990, pp 546-549.

4.1.1 Die kerk van Christus is wêreldwyd één.

4.1.2 Die kerk van Christus is oor die grense van plek en tyd één.

4.1.3 Eenheid is 'n gawe aan en 'n roeping vir die kerk

Hierdie taak word veral ook op plaaslike vlak volvoer – hier word die kragtigste getuienis van eenheid tot stand gebring. Plaaslike kerke streef daarna om met die ware kerk van Christus (NGB Artikel 29) saam te aanbid, te getuig en te werk.

4.1.4 Eenheid en verskeidenheid

Eenheid is nie eendersheid nie. Die verskeidenheid van volke, tale, gebruike en kulture moet erken word. Ook die gevolglike ryk verskeidenheid in aanbidding, konfessionele uitdrukkings, formuliere en kerkstrukture. Die verskeidenheid mag egter nie tot geskeidenheid lei nie – dit is 'n verskeidenheid in die eenheid van Christus se kerk.

4.1.5 Eenheid in waarheid

Kerke streef daarna om saam die waarheid van die Woord van die Here, wat nie ter wille van eenheid prysgegee moet word nie, te soek.

4.2 Die NG Kerk en ekumeniese verhoudinge, bilateraal en multilateraal (ekumenies)

4.2.1 Die NG Kerk (Algemene Sinode) wil aktief bilaterale (een-tot-een) verhoudinge met ander Christelike kerke (denominasies) aanknoop, handhaaf en bevorder, beide op nasionale en internasionale vlak.

4.2.2 Oor die kerke met wie bilaterale verhoudinge aangegaan word, en die aard en graad van elke verhouding, besluit die Algemene Sinode op onder meer aanbeveling van die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer.

4.2.3 Die NG Kerk wil ook sy roeping tot die eenheid van die kerk bevorder en handhaaf deur in nasionale en internasionale ekumeniese organisasies en liggame op 'n multilaterale vlak (ekumenies) met ander kerke en organisasies in verhouding te tree.

4.2.4 Oor die ekumeniese organisasies of liggame met wie in verbinding getree word, en die aard en graad van die multilaterale verhoudinge, besluit die Algemene Sinode op aanbeveling van onder meer sy gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer.

4.3 Bilaterale kerklike verhoudinge

Bilaterale kerklike verhoudinge met ander kerke (nasionaal of internasionaal) kan bestaan uit:

- Volle verhoudinge.
- Gedeeltelike verhoudinge.
- Dialoogverhoudinge.
- Insidentele kontakverhoudinge.

4.3.1 Volle verhoudinge (vergelyk 4.7.1 hieronder)

4.3.1.1 Volle verhouding met 'n ander kerk behels die volgende:

- die stuur van afgevaardigdes na mekaar se sinodes;
- die toelaat van leraars op mekaar se kansels;
- die toelaat van mekaar se lidmate tot die nagmaalstafel;

- gesamentlike optrede op terreine van gemeenskaplike verantwoordelikheid;
- kommunikasie met mekaar oor sake van gemeenskaplike belang en kommer;
- wedersydse opsig oor en sorg vir mekaar as kerke ten einde die eenheid van die kerk te bevorder;
- die pastorale versorging van mekaar se lidmate wanneer hulle binne die grense van mekaar se kerke vestig; en
- die wedersydse erkenning van mekaar se teologiese opleiding en gevolglike oor-en-weer beroepbaarheid van leraars met inagneming van spesifieke vereistes wat 'n kerk kan stel.

4.3.1.2 Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, sien toe dat die bepalings rakende die volle verhouding met die ander kerk in 'n ooreenkoms beslag vind en nagekom word.

4.3.1.3 Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, bly op hoogte van ontwikkelinge in dié kerke met wie die NG Kerk volle verhoudinge het en lig die Algemene Sinode gereeld daaroor in.

4.3.1.4 Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, adviseer die Algemene Sinode oor die kerke met wie volle verhoudinge aangegaan en volgehou kan word.

4.3.1.5 Indien alle aspekte van 'n volle kerklike verhouding vanweë praktiese omstandighede nie kan gerealiseer nie, kan volle verhoudinge ten opsigte van sommige aspekte aangegaan word. Die doel moet steeds volle verhoudinge ten opsigte van alle fasette wees.

4.3.2 Gedeeltelike verhoudinge (vergelyk 4.7.2 hieronder)

4.3.2.1 Die NG Kerk streef daarna om gedeeltelike kerklike verhoudinge na te streef en aan te gaan met kerke van gereformeerde oortuiging met wie die NG Kerk nie in volle verhouding staan nie.

4.3.2.2 Voorwaardes vir die aangaan van 'n gedeeltelike kerklike verhouding is:

4.3.2.2.1 Wedersydse erkenning van 'n gemeenskaplike basis in gereformeerde geloofsoortuiginge soos uitgedruk in reformatoriese belydenisskrifte.

4.3.2.2.2 'n Wedersydse begeerte om 'n kerklike verhouding aan te gaan.

4.3.2.3 'n Gedeeltelike verhouding word aangegaan met die veronderstelling dat dit tot 'n volle kerklike verhouding kan lei.

4.3.2.4 Samewerkingsooreenkomste, gesamentlike optrede ten opsigte van gemeenskaplike verantwoordelikhede, voortgaande kommunikasie oor sake van gemeenskaplike kommer en wedersydse sorg vir mekaar se lidmate, indien daartoe versoek, is moontlik met kerke met wie die NG Kerk in 'n gedeeltelike verhouding staan.

4.3.2.5 Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, identifiseer met verantwoording aan die Algemene Sinode die kerke met wie die NG Kerk gedeeltelike verhoudinge wil aangaan en is, indien nodig, namens die NG Kerk verantwoordelik vir die samewerkingsooreenkomste, gesamentlike optredes, voortgaande kommunikasie en die implementering van die wedersydse versorging van lidmate, indien daartoe versoek.

4.3.2.6 Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, adviseer die Algemene Sinode wanneer 'n gedeeltelike verhouding kan oorgaan in 'n volle verhouding.

4.3.3 Dialoogverhoudinge (vergelyk 4.7.3 hieronder)

4.3.3.1 Die NG Kerk streef daarna om deur die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, in gereelde dialoog te tree met 'n wye verskeidenheid kerke wat nie noodwendig dieselfde belydenisgrondslag of standpunte het nie ten einde ingelig te word oor hulle kerklike lewe, verhoudinge en standpunte.

4.3.3.2 Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, identifiseer die kerke en voer die gesprekke op 'n gereelde basis met verantwoording aan die Algemene Sinode.

4.3.3.3 Benewens dat die dialoog kan lei tot gedeeltelike of volle kerklike verhoudinge, kan die gesprekke ook op kort termyn die moontlikhede van samewerking, gesamentlike optredes en kommunikasie oor sake van gemeenskaplike kommer oorweeg en soos nodig verder voer.

4.3.4 Kontakverhoudinge (vergelyk 4.7.4 hieronder)

4.3.4.1 Die NG Kerk wil ook die roeping tot ekumene uitvoer deur na aanleiding van behoeftes, omstandighede en geleenthede, insidentele kontak op te neem met ander kerke.

4.3.4.2 Die kontakverhoudinge word deur die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, behartig met verantwoording aan die Algemene Sinode.

4.4 Multilaterale kerklike verhoudinge (vergelyk 4.7.5 hieronder)

4.4.1 Die NG Kerk wil sy ekumeniese roeping bevorder en uitbou deur

4.4.1.1 deel te wees van ekumeniese organisasies waar die Kerk met ander gereformeerde kerke kan saamwerk;

4.4.1.2 deel te neem aan ekumeniese organisasies, geselskappe en verenigings wat die Kerk sal toelaat om die ekumeniese verantwoordelikhede wyd, effektief en doeltreffend na te kom; en

4.4.1.3 verhoudinge met ekumeniese organisasies te ontwikkel.

4.4.2 Oor die aard, graad en omvang van deelname aan 'n multilaterale ekumeniese organisasie, geselskap of vereniging, besluit die Algemene Sinode na 'n

bestudering van die aard van 'n betrokke ekumeniese organisasie, soos dit gevind en gedemonstreer word in die grondwet, basiese uitgangspunte, verklarings, aktiwiteite en optredes van elke organisasie. Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, adviseer die Algemene Sinode hierin.

4.4.3 Grade van betrokkenheid by multilaterale organisasies kan, wat die NG Kerk betref, die volgende behels:

4.4.3.1 volle lidmaatskap – dit wil sê volle deelname, verkiesbaarheid tot posisies, aanvaarding van medeverantwoordelikheid vir besluite en aksies.

4.4.3.2 waarnemerlidmaatskap – dit wil sê die kerk neem net die handelinge en optredes van die betrokke organisasie waar, aanvaar nie verantwoordelikheid vir besluite en optredes nie en verteenwoordigers is ook nie verkiesbaar tot enige posisies nie.

4.5 Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer

4.5.1 Die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, word deur die ASM saamgestel en rapporteer aan die Algemene Sinode deur die ASM.

4.5.2 Ooreenkomstig die uitgangspunte van die NG Kerk vir ekumeniese betrekkinge en ander besluite van die Algemene Sinode, dra die Algemene Sinode dit op aan die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer om belangstelling in en verhoudinge met die kerk van Christus wêreldwyd (nasionaal en internasionaal) te handhaaf en te bevorder.

4.5.3 Die taak van die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, is soos volg:

4.5.3.1 Met betrekking tot kerke met wie die NG Kerk in volle verhouding is (vergelyk 4.7.1 hieronder):

4.5.3.1.1 Identifiseer kerke met wie die Algemene Sinode in volle verhoudinge kan tree en adviseer die Algemene Sinode daaroor.

4.5.3.1.2 Handhaaf noue en voortgesette verhoudinge met dié kerke met wie die Algemene Sinode besluit het om in volle verhouding te tree.

4.5.3.1.3 Bly ingelig oor ontwikkelinge in dié kerke met wie die Algemene Sinode volle verhoudinge aangegaan het en lig ook die Algemene Sinode dienooreenkomstig in.

4.5.3.1.4 Benewens die normale spektrum van vol verhoudinge beveel die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, by die Algemene Sinode aan watter spesifieke soort vol verhoudinge met elke kerk aangegaan moet word.

4.5.3.2 Met betrekking tot kerke met wie die NG Kerk in gedeeltelike verhoudinge is (vergelyk 4.7.2 hieronder):

4.5.3.2.1 Identifiseer kerke met wie die NG Kerk gedeeltelike verhoudinge wil aangaan en adviseer die Algemene Sinode daaroor.

4.5.3.2.2 Inisieer en/of maak kontak met kerke met wie die NG Kerk gedeeltelike verhoudinge sou kon aangaan. In hierdie proses kan van die volgende gebruik gemaak word

- Uitnodigings kan na wedersyds afgevaardigdes se algemene sinodes (of die ekwivalent) gestuur word, waar die afgevaardigdes erken word en geleentheid kry om verteenwoordigers van die kerk te ontmoet. Die NG Kerk sou ook aan die afgevaardigde van die ander kerk geleentheid kon gee om kortliks groete oor te dra.
- Indien daar nie van wedersydse ekumeniese afgevaardigdes gebruik gemaak word nie, kan daar per skrywe gekommunikeer word. Verslag word aan die Algemene Sinode gedoen.
- Daar kan ook wedersyds van persone of instellinge gebruik gemaak word wat per geleentheid by 'n kerk besoek kan aflê.
- Agendas, handelinge en die Kerkorde en ander amptelike dokumente
- kan gereeld aan die ander kerk gestuur word.
- Bedink weë waarop die NG Kerk tot diens kan wees en dit onder die aandag van die ander kerk(e) kan bring, soos byvoorbeeld geleenthede vir opleiding van predikante en ander werkkragte, beskikbaarheid van onderrigmateriaal, of enige ander vorm van diens wat die NG Kerk sou kon lewer. Daar moet ook kennis geneem word van die dienste wat ander kerke sou kon lewer.

4.5.3.3 Met betrekking tot kerke met wie die NG Kerk in dialoog/kontak is (vergelyk 4.7.3 en 4.7.4 hieronder):

In uitvoering van die standpunt van die NG Kerk om betrekkinge met ander kerke te bevorder en te handhaaf, gee die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer, deur studie en kontak – soos die geleentheid hom voordoen – uitvoering aan die beleidstandpunt van die Kerk. Dit gebeur deur dialoog of ander vorme van kontak met

- kerke wat belangstel om een of ander vorm van verhouding aan te gaan;
- kerke wat spesifiek met die NG Kerk 'n verhouding wil aangaan;
- kerke wat hulle bande met die NG Kerk verbreek het of hulle om een of ander rede teruggetrek het uit 'n vorige verhouding; en
- kerke van verskillende historiese of konfessionele agtergronde wat bereid is om sake van gemeenskaplike belang of oor sake wat opklaring verg, te praat of te kommunikeer.

4.5.3.4 Met betrekking tot multilaterale verhoudinge (vergelyk 4.7.5 hieronder):

- dien as kontakliggaam van die NG Kerk met ekumeniese organisasies; en
- dien as die skakelliggaam tussen die NG Kerk en dié ekumeniese liggame of organisasies met wie die NG Kerk betrekkinge het. Ten opsigte van hierdie liggame/organisasies moet die Algemene Sinode se gevolmagtigde wat die ekumeniese verhoudinge hanteer
- hulle aktiwiteite bestudeer en die Algemene Sinode met 'n verslag en aanbevelings dien; en
- persone identifiseer wat die NG Kerk by die onderskeie organisasies/liggame verteenwoordig.
- stel ondersoek in na verskillende ekumeniese organisasies, neem dit waar, bestudeer dit en doen daaroor aan die Algemene Sinode verslag.

4.6 Ekumene in ander staatkundige bedelings

4.6.1 Aan samestellende sinodes wat in state buite die Republiek van Suid-Afrika (bv Namibië) is, word die reg verleen om selfstandige ekumeniese verhoudinge aan te gaan en uit te bou binne die raamwerk van die besluite van die Algemene Sinode.

4.6.2 In die aanwysing van afgevaardigdes na ekumeniese liggame, moet die Algemene Sinode rekening hou met die feit dat die algemene sinodale verband in verskillende state funksioneer.

4.7 Die stand van sake van die NG Kerk se ekumeniese verhoudinge

Onderstaande is die stand van sake sedert Oktober 2013. Die Moderamen van die Algemene Sinode (ASM) word gereeld op hoogte gehou van die toedrag van sake.

4.7.1 Kerke met wie die NG Kerk in vol verhoudinge staan (vergelyk 4.3.1 hierbo)

4.7.1.1 Die Familie van NG Kerke in Suid-Afrika, naamlik die Verenigende Gereformeerde Kerk in Suider-Afrika, die Nederduitse Gereformeerde Kerk in Afrika en die Reformed Church in Africa

4.7.1.2 Die lede van die NG Kerkfamilie buite Suid-Afrika (volle verhoudinge word onderhandel kragtens besluit van die Algemene Sinode 2011) naamlik die Dutch Reformed Church in Botswana, Swaziland Reformed Church, Reformed Church in Zimbabwe, Reformed Church in Zambia, Church of Central Africa Presbyterian (Nkhoma Synod), Church of Central Africa Presbyterian (Harare Synod), Igreja Reformada em Moçambique en Reformed Church of East Africa

4.7.1.3 Nederduitsch Hervormde Kerk van Afrika

4.7.1.4 Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika

4.7.1.5 Christian Reformed Church in North America

4.7.1.6 Christian Reformed Churches of Australia

4.7.1.7 Reformed Church in Japan

4.7.1.8 Christian Reformed Church in Sri Lanka

4.7.1.9 Reformed Church in Hungary

4.7.1.10 Gereformeerde Evangeliese Kerk van Australië

4.7.1.11 Afrikaanse Christenkerk van Nieu-Seeland

4.7.2 Kerke met wie die NG Kerk in gedeeltelike verhoudinge staan (vergelyk 4.3.2 hierbo)

4.7.2.1 Die Volkskerk van Afrika en Calvyn Protestantse Kerk.

4.7.2.2 Gedeeltelike verhoudinge word kragtens besluite van die Algemene Sinode onderhandel met die Uniting Presbyterian Church in Southern Africa, Uniting Church in Australia, Church of Jesus Christ in Madagascar, Communauté Evangélique du Congo, Protestantse Kerk in Nederland, Verenigde Protestantse Kerk in België, Voortgezette Gereformeerde Kerken in Nederland, en Lesotho Evangelical Church in Southern Africa.

4.7.3 Kerke met wie die NG Kerk in dialoog is (vergelyk 4.3.3 hierbo)

4.7.3.1 Evangelische Kirche Deutschland

4.7.3.2 Apostoliese Geloofsending van Suid-Afrika

4.7.3.3 Methodist Church of Southern Africa

4.7.3.4 Rooms-Katolieke Kerk van Suid-Afrika

4.7.3.5 Anglican Church of South Africa

4.7.3.6 Evangelical Lutheran Church in Southern Africa (NT)

4.7.3.7 Federasie van Switserse Protestantse Kerke

4.7.3.8 Presbyterian Church of Australia

4.7.3.9 Presbyterian Church (USA)

4.7.3.10 Reformed Churches in New Zealand

4.7.3.11 United Congregational Church in Southern Africa

4.7.4 Kerke met wie die NG Kerk in kontakverhoudinge is (vergelyk 4.3.4 hierbo)

4.7.4.1 Afrikaanse Protestantse Kerk

4.7.4.2 Church of England in South Africa

4.7.4.3 Rynse Kerk

4.7.5 Multilaterale verhoudinge (vergelyk 4.3.5 hierbo)

Die NG Kerk is lid van die

4.7.5.1 Wêreldgemeenskap van Gereformeerde Kerke (WGGK) [World Communion of Reformed Churches (WCRC)]

4.7.5.2 Gemeenskap van Gereformeerde Kerke in Afrika (GGKA) [Communion of Reformed Churches in Africa (CRCA)]

4.7.5.3 Suid-Afrikaanse Raad van Kerke (SARK)

4.7.5.4 Council of Churches in Namibië

4.7.5.5 The Evangelical Alliance of South Africa (TEASA)

4.7.5.6 Conventus van Reformatoriese Kerke

4.7.5.7 Tussenkerklike Raad (TKR)

4.7.5.8 All Africa Conference of Churches (AACC)

4.7.5.9 World Reformed Fellowship

4.7.5.10 Die Algemene Sinode het die NG Kerk se lidmaatskap van die volgende liggame goedgekeur en dit is tans in proses van afhandeling: Wêreldraad van Kerke (WRK), World Reformed Fellowship (WRF) en Global Christian Forum (GCF)

REGLEMENT 27

REGLEMENT VIR DIE VERMEERDERING, KOMBINERING, EENWORDING EN SAMESMELTING VAN GEMEENTES

1. VERMEERDERING/AFSTIGTING VAN GEMEENTES

1.1 Algemene reëlings

1.1.1 Die uitbreiding van die kerk en die gevolglike vermeerdering van gemeentes is die roeping en plig van 'n groeiende en lewenskragtige kerk.

1.1.2 Indien ongesensureerde belydende lidmate oortuig is van die noodsaaklikheid van die stigting van 'n nuwe gemeente, moet hulle 'n skriftelike versoek tot die kerkraad rig. Die versoekskrif moet die volgende insluit: (1) 'n ondersoek na die lewensvatbaarheid van 'n nuwe gemeente, (2) moontlike plekke van aanbidding, (3) begroting, (4) voorstelle oor leierskorps vir die gemeente en die toerusting van leiers.

1.1.3 Indien die kerkraad oordeel dat daar genoeg rede vir die stigting van 'n nuwe gemeente is, gee hy verlof dat die lidmate wat die nuwe gemeente wil vorm, mag oorgaan tot gemeentestigting. Dit beteken ook dat die betrokke lidmate 'n ooreenkoms met die kerkraad onderteken om die nuwe gemeente te stig.

1.1.3.1 Die ooreenkoms om die nuwe gemeente te stig moet voorstelle bevat oor die wyse waarop die gemeente se bediening sal geskied, asook voorstelle oor die wyse waarop en wanneer 'n predikant bekostig sal word.

1.1.3.2 Wanneer die kerkraad oortuig is van die wenslikheid van die stigting van 'n nuwe gemeente en dat dit lewensvatbaar is, stuur die kerkraad die versoekskrif en die ooreenkoms kragtens artikel 31.4 van die Kerkorde saam met aanbevelings oor die volgende sake aan die skriba van die ring of die ring se gevolmagtigde:

1.1.3.2.1 die voorgestelde naam en grense van die nuwe gemeente; of

1.1.3.2.2 indien die gemeente nie geografies saamgestel word nie, die bedieningsfokus van die nuwe gemeente. Die bedieningsfokus sluit die volgende moontlike in

- kerkplanting in snelgroeiende gebiede of gebiede waar die sosio-ekonomiese omstandighede verander,
- kerkplanting waar bestaande gemeentes nie meer aan bedieningsbehoeftes kan voldoen nie,
- kerkplanting waar geen gemeente funksioneer nie, en
- kerkplanting waar bestaande gemeente(s) kwynend is, soos blyk uit 'n dramatiese daling in lidmaatgetalle en 'n ernstige daling in finansiële vermoë van gemeente(s);

1.1.3.2.3 die ooreenkoms tot gemeentestigting; en

1.1.3.2.4 aanverwante sake wat die aandag van die ring moet geniet.

1.1.4 Wanneer by die ring aansoek gedoen word om die stigting van ’n gemeente, beoordeel die ring die ingekome stukke en indien die ring oordeel dat die nuwe gemeente in staat sal wees om te bestaan, word verlof tot gemeentestigting gegee.

1.1.5 Die stigting van ’n nuwe gemeente geskied deur die ring of die ring se gevolmagtigde op las van die ring, tydens ’n vergadering waarvan vier weke vooraf in die Kerkbode kennis gegee is, en waarheen die belanghebbendes uit die betrokke gemeente(s) opgeroep is. Die betrokke lidmate het deur die ondertekening van die ooreenkoms reeds die stigting van die gemeente goedgekeur en stem op hierdie vergadering nie weer oor die saak nie.

1.1.6 Tydens hierdie vergadering stel die ring of die ring se gevolmagtigde die grense van die gemeente so duidelik moontlik vas en gee ’n noukeurige beskrywing van die grense van reeds bestaande gemeentes wat met die grense van die nuwe gemeente saamval. Indien die ring of die ring se gevolmagtigde toestemming gee dat die nuwe gemeente nie geografies saamgestel word nie, word die bedieningsfokus van die nuwe gemeente so duidelik moontlik bepaal (vergelyk 1.1.3.2.2 hierbo).

1.1.7 Tydens hierdie vergadering wat onder leiding van die ring of die ring se gevolmagtigde staan, word die kerkraadslede van die nuwe gemeente met opsteek van hande verkies en wel deur die belydende lidmate wat deur hul handtekeninge reeds tot die stigting van die gemeente ooreengekom het.

1.1.8 Die bevestiging van hierdie kerkraadslede geskied sonder afkondiging van hul name deur die konsulent, of op sy versoek, deur ’n ander predikant binne die kerkverband. Indien daar teen ’n persoon wat verkies is, beswaar ingebring word, word die persoon se bevestiging uitgestel totdat die saak deur die kerkraad ondersoek is.

1.1.9 Die kerkraad benoem een van sy lede as die bewaarder van die boeke en dokumente van die gemeente totdat ’n skriba en/of kassier benoem is. ’n Inventaris van die boeke en dokumente moet opgestel word en ’n duplikaat aan die konsulent oorhandig word.

1.1.10 Die koste van die ring, of die ring se gevolmagtigde in verband met die stigting van nuwe gemeente(s), word deur die gemeente(s) gedra.

1.1.11 Indien die kerkraad op versoek van sy lidmate weier om voorbereidende stappe te doen of te laat doen met die oog op die stigting van ’n nuwe gemeente, het sodanige lidmate die reg om hulle na die ring te wend. ’n Afskrif van die versoekskrif met volle besonderhede moet minstens drie weke voor die vergadering van die ring by die betrokke kerkraad vir kennisname ingedien word.

1.2 Wanneer meer as een gemeente en/of ring by die afstigting betrokke is

1.2.1 Indien dit blyk dat die beoogde nuwe gemeente uit gedeeltes van meer as een gemeente moet bestaan, terwyl die saak slegs deur lidmate van een gemeente aanhangig gemaak is, het die betrokke kerkraad die reg om die ander kerkrade regstreeks om hul medewerking te nader.

1.2.2 Indien die aangrensende kerkrade wat genader is, weier om voorbereidende stappe te doen of te laat doen met die oog op die stigting van 'n nuwe gemeente, het die betrokke kerkraad die reg om sy versoek aan die ring voor te lê.

1.2.3 Die ring het die reg om te besluit dat maatreëls in die betrokke wyke van die gemeente(s) binne die grense van daardie ring met die oog op moontlike afstigting getref word.

1.2.4 Waar die nuwe gemeente met lidmate uit gemeentes van meer as een ring gestig word, moet die betrokke ringe onderling besluit watter ring die stigting moet waarneem.

1.2.5 Wanneer die ring 'n opdrag tot stigting gee, moet die kerkraad dadelik die versoekskrif en ooreenkoms laat onderteken deur die lidmate wat deel van die nuwe gemeente wil wees.

1.2.6 Die kerkraad van elke gemeente wat deel van die nuwe gemeente uitmaak, moet die versoekskrif en die ooreenkoms saam met sy aanbevelings daaroor aan die ring voorlê.

1.3 Die ring kan self inisiatief neem

1.3.1 Waar 'n ring dit nodig ag, kan hy een of meer kerkrade opdrag gee om die stigting van 'n nuwe gemeente te ondersoek. Die ring kan ook aan sy gevolmagtigde opdrag gee om 'n kerkraad te ontmoet en tot stigting van 'n nuwe gemeente aan te spoor.

1.3.2 Ringe kan die stigting van 'n nuwe gemeente oor of binne bestaande gemeentegrense aanbeveel, met inagneming van kategorieë, fokusgroepe, bedieningsverskeidenheid in omliggende gemeentes en bedieningsbehoeftes.

1.3.3 In buitengewone omstandighede kan 'n ring, wanneer geen kerkraad gevind kan word om 'n nuwe gemeente te stig nie, self poog om lidmate te vind wat oortuig is van die noodsaaklikheid van die stigting van 'n nuwe gemeente. Die ooreenkoms tot nuwe gemeentestigting word in sulke buitengewone omstandighede in die lig van 1.3 hierbo met die ring gesluit.

1.3.4 In buitengewone omstandighede kan die sinodale verband aan die ring opdragte gee om die stigting van 'n nuwe gemeente te ondersoek. Die sinodale verband kan in sulke omstandighede 'n kerkraad ontmoet en tot stigting van 'n nuwe gemeente aanspoor.

1.4 Kennisgewing van afstigting

1.4.1 Die skriba van die ringskommissie oorhandig aan die kerkraad van die nuwe gemeente 'n uittreksel uit die notule van die ring of die ring se gevolmagtigde, bevattende die naam van die gemeente, beskrywing van die grense of, indien toepaslik, omskrywing van die bedieningsfokus, name van kerkraadslede, aanbevelings genoem onder 1.1.3.2 hierbo, die naam van die konsulent en ander sake waarby die nuwe gemeente belang mag hê.

1.4.2 Die skriba van die ring of die ring se gevolmagtigde gee aan die skriba van die sinode se gevolmagtigde kennis van die stigting van die nuwe gemeente met vermelding van die grenslyne of, indien toepaslik, omskrywing van die bedieningsfokus, asook die name van die eerste lede van die kerkraad met die oog op publikasie in die Kerkbode.

1.4.3 Die skriba van die sinode of die sinode se gevolmagtigde gee aan die Registrateur van Aktes kennis van die stigting van die nuwe gemeente.

1.4.4 Die naam van die nuwe gemeente word in die kennisgewing soos volg aangegee: Nederduitse Gereformeerde Gemeente ....

1.4.5 Indien dit by die vermeerdering van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente en stukke namens die nuwe gemeente vir doeleindes van uitvoering van stigting nie, moet sulke dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter en skriba van ring of die ring se gevolmagtigde of die gevolmagtigde van die ring binne wie se grense die te stigte gemeente geleë is.

2. KOMBINERING VAN GEMEENTES

Kombinasie beteken dat twee of meer gemeentes, wat selfstandig voortbestaan, kontraktueel ooreenkomste met mekaar aangaan ter wille van die effektiewe evangeliebediening.

2.1 Prosedure vir kombinering

2.1.1 Die kerkraad stel ondersoek in na die moontlikheid van kombinasie as die kerkraad self oordeel dat dit nodig is, of ook op versoek van 'n groep lidmate.

2.1.2 In alle gevalle van kombinasie word 'n geskrewe ooreenkoms opgestel en aan die betrokke kerkrade vir goedkeuring voorgelê. Indien van toepassing, moet 2.4 van die Reglement vir die Bestuur van Diensverhoudinge vir Predikante by Ongeskiktheid en Onvermoë in ag geneem word. Ten minste twee derdes van die kerkraadslede van elke betrokke kerkraad moet die ooreenkoms goedkeur.

2.1.3 Nadat die kerkrade die kombinasie-ooreenkoms goedgekeur het, word die ooreenkoms op twee agtereenvolgende Sondae tydens die erediens aan elkeen van die betrokke gemeentes vir approbasie bekend gemaak, met vermelding dat besware daarteen binne sewe dae na die laaste bekendmaking skriftelik by die skriba van die kerkraad ingedien moet word.

2.1.4 Nadat die gemeente approbasie verleen het, word die kombinasie-ooreenkoms aan die betrokke ring of die ring se gevolmagtigde vir goedkeuring en bekragtiging voorgelê. Nadat die ring die ooreenkoms bekragtig het, word dié ooreenkoms van krag of op ’n datum wat in die ooreenkoms bepaal word.

2.1.5 Die koste van die ring(e) of die ring(e) se gevolmagtigde(s) met betrekking tot die kombinasie van gemeentes, word deur die gemeente(s) gedra.

2.1.6 Indien die kerkraad weier om op versoek van ’n groep lidmate die moontlikheid van kombinasie te ondersoek, het die lidmate die reg om hulle met hulle versoek tot die ring te wend. ’n Afskrif van die versoekskrif moet minstens drie weke voor die vergadering van die ring by die betrokke kerkraad vir kennisname deur die skriba van die ring of die ring se gevolmagtigde ingedien word.

2.1.7 Wanneer meer as een ring by kombinasie betrokke is, moet vooraf, na ooreenkoms deur die ringe, by die sinode aansoek gedoen word vir hergroepering van die betrokke gemeentes wat wil kombineer.

2.1.8 Die ring kan self die inisiatief neem en waar hy dit nodig ag, aan twee of meer kerkrade opdrag gee om kombinasie te ondersoek. Die ring kan ook aan sy gevolmagtigde opdrag gee om die betrokke kerkrade te ontmoet en tot kombinasie aan te spoor.

2.1.9 Die kombinasie-ooreenkoms kan in beraad met die ringe en approbasie van die gemeentes na wedersydse kennisgewing en ooreenkoms gewysig of beëindig word as al die betrokke kerkrade in hulle aparte vergaderings hulle goedkeuring daaraan heg.

2.1.10 Wanneer die gemeentes wat wil kombineer, nie vakant is nie, kan daar nie tot kombinasie oorgegaan word voordat die betrokke predikant(e) en die ring of die ring se gevolmagtigde tevrede is dat daar billike voorsiening vir die betrokke predikant(e) gemaak is nie.

2.1.11 Die beroeping en demittering van ’n predikant vir kombinasie-gemeentes geskied op ’n gesamentlike vergadering van die betrokke kerkrade, onder voorsitterskap van die konsulent van die gemeente waar die vergadering plaasvind. Vir die gemeentes in die kombinasie word ’n konsulent benoem. Die naam van die beroepene word op twee agtereenvolgende Sondae tydens die erediens vir approbasie aan elke gemeente van die kombinasie bekend gemaak.

2.1.12 ’n Predikant moet in een van die kombinasie-gemeentes bevestig word.

2.1.13 ’n Predikant in kombinasie-gemeentes word deur die gemeente wat die persoon beroep en bevestig het, afgevaardig na meerdere vergaderings. Die predikant het egter as afgevaardigde net een stem. Elke kombinasie-gemeente verkies en vaardig volgens voorskrif van die Kerkorde ook ’n ouderling/diaken af.

2.1.14 Die kombinasie-gemeentes is verplig om gesamentlik ’n aandeel in die pensioenfonds vir die predikant te hou. Alle ander koste met betrekking tot die predikant moet in die ooreenkoms van kombinasie gereël word.

2.1.15 Die ooreenkoms met die predikant kan, na wedersydse kennisgewing, gewysig of beëindig word, indien al die betrokke kerkrade, in hul aparte vergaderinge, hul goedkeuring daaraan heg.

2.1.16 Indien dit by die kombinering van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente en stukke namens die gemeentes vir doeleindes van uitvoering van ooreenkomste nie, moet sulke dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter, en skriba van die ring, of die ring se gevolmagtigde, of die gevolmagtigde van die ring in wie se gebied die kombinerende gemeentes geleë is.

3. EENWORDING VAN GEMEENTES

Eenwording beteken dat ’n gemeente wat nie langer selfstandig wil of kan voortbestaan nie, ontbind en dat die betrokke lidmate by ander bestaande gemeente ingelyf word.

3.1 Prosedure vir eenwording

3.1.1 Die kerkraad van die gemeente wat wil ontbind, moet ’n besluit tot ontbinding neem en die kerkraad van die gemeente waarby die betrokke lidmate ingelyf word, moet toestemming tot inlywing gee. Ten minste twee derdes van die dienende kerkraadslede van elke betrokke kerkraad moet ten gunste van eenwording besluit.

3.1.2 Die betrokke kerkrade moet oor die voorwaardes vir ontbinding en inlywing ooreenkom. Indien van toepassing moet 2.4 van die Reglement vir die Bestuur van Diensverhoudinge vir Predikante by Ongeskiktheid en Onvermoë in ag geneem word.

3.1.3 Die ooreenkoms waartoe die kerkrade gekom het, moet vir approbasie op twee agtereenvolgende Sondae by al die openbare eredienste van die betrokke gemeentes bekend gemaak word, met vermelding dat besware daarteen binne sewe dae na die laaste bekendmaking skriftelik by die skriba van die kerkraad ingedien moet word.

3.1.4 Nadat die approbasie van die ongesensureerde belydende lidmate op dié wyse verkry is, word die ooreenkoms aan die betrokke ring(e) vir goedkeuring voorgelê. Nadat hierdie goedkeuring verkry is of op ’n datum wat in die ooreenkoms bepaal word, word die ooreenkoms van krag.

3.1.5 Aangesien hiermee ’n verandering van gemeentegrense geïmpliseer word, moet die ooreenkoms ’n duidelike omskrywing van grenslyne bevat.

3.1.6 Die betrokke ringskriba gee aan die skriba van die sinode of die sinode se gevolmagtigde kennis van die ontbinding van die gemeente, asook van die nuwe grenslyne van die inlywende gemeente(s). Die skriba van die sinode of

die sinode se gevolmagtigde sorg vir die publikasie van bostaande feite in die Kerkbode.

3.1.7 ’n Afskrif van die ooreenkoms tussen die gemeentes word aan die skriba van die sinode, of die sinode se gevolmagtigde op papier, soos deur die argief voorgeskryf, en in tweevoud gestuur.

3.1.8 Die kerkraad van die gemeente wat ontbind, gee aan die Registrateur van Aktes kennis van die ontbinding en van die oordrag van sy eiendomme.

3.1.9 Die dienende kerkraadslede van die gemeente wat ontbind, dien ook, indien dit so ooreengekom word, in die inlywende gemeente.

3.1.10 Die onroerende eiendomme van die ontbonde gemeente word, tensy anders ooreengekom, op die naam van die inlywende gemeente geregistreer en alle roerende goed van die ontbonde gemeente, met die regte en verpligtinge daaraan verbonde, gaan op die inlywende gemeente oor.

3.1.11 Die eenwording van gemeentes kan alleen plaasvind wanneer die gemeente wat ontbind, vakant is of indien nie, as daar vir die predikant(e), na die oordeel van die ring, billike voorsiening gemaak is.

3.1.12 Indien dit by die eenwording van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers namens ’n gemeente wat ontbind het nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente en stukke vir doeleindes van uitvoering van ooreenkomste nie, moet sulke dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter en skriba van die ring of die ring se gevolmagtigde, of die gevolmagtigde van die ring, binne wie se grense die ontbinde gemeente geleë was.

4. SAMESMELTING VAN GEMEENTES

Samesmelting beteken dat twee of meer gemeentes, wat nie langer selfstandig wil of kan voortbestaan nie, afsonderlik ontbind om saam een totaal nuwe gemeente te stig binne dieselfde geografiese gebied as waarbinne die onderskeie samestellende gemeentes aanvanklik voor ontbinding bestaan het.

4.1 Prosedure

4.1.1 Die kerkrade van die onderskeie samesmeltende gemeentes neem afsonderlik ’n besluit tot samesmelting.

4.1.2 Aan alle ongesensureerde belydende lidmate van die onderskeie samesmeltende gemeentes word aan die hand van ’n vraelys-stembrief geleentheid gebied om skriftelik aan te dui of hulle ten gunste van die samesmelting, is al dan nie.

4.1.2.1 Die genoemde vraelys-stembrief word persoonlik en sonder enige stemwerwing deur die onderskeie kerkrade van die samesmeltende gemeentes aan elke ongesensureerde belydende lidmaat binne die bepaalde gemeente beskikbaar gestel.

4.1.2.2 Dit is elke lidmaat se eie verantwoordelikheid om toe te sien dat die persoon se voltooide vraelys-stembrief die kerkkantoor van die gemeente bereik vóór of óp die sperdatum wat deur die kerkraad bepaal is.

4.1.2.3 Goedkeuring moet van 'n meerderheid van die lidmate wat vraelys-stembriewe ingehandig het, verkry word, alvorens met die proses van samesmelting voortgegaan kan word.

4.1.3 Nadat die goedkeuring van die lidmate volgens die prosedure onder 4.1.2. hierbo verkry is, kom die kerkrade afsonderlik én gesamentlik ooreen tot 'n samesmeltingsooreenkoms bevattende onder andere 'n duidelike grensbeskrywing van die nuwe gemeente, die posisie van die predikant(e) en kerkraadslede in die nuwe saamgestelde gemeente en reëlings in verband met die hantering van die onderskeie gemeentes se bates (roerend en onroerend). Elke kerkraad benoem twee persone om namens die samesmeltende gemeente alle nodige dokumentasie te onderteken.

4.1.4 Die samesmeltingsooreenkoms word vir approbasie op twee agtereenvolgende Sondae by al die openbare eredienste van die betrokke gemeentes bekend gemaak, met vermelding dat besware daarteen binne sewe dae na die laaste bekendmaking skriftelik by die skriba van die kerkraad ingedien moet word.

4.1.4.1 Lidmate wat wil beswaar maak, moet dit skriftelik met gemotiveerde opgaaf van rede(s) doen vóór die verstryking van die week eindigend na die tweede afkondiging.

4.1.4.2 Besware word aan die ring of die ring se gevolmagtigde voorgelê vir oorweging van die geldigheid daarvan.

4.1.5 Nadat approbasie verkry is, word die ooreenkoms aan die ring voorgelê vir goedkeuring.

4.1.5.1 Die skriba van die ring of die ring se gevolmagtigde gee kennis aan die skriba van die betrokke sinode of die sinode se gevolmagtigde.

4.1.5.2 Die kerkraad van die nuwe gemeente gee kennis aan die Registrateur van Aktes van die oordrag van eiendomme.

5. KOMBINASIE VAN WERKSAAMHEDE VAN GEMEENTES, RINGE EN SINODES/GEMAGTIGDES VAN SINODES UIT VERSKILLENDE KERKVERBANDE

Kombinasie beteken hier dat twee of meer kerkvergaderinge van verskillende kerkverbande, of gevolmagtigdes van kerkvergaderinge, as deel van die soeke na kerklike eenheid in die NG Kerkfamilie, ten bate van die koninkryk van God en as gelyke deelgenote van mekaar, kontraktuele ooreenkomste aangaan vir die uitvoering van sekere gemeenskaplike werksaamhede.

5.1 Praktiese en kerkregtelike riglyne

5.1.1 Die aspekte of saak ten opsigte waarvan die partye 'n kombinasie beoog, moet duidelik omskryf word.

5.1.2 'n Skriftelike ooreenkoms word opgestel wat alle regte, pligte en verantwoordelikhede (insluitende finansies) van die partye duidelik omskryf.

5.1.3 Reglement 24 vir Kerklike Goedere moet by die opstel van die ooreenkoms in aanmerking geneem word.

5.1.4 Waar die standplaas of ander pos van 'n predikant kragtens die beoogde kontrak in gedrang kan kom, moet Artikel 12 van die Kerkorde in ag geneem word.

5.1.5 Indien dit die bedoeling is dat die gekombineerde liggaam die reg sal hê om sake te hanteer soos die beroep en indiensstelling van 'n predikant, moet aspekte soos konstituering, kworumvereistes, wyse van besluitneming, stemreg, befondsing, verantwoordelikheid vir die standplaas of aanstelling, pensioen, medies, administrasie, ensovoorts noukeurig uitgeklaar word.

5.1.6 Die ooreenkoms moet dit duidelik stel dat die daarstelling van die gemeenskaplike doelwitte kragtens die kontraktuele ooreenkoms, nie die regte en verantwoordelikhede van die kontrakterende kerkvergaderinge of hulle gevolmagtigdes kan ophef of tot niet verklaar nie.

5.1.7 Die ooreenkoms kan voor die verstryking van die vasgestelde termyn gewysig of beëindig word, indien die betrokke partye, na wedersydse kennisgewing, in hulle afsonderlike vergaderinge hulle goedkeuring daaraan heg.

5.1.8 Die kontrakterende party val steeds onder die regering, opsig en tug van die verantwoordelike kerkvergadering.

5.2 Werkswyse

5.2.1 Die betrokke kerkvergaderinge as regspersone moet die skriftelike ooreenkoms afsonderlik in die onderskeie kerkvergaderinge goedkeur.

5.2.2 Nadat die kerkvergaderinge of hulle gevolmagtigdes onderling tot 'n ooreenkoms gekom het, neem die ring van die betrokke gemeente verantwoordelikheid vir die opsig en tug van die predikant.

5.2.3 Die betrokke kerklike liggame in wie se diens die predikant is, neem self verantwoordelikheid vir die bestuur van die diensverhouding (vergelyk Reglement 21).

VORM 1 EN 2

NEDERDUITSE GEREFORMEERDE KERK DOOPSEEL

Die ondergetekende leraar/skriba van die NG Gemeente

Naam van Gemeente:	

verklaar dat die Sakrament van die Heilige Doop, soos aangeteken in die dooplidmaatregister van die gemeente, bedien is op

Doopdatum:	

deur

Doopleraar:	

aan

Volle name:	
Van: (Soos in die register)	
Huidige van: (indien dit verskil van die doopregister se van)	
Geboortedatum:	
Identiteitsnommer: (indien beskikbaar)	
Vader: (volle name en van):	
Moeder: (volle name en nooiensvan)	

______________________________   ________________

Predikant / Skriba   **Datum**

[Hierdie Vorm word ook gebruik vir Vorm 2, die sogenaamde Verkorte Doopseel. Die Verkorte Doopseel word in die uitsonderlike omstandighede gegee waar die ouers se name nie bekend is nie of die betrokke lidmaat bloot ŉ bewys van die doopdatum soek. Die name van die ouers kan dan uitgelaat word. ŉ Mooi gedrukte Doopseel, met die ouers se doopbelofte, kan by Bybel-Media bestel word.]

VORM 3

NEDERDUITSE GEREFORMEERDE KERK ATTESTAAT

[Kopieer en dupliseer die ruimte vir belydende of dooplidmate soos nodig – of voltooi 'n afsonderlike vorm vir elke lidmaat.]

Ons, die ondergetekendes, daartoe gemagtig deur die Kerkraad van die NG Gemeente

Naam van Gemeente:	

verklaar dat die volgende persone lidmate van hierdie gemeente is en dat hulle, sover aan ons bekend, gesond in leer en lewenswandel is:

BELYDENDE LIDMATE

Volle name:		
Van:		
Nooiensvan:		
Geboortedatum:		
Identiteitsnommer:		

DOOPLIDMATE

Volle name:	
Van:	
Nooiensvan:	
Geboortedatum:	
Identiteitsnommer:	
Doopdatum:	
Doopleraar:	
Vader: (Volle name en van):	
Moeder: (Volle name en nooiensvan)	

Die Kerkraad van die Nederduitse Gereformeerde Gemeente

Naam van Gemeente:	

word hiermee versoek om genoemde belydende lidmate as sodanig te erken, onder sy opsig te neem en tot die gebruik van die sakramente toe te laat, en om aan die dooplidmate die nodige herderlike sorg te gee.

Adres van lidmate:	
Kontaknommers:	

______________________ ______________________ ______________

Kerkraadslid / Predikant **Kerkraadslid / Skriba** **Datum**

VORM 4

NEDERDUITSE GEREFORMEERDE KERK
REISATTESTAAT / TRANSIT ATTESTATION

Hiermee word verklaar dat/It is hereby certified that

Naam 1/Name 1:	
Naam 2/Name 2:	
Naam 3/Name 3:	

belydende lidmaat(e) is van die / is/are professing member(s) of the

NEDERDUITSE GEREFORMEERDE KERK **DUTCH REFORMED CHURCH**	

en dat hy/sy/hulle gesond is in leer en lewe.
and that he/she/they is/are sound in profession of doctrine and in conduct.

Waar hy/sy/hulle op verskeie plekke in die buiteland op reis is, of vir korter of langer tyd op verskeie plekke in die buiteland sal vertoef, word hy/sy/hulle aan die sorg en toesig van die betrokke kerkraad(e) van die gemeente(s) van gereformeerde of evangeliese protestantse belydenis opgedra en aanbeveel vir toegang tot die sakramente.
Whereas it is his/her/their intention to be en route to or to sojourn at several places abroad for shorter or longer periods, he/she/they is/are committed to the care and pastoral supervision of the Consistory(ies) concerned of Churches of Reformed or Evangelical Protestant Confession and recommended for the privilege of participation in the Sacraments.

Maak asseblief die nodige aantekening hieronder.
Kindly make the relevant annotations hereunder.

Gegee te / Given at	
Namens die Kerkraad **On behalf of the Consistory**	
	VOORSITTER/SKRIBA **CHAIRMAN/SCRIBE**

Gemeente	**Kerkverband**	**Datum van aanmelding**	**Handtekening van leraar**	**Datum van vertrek**	**Handtekening van leraar**
Congregation	**Denomination**	**Date of presentment**	**Signature of minister**	**Date of departure**	**Signature of minister**

Opmerkings **Comments**	

VORM 5

NEDERDUITSE GEREFORMEERDE KERK
BEWYS VAN LIDMAATSKAP

[Kopieer en dupliseer die ruimte vir belydende of dooplidmate soos nodig – of voltooi 'n afsonderlike vorm vir elke lidmaat.]

Die ondergetekende, daartoe gemagtig deur die Kerkraad van die NG Gemeente

Naam van Gemeente:	

verklaar dat die volgende persone lidmate van hierdie gemeente is.

BELYDENDE LIDMATE

Volle name:		
Van:		
Nooiensvan:		
Geboortedatum:		
Identiteitsnommer:		

DOOPLIDMATE

Volle name:	
Van:	
Nooiensvan:	
Geboortedatum:	
Identiteitsnommer:	
Doopdatum:	
Doopleraar:	
Vader: (Volle name en van):	
Moeder: (Volle name en nooiensvan)	

Die Kerkraad van die Nederduitse Gereformeerde Gemeente

Naam van Gemeente:	

word hiermee versoek om genoemde belydende lidmate as sodanig te erken en onder sy opsig te neem en om aan die dooplidmate die nodige herderlike sorg te gee. Die omstandighede van die lidmate word per begeleidende skrywe uiteengesit.

Adres van lidmate:	
Kontaknommers:	

_________________________ **Skriba** _________________________ **Datum**

VORM 6

NEDERDUITSE GEREFORMEERDE KERK VERKLARING VIR ONDERTEKENING DEUR LIDMATE VAN ANDER KERKGENOOTSKAPPE

[Voltooi 'n afsonderlike vorm vir elke lidmaat.]

Ek, die ondergetekende

Volle name:	
Van:	
Nooiensvan:	
Geboortedatum:	

verklaar hiermee dat ek die leer soos in die Ou en Nuwe Testament en in die belydenisskrifte van die Ned Geref Kerk vervat is, onderskryf en verstaan dat ek deur God tot diens in die gemeente en wêreld geroep word. Ek beloof om as lidmaat van die gemeente van Christus deur Sy genade in die belydenis van die leer tot die einde van my lewe te volhard, en alle leringe wat daarvan afwyk, te verwerp Ek bely dat Jesus Christus my Verlosser is en dat ek Hom liefhet. Ek aanvaar ook dat medegelowiges die verantwoordelikheid het om my te help om op die regte pad te bly.

Predikant: Handtekening	
Predikant: Titel, voorletters en van	

Gemeente:	

Datum:	

____

Lidmaat se handtekening

VORM 7

NEDERDUITSE GEREFORMEERDE KERK
VERKLARING INSAKE LIDMAATSKAP

[Voltooi ’n afsonderlike vorm vir elke lidmaat.
Vervang predikant of skriba met die toepaslike amp]

Ondergetekende predikant / skriba van die Nederduitse Gereformeerde Gemeente

Naam van Gemeente:	

verklaar hiermee dat

Volle name:	
Van:	
Nooiensvan:	
Geboortedatum:	

tot op

Datum:	
Tipe lidmaat: ['n belydende lidmaat of ’n dooplidmaat]	

van hierdie gemeente was.

Gegee te

Plek:	

op

Datum:	

________________________________ (Handtekening)

Predikant / Skriba

VORM 8

NEDERDUITSE GEREFORMEERDE KERK IN OOS-KAAPLAND

AANSOEK OM WYSIGING OF LAATINSKRYWING IN DOOPREGISTER

Adres:	
Datum:	

Ondergetekende doen hiermee aansoek om die volgende wysiging/inskrywing in die doopregister van die

NG Gemeente:	

VOLLE BESONDERHEDE SOOS TANS IN REGISTER (indien LAATINSKRYWING, moenie hierdie deel invul nie)

Van:			
Naam:			
Geboortedatum:		**Doopdatum:**	
In gemeente:		**Deur (leraar):**	
Vader:			
Moeder:			
Oorgekom op:		**Vanaf (Gemeente):**	

VOLLE BESONDERHEDE SOOS VERLANG (Skryf VOLLEDIG en DUIDELIK in DRUKSKRIF)

Van:			
Naam:			
Geboortedatum:		**Doopdatum:**	
In gemeente:		**Deur (leraar):**	
Vader:			
Moeder:			
Getuies:			
Oorgekom op:		**Vanaf (Gemeente):**	
Rede(s) vir aansoek:			

____

Handtekening van Aansoeker

Vervolg op volgende bladsy

VORM 8 (vervolg)

AANBEVELING VAN KERKRAAD

Die Kerkraad het die aansoek oorweeg en beveel aan dat die ring die wysiging/inskrywing goedkeur. Die kerkraad het die volgende bewysstukke voor hom gehad
1
2
3

Datum:		**Skriba van kerkraad:**	

BESLUIT VAN RING OF RINGSKOMMISSIE
Die Ring/Ringskommissie van ________________________________ het besluit om die aansoek GOED TE KEUR / NIE GOED TE KEUR NIE.

Datum:		**Ringskriba:**	

Adres:	

L.W.: Hierdie aansoek moet in TWEEVOUD en saam met alle BEWYSSTUKKE by die betrokke kerkraad ingelewer word. Na goedkeuring deur die kerkraad, gaan die vorms en BEWYSSTUKKE na die ringskriba. Na goedkeuring deur die ring stuur die ringskriba een vorm terug na die kerkraad en die ander vorm, saam met die BEWYSSTUKKE, na die argivaris.

VORM 9

NEDERDUITSE GEREFORMEERDE KERK IN OOS-KAAPLAND

AANSOEK OM WYSIGING OF LAATINSKRYWING IN LIDMAATREGISTER

Adres:	
Datum:	

Ondergetekende doen hiermee aansoek om die volgende wysiging/inskrywing in die lidmateregister van die

NG Gemeente:	

VOLLE BESONDERHEDE SOOS TANS IN REGISTER (indien LAATINSKRYWING, moenie hierdie deel invul nie)

Van:			
Naam:			
Geboortedatum:		**Doopdatum:**	
Datum tot belydenis toegelaat:		**Datum van belydenisaflegging:**	
In gemeente:		**Voor (leraar):**	
Oorgekom op:		**Vanaf (Gemeente):**	

VOLLE BESONDERHEDE SOOS VERLANG (Skryf VOLLEDIG en DUIDELIK in DRUKSKRIF)

Geboortedatum:		**Datum tot belydenis toegelaat:**	
Datum van belydenisaflegging:			
In gemeente:		**Voor (leraar):**	
Oorgekom op:		**Vanaf (Gemeente):**	
Rede(s) vir aansoek:			

____

Handtekening van Aansoeker

Vervolg op volgende bladsy

VORM 9 (vervolg)

AANBEVELING VAN KERKRAAD

Die Kerkraad het die aansoek oorweeg en beveel aan dat die ring die wysiging/inskrywing goedkeur. Die kerkraad het die volgende bewysstukke voor hom gehad
1
2
3

Datum:		**Skriba van kerkraad:**	

BESLUIT VAN RING OF RINGSKOMMISSIE
Die Ring/Ringskommissie van ________________________________ het besluit om die aansoek GOED TE KEUR / NIE GOED TE KEUR NIE.

Datum:		**Ringskriba:**	

Adres:	

L.W.: Hierdie aansoek moet in TWEEVOUD en saam met alle BEWYSSTUKKE by die betrokke kerkraad ingelewer word. Na goedkeuring deur die kerkraad, gaan die vorms en BEWYSSTUKKE na die ringskriba. Na goedkeuring deur die ring stuur die ringskriba een vorm terug na die kerkraad en die ander vorm, saam met die BEWYSSTUKKE, na die argivaris.

VORM 10

NEDERDUITSE GEREFORMEERDE KERK

AKTE VAN BEVESTIGING

Aan ____

Aangesien u op _______________________________ in ooreenstemming met al die betrokke bepalinge deur ____ met oplegging van hande tot herder en leraar* / diensleraar* van die gemeente __________________________
binne die gebied van die Ring van ________________________________ bevestig is, word hiermee verklaar dat u die bevoegdheid van bedienaar van die Woord in die Nederduitse Gereformeerde Kerk beklee en al die voorregte en verantwoordelikhede aan die amp deel.

Die Sinode bid u die rykste seën van die Here toe in die uitoefening van hierdie heilige en heerlike amp ooreenkomstig die Woord van God, die Belydenisskrifte en die Kerkorde en Bepalinge van die Nederduitse Gereformeerde Kerk.

Gegee te _____________________________________
op ________________________________20_________

____
Aktuarius: NG Kerk in Oos-Kaapland

* Skrap wat nie van toepassing is nie.

VORM 11

NEDERDUITSE GEREFORMEERDE KERK

AKTE VAN DEMISSIE

Die Kerkraad van die

Nederduitse Gereformeerde Gemeente (naam van gemeente)

het die stukke in verband met die beroep van
(titel, naam en van van die predikant)

na die gemeente
(naam van volgende gemeente)
gesien.

Die Kerkraad getuig hiermee dat sy/haar gedrag in ons midde in leer en lewe ’n predikant waardig was. Die Kerkraad maak hom/haar hiermee op ’n eervolle wyse los van alle betrekkinge tot die kerkraad en die gemeente alhier en oorhandig hierdie Akte van Demissie, wat ook as attestaat dien, met die opregte bede dat die arbeid in die nuwe werkkring met groot vrug onder die seënende hand van die Here mag geskied.

Hy/sy word vergesel deur sy/haar eggenoot(note) as belydende lidmaat
(titel, naam en van en nooiensvan waar van toepassing)

en die volgende belydende lidmate
(titel, naam en van)

en die volgende dooplidmate
(titel, naam en van)

Oorhandig te
(plek) op (datum)

deur die Kerkraad van die Nederduitse Gereformeerde Gemeente (naam van gemeente)
en geldig vanaf
(datum)

Onderteken deur

______________________________	______________________________
Voorsitter van die Kerkraad	**Skriba**

Hierdie akte kan volgens omstandighede gewysig word,
byvoorbeeld as die predikant ’n predikant in sinodale diens was.

VORM 12

NEDERDUITSE GEREFORMEERDE KERK

AKTE VAN DEMISSIE BY EMERITAAT

AAN:
(titel naam en van van die predikant)

Die Ringskommissie van die
Ring van (naam van Ring)

het die stukke in verband met u emeritaat van die
NG Gemeente (naam van die gemeente)
ontvang.

Hiermee word getuig dat u gedrag in die gemeente en ringsverband in leer en lewe ’n predikant waardig was en dat die Kerkraad en die Ring (namens die kerkverband) u hiermee op ’n eervolle wyse losmaak van u diens as predikant in die gemeente.

Die Ring wens u van harte toe dat die rus van u voltydse dienswerk vir u nuttig en genoeglik mag wees en dat u steeds God se rykste seëninge mag geniet.

Oorhandig te
(plek)

op
(datum)

en geldig vanaf
(datum)

Onderteken deur

______________________________	______________________________
Voorsitter van die Ringskommissie	**Ringskriba**

Hierdie akte kan volgens omstandighede gewysig word,
byvoorbeeld as die predikant ’n predikant in sinodale diens was.
’n Afsonderlike attestaat word uitgereik indien die predikant uit die gemeente vertrek.

VORM 13

NEDERDUITSE GEREFORMEERDE KERK IN OOS-KAAPLAND

GELOOFSBRIEF VIR RING EN SINODE

Die kerkraad van die NG Gemeente _________________________________ het op sy vergadering van ___________________________ (volledige datum) tot sy verteenwoordigers na die aanstaande vergadering van die ring/Sinode van ______________________________, wat gehou sal word op ____________________________, en volgende dae, te ___________________________ die volgende kerkraadslede aangewys (verskaf asb volle name en volledige kontakbesonderhede):

PREDIKANTE:

Naam 1:			
Woonadres:			
Selfoonnommer		**E-posadres:**	
Naam 2:			
Woonadres:			
Selfoonnommer		**E-posadres:**	
Sekundus 1:			
Woonadres:			
Selfoonnommer		**E-posadres:**	
Sekundus 2:			
Woonadres:			
Selfoonnommer		**E-posadres:**	

OUDERLING(E) / DIAKEN(S):

Naam 1:			
Woonadres:			
Selfoonnommer		**E-posadres:**	
Naam 2:			
Woonadres:			
Selfoonnommer		**E-posadres:**	
Sekundus 1:			
Woonadres:			
Selfoonnommer		**E-posadres:**	
Sekundus 2:			
Woonadres:			
Selfoonnommer		**E-posadres:**	

Hierdie afgevaardigdes het opdrag om by die genoemde vergadering die kerkraad in alles te verteenwoordig en aan die beraadslaginge en besluite oor alle sake wat wettig ter tafel kom, namens die kerkraad deel te neem, in onderworpenheid aan die Woord van God, die belydenis en Kerkorde van die Nederduitse Gereformeerde Kerk.

Met toebidding van Gods rykste seën op die werksaamhede van die vergadering.

Datum: ____________________________

Voorsitter: Kerkraad		**Skriba: Kerkraad**	

VORM 14

NEDERDUITSE GEREFORMEERDE KERK
VORM VIR DIE OPROEP VAN AANGEKLAAGDES

Aangesien daar by die kerkraad/ring 'n klag (gerug) teen u (1) ______________________ ingedien is dat u u skuldig gemaak het aan die sonde van (2) __________________ op die (3) _________ dag van die maand _____________ van die jaar ____________ of daaromtrent, word u hiermee opgeroep om met u getuies te verskyn voor 'n vergadering van die (4) _____________________ wat gehou sal word in die (5) __________________ van die Nederduitse Gereformeerde Gemeente (6) ______________________ op (7) ________________20____ om _______ uur ten einde u op die gemelde klag (gerug) te verantwoord.

Gegee te (8) __________________ op _______________20_____

Skriba: ring/kerkraad	(9)

NB: In die ruimte deur die syfers in die bostaande vorm aangedui, moet die volgende ingevul word:
1. Die naam van die aangeklaagde.
2. Die naam van die beweerde wandaad wat gepleeg is (bv dronkenskap).
3. Die datum wanneer die beweerde wandaad gepleeg is.
4. Kerkraad of ring.
5. Plek van vergadering.
6. Die naam van die gemeente waar die vergadering gehou word.
7. Die datum en tyd van die vergadering.
8. Die plek en dagtekening.
9. Handtekening van die skriba.

VORM 15

NEDERDUITSE GEREFORMEERDE KERK
VORM VIR DIE OPROEP VAN GETUIES

Hiermee geskied kennisgewing dat u, (1) _______________, as getuie gehoor sal word insake die klag (gerug) teen (2) ________________ dat hy/sy hom/haar skuldig gemaak het aan die sonde van (3) ________________. Derhalwe word u opgeroep om te verskyn voor die vergadering van die (4) _________________ in die (5) _____________________ van die Nederduitse Gereformeerde gemeente (6) ___________________ op (7) __________________20_____ om ________.

Gegee te (8) ___________________ op _____________20_____

Skriba: ring/kerkraad	(9)

NB: In die ruimte deur die syfers in die bostaande vorm aangedui, moet die volgende ingevul
word:

1. Naam van die getuie.
2. Die naam van die aangeklaagde.
3. Die naam van die beweerde wandaad wat gepleeg is (bv dronkenskap).
4. Kerkraad of ring.
5. Plek van vergadering.
6. Die naam van die gemeente waar die vergadering gehou word.
7. Die datum en tyd van die vergadering.
8. Die plek en dagtekening.
9. Handtekening van die skriba.

VORM 16

NEDERDUITSE GEREFORMEERDE KERK

KONSEPOOREENKOMS VIR GEBRUIK DEUR KERKRADE BINNE DIE FAMILIE VAN NG KERKE INGEVAL VAN GELYKTYDIGE DIENS VAN DIE LERAAR IN TWEE GEMEENTES

Akte van ooreenkoms opgestel tussen die kerkraad van die NG Gemeente ____________________________ (hierna genoem Kerkraad A), en die kerkraad van die NG Gemeente _________________________________ (hierna genoem Kerkraad B), insake gelyktydige diens in beide gemeentes.

1. Kerkraad A onderneem om 'n leraar aan Kerkraad B beskikbaar te stel vir bepaalde diens verbonde aan die amp, soos hieronder nader omskrywe.
2. Kerkraad B onderneem om sodanige leraar te aanvaar as sy leraar met volle ampsbevoegdheid en sal aan hom die verskuldigde agting en gehoorsaamheid betoon wat aan 'n bevestigde leraar van 'n gemeente volgens die bepalinge van die beroepsbrief en diensooreenkoms toekom.
3. Kerkraad B onderneem om jaarliks R___________ by te dra ter bestryding van die koste aan die pos verbonde.
4. Die leraar is verantwoordelik vir die taak van bedienaar van die Woord volgens Artikel 9 van die Kerkorde en wat verder soos volg ten opsigte van die twee gemeentes nader omskryf word: ____
5. Die opsig oor en die toepassing van kerklike tug berus by Kerkraad A – die leraar se werkgewer.
6. Verder word ooreengekom dat 'n gesamentlike kommissie van Kerkraad A en Kerkraad B van tyd tot tyd saam vergader om alle sake wat uit die ooreenkoms voortvloei, of ander sake van gesamentlike belang te bespreek.
7. Die ooreenkoms bly van krag
7.1 Solank die betrokke leraar in die besondere diens staan, of
7.2 totdat die twee kerkrade na onderlinge oorlegpleging die ooreenkoms beëindig, of
7.3 totdat Kerkraad B in staat is of in staat gestel word om 'n eie leraar te beroep en bevredigende reëlings ten opsig te van die leraar in hierdie ooreenkoms genoem, waarmee hy ook moet saamstem, getref is.

Geteken te _________________________________ op ____________________20____

Namens Kerkraad A		**Namens Kerkraad B**	

Getuies:		**Getuies:**	

RIGLYNE WAT KERKORDE ARTIKELS EN REGLEMENTE AANVUL EN TOELIG

1. BEGINSELS, BESLUITE, RIGLYNE EN HANDLEIDINGS

1.1 As gereformeerdes aanvaar ons die Skrif as hoogste *norm*.

1.2 Uit die Skrif lei ons sekere beginsels af.

1.3 Wanneer 'n beginsel(s) en die daaruit voortvloeiende standpunt tot 'n geheel saamgevoeg word om 'n program/gedragslyn vir optrede in die kerklike lewe aan te dui, kan van 'n beleid gepraat word.

1.4 Daar kan tussen twee soorte besluite deur kerkvergaderings onderskei word, naamlik:

(1) besluite wat bindend/voorskriftelik van aard is; en

(2) besluite wat aanwysend/rigtinggewend van aard is.

1.4.1 Voorskriftelike besluite (waaronder Kerkorde, bepalings en reglemente)

1.4.1.1 Voorskriftelike besluite kom dikwels voor in die vorm van Kerkorde-artikels, bepalings by die Kerkorde en reglemente, maar besluite wat nie spesifiek aandui dat dit 'n "reglement" is nie, is nie daarom nie-voorskriftelik of van enige mindere gesag nie. 'n Spaarsamige gebruik van bewoordings soos "die sinode keur die volgende as reglement/riglyn/beleid goed" ten gunste van "die sinode besluit" sal help om groter duidelikheid te bring en sal voorkom dat "gewone" besluite gesien word as "mindere" besluite.

1.4.1.2 Alle besluite is bindend, tensy die woordgebruik of algemene samehang die teendeel aandui.

1.4.2 Rigtinggewende besluite (waaronder riglyne en handleidings)

1.4.2.1 Riglyne vir die uitvoering van 'n kerklike beleid word deur rigtinggewende besluite gegee. (Vergelyk DCG Fourie: *Die Gesag van kerkvergadering* in Die Kerkbode 24 Desember1980, p 805).

1.4.2.2 'n Riglyn dui die weg aan waarlangs/wyse waarop 'n saak/beleid prakties toegepas of uitgevoer kan word. Daar is ruimte vir diskresie om aanpassings te maak, mits daar nie afgewyk word van die beginsels waarvan uitgegaan word of die beleid wat vasgelê is nie.

1.4.2.3 'n Handleiding is die uiteensetting van 'n reeks riglyne, reëls of prosedurestappe wat gevolg moet word by die hantering van 'n sekere soort saak. Waar 'n handleiding egter nie elke stap wat gevolg moet word voorskryf nie, kan daar ruimte vir aanwending van diskresie wees mits die doelwit wat gestel word bevredigend bereik word en geeneen van die neergelegde reëls oortree word nie.
(Handelinge 1994, p 457, pt 2)

2. RIGLYNE VIR BEROEPSBRIEF [VERGELYK DIE KERKORDE, ARTIKEL 7 (NOU ARTIKEL 8)]

2.1.1 Identifikasie van die partye.

2.1.2 Aanhef.

2.1.3 Diensomskrywing: Algemene diensverpligtinge (Artikel 9) met gepaardgaande spesifieke verwagtinge.

2.1.4 Vergoeding en byvoordele (Artikel 13).

2.1.5 Die wedersydse erkenning deur die partye dat hulle geskrewe ooreenkoms onderhewig is aan die bepalinge van die Kerkorde en die besluite van die Algemene Sinode en die betrokke sinode soos van tyd tot tyd gewysig.

2.1.6 Aanvangsdatum (a) in die geval van leraars in diens van gemeentes of in diens van die kerkverband, die datum van demissie. (b) in ander gevalle waar 'n beroep aanvaar is, is die aanvangsdatum die datum van bevestiging of 'n datum soos ooreengekom.

2.1.7 'n Verklaring deur die beroepene dat daar geen hangende of dreigende tughandeling teen hom/haar is nie en dat hy/sy aan die plegtige legitimasie-verklaring getrou sal bly.

2.1.8 Die partye se handtekeninge met getuies en datum van ondertekening as aanvaarding dat 'n diensooreenkoms tussen die partye tot stand kom.

3. RIGLYNE VIR BEDIENING IN BUITENGEWONE OMSTANDIGHEDE

3.1 Die status quo word gehandhaaf naamlik dat daar net drie soorte poste vir bedienaars van die Woord is, te wete voltyds-onbepaalde, voltyds-permanente pos, tentmakerpos (deeltyds onbepaald) en vastetermynpos (voltyds of deeltyds).

3.2 Waar in buitengewone omstandighede 'n bedieningsbehoefte ontstaan wat nie deur punt 11.1 bevredig kan word nie, het die sinodale regs-/kerkordekommissie diskresie om op versoek van die ring aan 'n gemeente toestemming te verleen om gebruik te maak van die dienste van 'n emeritus ouer as 70 jaar.

3.3 Hierdie reëling geld net vir 'n jaar en moet daarna hersien word.

3.4 Verslag van die gemeentelike bediening moet jaarliks deur die kerkraad en konsulent aan die ring gelewer word.
(Handeling AS 2013)

4. RIGLYNE VIR BEDIENAARS (OUDERLINGE EN DIAKENS MET BEVOEGDHEID)

4.1 Wanneer 'n behoefte op grond van plaaslike omstandighede in 'n spesifieke bedieningsarea ontstaan, wat nie deur 'n opgeleide predikant gevul kan/hoef word nie, bepaal die ring die meriete daarvan. (Spesifieke bedieningsarea sluit

in: eredienste, pastoraat, bejaardebediening, jeug en familie, kinderbediening, diakonaat, geloofsvorming, kerkplanting, aanbidding, ens.)

4.2 Indien die ring die behoefte goedkeur, nomineer kerkrade persone wat 'n spesifieke bedieningsgerigte roeping het en oor die gewenste gawes beskik.

4.3 Die ring of sy gevolmagtigde voer 'n onderhoud met die genomineerde en beveel hom aan vir die toepaslike opleidingsprogram van die Algemene Kuratorium by Hugenote Kollege.

4.4 Ná goedkeuring deur die ring of sy gevolmagtigde, skryf die kerkraad die genomineerde in vir opleiding en toerusting van die goedgekeurde opleidingsprogram. Die kerkraad/ring behoort in te staan vir die aansoeker se opleidingskoste.

4.5 Ná die suksesvolle voltooiing van die opleiding word die bedienaar tot die kerkraad van die plaaslike gemeente verkies.

4.6 Die bedienaar se take asook bedieningsgebied (wat beperk is tot die ringsgebied) word duidelik omskryf.

4.7 Die ring of sy gevolmagtigde wys 'n predikant uit sy geledere aan om deurlopend aan sodanige bedienaar begeleiding te gee. Die begeleier doen jaarliks skriftelik verslag aan die ring ten opsigte van die geskiktheid van die bedienaar.

4.8 Die bedienaar word aangewend soos en waar die bedieningsnood deur die ring of die gemeente geïdentifiseer is.

4.9 Die bedienaar staan onder die opsig van die ring.

4.10 Bedienaarsposte is nie gesalarieerde poste nie. Slegs onkoste kan vergoed word of honoraria kan gegee word.

4.11 'n Bedienaar behou die bedieningsbevoegdheid vir solank hy in die amp staan en op voorwaarde dat die ring dit jaarliks goedkeur.

4.12 Wanneer die bedienaar die gemeente/ring verlaat word die bedieningsbevoegdheid beëindig.

4.13 Van dienende bedienaar word verwag om voortgesette opleidingsprogramme by te woon.

5. RIGLYNE VIR PREDIKANT AFTREEOUDERDOM NA 65 JAAR

'n Bedienaar van die Woord wat die ouderdom van 65 jaar bereik, mag vir hoogstens 6 maande na die bereiking van sy 65ste verjaarsdag op versoek van die betrokke kerkvergadering/kommissie in sy diens aanbly. (Vergelyk die besluit Algemene Sinode 1986, Acta p 712, en die Reglement vir Vaste Termynposte, punt 4)

6. RIGLYNE VIR DIE DOOP VAN 'N KIND OUER AS SEWE

By die doop van 'n kind ouer as sewe jaar en voor belydenisaflegging:

6.1 moet die kerkraad daarvan oortuig wees dat die ouers/doopgetuies se gesindheid en meelewing tans reg is, en die kind wat gedoop moet word, moet in staat wees om, na gelang van die kind se bevatlikheid, 'n eenvoudige belydenis van instemming met die Christelike waarheid af te lê, tesame met 'n getuienis aangaande liefde tot en geloof in Jesus Christus.

6.2 Die eenvoudige belydenis word deur die kind slegs by die dooponderhoud afgelê.

6.3 Tydens die dooponderhoud word die kind voorberei op die vrae en antwoord slegs met 'n "ja". Die vrae lui soos volg:

6.3.1 Glo jy dat die Bybel die Woord van God is ?

6.3.2 Glo jy dat God, die Vader, die Skepper van hemel en aarde is ?

6.3.3 Glo jy dat die Here Jesus Christus vir jou sondes gesterf het en dat Hy uit die dood opgestaan het, en het jy Hom lief ?

6.3.4 Glo jy dat die Heilige Gees in jou woon en jou lewe nuut maak ?

7. RIGLYNE VIR DIE BEDIENING VAN DIE NAGMAAL BUITE DIE EREDIENS

7.1 Dit is die verantwoordelikheid van die plaaslike kerkraad om toe te sien dat die nagmaal ordelik en in ooreenstemming met die Skrif geskied.

7.2 Die nagmaal word, behalwe by hoë uitsondering, in 'n erediens bedien.

7.3 Die kerkraad besluit oor die bediening van die nagmaal in sulke uitsonderlike gevalle.

7.4 Die volgende algemene riglyne word deur die kerkraad gehandhaaf in die bediening van die nagmaal buite die erediens:

7.4.1 Die kerkraad evalueer die meriete van elke aansoek.

7.4.2 Die Woord moet bedien word.

7.4.3 Die ware betekenis van die nagmaal word verduidelik sodat bygeloof uitgeskakel kan word hetsy deur die formulier of andersins.

7.4.4 Minstens een ampsdraer, verkieslik die wyksouderling, woon die nagmaalbediening by. Waar moontlik word gereël dat ander medegelowiges dit ook bywoon sodat die gemeenskapskarakter van die nagmaal bewaar kan bly. (Handelinge 1994, p 514-515, 4.2)

8. RIGLYNE VIR PRAKTIESE HANTERING VAN LIDMAATSKAP

8.1 Persone kan binne geografiese grense van 'n bepaalde gemeente intrek en lidmaatskap van daardie gemeente verlang.

8.2 Lidmate handig self hulle attestate by die nuwe gemeente in of versoek die administratiewe amptenaar van die gemeente om dit van die vorige gemeente aan te vra.

8.3 Persone kan binne die geografiese grense van 'n gemeente intrek en lidmaatskap van 'n ander gemeente verlang.

8.4 Gemeentes behoort nie sonder meer sulke lidmate te verwelkom as die motivering vir hulle keuse om in te skakel verband hou met slegte verhoudings tussen die persoon(-ne) en iemand anders in die gemeente vanwaar hulle kom nie. In so 'n geval moet die kerkraad deur pastorale begeleiding die saak hanteer en in die reine bring.

8.5 Gemeentes behoort net lidmate van buite hulle geografiese grense te aanvaar indien dit prakties moontlik is om sulke lidmate te bedien waar hulle woon en dit vir sulke lidmate prakties moontlik is om aktiewe lidmate te wees van die geloofsgemeenskap. ('n Uiterste voorbeeld illustreer dit: Dit sal bv. onprakties en onaanvaarbaar wees as 'n lidmaat van Laingsburg sou besluit om by Roodepoort in te skakel. Die kerkraad van Roodepoort sou in die geval van so 'n versoek om erkenning as lidmaat dit alleen kon aanvaar as die kerkraad die vermoë het om die lidmaat in Laingsburg te versorg en as die lidmaat in Laingsburg die vermoë het om in te skakel by die gemeente-aktiwiteite in Roodepoort.)

8.6 Lidmate versoek skriftelik die gemeente waar hulle wil inskakel om as lidmate aanvaar te word en verskaf die nodige dokumentasie soos attestate en doopbewyse waar nodig. Die gemeente wat so 'n aansoek ontvang kan lidmate help met die verkryging van hierdie dokumente.

8.7 Kerkrade wat 'n lidmaat van buite die gemeentegrense ontvang, gee daarvan kennis aan die kerkraad van die gemeente waar die lidmaat woon.

8.8 Persone kan binne die geografiese grense van 'n bepaalde gemeente intrek en verlang om lidmaat te bly van die gemeente waar hulle lidmaat was.

8.9 Kerkrade wat 'n lidmaat van buite die gemeentegrense ontvang, gee daarvan kennis aan die kerkraad van die gemeente waar die lidmaat woon.

8.10 Persone kan vir 'n tydperk lidmaat van 'n bepaalde gemeente wees (hetsy omdat hulle binne die grense woon of oor grense lidmaatskap bekom het) en besluit om lidmaat van 'n ander gemeente te word.

8.11 Lidmate moet die kerkraad waar hulle lidmaat is daarvan in kennis stel met opgaaf van redes. Indien die kerkraad bevind dat die redes vir verandering van lidmaatskap nie kwaadwillig is nie, kan die attestaat na die nuwe gemeente oorgeplaas word.
(Handelinge AS 2002, p 559)

9. RIGLYNE VIR VERGOEDING AAN WERKGEWERS

9.1 Vanweë die aard van die NG Kerk as 'n kerkverband en nie net losstaande gemeentes nie, kan van kerkrade en gemeentes verwag word om hulle leraars en ook kerkraadslede beskikbaar te stel vir diens in die kerkverband (ring, sinode en Algemene Sinode).

9.2 Wanneer 'n predikant 'n buitengewone deel van sy/haar dienstyd in die diens van die kerkverband bestee, kan die kerkraad en die betrokke kommissie(s) met mekaar in gesprek tree oor kompenserende vergoeding aan die kerkraad of

moontlike ander reëlings – die kerkraad of die betrokke kommissie neem die inisiatief. Onderhandelinge oor kompenserende vergoeding moet vroegtydig gereël word.

9.3 Vergaderinge en kommissies van die kerkverband moet toesien dat die werk wat deur 'n predi¬kant in kerkverband gedoen word nie ten koste van sy/haar gemeentewerk geskied nie. Indien dit wel gebeur, moet die kommissie(s) eers 'n poging aanwend om die werk te verdeel alvorens daar om kompenserende vergoeding gevra word en met 'n behoorlike motivering die nodige goedkeuring verkry word.

9.4 Kommissies kan in oorleg met die verantwoordelike kommissie reël om 'n spesiale vergoeding aan 'n persoon te betaal vir die verrigting van besondere dienste aan 'n kommissie. Hiervoor moet voorsiening gemaak word in die begroting van die kommissie.

9.5 Waar nodig, behoort persone wat dienste vir 'n kommissie van die kerkvergadering lewer, deur die kerkvergadering van 'n administratiewe infrastruktuur voorsien te word, waaronder die vergoeding vir sekretariële dienste, fotokopiëerkoste, telefoon- en fakskostes.

9.6 Billike vergoeding vir reis- en verblyfkoste en daggelde aan persone wat in kommissies van die kerkverband dien, behoort betaal te word.

(Handelinge AS 2002, p 570, pt 8.10.2.3).

9.7 Fondse: inkoop van dienste

Die Algemene Sinode besluit om die inkoop van dienste tot uitgawes van funksionarisse te beperk. Leraars wat vir bepaalde dienswerk verkies word, moet dit binne die riglyn van 10% van hulle tyd aan die kerkverband uitvoer. Taakspanne van die Algemene Sinode moet so funksioneer dat hulle hulle personeel binne hierdie riglyn aanwend.
(Handelinge 2011, p 110, pt 23)

10. RIGLYNE VIR TELEFOON-/ ELEKTRONIESE VERGADERINGS EN STEMWYSES

Die Algemene Sinode keur die volgende advies van die ATR oor telefoonvergaderings en elektroniese stemwyse of -vergaderings goed:

10.1 Telefoon- en elektroniese vergaderings vir die taakspanne (sluit kommissies / diensrade/diensgroepe in) van die Sinode(s), ringe en kerkrade is toelaatbaar vir die hantering van spoedeisende sake onder die volgende voorwaardes:

10.1.1 Die vereistes vir telefoon- en elektroniese vergaderings is dieselfde as wat geld vir 'n gewone vergadering van die taakspan onder andere ten opsigte van kennisgewing, agenda, kworum en besluitneming.

10.1.2 Die notule van so 'n vergadering word by die volgende vergadering van die taakspan voorgelê vir goedkeuring.

10.2 Elektroniese stemwyse vir taakspanne van die sinodes is toelaatbaar onder die volgende voorwaardes:

10.2.1 Die Dagbestuur van die taakspan stel 'n verslag op in verband met die saak waaroor die taakspan besluit(e) wil neem. In die verslag word die sake waaroor en die manier waarop daar gestem moet word, duidelik aangedui.

10.2.2 Die verslag word elektronies aan al die lede van die taakspan versend.

10.2.3 Die elektroniese stemming se uitkoms is alleen geldig as die meerderheid van die lede hulle instemming met die voorstel wat voorgelê is vir stemming betuig het.

10.2.4 Die notule van so 'n stemming word by die volgende vergadering van die taakspan voorgelê vir goedkeuring.
(Handelinge AS 2011, p 117, pt 5.1.8)

11. RIGLYNE VIR DIE BESLEGTING VAN KERKLIKE GESKILLE

11.1 Ampsdraers en lidmate poog allereers om onderlinge konflik op 'n persoonlike en pastorale wyse op te los.

11.2 'n Kerkvergadering kan, waar konflik onder sy aandag kom, persone benoem om die oplossing daarvan te begelei.

11.3 Oplossing word bereik wanneer:

11.3.1 'n alternatief as oplossing vir die probleem gevind is wat vir al die betrokkenes aanvaarbaar is, of

11.3.2 die betrokkenes ooreenkom om ruimte vir mekaar te maak om van mekaar te kan verskil en met mekaar versoen.

11.4 In die hantering van konflik geld onder meer die volgende:

11.4.1 Duidelikheid moet verkry word oor die presiese aard en omvang van die konflik.

11.4.2 Alle betrokkenes moet volle geleentheid kry om hulle siening van die saak te stel.

11.4.3 Die begeleier(s) tree altyd so op dat hy/sy nie by die konflik betrokke raak nie.

11.4.4 Alle betrokkenes behoort hulle volle samewerking te gee om 'n oplossing te bereik.

11.4.5 Die begeleiers rapporteer aan die kerkvergadering wat hulle benoem het.

11.4.6 'n Kerkvergadering kan ook 'n ander kerkvergadering vra om die hantering van die konflik oor te neem.
(Handelinge 1998, p 462, pt 2.10)

12. RIGLYNE VIR DIE HANTERING VAN ARGIEF- EN MUSEUMMATERIAAL

Hierdie riglyne is op die NG Kerk se webblad beskikbaar.
Raadpleeg ook Reglement 9 (Argief) en Reglement 10 (Registers) van die NG Kerk in Oos-Kaapland (in hierdie kerkordeboek ingebind).

13. RIGLYNE VIR DIE HANTERING SEKSUELE MISBRUIK/ WANGEDRAG

1. Inleiding

Vir die kerk van die Here Jesus Christus is dit belangrik dat almal moet weet, dat hulle in die gemeente van die Here Jesus Christus veilig is. Hierdie wete van veiligheid geld veral vir die wat hulleself as weerloos of in 'n kwesbare situasie bevind. In die tyd waarin ons leef is dit ongelukkig so dat vroue dikwels, selfs in die kerklike omgewing, onveilig voel. Dit behoort vir die kerk van die Here Jesus 'n ereplig te wees om sulke mense se veiligheid te verseker en te beskerm. Daarom neem die kerk sterk standpunt in teen enige vorm van magsmisbruik, asook en teen elke vorm van seksuele misbruik in gemeentes, kerkvergaderings en kerklike strukture.

Alle lidmate, werknemers en ampsdraers van die NG Kerk moet te alle tye deur hulle optrede uitdrukking gee aan die integriteit van die kerk van Christus. Seksuele wangedrag is 'n oortreding van die beginsels van die Bybel as die Woord van God, die Belydenisskrifte en die Kerkorde. Onder geen omstandighede is dit vir 'n lidmaat, werknemer of ampsdraer aanvaarbaar om by enige vorm van seksuele wangedrag betrokke te wees nie.

Die etiese optrede van ampsdraers is van die uiterste belang vir die geloofwaardigheid van kerk van die Here omdat die boodskap van die evangelie van Jesus Christus op 'n besondere wyse deur die lewe van ampsdraers sigbare gestalte kry.

2. Algemeen

2.1 Begripsomskrywing

2.1.1 Seksuele misbruik/wangedrag

Seksuele misbruik is 'n omvattende term wat in hierdie reglement gebruik word en sluit die volgende in:

2.1.1.1 **Seksuele misbruik van kinders** sluit in, maar is nie beperk tot enige kontak of interaksie tussen 'n kind en 'n volwassene wanneer die kind gebruik word vir die seksuele stimulasie van die volwassene of 'n derde persoon. Hierdie gedrag kan fisiese kontak insluit, maar is nie beperk tot dit nie. Seksuele kontak met 'n kind word altyd beskou as geforseerd, ongeag of die kind daartoe instemming verleen of nie. In die NG Kerk is seksuele misbruik van toepassing op enige iemand jonger as 18.

2.1.1.2 **Seksuele misbruik in die geval van volwassenes**, word verstaan as enige vorm van seksuele optrede waarin 'n persoon wat, ongeag ouderdom, nie oor die verstandelike vermoë beskik om in te stem tot seksuele omgang nie, of dit te weier nie. Dit geld waar die seksuele omgang of optrede gepaard gaan met mag, dreigemente, manipulering, intimidasie, of die misbruik van posisie, amp of status.

2.1.1.3 **Seksuele teistering**, word gesien as onwelkome seksuele toenadering of versoeke vir seksuele gunste, asook enige ander verbale of fisiese optrede van 'n seksuele aard wanneer sulke optrede en die toegee daaraan of verwerping daarvan:

- 'n voorwaarde word vir iemand se indiensneming, of voortgesette diens;
- gebruik word in enige besluitneming met betrekking tot die individu se status as werknemer;
- die doel het om in te meng of 'n invloed te hê op die individu se werksprestasie deur 'n omgewing van intimidasie of vyandigheid te skep;
- wanneer 'n persoon onderwerp word aan onwelkome seksuele grappe, onwelkome of ontoepaslike aanraking, of die blootstelling aan visuele seksuele materiaal, vernederend en/of die seksuele uitbuiting van mans, vroue of kinders.

2.1.1.4 **Verkragting** of enige seksuele kontak wat geforseer of by wyse van dreigement of intimidasie, asook enige seksuele kontak met 'n persoon onder 18 (agtien).

2.1.1.5 **Aanstootlike seksuele gedrag** is suggestiewe taal of gedrag, onaanvaarbare oogkontak, onwelkome aanraking of streling wat fisiese of emosionele welwese van die persoon sou bedreig.

2.1.1.6 **Seksuele wangedrag** word verstaan as optrede wat daartoe aanleiding gee dat die vertrouensverhouding tussen 'n persoon in 'n professionele hoedanigheid (bv. predikant, maatskaplike werker) en 'n ander persoon deur seksuele optrede uitgebuit word.

2.1.1.7 **Misbruik van tegnologie** is wanneer tegnologie gebruik word om iemand seksueel te teister of te misbruik. Hierdie misbruik sluit die volgende in: selfoon boodskappe; eposse om suggestiewe boodskappe en ander materiaal aan iemand te stuur met wie die persoon in 'n professionele verhouding (bv. predikant en lidmaat/werknemer) is. Onder geen omstandighede sal die kyk van pornografiese materiaal op kerkgronde aanvaarbaar wees nie. Wanneer 'n persoon onder 18 blootgestel word aan pornografie is dit molestering van 'n minderjarige. Niemand wat gebruik maak van tegnologie op kerkgronde of enige kerklike ruimte, of wat die tegnologie binne die konteks van kerklike werksaamhede gebruik, kan aanspraak maak op privaatheid nie.

2.1.2 Kerklike funksionaris/ampsdraer

'n Kerklike funksionaris of 'n ampsdraer is 'n man of 'n vrou wat deur 'n gemeente en/of vergadering van die NG Kerk in een of ander kerklike amp bevestig of aangestel is, waar hy/sy in 'n posisie van vertroue en verantwoordelikheid geplaas is.

2.1.3 **'n Lidmaat** is 'n ongedoopte, gedoopte of belydende lidmaat van die NG Kerk wat volgens die registers van die kerk een van bogenoemde lidmate is, of 'n persoon wat oor 'n geruime tyd by die gemeente betrokke is of was en daardeur gewys het dat hy/sy deel van 'n betrokke gemeente is.

2.1.4 Klaer

'n Klaer is 'n enige persoon wat met 'n funksionaris/ampsdraer kontak gehad het in die uitvoering van sy/haar amp of verantwoordelikheid. In die geval van 'n minderjarige kan so 'n persoon se wettige voog of ouer as klaer optree. Dit geld ook enige persoon wat verontreg voel deur die optrede van 'n funksionaris/ampsdraer of enige ander lidmaat.

2.1.5 Geïmpliseerde

In hierdie konteks is of was 'n geïmpliseerde 'n kerklike funksionaris/ampsdraer of lidmaat van die NG Kerk wat van seksuele misbruik beskuldig word in die tyd wat hy/sy 'n funksionaris/ampsdraer was.

2.1.6 Tugliggaam

'n Tugliggaam is 'n wat deur een van die kerkvergaderinge (kerkraad, ring of sinode) as 'n gevolmagtigde tugliggaam aangewys is om 'n klag van seksuele teistering of misbruik te ondersoek. 'n Tugliggaam wat klagtes van seksuele wangedrag (misbruik of teistering) ondersoek bestaan verkieslik uit 'n meerderheid van vroue.

2.1.7 Appèlliggaam

'n Appèlliggaam is 'n liggaam wat deur een van die kerkvergaderinge (gemeente, ring of sinode) van die NG Kerk, of so 'n vergadering se gevolmagtigde liggaam (sinodale taakspan regte, regskommissie, kerkordekommissie, aktuarius) aangewys is om 'n appèl ten opsigte van bevindings oor klagtes van seksuele misbruik te ondersoek. 'n Appèlliggaam bestaan uit ten minste drie lede waarvan die meerderheid verkieslik vroue is.

2.1.8 Klag

'n Klag is 'n skriftelike klag wat deur 'n klaer ingedien word waarin 'n bewering van seksuele misbruik teen 'n lidmaat, funksionaris/ampsdraer van die NG Kerk gemaak word.

2.1.9 Aanmeldingsliggaam (seksuele misbruik)

Die aanmeldingsliggaam, aangewys deur die sinode of sy gevolmagtigde, is 'n sentrale punt waarop deskundige medewerkers dien om klagtes oor seksuele misbruik te ontvang, te evalueer en te verwys vir hantering, asook inligting en advies te verskaf oor prosedure wat met die hantering hiervan verband hou. Die aanmeldingsliggaam kan wanneer nodig, 'n klag na 'n tugliggaam verwys. Die aanmeldingsliggaam kan 'n vertrouenspersoon aanwys om die klaer te begelei tydens en na die hantering van die klag.

2.1.10 Vertrouenspersoon

'n Vertrouenspersoon is iemand wat op versoek van die klaer en/of aangeklaagde sy/haar belange behartig en kan as die klaer/aangeklaagde se verteenwoordiger of gevolmagtigde optree. Die vertrouenspersoon kan 'n lid van die aanmeldingsliggaam wees.

2.1.11 Kerkvergadering

'n Kerkvergadering is 'n vergadering aan wie die ondersoekliggaam verantwoordbaar is. In die geval van 'n gemeente is dit die kerkraad of die gemeente se diensverhouding kommissie; in die geval van 'n ring is dit die ring of die ringskommissie as gevolmagtigde van die ring; in die geval van die sinode is dit die sinodale taakspan regte.

2.1.12 Gevolmagtigde tugliggaam.

'n Gevolmagtigde tugliggaam is 'n tugliggaam wat deur die kerkraad, ring of sinode aangewys is om 'n bewering teen 'n werknemer, lidmaat of ampsdraer onder wie se opsig en tug (Artikel 61) die persoon val, te ondersoek en af te handel. Die besluit of bevinding van 'n tugliggaam is bindend maar daaroor kan in appèl na 'n meerdere vergadering of 'n meerdere vergadering se gevolmagtigde (Artikel 23) gegaan word.

3. Doel

Die doel van die reglement is om prosedure tot stand te bring waar klagtes oor seksuele misbruik/wangedrag ingedien kan word en die belange van die klaer en die aangeklaagde beskerm word terwyl 'n klag hanteer word.

4. Beginsels

4.1 **Beskerming van persone betrokke**. Wanneer 'n saak van seksuele misbruik/wangedrag aangemeld word, is dit deurlopend die verantwoordelikheid van alle rolspelers en persone wat met die saak in aanraking kom om die betrokke persone te beskerm, terwyl die privaatheid van die persone beskerm word en alle inligting as hoogs vertroulik hateer word.

4.2 **Handhawing van menswaardigheid**. Alle rolspelers sal deurlopend verseker dat al die betrokke persone se menswaardigheid beskerm moet word. Dit geld vir die klaer, die persoon of persone wat van seksuele misbruik/wangedrag beskuldig word, asook die families en gemeenskappe van elkeen van die persone.

4.3 **Die kerk is verantwoordelik vir die opsig en tug (Artikel 62) oor werknemers, lidmate en ampsdraers**. Hierdie opsig en tug gee aan die verskillende kerkvergaderings (Artikel 18) of hulle gevolmagtigdes, die verantwoordelikheid om enige klagte van optrede wat indruis teen die Woord van God, die Belydenis van die Kerk (Kerkorde artikel 61.1), die Kerkorde, of optrede wat openbare aanstoot gee (Kerkorde artikel 61.2), of optrede wat die bepaalde personeelbeleid oortree (Kerkorde artikel 61.3), op 'n verantwoordelike wyse te hanteer. Bewerings van seksuele misbruik/wangedrag word altyd beskou as

bewerings van optrede wat strydig is met die Woord van God, die Belydenis van die Kerk, die Kerkorde, optrede wat openbare aanstoot gee, menswaardigheid aantas, seksueel bedreigend van aard is en ook in terme van die diensverhoudinge en etiese waardes van die NG Kerk as wangedrag beskou word.

4.4 **Nie (meer) werknemers, ampsdraers of lidmate**. Persone wat nie (meer) lidmate of werknemers of ampsdraers van die NG Kerk is nie, maar van seksuele misbruik/wangedrag beskuldig word in die tyd toe so 'n persoon lidmaat en/of werknemer of ampsdraer van die NG Kerk was, het die verantwoordelikheid om steeds seker te maak dat die bewering/klagte aangehoor word, al is dit net om te verseker dat so 'n gebeure nie herhaal word nie. Indien die betrokke persoon 'n gelegitimeerde was, word die uitkoms van so 'n ondersoek aan die Algemene Taakspan Predikante sake gestuur met die oog op liassering om die persoon se persoonlike lêer vir toekomstige verwysing indien die persoon aansoek sou doen om weer predikant in die NG Kerk te wees.

4.5 **Aanmeldingsliggaam vir seksuele misbruik**. Elke kerkvergadering van die NG Kerk wys ten minste drie persone aan, waarvan verkieslik die meerderheid vroue moet wees. Hierdie aangewese persone dien as aanmeldingsliggaam vir seksuele wangedrag.

4.6 Kerklike tug

Die (teologiese) betekenis van die kerklike tug is nie om die oortreder te vervolg nie, maar tot insig, berou, verskoning, versoening te lei en remediërend te rig tot beter gedrag wat soortgelyke insidente sal voorkom.

5. Samestelling van die tugliggaam

5.1 'n Tugliggaam wat 'n klag van seksuele misbruik teen 'n werknemer, lidmaat of ampsdraer van die NG Kerk ondersoek, tree as gevolmagtigde tugliggaam (sien 2.1.12) van 'n kerkvergadering op.

5.2 Wanneer die aanmeldingsliggaam bewus gemaak word van 'n bewering van seksuele misbruik deur of teen 'n werknemer, lidmaat of ampsdraer van die kerk word so 'n klag na die volgende vergaderings verwys:

5.2.1 in die geval van 'n werknemer van 'n gemeente wat nie 'n lidmaat van die NG Kerk is nie, na die diensverhoudingekommissie van die kerkraad wat in so 'n geval as gevolmagtigde van die kerkraad optree;

5.2.2 in die geval van 'n werknemer van die gemeente wat ook 'n lidmaat van die gemeente is, of 'n lidmaat van die gemeente, na die kerkraad wat in samewerking van die diensverhoudingekommissie 'n tugliggaam aanwys aan wat die aangeleentheid aan die hand van Reglement 22 hanteer;

5.2.3 in die geval van 'n werknemer of predikant in diens van die kerkverband of ampsdraer (diaken, ouderling, predikant) van 'n gemeente, na die ring onder wie se opsig die werknemer of ampsdraer staan. Die meerdere vergadering wys

'n tugliggaam aan wat die aangeleentheid aan die hand van Reglement 22 hanteer.

5.4 Die betrokke tugliggaam bestaan uit 'n minimum van vyf lede en moet verkieslik minstens een van elk van die volgende insluit:

5.4.1 'n Verteenwoordiger aangewys deur die betrokke sinode of sy gevolmagtigde as kerkregkundige;

5.4.2 'n maatskaplike werker

5.4.3 'n pastorale persoon en

5.4.4 ten minste een verteenwoordiger van die kerkvergadering onder wie se opsig en tug die werknemer of amptenaar staan.

5.5 In die samestelling van die tugliggaam word daar altyd probeer om 'n gelyke verteenwoordiging van mans en vroue te hê.

6. Hantering van klag

Die aangewese tugliggaam hanteer die klag aan die hand van Reglement 22, Reglement vir Tug en Vermaning, Kerkorde van die Nederduitse Gereformeerde Kerk 2023.

14. RIGLYNE REGLEMENT VIR DIE ONTWIKKELING VAN NUWE GELOOFSGEMEENSKAPPE EN (KERN)GEMEENTES

1. Uitgangspunte

1.1 Hierdie reglement is gerig op die vorming van nuwe geloofsgemeenskappe en gemeentes , insluitend die vorming van nuwe gemeentes wat nie deel van die NG Kerk word nie.

1.2 Die bepalings in die reglement beskryf nie 'n voorgeskrewe model van hoe gemeentevorming moet geskied nie. Behalwe dat dit gemeentes wil help met doelbewuste gemeentevorming, hou dit ook rekening met die feit dat sommige geloofsgemeenskappe spontaan gevorm word uit ander bedieninge van die kerk, soos byvoorbeeld noodleniging. Dit erken dat die vorming van nuwe geloofsgemeenskappe kontekstueel beïnvloed word en dat sterk konfessionele oortuigings van almal betrokke soms groot wysheid en verdraagsaamheid vereis. Die reglement vestig eerder die aandag op belangrike kerkregtelike sake wat in die prosesse en vorme van gemeentevorming moet aandag kry.

1.3 Daar word onderskei tussen die missionale bedieninge van gemeentes, ringe en sinodes waar alle kerkordelike bepalings nie volledig geld nie en die interne funksionering van gevestigde NG Kerk-gemeentes ringe en sinodes waar alle kerkordelike bepalings geld t.o.v. sake soos bv. besluitnemingsprosesse, leierskap, kerkvergaderings, finansies.

1.4 Nuwe geloofsgemeenskappe en kerngemeentes:

1.4.1 kan gestig of ontwikkel word om volledig deel van die NG Kerk te wees.

1.4.2 kan gestig of ontwikkel word om as 'n langtermynbediening van 'n gemeente of ring te funksioneer

1.4.3 kan gestig word of ontwikkel as gemeentes wat nie deel van die NG Kerk sal wees nie.

1.4.4 kan gestig of ontwikkel word om in noue verband met die NG Kerk selfstandig te funksioneer en daarom nie deel het aan al die voorregte en verpligtinge van die NG Kerk nie. Voorbeelde NG Kerk Vennootskapgemeentes en Vars Uitdrukkings van kerkwees (Fresh Expressions).

Die ideaal is dat kerngemeentes ook kerkregtelike volwasse selfstandige gemeentes word (regspersoon binne of buite denominasionale verband).

2. Begripsverklaring

Die volgende begrippe word omskryf om kommunikasie te bevorder. Dit beskryf nie 'n verpligte proses wat gevolg moet word nie.

2.1. Nuwe geloofsgemeenskap

'n Nuwe geloofsgemeenskap is 'n groepering van hoofsaaklik nuwe gelowiges wat hulle vrywillig onder die gesag van die Woord en Gees aan mekaar gebonde voel om as 'n eenheid te funksioneer. 'n Nuwe geloofsgemeenskap is gewoonlik die vrug van intensionele prosesse waar die evangelie geleef en gedeel word met nie-Christene en mense wat nie meer kerklik betrokke is nie. Belangstellende ongelowiges skakel ook soms by hierdie geloofsgemeenskap in. Samebindende faktore is o.a. die volgende: 'n spontane soeke of begeerte van mense om in 'n verhouding met Jesus te leef; om God beter te leer ken; om 'n dissipel van Jesus te wees; om onderlinge gemeenskap en hulpverlening te beleef; om diens aan die gemeenskap te lewer en om die koninkryk te soek. Sulke geloofsgemeenskappe kan binne die grense van 'n gemeente ontstaan of waar lidmate binne hulle werk-, sport- of ontspanningskonteks nuwe geloofsgemeenskappe buite gemeentegrense vorm.

Die potensiaal van nuwe geloofsgemeenskappe om tot nuwe (kern)gemeentes te ontwikkel moet ontgin word, hoewel dit nie altyd moontlik of wenslik is dat sulke geloofsgemeenskappe tot gemeentes ontwikkel nie.

Die hergroepering van gelowiges in 'n bestaande gemeente vir bedieningsdoeleindes, bv. jeugdienste, dienste vir bejaardes ens. word nie as nuwe geloofsgemeenskappe beskou nie.

2.2. Kerngemeentes

'n Nuwe geloofsgemeenskap word as 'n kerngemeente (kerk) beskou wanneer die geloofsgemeenskap oor 'n tydperk van ten minste ses maande die volgende eienskappe van kerkwees vertoon:

Die geloofsgemeenskap:

- bestaan uit mense wat in Jesus Christus glo,
- aanbid die Drie-enige God op 'n deurlopende wyse;

- bevorder onderlinge gemeenskap en eenheid tussen alle lede;
- bou mekaar as medegelowiges op in die geloof
- skep ruimte waar al die lede se gawes en bedieninge tot hulle reg kom;
- ontwikkel goeie verhoudings en samewerking met ander gemeentes;
- is betrokke by die werk van God in die gemeenskap en wêreld;
- word gelei deur 'n bekwame leierspan wat die geloofsgemeenskap toerus om konkrete gestalte te gee aan die bovermelde aspekte van kerkwees.
- het beleid en praktyke in plek om toenemend finansieel selfstandig te funksioneer.

2.3. 'n NG Kerk vennootskap gemeente

'n NG Kerk vennootskap gemeente is 'n gemeente wat aan bepaalde kriteria voldoen en amptelik in n vennootskap met 'n NG Kerk gemeente (s) funksioneer.

2.4. 'n Vars uitdrukking van kerkwees (Fresh Expression)

Vars uitdrukkings van kerkwees is nuwe kontekstuele vorme van kerkwees wat gestalte kry deur kultuursensitiewe interaksie en bedieninge wat primêr fokus op nie-gelowiges en kerklos mense wat nie by bestaande kerke inskakel nie.

3. Die ontstaan van nuwe geloofsgemeenskappe en kerngemeentes

3.1. Nuwe geloofsgemeenskappe ontstaan hoofsaaklik:

3.1.1. deur spontane dissipelmaking van lidmate in hulle woon-, werk-, sport- of ontspanningskontekste;

3.1.2. as gevolg van intensionele aksies en prosesse van lidmate, gemeentes, ringe of sinodes (bv. dienslewering, evangelisasie, dissipelskap of die versameling en organisering van gelowiges wat nie by gemeentes/kerke inskakel nie).

3.1.3. as vrug van missionale diakonaat in gemeentes en gemeenskappe.

3.2. Kerngemeentes kom hoofsaaklik op twee maniere tot stand:

3.2.1. Na 'n proses van interne voorbereiding en toerusting van 'n leierspan en kerngroep, word 'n kerngemeente op 'n bepaalde dag publiek gestig en verder gegroei.

3.2.2. 'n Kerngemeente kan ook die produk wees van die organiese groei van 'n klein geloofsgemeenskap tot 'n geloofsgemeenskap wat die eienskappe van 'n kerngemeente het en daarom as sodanig deur die gemeente/ringe erken word.

3.3. Die plaaslike ring(e) en ander tersaaklike gemeentes van die NG Kerk word vooraf in kennis gestel van die ter stigte kerngemeente.

4. Die rol van gemeeentes in die ontwikkeling van nuwe geloofsgemeenskappe en kerngemeentes

4.1. Gemeentes is geroep om die ontwikkeling van nuwe geloofsgemeenskappe en kerngemeentes aan te moedig en te bevorder. Die ontwikkeling van nuwe kerngemeentes kan veral in die volgende omstandighede voorkom:

4.1.1. In nuwe of snelgroeiende gebiede waar tersaaklike bedienings deur bestaande gemeentes van die NG Kerk nie voldoende is nie.

4.1.2. In gebiede waar die sosio-ekonomiese omstandighede verander het.

4.1.3. Waar bestaande gemeentes nie meer aan bedieningsbehoeftes kan voldoen nie.

4.1.4. In gebiede waar geen gemeente in praktyk funksioneer nie.

4.1.5. In gebiede waar gemeente(s) kwynend is

4.1.6. In gemeenskappe waar ongelowiges en kerkvervreemdes nie deur tradisionele bedieninge van gemeentes bereik word nie.

4.1.7. In kulturele of nie-Christelike godsdienstige gemeenskappe waar daar nie gemeentes bestaan nie.

4.2. Kerkrade bemagtig lidmate om grense oor te steek ten einde die evangelie aan mense te verkondig en nuwe geloofsgemeenskappe te vorm. Hulle ondersteun lidmate met toerusting, vorming, hulpbronne en inskakeling by netwerke.

4.3. Gemeentes streef na samewerking met ander gemeentes en kerke in die ontwikkeling van nuwe geloofsgemeenskappe en kerngemeentes

4.4. Kerkrade het die verantwoordelikheid om nuwe geloofsgemeenskappe en kerngemeentes te ondersteun met onder andere leierskap, hulpbronne en vaardighede.

4.5. Met inagneming van die konteks word gepoog om optimale gestalte te gee aan die belydenisgrondslag en kerkordelike bepalings van die NG Kerk.

4.6. Na gelang van die groei van die nuwe geloofsgemeenskap fasiliteer die kerkraad 'n proses om te verseker dat die geloofsgemeenskap duidelike besluite en aksies neem oor die toekomstige aard van die geloofsgemeenskap. Dit kan byvoorbeeld wees:

4.6.1. 'n kerngemeente as langtermynbediening van 'n bestaande gemeente;

4.6.2. 'n Nuwe gemeente in die NG Kerk,

4.6.3. 'n Gemeente in vennootskap met 'n NG Kerk-gemeente;

4.6.4. 'n Gemeente van 'n ander denominasie;

4.6.5. 'n Voortgesette bediening van die kerkraad of ring.

5. Die rol van ringe en sinodes in die ontwikkeling van nuwe geloofsgemeenskappe en kerngemeentes

5.1. Ringe in samewerking met sinodes moedig gemeentes aan om nuwe geloofsgemeenskappe en kerngemeentes in die gemeenskap te ontwikkel. Ringe kan ook opdrag aan een of meer kerkrade gee om die vorming van nuwe kerngemeentes in 'n geografiese gebied of met 'n spesifieke fokus in die gemeenskap te ondersoek.

5.2. Ringe neem leiding om gemeentes bloot te stel aan netwerke en kundiges wat toerusting bied in die ontwikkeling van nuwe geloofsgemeenskappe en kerngemeentes.

5.3. Ringe fasiliteer verhoudings en samewerking tussen gemeentes en ringe wanneer 'n gemeente 'n nuwe geloofsgemeenskap of kerngemeente binne die grense van 'n ander gemeente en ring wil vestig.

5.4. Ringe gee leiding om kerkordelike leemtes en uitdagings so te hanteer dat die Koninkryk van God steeds binne die konteks gedien word.

5.5. Ringe gee leiding aan gemeentes om kerngemeentes te begelei om volwaardige NG Kerk gemeentes te word wat aan al die kerkordelike bepalings voldoen.

5.6. In buitengewone omstandighede kan die sinodale verband 'n ring vra om die vorming van nuwe geloofsgemeenskappe te ondersoek.

5.7. Sinodes skep kapasiteit om ringe en gemeentes te begelei in die ontwikkeling van nuwe geloofsgemeenskappe en kerngemeentes.

5.8. Die Algemene Sinode skep kapasiteit vir die opleiding / toerusting vir die ontwikkeling van nuwe geloofsgemeenskappe en kerngemeentes.

6. Leierskap in nuwe geloofsgemeenskappe en kerngemeentes

6.1. Die kerkraad of ring (indien dit 'n ringsinisiatief is) keur die hoofleier (pionier) van die ontwikkelende geloofsgemeenskap goed, en stel dan die ring in kennis. Die leier moet verkieslik 'n volwasse, teologies toegeruste en bekwame lidmaat van die NG Kerk wees. Indien die leier nie 'n lidmaat van die NG Kerk is nie, moet dit 'n volwasse en bekwame gelowige wees wat die belydenisgrondslag en kerklike praktyk van die NG Kerk eerbiedig.

6.2. Dit is verkieslik dat lidmate van die NG Kerk deel vorm van die leierspan van die kerngemeente.

6.3. Dit is verkieslik dat die prediking en die waarneming van die sakramente deur iemand gedoen word met bevoegdheid. Dit kan 'n predikant, 'n diensleraar of 'n ouderling/diaken wees wat preekvergunning deur die sturende gemeente se kerkraad ontvang het.

7. Sakramente in nuwe geloofsgemeenskappe en kerngemeentes

7.1. Die sakramente word onder toesig van die leierskap van kerngemeentes bedien. Die leierskap bestuur verskillende interpretasies en gebruike van die sakramente en streef na die optimale belyning met die kerkordelike bepalinge van die NG Kerk.

7.2. By die bediening van die sakramente word die toepaslike formuliere van die Gereformeerde tradisie gebruik.

7.3. Die doop

7.3.1. Niemand word herdoop nie. Die viering van die doop word aangemoedig.

7.3.2. Doopkategese word verkieslik gedoen deur die individu of span wat iemand begelei het tot die toe-eiening van die verlossing in Jesus Christus.

7.3.3. Na voltooiing van die doopkategese word hy/sy verkieslik in die kerngemeente gedoop na die openbare belydenis van geloof.

7.3.4. Nuwe gedoopte gelowiges word aangemoedig om in te skakel by die voortgaande kategese of dissipelmaakprogramme van die kerngemeente of gevestigde (NG Kerk) gemeente.

7.3.5. Die doop kan deur besprinkeling of onderdompeling geskied.

7.3.6. Lidmate van kerngemeentes word aangemoedig om hulle babas/klein kindertjies te laat deel in die verbondsdoop aan kinders van gelowige ouers.

7.4. Die nagmaal

7.4.1. Die nagmaal word verkieslik in eredienste bedien. Indien dit tydens ander byeenkomste gedoen word, moet dit onder die toesig van leierskap wees (sien 4.3).

7.4.2. Kinders word toegelaat om deel te neem aan die nagmaal.

7.4.3. Alle gelowiges wat nie amptelik onder tug is nie, kan deelneem aan die nagmaal.

8. Die stigting van NG Kerk vennootskapgemeentes

8.1. 'n Kerngemeente moet aan die volgende vereistes voldoen om as 'n NG Kerk vennootskap gemeente te kwalifiseer:

8.1.1. 'n stabiele en bekwame leierspan;

8.1.2. 'n bestaande rekord van kontak en samewerking met NG Kerk gemeente(s);

8.1.3. 'n missionale betrokkenheid in die gemeenskap;

8.1.4. 'n formele ooreenkoms met die gevestigde gemeente of ring waarin die wedersydse verwagtinge, verpligtinge en verantwoordelikhede jeens mekaar uitgespel word.

8.2. Die NG Kerk-gemeente maak deel uit van die beplanning en die byeenkoms wanneer die kerngemeente amptelik 'n NG Kerk vennootskap gemeente word.

8.3. Die ring en sinode van die NG Kerk word in kennis gestel wanneer 'n kerngemeente amptelik 'n NG Kerk vennootskap gemeente word.

9. 'n Kerngemeente as langtermynbediening van 'n gemeente

9.1. Wanneer lidmate van 'n kerngemeente besluit om as 'n langtermynbediening van 'n NG Kerk gemeente of 'n ring te funksioneer, word 'n skriftelike versoek tot die kerkraad of die ring gerig. Die versoekskrif sluit die volgende in:

9.1.1. 'n ondersoek na die lewensvatbaarheid van die kerngemeente;

9.1.2. moontlike plekke van aanbidding;

9.1.3. begroting en model wat die finansiële volhoubaarheid van die gemeente uiteensit;

9.1.4. voorstelle oor leierskorps vir die kerngemeente en die toerusting van leiers;

9.1.5. voorstelle oor voorgenome bedieningsmodelle van die kerngemeente;

9.1.6. die voorgestelde naam en grense van die kerngemeente; of indien die kerngemeente nie geografies saamgestel word nie, die bedieningsfokus van die kerngemeente.

9.2. Indien die ring instem dat 'n kerngemeente as 'n bediening van die ring funksioneer, identifiseer die ring 'n gemeente wat die kerngemeente namens die ring en met hulp van die ring onder hulle vlerk neem.

9.3. Indien die kerkraad instem om die kerngemeente as 'n bediening van die gemeente te huisves, word 'n ooreenkoms deur die betrokke partye voorberei waarin die aard, voorregte en verantwoordelikhede van die kerngemeente ten opsigte van die gemeente (of ook ring) uiteengesit word. Die ooreenkoms sluit onder andere die volgende in:

9.3.1. Die naam en grense van die kerngemeente; of indien die kerngemeente nie geografies saamgestel word nie, die bedieningsfokus van die kerngemeente.

9.3.2. Die bedieningsmodel van die kerngemeente;

9.3.3. Die leierspan van die kerngemeente en hulle verantwoordelikhede t.o.v. die kerngemeente en die gemeente of ring;

9.3.4. 'n Uiteensetting van sake waaroor die leierspan van die kerngemeente volle besluitnemingsreg het, en sake waarvoor die goedkeuring van die kerkraad vereis word.

9.3.5. Praktyk t.o.v. NG Kerk lidmaatskap: (Doop)kategese; belydenisaflegging; lidmaatregister en register van lede van die kerngemeente wat nie lidmate van die NG Kerk wil wees nie;

9.3.6. Beleid en praktyk van die viering van die sakramente;

9.3.7. Finansiële beleid en praktyk: Aard en omvang van finansiële ondersteuning deur die gemeente of ring; Finansiële bestuur en boekhouding;

9.3.8. Ooreenkomste t.o.v. die gebruik van die infrastruktuur en tegniese hulpmiddels van die gemeente.

9.4. Die kerkraad waaronder die kerngemeente as 'n bediening sal funksioneer, reël 'n byeenkoms vir die amptelike inwerkingstelling van die gesamentlike bediening. By die byeenkoms:

9.4.1. Stel die kerkraad die grense van die kerngemeente so duidelik moontlik vas en gee 'n noukeurige beskrywing van die grense van reeds bestaande gemeentes wat met die grense van die nuwe kerngemeente saamval. Indien die kerngemeente nie geografies saamgestel word nie, word die bedieningsfokus van die nuwe kerngemeente so duidelik moontlik bepaal.

9.4.2. Word die inhoud van die ooreenkoms tussen die kerngemeente en die gemeente of ring verduidelik en geteken.

9.4.3. Word die leierspan van die kerngemeente onder leiding van die gemeente of ring deur die lede van die kerngemeente verkies. Ten minste een ouderlinge en een diaken moet uit NG Kerk lidmate van die kerngemeente op die leierspan verkies word om die kerngemeente op die kerkraad van die gemeente met stemreg te verteenwoordig. Die leier dien ook as ouderling op die kerkraad. Indien die leier nie 'n NG Kerk lidmaat is nie, het die leier net 'n adviserende stem op die kerkraad.

Indien geen NG Kerk ouderling of diaken deur die kerngemeente verkies word nie, wys die kerkraad uit eie geledere 'n ouderlinge en 'n diaken aan om deel te wees van die leierspan en die kerngemeente op die kerkraad te verteenwoordig.

9.5. Die bevestiging van hierdie kerkraadslede geskied sonder afkondiging van hulle name deur die gemeenteleraar tydens 'n erediens waar die kerngemeente en spanleiers aan die gemeente bekend gestel word. Indien daar teen 'n persoon wat verkies is, beswaar ingebring word, word die persoon se bevestiging uitgestel totdat die saak deur die kerkraad ondersoek is.

10. Die stigting van 'n volwaardige NG Kerk-gemeente

10.1. Indien belydende lidmate van die kerngemeente oortuig is van die wenslikheid om 'n nuwe gemeente te stig, moet hulle 'n skriftelike versoek tot die kerkraad rig. Die versoekskrif moet die volgende insluit:

10.1.1 'n ondersoek na die lewensvatbaarheid van 'n nuwe gemeente,

10.1.2 die missionale fokus van die gemeente

10.1.3 moontlike plekke van aanbidding,

10.1.4 begroting,

10.1.5 voorstelle oor leierskorps vir die gemeente en die toerusting van leiers.

10.2 Indien die kerkraad oordeel dat daar genoeg rede vir die stigting van 'n nuwe gemeente is, gee hy verlof dat die lidmate wat die nuwe gemeente wil vorm, mag oorgaan tot gemeentestigting. Dit beteken ook dat die betrokke lidmate 'n ooreenkoms met die kerkraad onderteken om die nuwe gemeente te stig. Die ooreenkoms om die nuwe gemeente te stig moet voorstelle bevat oor:

10.2.1 die aard van leierskap

10.2.2 die missionale bediening van die gemeente

10.2.3 finansiële volhoubaarheid

10.3 Wanneer die kerkraad oortuig is van die wenslikheid van die stigting van 'n nuwe gemeente en dat dit lewensvatbaar is, stuur die kerkraad die versoekskrif en die ooreenkoms saam met aanbevelings oor die volgende sake aan die skriba van die ring of die ring se gevolmagtigde

10.3.1 die voorgestelde naam en grense van die nuwe gemeente; of

10.3.2 indien die gemeente nie geografies saamgestel word nie, die bedieningsfokus van die nuwe gemeente.

10.3.3 die ooreenkoms tot gemeentestigting;

10.3.4 aanverwante sake wat die aandag van die ring moet geniet.

10.4 Wanneer by die ring aansoek gedoen word om die stigting van 'n gemeente, beoordeel die ring die ingekome stukke en indien die ring oordeel dat die nuwe gemeente in staat sal wees om te bestaan, word verlof tot gemeentestigting gegee.

10.5 Die stigting van 'n nuwe gemeente geskied deur die ring of die ring se gevolmagtigde op las van die ring, tydens 'n vergadering waarvan vier weke vooraf in die amptelike kerklike kanale/blaaie kennis gegee is, en waarheen die volgende belanghebbendes opgeroep is:

10.6 Al die lede van die nuwe kerngemeente wat reeds in die NG Kerk of ander gereformeerde kerke belydenis van geloof afgelê het of wie se doop in die NG Kerk aanvaar word;

10.7 Lede wat gereed is om belydenis van geloof, met of sonder doop in die NG Kerk, af te lê.

10.8 Tydens hierdie vergadering:

10.8.1 stel die ring of die ring se gevolmagtigde die grense van die gemeente so duidelik moontlik vas en gee 'n noukeurige beskrywing van die grense van reeds bestaande gemeentes wat met die grense van die nuwe gemeente saamval. Indien die ring of die ring se gevolmagtigde toestemming gee dat die nuwe gemeente nie geografies saamgestel word nie, word die bedieningsfokus van die nuwe gemeente so duidelik moontlik bepaal.

10.8.2 word ten minste twee ouderlinge en twee diakens as die kerkraadslede van die nuwe gemeente verkies. Slegs persone wat die belydenis van die NG Kerk onderskryf, is verkiesbaar. Lede wat as ouderling en diaken genomineer word maar nog nie amptelik belydenis van geloof in die NG Kerk afgelê het nie, moet duidelik voor almal teenwoordig bevestig dat hulle by die eerste samekoms van die gemeente openbare belydenis van geloof sal aflê.

10.9 Die ring of die gevolmagtigde van die ring reël saam met die nuutverkose kerkraad 'n erediens en 'n kerkraadsvergadering na die erediens onder leiding van die konsulent, of op sy versoek, deur 'n ander predikant binne die kerkverband. Hierdie erediens vind plaas na die approbasie van die gekose kerkraadslede in die kerngemeente.

10.10 Indien daar teen 'n persoon wat verkies is, beswaar ingebring word, word die persoon se bevestiging uitgestel totdat die saak deur die kerkraad ondersoek is.

10.11 Verkose kerkraadslede wat nog nie belydende lidmate is nie, lê eers belydenis van geloof af en word ook gedoop indien hulle nog nie gedoop is nie, voordat hulle in die amp deur die konsulent bevestig word.

10.12 Die kerkraad benoem een van sy lede as die bewaarder van die boeke en dokumente van die gemeente totdat 'n skriba en/of kassier benoem is. 'n Inventaris van die boeke en dokumente moet opgestel word en 'n duplikaat aan die konsulent oorhandig word.

10.13 Indien die kerkraad op versoek van sy lidmate besluit om nie voorbereidende stappe te doen of te laat doen met die oog op die stigting van nuwe gemeente nie, het sodanige lidmate die reg om die besluit deur die ring te laat toets. 'n Afskrif van die versoek aan die ring moet minstens drie weke voor die vergadering van die ring by die betrokke kerkraad vir kennisname ingedien word.

11. Wanneer meer as een gemeente en/of ring by die nuwe stigting betrokke is:

11.1 Indien dit blyk dat die beoogde nuwe gemeente uit gedeeltes van meer as een gemeente moet bestaan, terwyl die saak slegs deur lidmate van een gemeente aanhangig gemaak is, het die betrokke kerkraad die verantwoordelikheid om die ander kerkrade regstreeks om hul medewerking te nader.

11.2 Indien die aangrensende kerkrade wat genader is, weier om voorbereidende stappe te doen of te laat doen met die oog op die stigting van 'n nuwe gemeente, moet die betrokke kerkraad die ring nader vir hulp.

11.3 Die ring het die reg om te besluit oor maatreëls in die betrokke wyke van die gemeente(s) binne die grense van daardie ring met die oog op moontlike stigting van 'n nuwe gemeente.

11.4 Waar die nuwe gemeente met lidmate uit gemeentes van meer as een ring gestig word, moet die betrokke ringe onderling besluit watter ring die stigting moet waarneem.

11.5 Wanneer die ring 'n opdrag tot stigting van die nuwe gemeente gee, moet die kerkraad dadelik die versoekskrif en ooreenkoms laat onderteken deur die lidmate wat deel van die nuwe gemeente wil wees.

11.6 Die kerkraad van elke gemeente wat deel van die nuwe gemeente uitmaak, moet die versoekskrif en die ooreenkoms saam met sy aanbevelings daaroor aan die ring voorlê.

12. Kennisgewing van die stigting van 'n nuwe gemeente

12.1 Die skriba van die ringskommissie oorhandig aan die kerkraad van die nuwe gemeente 'n uittreksel uit die notule van die ring of die ring se gevolmagtigde, bevattende die naam van die gemeente, beskrywing van die grense of, indien toepaslik, omskrywing van die bedieningsfokus, name van kerkraadslede, aanbevelings, die naam van die konsulent en ander sake waarby die nuwe gemeente belang mag hê.

12.2 Die skriba van die ring of die ring se gevolmagtigde gee aan die skriba van die sinode se gevolmagtigde kennis van die stigting van die nuwe gemeente met vermelding van die grenslyne of, indien toepaslik, omskrywing van die

bedieningsfokus, asook die name van die eerste lede van die kerkraad met die oog op publikasie in amptelike publikasies.

12.3 Die skriba van die sinode of die sinode se gevolmagtigde gee aan die Registrateur van Aktes kennis van die stigting van die nuwe gemeente.

12.4 Die naam van die nuwe gemeente word in die kennisgewing soos volg aangegee: Nederduitse Gereformeerde Gemeente ....

12.5 Indien dit by die vermeerdering van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente namens die nuwe gemeente vir doeleindes van uitvoering van stigting nie, moet sulke dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter en skriba van ring of die ring se gevolmagtigde of die gevolmagtigde van die ring binne wie se grense die gestigte gemeente geleë is.

TUSSEN-ORDE

INLEIDING

Hierdie Tussen-orde handel hoofsaaklik met daardie gesamentlike aksies wat besondere reëlings benodig. Baie ander dinge wat tussen lidmate van ons kerke, gemeentes, ringe en sinodes kan en behoort te gebeur, word nie hier genoem nie. Gelowiges moet saam in hulle verskillende kontekste ontdek wat die Here wil hê hulle moet doen. Die bedoeling is dat in hierdie nuwe fase van ons reis saam op pad na hereniging, die deur oop is vir elke lidmaat en elke vergadering vir dit wat die Here vir hulle moontlik maak.

AFDELING I. GEMEENTES

Saamgevoegde gemeentes

1. *Die ooreenkoms*

1.1 Wanneer twee of meer gemeentes, wat aan ten minste twee verskillende kerke in die NG Kerkfamilie behoort, 'n saamgevoegde gemeente wil vorm, moet elkeen van die gevolmagtigde kerkrade afsonderlik 'n besluit te dien effekte neem. Hierdie besluite sowel as die verbandhoudende bepalings word in 'n skriftelike ooreenkoms opgeneem.

1.2 'n Saamgevoegde gemeente kan ook 'n wyk van 'n gemeente van een van die kerke in die NG Kerkfamilie insluit. In daardie geval word die besluit waarna hierbo verwys is, geneem deur die kerkraad van die gemeente waarvan die wyk deel is. Die regte en verpligtinge – beide in hulle oorspronklike gemeente en in die saamgevoegde gemeente – van die lidmate van die genoemde gemeente, wat deel vorm van die saamgevoegde gemeente, word in die bogenoemde ooreenkoms opgeneem. Enige bepaling in hierdie Tussen-orde is dienooreenkomstig op hulle van toepassing. Sulke lidmate kan slegs verkiesbaar wees as ouderling of diaken in een van die gemeentes soos van toepassing in die ooreenkoms.

1.3 'n Besluit soos hierbo bedoel, vereis dat die approbasie van die lidmate van die gemeente, sowel as die goedkeuring van die ring of sy gevolmagtigde, verkry moet word volgends die reëlings van die betrokke kerkorde.

1.4 Die ooreenkoms sluit onder andere bepalings in oor:

- eredienste,
- die bediening van die Woord en sakramente,
- die beroeping van leraars,
- die verkiesing van ouderlinge en diakens,
- die funksionering van die saamgevoegde kerkraad,
- eiendomme en finansies,

- registrasie van lidmaatskap.

1.5 Die ooreenkoms word vir óf 'n beperkte óf 'n onbeperkte tydperk aangegaan. Indien die ooreenkoms vir 'n beperkte tydperk aangegaan word en nie een van die gemeentes betrokke beëindig dit by wyse van terminering nie, word dit stilswyend vir 'n soortgelyke termyn verleng.

1.6 Die ooreenkoms eindig by terminering. Terminering tree slegs in werking een jaar na die besluit geneem is om te termineer, tensy die meerderheid van die lede van die saamgevoegde kerkraad, sowel as die meerderheid van die kerkraadslede van elkeen van die samestellende gemeentes, afsonderlik ooreenkom op 'n korter termyn.

1.7 Die ooreenkoms kan na die tyd slegs verander word met die approbasie van die lidmate van die saamgevoegde gemeente.

1.8 In die amptelike benaming van die saamgevoegde gemeente moet die amptelike name van die samestellende gemeentes ingesluit word.

2. *Die saamgevoegde kerkraad*

2.1 In elke saamgevoegde gemeente is daar 'n saamgevoegde kerkraad saamgestel uit die leraars, ouderlinge en diakens – in soverre hulle lede is van die kerkraad – van die samevoegende gemeentes. Wanneer daar ten tyde van die samevoeging ander lede van 'n kerkraad dien, voltooi hulle hulle kerkordelike termyn in die saamgevoegde kerkraad.

2.2 In die geval van vakatures verkies die saamgevoegde kerkraad nuwe ampsdraers. Die lidmate van die saamgevoegde gemeentes sal die geleentheid kry om persone vir verkiesing te nomineer. Slegs daardie lidmate van die gemeente wat kwalifiseer in terme van die kerkorde en bepalings van die gemeente waaraan hulle oorspronklik behoort het, is verkiesbaar.

2.3 Die approbasie van die verkiesing en die bevestiging van die verkose ouderlinge en/of diakens vind plaas volgens die bepalings en met die gebruikmaking van die formulier van enige van die kerke betrokke.

2.4 Die saamgevoegde kerkraad besluit oor die dienstermyn van sy ouderlinge en diakens, en oor die moontlikheid van herverkiesing. Die maksimum dienstermyn van 'n ouderling of diaken, wat herverkiesing insluit, is vier jaar. 'n Langer termyn is slegs moontlik met die toestemming van die bevoegde ring.

2.5 Die ooreenkoms bevat bepalings oor die prosedure vir die beroeping van predikante. Hierdie bepalings kan nie in konflik wees met die kerkorde en bepalings van enige van die samestellende kerke nie.

2.6 Die beroeping, approbasie en bevestiging van 'n predikant vind plaas in ooreenstemming met die kerkorde en bepalings van die kerk waaraan die predikant behoort.

2.7 'n Konsulent vir 'n saamgevoegde gemeente word deur die saamgevoegde ring aangewys of, indien die gemeente nie deel is van 'n saamgevoegde ring nie, deur een van die gevolmagtigde ringe soos tussen hierdie ringe ooreengekom. Die

konsulent is verkieslik nie 'n predikant van dieselfde kerk waaraan die predikant van die saamgevoegde gemeente behoort nie.

3. *Verantwoordelikhede en opdragte*

3.1 Die lewe en werk van 'n saamgevoegde gemeente is ten volle geïntegreerd, behalwe waar dit in die ooreenkoms uitgesluit is, waar dit nie moontlik is nie of waar die saamgevoegde kerkraad anders besluit. In sulke gevalle is die spesifieke kerkordebepalings van toepassing.

3.2 Die saamgevoegde kerkraad handel met die gesag en verantwoordelikheid van die kerkraad van elk van die gemeentes betrokke.

3.3 Die ooreenkoms kan impliseer, of die saamgevoegde kerkraad kan besluit, dat sake rakende kerklike tug en dissipline en sake wat regstreeks verband hou met die regspersoon van een van die gemeentes, deur die kerkraadslede van daardie betrokke gemeente hanteer word en wat – slegs in daardie geval of soos ooreengekom deur die saamgevoegde kerkraad – optree as die kerkraad van daardie gemeente in ooreenstemming met die kerkorde en bepalings van daardie kerk.

3.4 Indien dit ooreengekom word dat sake rakende kerklike tug en dissipline deur die (hele) saamgevoegde kerkraad hanteer sal word, sal hierdie kerkraad hou by die prosedurele voorskrifte van die kerk aan wie die lidmaat onder tug en dissipline behoort, insluitende die voorskrifte vir appèl. Geen dissiplinêre handeling kan geneem word sonder die goedkeuring van die meerderheid van die kerkraadslede van daardie betrokke kerk nie.

3.5 Die saamgevoegde kerkraad vergader ten minste vier keer per jaar.

3.6 Een van die leraars tree op as voorsitter van die vergadering. In die geval van 'n vakature tree die konsulent/interimleraar op as voorsitter. 'n Ouderling kan slegs met die goedkeuring van die gevolmagtigde ringe aangewys word as voorsitter van die saamgevoegde kerkraad.

4. *Die bediening*

4.1 Ten einde die Woord en/of sakramente te bedien, kan die kerkraad enige persoon uitnooi wat bevoeg is om dit in een van die kerke te doen wat deel is van die saamgevoegde gemeente, tensy anders ooreengekom. Geen persoon kan uitgenooi word wat nie bevoegdheid in enige van die kerke het nie.

4.2 Binne die moontlikhede wat die kerkordes en besluite van die gevolmagtigde kerke bied, besluit die kerkraad oor die liturgiese orde, liturgiese formuliere, liedboeke, Bybelvertalings en ander aspekte van aanbidding vir gebruik in die eredienste van die gemeente.

4.3 'n Gemeenskaplike beleid vir toelating tot die Nagmaal sal deel wees van die ooreenkoms waarop die saamgevoegde gemeente berus.

4.4 Sake aangaande die bediening van die predikante sal hanteer word volgens die kerkordebepalings van die kerk waaraan hy/sy behoort. Besluite in hierdie verband kan slegs geneem word met die toestemming van die meerderheid van

die lede van die saamgevoegde kerkraad wat aan dieselfde kerk as die predikant behoort. Indien 'n meerderheid nie verkry word nie, word die saak na die gevolmagtigde ring verwys vir besluitneming.

5. *Registrasie van lidmaatskap*

5.1 Die saamgevoegde gemeente behou die bestaande registrasie van lidmaatskap van die samestellende gemeentes. Die registrasie van lidmaatskap van die saamgevoegde gemeente sluit vir elke lidmaat 'n verwysing in na die samestellende gemeente waaraan hy/sy behoort.

5.2 Nuwe lidmate van die saamgevoegde gemeente kies een van die samestellende gemeentes vir registrasie as lidmaat.

5.3 Gedoopte kinders word as lidmate van die samestellende gemeente van hulle moeder geregistreer, tensy beide ouers anders besluit.

AFDELING II. RINGE

Saamgevoegde ringe

1. *Die ooreenkoms*

1.1 Wanneer twee of meer ringe, wat aan ten minste twee verskillende kerke in die NG Kerkfamilie behoort, 'n saamgevoegde ring wil vorm, moet elkeen van die gevolmagtigde ringe afsonderlik 'n besluit te dien effekte neem. Hierdie besluite sowel as die verbandhoudende bepalings word in 'n skriftelike ooreenkoms opgeneem.

1.2 Voordat 'n besluit soos hierbo bedoel, geneem word, gee die ring al die gemeentes in sy gebied die geleentheid om hulle menings skriftelik te gee. So 'n besluit vereis dat die toestemming van die (streek)sinode(s) of sy gevolmagtigde verkry word volgens die reëlings van die betrokke kerkorde.

1.3 Die ooreenkoms sluit onder andere bepalings in oor:

- die funksionering van die saamgevoegde ring,
- die spesifieke funksies van die ring,
- eiendomme en finansies.

1.4 'n Saamgevoegde ring sluit al die gemeentes in wat deel is van die onderskeie afsonderlike ringe. Na konsultasie met die gevolmagtigde ringe kan die gevolmagtigde (streek)sinode(s) of sy gevolmagtigde 'n gemeente toelaat om, op versoek, deel te word van 'n ander ring.

1.5 Die ooreenkoms word óf vir 'n beperkte óf vir 'n onbeperkte tyd aangegaan. Indien die ooreenkoms vir 'n beperkte tyd aangegaan word en nie een van die ringe betrokke beëindig dit by wyse van terminering nie, word dit stilswyend vir 'n soortgelyke aantal jare verleng.

1.6 Die ooreenkoms eindig by terminering. Terminering tree slegs in werking een jaar na die besluit geneem is om te termineer, tensy die meerderheid van die lede van

die saamgevoegde ring sowel as die meerderheid van sy lede van elk van die samestellende ringe afsonderlik, ooreenkom op 'n korter termyn.

1.7 Die ooreenkoms kan na die tyd slegs verander word met die goedkeuring van die (streek)sinode(s).

1.8 In die amptelike benaming van die saamgevoegde ring moet die amptelike name van die samestellende ringe ingesluit word.

2. *Verantwoordelikhede en opdragte*

2.1 Die verantwoordelikhede van 'n saamgevoegde ring sluit al die verantwoordelikhede en opdragte in wat 'n ring het volgens die kerkordes en bepalings van die samestellende kerke. Waar van toepassing handel die saamgevoegde ring – in die uitvoering van sy verantwoordelikhede en opdragte met betrekking tot gemeentes en ampsdraers – volgens die reëlings soos neergelê in die kerkorde en bepalings van die kerk waartoe die gemeente of ampsdraer behoort.

2.2 Die lewe en werk van 'n saamgestelde ring is ten volle geïntegreerd, behalwe waar dit in die ooreenkoms uitgesluit is, waar dit nie moontlik is nie of waar die saamgevoegde ring anders besluit. In sulke gevalle is die spesifieke kerkordebepalings van toepassing.

2.3 Die saamgevoegde ring handel met die gesag en verantwoordelikheid van elk van die ringe betrokke.

2.4 Indien 'n saamgevoegde ring deel is van twee (streek)sinodes wat nog nie self 'n saamgevoegde (streek)sinode gevorm het nie, stuur die ring afgevaardigdes na beide (streek)sinodes. Dié afgevaardigdes het slegs stemreg in die (streek)sinode indien hulle lidmate is van die spesifieke kerk waarvan die (streek)sinode deel is. Afgevaardigdes wat nie aan hierdie vereiste voldoen nie, het slegs 'n adviserende rol of tree op as waarnemers in ooreenstemming met die reëlings van daardie spesifieke (streek)sinode.

2.5 Die ooreenkoms kan impliseer, of die saamgevoegde ring kan besluit, dat sake rakende kerklike tug en dissipline, appèlle en sake wat direk verband hou met die regspersoon van een van die gemeentes of ringe – insluitende eiendomsaangeleenthede – hanteer sal word deur lede van die ring van daardie betrokke kerk. Slegs in dié geval, of soos besluit deur die saamgevoegde ring, kan laasgenoemde optree as die ring van daardie betrokke kerk en in ooreenstemming met die kerkorde en bepalings van daardie kerk.

2.6 Indien dit ooreengekom word dat sake rakende kerklike tug en dissipline deur die (hele) saamgevoegde ring hanteer word, sal hierdie ring hou by die prosedurele reëlings – insluitende die voorskrifte vir appèl – soos weergegee in die kerkorde van die kerk aan wie die ampsdraer onder tug en dissipline behoort. Geen dissiplinêre optrede kan plaasvind sonder die goedkeuring van die meerderheid van die lede van die ring van daardie betrokke kerk nie.

2.7 Indien dit ooreengekom word dat appèlle en sake wat direk verband hou met die regspersoon van een van die gemeentes of ringe – insluitende eiendomsaangeleenthede – hanteer word deur die (hele) saamgevoegde ring, moet hierdie ring hou by die prosedurele reëlings soos vervat in die kerkorde van die betrokke kerk.

2.8 Die saamgevoegde ring vergader ten minste eenkeer in twee jaar.

2.9 Indien 'n saamgevoegde ring deel is van twee (streek)sinodes wat nog nie self besluit het om nou saam te werk of om 'n saamgevoegde (streek)sinode te vorm nie – soos hieronder uitgespel – moet appèlle teen besluite van daardie ring by beide die (streek)sinodes aanhangig gemaak word en hierdie sinodes of hulle gevolmagtigdes besluit saam daaroor.

AFDELING III. (STREEK)SINODES

1. *Die ooreenkoms*

1.1 In die lig van die eenwording van die kerke van die NG Kerkfamilie, en met inagneming van die huidige wetlike status en bevoegdhede van die (streek)sinodes van hierdie kerke, word hierdie sinodes uitgedaag om na die beste van hulle vermoë saam te werk.

1.2 Wanneer twee of meer (streek)sinodes wat aan ten minste twee verskillende kerke in die NG Kerkfamilie behoort, intensief wil saamwerk, moet elkeen van die bevoegde (streek)sinodes 'n besluit te dien effekte neem. Hierdie besluite sowel as die verbandhoudende bepalings word opgeneem in 'n skriftelike ooreenkoms.

1.3 Indien twee (streek)sinodes wat aan twee verskillende kerke in die NG Kerkfamilie behoort dieselfde geografiese grense deel, kan hulle besluit om 'n saamgevoegde (streek)sinode te vorm. In die geval neem elkeen van die bevoegde (streek)sinodes afsonderlik 'n besluit te dien effekte. Hierdie besluite sowel as die verbandhoudende bepalings word opgeneem in 'n skriftelike ooreenkoms.

1.4 Voordat 'n besluit soos hierbo bedoel (paragraaf 1.2 and 1.3) geneem word, gee die (streek)sinode al die gemeentes en ringe in sy gebied die geleentheid om hulle menings skriftelik te gee. So 'n besluit vereis dat die goedkeuring van die algemene sinode(s) of sy gevolmagtigde volgens die reëlings van die tersaaklike kerkorde verkry word.

1.5 Die ooreenkoms sluit onder andere bepalings in oor:

- die funksionering van die samewerkende (streek)sinodes/saamgevoegde (streek)sinode,
- die spesifieke opdragte van die samewerkende (streek)sinodes/saamgevoegde (streek)sinode,
- eiendomme en finansies.

1.6 Samewerkende (streek)sinodes sowel as saamgevoegde (streek)sinodes sluit alle ringe in wat deel is van die onderskeie afsonderlike (streek)sinodes.

1.7 Die bevoegde (streek)sinode(s) of sy gevolmagtigde kan 'n (saamgevoegde) gemeente of 'n (saamgevoegde) ring toelaat, op versoek, om deel van 'n ander (streek)sinode te word indien ten minste 'n tweederde meerderheid van die kerkrade van die gemeentes in daardie (saamgevoegde) ring hulle toestemming gee.

1.8 Die ooreenkoms word óf vir 'n beperkte óf vir 'n onbeperkte tyd gemaak. Indien die ooreenkoms vir 'n beperkte tyd gemaak is en nie een van die samewerkende (streek)sinodes of saamgevoegde (streek)sinodes betrokke dit getermineer het nie, word dit stilswyend vir 'n soortgelyke aantal jare verleng.

1.9 Die ooreenkoms eindig by terminering. Terminering tree slegs in werking een jaar na die besluit geneem is om te termineer, tensy die meerderheid van die lede van elkeen van die samewerkende (streek)sinodes of saamgevoegde (streek)sinodes op 'n korter termyn ooreenkom.

1.10 Die ooreenkoms kan slegs na die tyd verander word met die goedkeuring van die bevoegde algemene sinodes.

1.11 Die samewerkende (streek)sinodes of saamgevoegde (streek)sinode spesifiseer in die bogenoemde ooreenkoms watter van die verantwoordelikhede en opdragte wat hulle het, volgens die kerkordes en bepalings van die onderskeie kerke, saam uitgevoer gaan word.

1.12 Appèlle teen die (geratifiseerde) besluite van samewerkende (streek)sinodes of saamgevoegde (streek)sinodes sal by beide algemene sinodes ingedien word en hierdie sinodes of hulle gevolmagtigdes sal saam daaroor besluit.

III/1 SAMEWERKENDE (STREEK)SINODES

1. *Verantwoordelikhede en opdragte*

1.1 Samewerkende (streek)sinodes vergader so dikwels as wat vereis word gesamentlik vanuit die perspektief van die verantwoordelikhede en opdragte wat hulle gesamentlik uitvoer.

1.2 Besluite wat in 'n gesamentlike vergadering van samewerkende (streek)sinodes geneem word, is slegs van krag indien dit na die tyd in afsonderlike vergaderings van al die bevoegde (streek)sinodes geratifiseer word.

1.3 Die moderatuur/dagbestuur en/of die moderamen/sinodale kommissie van die samewerkende (streek)sinodes vergader gesamentlik. Hulle hanteer slegs 'n afsonderlike agenda indien dit noodsaaklik is vir redes tov wetlike verantwoordelikhede.

1.4 Die kommissies van die samewerkende (streek)sinodes vergader gesamentlik. Hulle hanteer slegs 'n afsonderlike agenda indien dit noodsaaklik is vir redes tov wetlike verantwoordelikhede.

1.5 Die gesamentlike vergadering van moderature/dagbesture berei die gesamentlike vergadering van die samewerkende (streek)sinodes voor. Die moderature/dagbesture neem saam verantwoordelikheid vir die implementering

van besluite soos geneem in 'n gesamentlike vergadering van samewerkende (streek)sinodes.

1.6 Indien dit ooreengekom word dat appèlle en sake wat in direkte verband staan met die regspersoonlikheid van een van die gemeentes of ringe – insluitende eiendomskwessies – hanteer word in 'n gesamentlike vergadering van die samewerkende (streek)sinodes, sal hierdie gesamentlike vergadering hou by die prosedurele reëlings soos uiteengesit in die kerkorde van die betrokke kerk.

III/2 SAAMGEVOEGDE (STREEK)SINODES

1. *Verantwoordelikhede en opdragte*

1.1 In die amptelike benaming van die saamgevoegde (streek)sinode moet die amptelike name van die samestellende (streek)sinodes ingesluit word.

1.2 Die verantwoordelikhede en opdragte van 'n saamgevoegde (streek)sinode sluit alle verantwoordelikhede en opdragte in wat 'n (streek)sinode volgens die kerkordes en bepalinge van die samestellende kerke het. Waar van toepassing handel die saamgevoegde (streek)sinode – in die uitvoering van sy verantwoordelikhede en opdragte met betrekking tot gemeentes en ringe – volgens die reëlings soos vervat in die kerkorde en bepalings van die kerk waaraan die gemeente of ring behoort.

1.3 Die lewe en werk van 'n saamgevoegde (streek)sinode is ten volle geïntegreerd behalwe waar dit in die ooreenkoms uitgesluit word, waar dit nie moontlik is nie of waar die saamgevoegde (streek)sinode anders besluit. In sulke gevalle geld die spesifieke kerkordebepalings.

1.4 Die saamgevoegde (streek)sinode handel met die gesag en aanspreeklikheid van elkeen van die ringe betrokke.

1.5 Die saamgevoegde (streek)sinode kies sy moderatuur/dagbestuur en sy moderamen/sinodale kommissie volgens die bepalings soos vervat in die bogenoemde ooreenkoms. Dit het saamgevoegde kommissies en wys die lede van sulke kommissies aan.

1.6 Die saamgevoegde (streek)sinode stuur afgevaardigdes na beide bevoegde algemene sinodes. Sulke afgevaardigdes het slegs stemreg in die algemene sinode indien hulle lidmate van daardie betrokke kerk is. Afgevaardigdes wat nie aan hierdie vereiste voldoen nie, het slegs 'n adviserende rol of tree op as waarnemer in ooreenstemming met die reëlings van daardie spesifieke algemene sinode.

1.7 Die ooreenkoms kan impliseer, of die saamgevoegde (streek)sinode kan besluit, dat sake rakende kerklike tug en dissipline, appèlle en sake wat direk verband hou met die regspersoon van een van die gemeentes of ringe – insluitend eiendomsaangeleenthede – hanteer sal word deur lede van die saamgevoegde (streek)sinode van daardie betrokke kerk. Slegs in die geval, of soos besluit deur die saamgevoegde (streek)sinode, kan laasgenoemde optree as die

(streek)sinode van daardie betrokke kerk en in ooreenstemming met die kerkorde en bepalings van daardie kerk.

1.8 Indien dit ooreengekom word dat sake rakende kerklike tug en dissipline deur die (hele) saamgevoegde (streek)sinode of sy gevolmagtigde hanteer word, sal hierdie saamgevoegde (streek)sinode hou by die prosedurele reëlings – insluitende die voorskrifte vir appèl – soos weergegee in die kerkorde van die kerk aan wie die ampsdraer onder tug en dissipline behoort. Geen dissiplinêre optrede kan plaasvind sonder die goedkeuring van die meerderheid van die lede van die saamgevoegde (streek)sinode of sy gevolmagtigde wat aan daardie betrokke kerk behoort nie.

1.9 Indien dit ooreengekom word dat appèlle en sake wat direk verband hou met die regspersoon van een van die gemeentes of ringe – insluitende eiendomsaangeleenthede – hanteer word deur die (hele) saamgevoegde (streek)sinode of sy gevolmagtigde, moet hierdie (streek)sinode hou by die prosedurele reëlings soos vervat in die kerkorde van die betrokke kerk.

1.10 Die saamgevoegde (streek)sinode vergader ten minste eenkeer in vier jaar.

2. Provinsiale konventus

2.1 Indien al die (streek)sinodes van twee of meer kerke van die NG Kerkfamilie binne die grense van 'n provinsie van die Republiek van Suid-Afrika of in 'n naburige staat ooreenkom, kan hulle in 'n provinsiale konventus byeenkom ten einde te getuig van die voortgaande eenwording van die kerke in die politieke en sosiale konteks van daardie besondere provinsie/land, dit te vier en uit te bou, en ons gemeenskaplike diens en getuienis te bevorder.

2.2 Die konventus kies sy eie leierskap.

AFDELING IV. ALGEMENE SINODES

1. Die moderature/dagbesture en/of die moderamens/sinodale kommissies van die algemene sinodes van twee of meer kerke van die NG Kerkfamilie kan saam vergader en saam besluite neem.
2. Hierdie gesamentlike besluite het slegs gesag indien dit na die tyd in afsonderlike vergaderings van die gevolmagtigde moderature/dagbesture en/of moderamens/sinodale kommissies geratifiseer is.

AFDELING V. SAAMGEVOEGDE BEDIENINGE

1. Saamgevoegde bedieninge moet in ooreenstemming met die bestaande ooreenkomste tussen die kerke in die NG Kerkfamilie aangemoedig word.
2. Nuwe bedieninge moet slegs onderneem word na konsultasie met die ander kerke in die NG Kerkfamilie en met die eksplisiete doel om dit so ver as moontlik saam te doen.
3. Gemeentes, ringe, (streek)sinodes en algemene sinodes kan gesamentlike projekte of gesamentlike regsentiteite daarstel (maatskappye, NOW's, ens),

solank as wat alle relevante kerklike vergaderings saamstem, ten einde die saamgevoegde bedieninge uit te bou.

AFDELING VI. BESONDERE BEPALINGS

1. 'n Gemeente van 'n kerk in die NG Kerkfamilie wat deel is van 'n ring wie se grense oorvleuel met die geografiese grense van een van die (streek)sinodes van die ander kerke in die NG Kerkfamilie, kan aansoek doen om deelname as assosiaat-lid in die ring en/of die (streek)sinode in sy geografiese area. So 'n aansoek kan slegs toegestaan word met die toestemming van die ring, die (streek)sinode (respektiewelik die algemene sinode) van die kerk waaraan die gemeente behoort. So 'n gemeente sit ook haar deelname in haar eie kerklike strukture voort.
2. Met betrekking tot die RCA kan die RCA op haar versoek 'n besondere soort deelname toegeken word in enige van die algemene sinodes van die ander kerke in die NG Kerkfamilie volgens die kerkorde.

GEDRAGSKODE VIR PREDIKANTE VAN DIE NG KERK

INLEIDING/AANHEF

Goeie en moreel gefundeerde etiese gedrag en geloofwaardige optrede of die gebrek daaraan, kan die bediening van 'n predikant maak of breek. Volgens artikel 4 van die Kerkorde verrig Christus al sy dienswerk in sy kerk en koninkryk deur sy Woord en Gees. Hy doen dit ondermeer deur gebruik te maak van die besondere ampte van bedienaar van die Woord, ouderlinge en diakens om gelowiges toe te rus vir hulle dienswerk in die kerk en wêreld. (Kerkorde 2013, artikel 4)

Aangesien ons almal deur God se Gees tot die bediening geroep is (die innerlike roeping) en deur 'n werkkring (kerkraad, ring of sinode) in diens gestel is (uiterlike roeping) wil ons getrou bly aan die Woord en ons belydenis.

Predikante – leraars, proponente, emeriti en dosente – in ons geloofsgemeenskappe, hetsy gemeentes, ringe en sinodes, asook ander instelling soos opvoedkundige instansies, kapelaansdienste, versorgingsoorde (ouetehuise, kinderhuise en rehabilitasiesentrums) moet te alle tye ons Christelike waardes en gedrag in stand hou. Hierdie gedragskode voorsien ons daarom van 'n bepaalde standaard waaraan ons gedrag gemeet word in die kerklike en geestelike sfere waarin Predikante beweeg en optree.

VERANTWOORDELIKHEID

Die private asook openbare/publieke optrede van gelegitimeerdes kan lidmate en nie-lidmate inspireer en motiveer, maar die teenoorgestelde is net so waar. Swak en onetiese gedrag van gelegitimeerdes kan ook dikwels lidmate en veral nie-lidmate se geloofservaring negatief beïnvloed en dan word Christene se Christenskap met rede erg gekritiseer. Gelegitimeerdes moet daarom veral bewus wees van die verantwoordelikheid wat met die roeping van geestelike leier gepaard gaan. Die verantwoordelike aanvaarding en internalisering van hierdie gedragskode op grond van predikante se besondere roeping berus by elke individu.

Predikante staan in 'n baie besondere noue verhouding met lidmate en so word 'n sterk vertrouensverhouding gebou. Hierdie vertrouensverhouding skep dan die ruimte waarbinne die Predikant en die lidmaat so noue kontak met mekaar het, dat daar later feitlik geen geheime/probleme is wat die lidmaat nie aan die leraar openbaar maak nie. Die situasie kan meebring dat die Predikant in so posisie geplaas word dat hy oor vertroulike inligting beskik wat dikwels nadelig vir die lidmaat sou wees, sou hy/sy dit op enige wyse openbaar. Verder kan die Bedienaar van die Woord ook beleef dat hy/sy in 'n bepaalde "magsposisie" in beweeg en dat hy/sy dikwels voor die versoekings kan swig om hierdie "magsposisie" te misbruik in terme van gunsies/in ruil vir sekere monotere /finansiële voordele en selfs seksuele gunste. 'n Bedienaar van die Woord mag dus ook nooit uit sy/haar "magsbasis" en-of "magsposisie" lidmate manipuleer en/of misbruik nie.

Hieronder volg die Gedragskode wat 'n gelegitimeerde se gedrag en openbare optrede rig. Gelegitimeerdes wat hulle skuldig maak aan die nie-uitvoering van hierdie gedragskode stel hulle self bloot aan korrektiewe optrede soos omskryf in die Kerkorde van die Ned Geref Kerk en soos uitgespel in die Riglyne hierby aangeheg. Hierdie tugmaatreëls kan wissel van 'n mondelingse waarskuwing tot en met summiere ontslag.

1. STANDAARDE

Gelegitimeerdes sal in 'n pastoraal terapeutiese situasie:

- ander se regte en welstand altyd eerste stel.
- nie berading gee wat verder strek as binne die vermoë waartoe die leraar opgelei is nie. Waar berading buite die verwysing val, moet die leraar altyd persone verwys na 'n ander professionele persoon.
- ten alle tye vertroulikheid handhaaf.
- in geen intieme verhouding met persone betrokke raak wat vir berading aanklop nie.
- geen fisiese toenadering soek by enige persoon wat vir berading aanmeld nie.

2. VERTROULIKHEID EN BETROUBAARHEID

Vertroulikheid

Enige gelegitimeerde sal in alle omstandighede (berading, advies, en geestelike versorging) die mees moontlike vertroulikheid handhaaf, deur

- Alle inligting as vertroulik te hanteer
- Slegs inligting beskikbaar te stel wat volgens wet vereis word
- As inligting bekend gemaak moet word, dit eers met die betrokke persoon te bespreek

Betroubaarheid

Van enige gelegitimeerde kan verwag word om altyd betroubaar te wees. Daarom moet gelegitimeerdes so optree dat hulle vertrou kan word ten opsigte van:

- Leierskap – om met integriteit leiding te neem en ander op 'n verantwoordbare wyse te begelei
- Inligting deur dit met alle betroubaar en met die nodige vertroulikheid te hanteer
- Met bronne deur dit wat aan die predikante toevertrou is met eerlikheid en noukeurigheid te hanteer

3. GEDRAG TEN OPSIGTE VAN KINDERS

Gelegitimeerdes sal altyd in hulle kontak en werk met minderjariges 'n oop en eerlike vertrouensverhouding handhaaf deur:

- Sover moontlik in span met minderjariges te werk
- Geen fisiese kontak te maak behalwe waar dit in uiterse gevalle vir bemoediging nodig is (bv 'n hand ter vertroosting op arm) Geen kontak mag gemaak word wat as seksueel van aard geïnterpreteer kan word nie.
- Geen blootstelling aan afhanklikheidsmiddels nie
- Nie in hul privaat woonplek of pastorie te laat oornag nie
- Nie enige mediese behandeling toepas behalwe in uiterste noodgevalle nie

4. REINHEID EN SUIWERHEID

Seksuele reinheid

Geen gelegitimeerde mag vir seksuele gewin of en enige ander vorm van intimiteit die vertroue in hulle gestel deur die geloofsgemeenskap misbruik deur:

- In berading en/of geloofsverhoudings so betrokke te raak dat die grense van betaamlike gedrag oorskry word nie.
- Enige seksuele gunsie te vra nie
- Nie seksueel betrokke te raak by enige persoon nie

Teologiese suiwerheid

'n Gelegitimeerde moet sonder skroom bereid wees om die leer van die Ned Geref Kerk te enige tyd te respekteer, bevorder en verdedig.

Om verder, indien as Bedienaar van die Woord later enige beswaar of ander insig oor die leer ontwikkel, dit nie sal leer of bevorder voordat dit aan 'n bevoegde kerkvergadering vir 'n beslissing voorgelê is nie.

5. TEISTERING

Geen gelegitimeerde mag op enige wyse betrokke raak by 'n fisiese, psigologiese, geskrewe of verbale teistering van enige ander persoon nie, en moet 'n omgewing skep waar professioneel opgetree word wat vry is van enige vorm van diskriminasie, intimidasie en teistering en wat die volgende uitsluit:

- Fisiese en/of psigiese misbruik
- Afbrekende taal
- Onwelkome seksuele gedrag en/of aanraking
- Seksuele grappe

6. KONFLIK VAN BELANGE

Geen gelegitimeerde mag hom/haarself skuldig maak aan enige vorm waar daar 'n konflik van belange mag ontstaan nie en;

- moet alle moontlikhede waar daar moontlik 'n konflik van belange mag wees, openbaar

- mag nie voordele trek uit posisie as gelegitimeerde nie
- waar twee of meer partye betrokke is, dit met die partye uitklaar

7. ADMINISTRATIEWE AKSIES

Gelegitimeerdes moet deursigtig en eerlik die dag-tot-dag administrasie wat van hulle in die bediening verwag word, uitvoer.

- voldoen aan die kerkregtelike sowel as sivielregtelike eise
- mag nie mag misbruik nie

8. GEESTELIKE EN LIGGAAMLIKE WELSTAND

Gelegitimeerdes is self verantwoordelik vir hulle eie geestelike, fisiese, morele en emosionele welstand verantwoordelik

- moet bedag wees op tekens wat probleme uitwys
- moet onmiddellik hulp soek
- misbruik van drank en ander afhanklikheid middels is verbode
- Mentorskap is noodsaaklik

9. INTEGRITEIT

Gelegitimeerdes moet integriteit toon in:

- persoonlike karakter (verhoog van God; eerlik; hardwerkend; getrou, geduldig, vredeliewend)
- persoonlike versorging (gesondheid, fisiese voorkoms, geestelike verdieping, benut van mentors)
- prediking en lering (preek en leer die Waarheid)

10. VERANTWOORDELIKHEID (AANSPREEKLIKHEID)

Gelegitimeerdes het die verantwoordelikheid om met ywer, toewyding, opregtheid en eerlikheid te dien in hul onderskeie werkkringe ten opsigte van

- Finansies aan hul toevertrou
- Bedieningsverantwoordelikheid in gemeente en ander werkkring aan hul toevertrou
- Breër kerklike verband waar hul dien

11. BEOEFEN REGVERDIGHEID EN BILLIKHEID

Gelegitimeerdes moet te alle tye hoë vlakke van regverdigheid en billikheid handhaaf en tot voorbeeld wees in betrokkenheid met:

- Ander personeel
- Lidmate van die geloofsgemeenskap
- Die gemeenskap waarbinne hul betrokke is

- Ander geloofsgemeenskappe

Nakoming van bogenoemde kode moet 'n lewenskeuse en verantwoordelikheid van elke gelegitimeerde wees. Alles moontlik moet gedoen word om dit te onderskryf en te onderhou.

BESLUITE WAT KERKORDE ARTIKELS EN REGLEMENTE AANVUL EN TOELIG

DIE BELYDENIS EN ORDE VAN DIE KERK

1. BYBEL

1.1 Skrifgebruik en Skrifgesag

Die Algemene Sinode keur die volgende verklaring goed en verwys dit na gemeentes en ringe vir bespreking:

1.1.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk bely, as kerk wat in die Gereformeerde tradisie staan, dat die Bybel die Woord van God is en dat dit daarom:

1.1.1.1 gesag het oor ons hele lewe, omdat dit aan ons betuig dat ons nie aan onsself behoort nie, maar aan die Here, sodat ons geroep word om in vertroue op Hom en in gehoorsaamheid aan Hom te leef;

1.1.1.2 betroubaar is, omdat ons vas glo dat God werklik is soos Hy Homself in die Skrif aan ons bekend maak: die Vader, Seun en Gees wat uit genade ons God is;

1.1.1.3 duidelik is, omdat die kerk hierin die helderheid van die evangelie van God se liefde en genade hoor;

1.1.1.4 voldoende is, omdat die Heilige Gees ons deur die Bybel alles leer wat ons hoef te weet om in God te glo en om sy wil te gehoorsaam (vergelyk NGB Artikel 7).

Daarom bely ons steeds gelowig dat dié waarheid bo alles is.

1.1.2 Soos nog altyd vir die Gereformeerde tradisie, beteken hierdie belydenis vir ons nié:

1.1.2.1 dat die Bybel vereis dat ons ons denkvermoë, wat 'n gawe van God is, moet opoffer nie;

1.1.2.2 dat die Bybel gesien kan word as 'n eksakte handboek vir historiese of wetenskaplike kennis nie;

1.1.2.3 dat die hele Bybel so maklik is om te verstaan dat enige mens selfstandig en onmiddellik alles daarin kan begryp nie;

1.1.2.4 dat die Bybel vir ons die volle kennis oor alle aspekte van die werklikheid gee, sodat geen verdere menslike nadenke of navorsing nodig is nie.

1.1.3 Ons bely verder dat God deur die Heilige Gees die kerk deur die eeue in die waarheid van hierdie Woord lei. Dit beteken vir ons dat ons die Skrif as die lewende Woord van God hoor in gemeenskap met die Heilige Gees en met mekaar. Daarom was die kerke in die Gereformeerde tradisie nog altyd oortuig van die belangrikheid van 'n verantwoordelike interpretasie van die Skrif waardeur die kerk as geloofsgemeenskap onder leiding van die Heilige Gees

soek na die waarheid, geregtigheid en barmhartigheid wat God deur sy Woord in ons tot stand bring. Hierdie oortuiging dat die kerk die Skrif moet interpreteer, blyk onder meer uit:

1.1.3.1 die klem wat van die begin af gelê is op 'n grondige kennis van die oorspronklike tale (Hebreeus, Grieks en Aramees) waarin die Bybel geskryf is, asook die soeke na die beste metodes vir verantwoordelike Skrifuitleg;

1.1.3.2 die beklemtoning dat die hele Skrif gelees moet word in die lig van die konteks waarin dit ontstaan het, sodat die tyd- en kultuurbetrokkenheid daarvan verreken kan word in die uitleg;

1.1.3.3 die soeke na reëls vir die uitleg van die Skrif (voorbeelde van sulke uitlegreëls uit ons tradisie is: dat die Skrif as totaliteit gelees moet word, dat Skrif met Skrif vergelyk moet word en dat die moeiliker dele in die lig van die makliker dele vertolk moet word en dat die Skrif uit sy hart, die evangelie van Jesus Christus, verstaan moet word);

1.1.3.4 die onderskeid wat in die uitleg van die Skrif gemaak is tussen verskillende dele van die Skrif wat 'n verskillende soort gesag het (byvoorbeeld die onderskeid tussen die historiese en normatiewe dele van die Skrif, asook die onderskeid tussen die kultiese en morele wetgewing);

1.1.3.5 die dankbare, maar kritiese luister na die manier waarop die Skrif in die geskiedenis van die kerk uitgelê is en in ons eie tyd deur medegelowiges in ons eie kerk en ander kerke uitgelê word;

1.1.3.6 die vestiging van kerklike praktyke vir die interpretasie van die Skrif, soos veral die prediking, maar ook kategese, Bybelstudie, teologiese studie en andere;

1.1.3.7 en veral ook in die daarstel van belydenisskrifte waarin die kerk streef om die hart van die Skrifboodskap duidelik te vertolk en gehoorsaam te aanvaar.

1.1.4 Hoewel die kerk in elke tyd anders mag oordeel oor die beste reëls en metodes vir verantwoordelike Skrifuitleg, bly dit vir ons 'n basiese oortuiging dat die belydenis van die Skrif as Woord van God nooit teenoor verantwoordelike Skrifuitleg staan nie. Die belydenis roep ons juis op om onsself, in gemeenskap met mekaar en met al die gawes wat God vir sy kerk gegee het, toe te lê op die soeke na die waarheid.

1.1.5 In die lig van hierdie belydenis glo ons dat God ook in die uitdagende tye waarin ons leef, sy kerk deur sy Woord en Gees in die waarheid sal lei. As Gereformeerdes verbind ons ons daartoe om, ook wat die komplekse leerstellinge en etiese kwessies van ons tyd betref, in hierdie oortuiging saam te soek na waarheid, geregtigheid en barmhartigheid. Ons glo dat hierdie soeke 'n ekumeniese strewe is, in verbondenheid met die kerk van alle eeue en die kerk dwarsoor die wêreld. Waar ons van mekaar verskil, glo ons dat ons in gesprek met mekaar moet bly, in die gebed dat God ons liefde al meer sal laat

toeneem in begrip en fyn aanvoeling, sodat ons die dinge sal kan onderskei waarop dit werklik aankom (Filippense 1:9-10).

2. GELOOFSWAARHEDE

2.1 Die Algemene Sinode herbevestig weereens die NG Kerk se standpunt oor die gesag van die Woord van God as enigste norm vir ons geloof.

2.2 Die Algemene Sinode herbevestig weereens dat die NG Kerk die belydenisskrifte sien as normatief in die sin dat dit volgens die Skrif ons geloof bely.

2.3 Die Algemene Sinode herbevestig dat die Skrif en Belydenis gelees moet word binne hulle historiese konteks en dat hulle met verantwoorde hermeneutiek vertolk sal word, sodat ons die leiding van die Gees vir ons tyd kan hoor.

2.4 Die Algemene Sinode wys lidmate daarop dat ons met mekaar in gesprek sal tree voordat mense verdag gemaak word, of van leerdwaling beskuldig word, want verdagmaking en leuens is net soveel sonde as leerdwaling.

2.5 Die Sinode besef dat baie lidmate geweldige onsekerhede op baie vlakke beleef en wil lidmate verseker van deernis met hulle situasie. Die Sinode wil ook lidmate en leraars daarop wys dat, juis wat ons van die Bybel en Belydenisskrifte as antwoord hierop glo, ons weerhou van fundamentalisme (aan die een kant) en vrysinnigheid/radikale sekularisme (aan die ander kant).
(Handelinge 2013)

3. BELYDENIS VAN BELHAR

Besluite 2011

3.1 Die Algemene Sinode volstaan met die besluit van 1998: "Die AS aanvaar dat die Belydenis van Belhar op sigself genome nie met die drie formuliere van eenheid in stryd is nie" en ook "aanvaar ter wille van die eenheidsproses en sy getuienis die wesenlike inhoud van die Belydenis van Belhar."
(Handelinge 2011,p 105, pt 9, en p106, pt 13

4. BEROEPBAARHEID VAN PREDIKANTE BINNE DIE FAMILIE VAN NG KERKE

Besluite 1994

4.1 Die Algemene Sinode besluit dat Kerkorde Artikels 6 en 7, reglemente 10 en 11 (nou Reglement vir die Opleiding en Legitimasie van Predikante en Reglement vir die Bevoegdheid van Predikante, Proponente en Emeriti) en verbandhoudende besluite van die Algemene Sinode oor die opleiding, legitimasie en bevoegdheid van leraars in die Ned Geref Kerk geld vir die Ned Geref Kerkverband en is as sodanig ook bepalend vir die interpretasie van die besluit van die Algemene Sinode oor die erkenning van die opleiding en legitimasie van die ander lede van

die Ned Geref Kerkfamilie asook die besluit oor die oor-en-weer-beroepbaarheid van leraars binne die Familie van Ned Geref Kerke.

4.2 Die Algemene Sinode gee aan ringe opdrag om toe te sien dat by die goedkeuring van beroepe uit die Ned Geref Kerkfamilie daar aan die vereistes van die Ned Geref Kerk vir opleiding en legitimasie voldoen word.
(Handelinge 1994, p 452, pt 2.8.6)

Besluite 2002

4.3 Die NG Kerk erken die opleiding en legitimasie van die NGKA, VGKSA en RCA op voorwaarde dat dit voldoen aan die vereistes wat die NG Kerk stel vir sy eie opleiding en legitimasie.

4.4 Indien die opleiding van 'n gelegitimeerde van die NGKA, VGKSA en RCA nie gelykwaardig is aan die vereistes wat die NG Kerk vir sy eie gelegitimeerdes stel nie, is so 'n persoon nie sonder meer beroepbaar in die NG Kerk nie.

4.5 Voldoen 'n gelegitimeerde van die NGKA, VGKSA en RCA nie aan die vereistes wat die NG Kerk vir gelegitimeerdes stel nie, sal sodanige persoon die nodige aanvullende kwalifikasies moet verkry ten einde beroep te kan word na 'n NG Gemeente of benoem te kan word in 'n pos in die NG Kerkverband.

4.6 Die Drie Formuliere van Eenheid moet as belydenisgrondslag van die NG Kerk aanvaar word alvorens predikante van die Familie van NG Kerke in 'n gemeente van die NG Kerk bevestig kan word.
(Handelinge 2002, pp 336-337, pt 2.3.4)

DIE VERGADERINGE VAN DIE KERK

5. NG KERKSEEL

Die Algemene Sinode bevestig die volgende as sy standpunt tov die NG Kerkseel: Die kerkseel is die eiendom van die Algemene Sinode; dit is 'n seel van “amptelikheid” en is beperk tot die Algemene Sinode se werksaamhede; persone/instansies kan die seel slegs gebruik met die verlof van die Moderamen; hulle moet skriftelik daarvoor aansoek doen.
(Handelinge AS 2002, p 568, pt 3.5.2).

DIE SAKRAMENTE

6. DOOP

6.1 Bediening van dooplidmate in skoolkoshuise

(Handelinge 1990, p 605, punt 2.1.9.4)

6.2 Doop van kinders in pleegsorg

Die Algemene Sinode besluit dat kinders in pleegsorg gedoop kan word en lê die volgende riglyne neer:

6.2.1 Die finale besluite berus by die betrokke kerkraad wat in alle gevalle moet waak teen die misbruik van die sakramente.

6.2.2 Waar die doop van 'n kindjie gewoonlik die resultaat is van die besluite van 'n ouer(s) en 'n kerkraad, kom in die geval van 'n pleegkind ook ander instansies wat die pleegplasing bestuur, ter sprake. Daar kan eers tot die doop oorgegaan word nadat die kerkraad deur samesprekinge met pleegouers en die pleegsorginstansie homself daarvan vergewis het dat die betrokke pleegplasing na alle waarskynlikheid van 'n langtermyn aard is.
(Handelinge 1994, p 474, punt 10.2.2.1)

6.3 Doop van verbondskinders

Die kerkraad moet toesien dat die doop van verbondskinders so gou as moontlik aangevra en bedien word.

6.4 Doop van persone sestien jaar en ouer

Persone sestien jaar en ouer wat nie gedoop is nie kan gedoop word na openbare belydenis van geloof.

6.5 Erkenning van doop

Die doop van iemand uit 'n ander kerkverband word erken as dit geskied het in die Naam van die Drie-enige God, Vader, Seun en Heilige Gees; met water bedien is; en deur 'n persoon met bevoegdheid in die betrokke kerkverband bedien is.

6.6 Doop, herdoop en doopherinnering/doopherdenking

(Handelinge 1998, bl 417, 10.5 en bl 469-470, 1.3.6)

Besluite 2011

6.7 Doop

6.7.1 Die Algemene Sinode bevestig ons gereformeerde oortuiging dat die Verbondsdoop uitdrukking gee aan die grondwaarheid van die Evangelie dat God se genade en trou te alle tye ons gelowige aanvaarding daarvan voorafgaan en selfs omsluit.

6.7.2 Die Algemene Sinode vra daarom kerkrade en predikante om die gereformeerde verstaan van die verbondsdoop met oortuiging en deernis te verduidelik en te bevestig, ook aan lidmate wat ander oortuigings oor die doop huldig.

6.7.3 Die Algemene Sinode gee terselfdertyd erkenning aan die feit dat Christelike kerke nie almal dieselfde Doopbeskouing huldig nie, maar dat ons nogtans saam met mekaar deel uitmaak van die Kerk van Christus.

6.7.4 Die Algemene Sinode gee dankbaar erkenning aan lidmate wat ten spyte van hulle ander verstaan van die doop steeds lojaal bly aan die kerkverband en wil hulle verseker dat hulle 'n geestelike tuiste in die NG Kerk het.

6.7.5 Die Algemene Sinode vra opreg verskoning vir lidmate wat op een of ander wyse rondom die doop seergekry het, en nooi hulle uit tot onderlinge gesprek waar daar op pastorale wyse saam oor die saak gesels en gebid kan word.

6.7.6 Die Algemene Sinode verseker lidmate wat die NG Kerk vanweë hulle doopverstaan verlaat het, dat die NG Kerk 'n geestelike tuiste wil wees vir alle kinders van die Here en nooi hulle hartlik uit om hulle regmatige plek in hulle plaaslike NG gemeente in te neem en saam te werk aan die koms van God se koninkryk.

6.8 Doopherdenking/herinnering

6.8.1 Vertrekpunte vir gesprek

6.8.1.1 Die Sinode is van oordeel dat die gesprek en beredenering oor die gereformeerde vertrekpunte van die doop deur die jare in die Nederduitse Gereformeerde Kerk deurdag is en 'n rykdom van teologie ontsluit.

6.8.1.2 Die Sinode bevestig weer dat die verbondsteologie sentraal staan in die beredenering van doopherdenking of -herinnering.

6.8.1.3 Die Algemene Sinode bevestig dat in gehoorsaamheid aan die verbondsbelofte van ouers, ouers en die kerk verantwoordelikheid moet aanvaar vir die verbondsonderrig (kategese) van hul gedoopte kinders sodat hulle gelei word tot 'n toe-eiening van die heil (belydenisaflegging) wat nie aan 'n bepaalde ouderdom gekoppel kan word nie (soos tans in die kerkorde vasgestel word), en versoek daarom die Taakspan Kategese om die plek, aard en ouderdom vir belydenisaflegging te ondersoek.

6.8.1.4 Die Sinode besluit om niks by te voeg tot die gesprek oor die doop, kindernagmaal en kategese nie, maar wel net te fokus op die opdrag oor doopviering.

6.8.2 Terminologie

6.8.2.1 Die Sinode besluit dat die kerk eerder die woorde doopherdenking of doopherinnering sal gebruik.

6.8.3 Riglyne vir die herdenking/herinnering

6.8.3.1 Die Sinode bevestig dat die heil altyd en in alle omstandighede gevier moet word.

6.8.3.2 Die Algemene Sinode wys lidmate daarop dat die gereelde viering van die nagmaal die primêre plek van viering is.

6.8.3.3 Die Algemene Sinode bevestig dat die doopherinnering/viering nie as 'n her/weerdoop interpreteer mag word nie, maar direk met die verbonds-/Christelike doop saamhang.

6.8.3.4 Die Sinode besluit dat gemeentes aangemoedig word om geleenthede te skep waar doopherinnering of herdenking deel word van lidmate en gemeentes se verhaal.

6.8.3.5 Die Sinode beveel aan dat sakramentsviering 'n groter rol binne liturgie, kategese en die erediens sal speel.

6.8.3.6 Dit staan Kerkrade ook vry om toepaslike rituele te vestig wat die behoefte van sulke lidmate opvang om simbolies uitdrukking te gee aan hulle sterwe en opstanding saam met Christus. Hierdie rituele is nie Sakramente nie en vervang nie die Verbondsdoop nie.
(Handelinge 2011, pp 163-164)

Besluite 2013

6.9 Doopherinnering / doopherdenking / samehang van sakramente

6.9.1 Die Algemene Sinode ontvang die verslag as teologiese standpuntinname oor doop en doopherinnering/ -herdenking.

6.9.2 Die Algemene Sinode beveel die verskillende liturgieë by die kerkverband aan.

6.9.3 Die Algemene Sinode moedig gemeentes aan om moeite te doen om die groter geloofsgemeenskap by die doopprosesse in die gemeente te betrek en daarteen te waak om aparte doopdienste te hou.

6.9.4 Die Algemene Sinode versoek dat daar in die ontwikkeling van kategesemateriaal na 'n groter geïntegreerdheid tussen doop en belydenisaflegging gekyk sal word.

6.9.5 Die Algemene Sinode moedig gemeentes aan om lidmate gereeld kans te gee om op 'n sinvolle wyse hulle doop op verskillende maniere te herdenk.
(Handelinge 2013)

6.10 Doopherinnering en rituele

6.10.1 Hierdie beswaar (Beskrywingspunt (B.15 bl 301) (bl 90 aanbevelings)) word verwys na die Taakspan wat werk oor die samehang van die sakramente.

6.10.2 Die volgende formulerings word aan hierdie taakspan gestuur vir oorweging as reaksie op hierdie beswaarskrif:

6.10.2.1 Die Algemene Sinode neem kennis van hierdie beswaar van die gemeente oor doopherinnering, en gee die gemeente toe op die teologiese beredenering dat die doop en nagmaal nie deur ander geleenthede vervang mag word nie. Tog meen die Sinode dat die beswaar hoofsaaklik gegrond is op 'n interpretasie van 'n woord ("ritueel") in die besluite wat die bedoeling daarmee ver te bowe gaan. Die formulering het bedoel dat daar toepaslike geleenthede geskep sal word vir viering van die heil in Christus.

6.10.2.2 Die Algemene Sinode het begrip daarvoor dat sommige lidmate en gemeentes op teologiese gronde ongemaklik is oor die besluite van die 2011-Sinode rondom die erkenning van kerkrade se hantering van doopvieringspraktyke as addisionele geleenthede. Derhalwe wil die Sinode kerkrade opnuut oproep om ondubbelsinnig die regsinnige gereformeerde teologie van die sakramente te leer en in gemeentes te praktiseer.

6.10.2.3 Die Algemene Sinode besluit om "dooprituele" te ontmoedig omdat doopherinnering deel is van elke doopgeleentheid. Lidmate moet leer leef uit hulle doop. Die Algemene Sinode besluit dat oor doop en nagmaal dieper gepreek en nagedink moet word – as viering van die heil in Christus. Die simboliek en eenvoud van die doop en nagmaal moet opnuut ontdek/ervaar word.

6.10.2.4 Lidmate wat die behoefte het om groot gedoop te word, of wat hulle reeds laat herdoop het, behoort pastoraal begelei te word om saam te soek na die belewing van die wonderlike genade en heil van God. Leraars behoort meer moeite te doen om in die bediening van die sakramente mense se behoefte aan troos en versekering aan te spreek.
(Handelinge 2013)

Besluite 2015

6.11 Doop en doopviering

6.11.1 Die Algemene Sinode neem kennis van die ontwikkelinge oor die doop soos hierbo uiteengesit en, in herbevestiging van sy besluite van 2013 oor die sakramente, versoek die Sinode gemeentes om hierdie gesprek te kontinueer, ook aan die hand van die twee genoemde dokumente in die Agenda van die Algemene Sinode van 2013 (bl 93–119) oor doopviering en die samehang van sakramente.
(Handelinge AS 2015, Dag 6, pt 4)

6.12 Belydenisdoop

6.12.1 Die Algemene Sinode herbevestig weereens al die jongste besluite (2011; 2013) oor die doop wat die standpunt van die NG Kerk as Gereformeerde kerk tot uitdrukking bring en wys hiermee die gravamen af.

6.12.2 Die Algemene Sinode versoek sinodes om die noue samehang van die sakramente (doop en nagmaal) deurlopend onder aandag van gemeentes te bring, waarin die genade-karakter van die evangelie onomwonde verkondig word (verwys studiestuk van 2013 in hierdie verband).

6.12.3 Die Algemene Sinode besluit om nie weer die moontlikheid van 'n sogenaamde belydenisdoop (wat in die praktyk soos versoek, nie anders as 'n her-doop verstaan kan word nie) verder te oorweeg nie.

6.12.4 Die Algemene Sinode wys daarop dat die onderskeid wat tussen bedienaars van die woord en lidmate gemaak word, nie die gelykwaardigheid van alle ampte negeer nie. Gelykwaardig beteken nie dat hulle dieselfde is nie. Hierdie onderskeid is gebaseer is op die legitimasie van predikante, wat hulle nie alleen die legitimiteit gee om die doop te bedien nie (in onderskeid van ander ampte), maar hulle ook daartoe verbind om lidmate deur leer en voorbeeld voor te gaan in die uitleef van ons Gereformeerde leer.
(Handelinge AS 2015, Dag 6, pt 4)

7. DOOP EN NAGMAAL: SAMEHANG VAN DIE SAKRAMENTE IN VERBONDS-TEOLOGIESE PERSPEKTIEF

7.1 Die Algemene Sinode moedig gemeentes aan om in die viering van die sakramente die belydenis van die kerk voor oë te hou en die samehang van die twee sakramente te verreken.

7.2 Die Algemene Sinode moedig gemeentes aan om in die kategetiese onderrig die samehang van die sakramente uit te lig en die kardinale rol daarvan in die proses van geloofsformasie tot sy reg te laat kom.

7.3 Die Algemene Sinode moedig ouers aan om in hulle saamleef met hulle kinders die troosryke werklikheid van die sakramente na die oppervlak te laat kom in gesprek en lewensvoorbeeld in ooreenstemming met die doopbelofte. (Handelinge AS 2013)

8. NAGMAAL

8.1 Oop of geslote

(Handelinge 1994, p 434, punt 27.6)

8.2 Gereelde viering van nagmaal

8.2.1 Die Algemene Sinode bevestig 'n vorige besluit dat die volledige Christelike erediens beide Woordbediening en Nagmaalviering insluit.

8.2.2 Die Algemene Sinode moedig gemeentes weer eens aan om nader te beweeg aan die rigting van 'n weeklikse viering van die nagmaal. Die Algemene Sinode doen dit met die oortuiging dat dit die beste Bybelse praktyk is, dat die sakramente maniere is waarop God na ons kom en dat dit ook die Woordbediening kan versterk.

8.2.3 Die Algemene Sinode is daarvan oortuig dat die meer gereelde viering van die nagmaal 'n onbereikte ideaal sal bly indien die gemeente nie die geloofversterkende nut daarvan beleef nie. Gemeentes en liturge word aangemoedig om die volgende paar jaar besondere erns te maak met die inkleding van die nagmaal.

8.2.4 Die Algemene Sinode aanvaar dat wat betref die hoe van die viering van die nagmaal die gereformeerde tradisie nooit voorskriftelik was nie. Daar is in die gereformeerde tradisie byvoorbeeld verskillende praktyke rondom die kommunie van die gemeente gangbaar. Die Algemene Sinode handhaaf die beginsel van vryheid, en versoek gemeentes om hulle in hul besluite hieroor te laat lei deur die beginsels van die Skrif en die wens dat die gemeente opgebou en gestig sal word deur die viering van die nagmaal.
(Handelinge AS 2002, p 537, punt 2.2.4.2).

8.3 Nagmaal in kleingroepe

Aangesien daar by 'n toenemende aantal lidmate 'n behoefte is aan 'n nagmaalsbelewing in kleiner, meer intieme groepe, en daar geen Bybelse

beswaar daarteen is nie, besluit die Sinode dat nagmaal voortaan ook in kleingroepe in die gemeente bedien mag word onder dieselfde voorwaardes as wat in die gemeentes as geheel geld.
(Handelinge AS 2002, p 537).

8.4 Toelating van kinders tot Nagmaal

8.4.1 Die Algemene Sinode besluit dat

8.4.1.1 gedoopte kinders wat in Jesus Christus glo,

8.4.1.2 aan die vereistes van 1 Kor 11 voldoen, en

8.4.1.3 die begeerte het om nagmaal te gebruik tot die nagmaal toegelaat mag word.

8.4.2 **Praktyk van toelating van kinders by die Nagmaal**

8.4.2.1 Die Algemene Sinode besluit dat ter wille van die goeie orde en eenheid van die kerk die toelating van kinders tot die nagmaal op die volgende wyse geskied:

8.4.2.1.1 Kerkrade besluit wanneer die gemeente daarvoor gereed is. Die Algemene Sinode besluit om kerkrade te versoek om die gemeentes te begelei en toe te rus, en so tot gereedheid te voer vir toelating van kinders tot die gebruik van nagmaal as 'n gesinsmaal. Hierdie leiding moet op 'n pastorale wyse met groot liefde en toewyding gedoen word.

8.4.3 **Ouers se verantwoordelikheid**

8.4.3.1 Ouers het die verantwoordelikheid om hulle kinders voortdurend te begelei en te onderrig in die volle rykdom van die betekenis van die nagmaal, net soos kerkrade die plig het om volwassenes te begelei.

8.4.3.2 Dit is die verantwoordelikheid van elke kerkraad om spesifieke reëlings te tref oor die wyse waarop die toelating plaasvind.

8.4.3.3 Die Algemene Sinode beklemtoon dat ouers hulle kinders moet begelei met die oog op die kinders se deelname aan die nagmaal en om die besondere geleentheid te benut om saam met hulle kinders die nagmaal te gebruik.

8.4.3.4 Die Algemene Sinode versoek kerkrade om deurlopend aandag te gee aan die toerusting en begeleiding van ouers sodat hulle hulle kinders kan begelei in die deelname aan die nagmaal.

8.4.3.5 Die Algemene Sinode besluit:

8.4.3.5.1 By die toelating van kinders tot die nagmaal verval belydenisaflegging as toelatingsvoorwaarde vir die nagmaal.

8.4.3.5.2 Die praktyk van kategese en belydenisaflegging word gehandhaaf in ooreenstemming met die vorige besluite van die Algemene Sinode.
(Handelinge 1998, p 432, 4)

8.5 **Kinders aan die Nagmaalstafel**

8.5.1 Die Algemene Sinode handhaaf sy besluit van 1998 dat gedoopte kinders wat in Jesus Christus glo, aan die vereistes van 1 Kor 11 voldoen, en die begeerte het om nagmaal te gebruik, tot die nagmaal toegelaat mag word.

8.5.2 Die Algemene Sinode keur die volgende aanbevelings van die Moderamen (Agenda 2002 bl 344) as beginsel-standpunt goed:

8.5.2.1 Kerkrade het 'n deurlopende verantwoordelikheid om doop- en belydende lidmate toe te rus en te begelei vir die Christelike leer en lewe.

8.5.2.2 Kerkrade het daarom ook 'n verantwoordelikheid om die besluit van die Algemene Sinode 1998 oor die toelating van kinders tot die nagmaal uit te voer. In hierdie proses moet daar deurlo¬pende begeleiding van ouers en kinders plaasvind, omdat die ouers so 'n belangrike rol by die kind se sinvolle gebruik van die sakrament speel. Kerkrade kan hiervoor die prediking, kategese, die pastorale werk van predikant, ouderling en diaken en ander vorme van begeleiding, inligting en voorligting gebruik.

8.5.2.3 Met betrekking tot die toelating van doop¬lidmate tot die nagmaal tref elke kerkraad toepaslike reëlings in die lig van plaaslike omstandighede. Wykskerkraadslede en/of kategete kan ook in die opsig saam met die ouers betrek word.
(Handelinge AS 2002, p 552: 15/16).

DIE ARBEID VAN DIE KERK

9. KERKLIED

9.1 Amptelike Liedbundel

Die Algemene Sinode bevestig sy besluit dat die nuwe Liedboek van die Kerk die amptelike liedbundel van die NG Kerk is en doen 'n beroep op al die gemeentes om dit met ywer te benut. (Handelinge AS 2002, p. 536, pt 2.1.1.3).

9.2 FLAM

9.2.1 Die Algemene Sinode ondersteun die samestelling en werkswyse van Flam

9.2.2 Algemene Sinode moedig gemeentes aan om gebruik te maak van hierdie teologiese- en musikaal-gekeurde nuwe kontemporêre liedere.

9.5 VONKK EN FLAM: CCLI

Die Algemene Sinode versoek gemeentes om vir die gebruik van VONKK- en FLAM-liedere by CCLI te registreer en ook erns te maak met die noukeurige rapportering aan CCLI van die VONKK- en FLAM-liedere wat gebruik word. (Handelinge 2011, p 84, pt 23)

10. OUTEURSREG EN SANGBUNDELS

10.1 Die Algemene Sinode bevestig sy besluit dat die nuwe Liedboek van die Kerk die amptelike liedbundel van die NG Kerk is en doen 'n beroep op al die gemeentes om dit met ywer te benut.

10.2 die Algemene Sinode moedig gemeentes aan wat liedere elektronies projekteer, om te verseker dat die nodige lisensie(s) uitgeneem is en jaarliks hernu word. (Handelinge AS 2002, p 536, pt 2.1.1.3 en p 573, pt 8.3).

11. KERKHERENIGING

Besluite 2013

11.1 THE ROAD MAP TO CHURCH REUNIFICATION: DRC – URCSA

REQUIREMENTS		
Spirituality	Discernment	Obedience
Commitment	Capacity	Innovation
Consent	Mandatory power	Timeous
Co-operation	Delegation	Inclusiveness
Co-ownership	Vision	Communicative intent
Expertise	Purposeful	Credibility

Stage 1: Point of departure. Signing of Memorandum of Agreement by Executives and ratification by General Synods. End of stage 1: October 2013

Stage 2: Formal decision taken by General Synods or General Synodical Commission mandated by General Synod to start the church orderly process to church reunification.

An urgent effort to be made to get the two other churches in the DRC-family on board before proceeding to stage 3.

Stage 3: Convene joint meetings of the churches' Executives, Moderatures and/or Synodical Commissions and continue to do so.

Stage 4: General Synods of the churches mandate the following commissions to act on their behalf ad interim: (a) The Leadership of the Churches (Executive, Moderamen and/or General Synodical Commission) to take preliminary or in principle decisions on behalf of the Church and report back to General Synod; (b) The Steering Committee for Church Reunification constituted by a majority of members not acting in the Leadership. The Steering Committee must be composed to ensure continuity and credibility, to maintain objectivity and to dispose of persuasiveness; (c) The Task Teams, among a Church Order Commission responsible for the drafting of an Common Set of Rules (Tussenorde) for the Churches see foot note, the

Concept Church Order for a Reunited Church and the obtaining of legal advice from a Panel of Legal Advisors. The principles already agreed on in the Memorandum of Agreement must be contained in the Concept Church Order (organic synodical-presbyterial structure, missional structure, diversity of language and culture, unification of congregations, presbyteries and synods, the autonomy of the local congregation combined with the authority of the presbytery, synod and General Synod and the confessional basis with the inclusion of the Belhar Confession).

Stage 5: Convene a joint General Synod, take joint decisions regarding church reunification and related issues, and ratify decisions by own General Synod. First joint General Synod may coincide with a General Ministers Conference. First General Synod shall be a celebration and festive occasion. In future general synodical meetings will take place on the same date and at the same venue. Joint decisions will be taken and be ratified as soon as possible afterwards in own meeting.

Stage 6: Report back to the General Synods (jointly and seperately) on the Common Set of Rules, on proposed amendments to the existing Church Orders to make church reunification church orderly and legally possible, and on the Concept Church Order. General Synods take the decision to approve, apply and later to amend the Common Set of Rules. The Common Set of Rules has authority over the Churches' own Church Order on a spelled out issue.

Stage 7: All Synods and Congregations enjoy the opportunity to respond to the content of the Concept (Draft) Church Order by making their proposal and/or accepting it in principle. A time frame is set within which to respond.

The final draft for the Concept Church Order is approved by the Churches' Synods and Church Councils/Consistories, with the approbation/consent of the members of the Congregation. A time frame is set for this action. The decision of each Church Council and Synod, taken in terms of the applicable Church Order, is conveyed to existing General Synods of the Church.

Stage 8: The General Synod of the Church takes a final decision to reunite and approve the Concept Church Order with a two-thirds majority.

The General Synod of the Church takes the necessary transitional decisions regarding the transfer of activity, property, funds, etc.

The General Synod of the Church takes a decision to dissolve the General Synod as meeting (not as juristic person, that may continue to exist) and appoints delegates to a Conventus and the General Synod of the Reunited Church.

Stage 9: The Conventus convenes on the date and time set forth by the Steering Commission. Report back from the General Synods of the Churches is given and the Church Order of the proposed Reunited Church is approved.

Stage 10: The General Synod of the Reunited Church is constituted.

FOOTNOTE: COMMON SET OF RULES

1. The Common Set of Rules is provided to serve the process of reunification and represents an important phase in the process of the churches to know each other, while experiencing and growing together in unity, reconciliation and justice.
2. The Common Set of Rules is a set of church orderly provisions which gives a legal base to cooperation between the churches on the road to reunification.
3. The Common Set of Rules does not remove/abrogate the articles, regulations or rules of the churches. The articles, regulations or rules stated in the church order are applicable as they stand, except in case where the common set of rules specifically makes room for exceptions.

11.2 VERDERE BESLUITE OOR KERKHERENIGING

11.2.1 Die Algemene Sinode is dankbaar oor die vordering in die gesprek en verhouding met die VGKSA en onderskryf die werk van die Moderamen in die verband.

11.2.2 Die Algemene Sinode keur die Memorandum van Ooreenkoms met die VGKSA sover dit kerkordelik en regtens haalbaar is.

11.2.3 Die Algemene Sinode keur die roetekaart vir 'n kerkherenigingsproses goed sover dit kerkordelik en regtens haalbaar is.

11.2.4 Die Algemene Sinode bevestig dat sinodes, ringe en gemeentes hulle selfstandigheid en verantwoordelikheid ten opsigte van besluitneming en bedieningstrukture in 'n nuwe kerkverband mag behou.

11.2.5 Die Algemene Sinode keur die beoogde Algemene Predikantekonferensie goed en versoek die kerkverband om dit moontlik te maak vir leraars om teenwoordig te wees.

11.2.6 Die Algemene Sinode keur die daarstel van 'n Loodskomitee vir Kerkhereniging en 'n Taakspan vir 'n Tussen-orde en Konsepkerkorde goed, en dra die samestelling daarvan aan die moderamen op.

11.2.7 Die Algemene Sinode spreek weereens sy wens uit dat al vier kerke van die NG Kerkfamilie in een kerkverband moet tuiskom en dra dit aan die Moderamen op om in die onderhandelinge met die VGKSA asook die NGKA en die RCA alles moontlik te doen om dit moontlik te maak.
(Handelinge 2013)

AKTUELE EN ETIESE SAKE

12. BEDIENING VAN BEVRYDING

Besluite 2011

12.1 Die Algemene Sinode bely met blydskap die oorwinning van Jesus Christus oor al die manifestasies van die duiwel, bose magte, boosheid en kwaad in hierdie wêreld.

12.2 Die Algemene Sinode aanvaar dat hierdie oorwinning in baie gevalle nog nie ten volle sigbaar is nie, dat ons dikwels oorweldig is deur hierdie boosheid wat groter is as onsself, ook juis weens die swakheid van die mens, die verleiding van die sonde en die gebroke werklikheid.

12.3 Die Algemene Sinode aanvaar daarom dat ons as kinders van God nog steeds in 'n geestelike stryd gewikkel is teen die boosheid in al sy manifestasies in die wêreld, maar veral teen die kwaad wat in elke mens skuil.

12.4 Die Algemene Sinode bevestig weer eens dat dit van uiterste belang is dat die kerk sal leef vanuit die geloofsperspektief dat, hoewel die Bose gelowiges steeds bedreig soos 'n brullende leeu en versoek soos 'n engel van die lig, die bose deur die lewe, sterwe en opstanding van Jesus en die uitstorting van God se Gees oorwin en aan bande gelê is.

12.5 Daarom meen die Algemene Sinode dat enige sogenaamde bediening van bevryding wat die geloofswaarheid oor die lewe en werk van Jesus en die Gees van God misken, geen bediening van die evangelie is nie en ook geen vryheid bring nie.

12.6 Die Algemene Sinode moedig daarom alle gelowiges aan om deur die krag van die Heilige Gees (in die gees van die oorwinning van Jesus) die boosheid die stryd aan te sê deur spesifiek te fokus op die genadige verlossingswerk van Christus, sodat die kerk die ware kenmerke van Evangeliese gehoorsaamheid (liefde, genade, vergifnis en versoening) sal vertoon.

12.7 Die Algemene Sinode aanvaar die werklikheid dat daar 'n wye diversiteit van interpretasies en toepassing van die Bybelse boodskap oor die bose en demone binne die NG Kerk is. Daar is ruimte vir lidmate wat aan die werklike en persoonlike aard van die duiwel en demone glo, en daar is ruimte vir lidmate wat die Bybelse spreke oor die bose en duiwels anders interpreteer.

12.8 Die Algemene Sinode oordeel dat die getuienis van leraars en lidmate van die NG Kerk dat hulle in hulle bediening wel mense teëgekom het van wie hulle oortuig was dat hulle deur bose magte of demone gedemoniseer was – en ook hulle getuienis dat 'n bediening van bevryding baie van hierdie mense van kwellings, vreesagtigheid, haat teenoor God en sy gebod bevry het – nie sonder meer afgewys moet word nie. Die Sinode aanvaar dat daar verskillende interpretasies is oor die werklikheid al dan nie van gedemoniseerdheid. Dit geld ook vir die interpretasie oor wie en wat agter bepaalde bevrydinge lê.

12.9 In die lig daarvan is dit die oordeel van die Algemene Sinode dat 'n bediening van bevryding as 'n buitengewone bedieningshandeling onder bepaalde voorwaardes toegelaat sou kon word eerder as om dit geheel en al te verbied. Die voorwaardes waaronder so 'n bediening toegelaat sou kon word, hou in dat:

12.9.1 die bediening van bevryding as 'n buitengewone bediening beoefen sal word en nie as deel van 'n roetine-pastoraat nie;

12.9.2 dit onder toesig van en met rapport aan die kerkraad en die ring gedoen word;

12.9.3 die persoon ook vir mediese evaluering verwys moet word. Daar rus 'n swaar verantwoordelikheid op persone wat so 'n bediening beoefen om mense nie skade te berokken deur siekte (onder meer psigiatriese versteurings) as besetenheid of gedemoniseerdheid te behandel nie;

12.9.4 daar met sorg gewaak word teen 'n animistiese verstaan van die skepping en teen die neiging om te dink daar skuil magiese kragte in sekere voorwerpe; teen lang konfronterende gesprekke met bose magte, asook teen die gepaard-gaande triomfalisme wat straal uit sensasionele byeenkomste van bevryding;

12.9.5 daar verreken moet word dat die Gees van Christus in mense wat aan Christus behoort en sy Naam bely, leef. Bedieningspraktyke wat die algenoegsaamheid van die werk van Christus minag en daarmee die gereformeerde belydenis van die volkome verlossingswerk van die genadige God in Jesus op die spel plaas, word afgewys.

12.10 Die Algemene Sinode besef dat die verskillende kulture in ons land ons duidelik bewus gemaak het van die veel-fasettige aard van die siening oor die Bose; dat daar kontekste is waarin daar 'n werklike vrees vir eksterne bose magte is wat baie mense se lewens oorheers en dat hierdie lewenservaring ernstig opgeneem behoort te word. Die Algemene Sinode moedig daarom sy eie ampsdraers en lidmate aan, wat in sulke kontekste werk, om op verantwoorde wyse besondere aandag hieraan te gee met die doel om die radikale verlossingswerk van Christus met oorgawe te verkondig.
(Handelinge 2011, pp 97-98, pt 18)

Besluite 2013

12.11 Die AS vervang die huidige punt 7 van die 2011-besluit met die verbeterings-voorstel (aangepas) wat die Oostelike Sinode in hul beswaarskrif stel, te wete:

Die AS aanvaar die werklikheid dat daar ʼn wye diversiteit van interpretasies en toepassing van die Bybelse boodskap oor die bose en demone binne die NG Kerk is. Daar is lidmate wat die persoonlike aard van die duiwel en demone aanvaar, en daar is lidmate wat die nie-persoonlike aard van die duiwel en demone aanvaar. Albei standpunte erken die realiteit van die bose.
(Handelinge AS 2013)

Besluite 2023

Die Algemene Sinode keur die beskrywingspunt van Vrystaat Sinode (Addendum Bundel p.155-156, punte 5-9) goed:

12.12 Dat in sake die inhoud van ons geloofsbelydenis soos uitgedruk in die Apostolicum en spesifiek aangaande God as Skepper, Christus as ons Verlosser – in Sy ontvangenis, verkondiging, sterwe, opstanding, hemelvaart en wederkoms – en die Heilige Gees as ons Trooster, ons as sinode dit verstaan in die gees en strekking van hoe die belydenisskrifte uit die tyd van die Reformasie dit uitlê en dit in ons gereformeerde tradisie vertolk en in ons eredienste verkondig word;

12.13 Wat die bose en boosheid betref, ons die verskeidenheid van spreke daaroor in die Skrif én in ons belydenisskrifte erken, soos wat dit steeds ook in ons tyd en konteks in verskillende gestaltes manifesteer;

12.14 Dat ons daarom gelowiges wil oproep om te leef as getuies "van Hom wat julle uit die duisternis geroep het na sy wonderlike lig" (1 Petrus 2:9), en in die woorde van die "Onse Vader" te bly bid dat God ons van die bose sal verlos – van "ons doodsvyande, die duiwel, die wêreld en ons eie sondige natuur" (Heidelbergse Kategismus, Sondag 52);

12.15 Versoek daarom die Algemene Sinode van 2023 om in besluite oor sake rakende die inhoud van ons geloofsbelydenis en ander aktuele sake, geloofsonderskeidend met die Skrif en ons belydenisgrondslag om te gaan en te waak teen standpunte en uitsprake wat lidmate en leraars hieroor mag verwar; en

12.16 Om daarom die besluite van 2011, 2013 en 2015 oor die Bediening van die Bevryding en Bose in die lig van bogenoemde (punte 5 tot 8) van die beskrywingspunt verstaan moet word.

13. GRONDHERVORMING EN LANDELIKE ONTWIKKELING

OPDRAG GRONDHERVORMING EN LANDELIKE ONTWIKKELING

(A.12.11.2 Grondhervorming, landelike ontwikkeling en landbou bl 243 pt 1.3)

13.1 Dit is geen onbekende feit dat die grondkwessie en restitusie, behoud en verkryging van eiendomsreg, werksgeleenthede en lone, voedselsekerheid en veiligheid in die brandpunt staan nie.

13.2 Die volgende sake en gebeure het die afgelope maande die intensiteit van hierdie kwessies en die gesprek daaroor verhoog:

13.2.1 Druk op die staat om grondhervorming te versnel en grond te onteien sonder behoorlike of enige vergoeding.

13.2.2 Die regerende party se eeufeesviering van die Natives Land Act van 1913.

13.2.3 Die voortgesette gewelddadige wyse waarop plaasaanvalle uitgevoer word en die onvermoë om die spiraal van geweld te deurbreek.

13.2.4 Stakings en gewelddadige betogings wat uitgeloop het op ontwrigtende optrede, saakbeskadiging en lewensverlies.

13.2.5 Die statutêre verhoging van die minimumloon vir plaaswerkers en werksgeleenthede wat daardeur verlore gaan.

13.2.6 Onsekerheid oor die uiteindelike uitkoms van die regering se Groenskrif oor grondhervorming, waarop die regering nie op 19 Junie 2013, soos vooraf gesê is, amptelik gereageer het nie.

13.2.7 Die uitspraak in die Konstitusionele Hof oor Minerale Regte op 18 April 2013 wat verreikende implikasies vir die kwessie van grondonteiening en die toepassing van Artikel 25 van die Grondwet het.

13.2.8 Bevoordeeldes van grondrestitusie wat met mekaar in hofsake gewikkel is oor die verkryging van private eiendombesit waar grond steeds in kommunale of staatsbesit bly.

13.2.9 Tradisionele leiers se onwilligheid om kommunale grond te verdeel en sodoende die uitvoering van die Security of Tenure Act van 1997 en die Land Tenure Security Act van 2010 verhinder.

13.2.10 Die volgehoue vernietiging van landbougrond deur mynbedrywighede en die nie-nakoming van wetsvoorskrifte wat dit probeer verhinder.

13.3 'n Groot deel van die landbougemeenskap is lidmate van die NG Kerk. Afgesien daarvan dat die Kerk 'n profetiese verantwoordelikheid teenoor die owerheid het, het die Kerk ook 'n pastorale verantwoordelikheid teenoor sy lidmate.

13.4 Die kompleksiteit van grondhervorming en die impak daarvan op die landbousektor en landelike ontwikkeling, moet nie onderskat word nie. Talle rolspelers is by 'n verskeidenheid van sake betrokke. Standpunte loop dikwels uiteen. Dit sal 'n groot fout wees as die Kerk oningelig en veralgemenend te werk gaan in die nakoming van sy profetiese en pastorale verantwoordelikheid. Die Kerk wil aan God se kant staan as dit kom by die waarheid, geregtigheid, billikheid en menswaardigheid. Die Kerk wil veral 'n stem wees vir diegene wat nie oor die mag of middele beskik om vir hulleself te praat nie.

GRONDHERVORMING, LANDELIKE ONTWIKKELING EN LANDBOU

(A.12.11.2 Grondhervorming, landelike ontwikkeling en landbou bl 248 pt 5):

13.5 Die Algemene Sinode versoek die Moderamen om binne die raamwerk van die verslag voort te gaan om op so veel as moontlike vlakke versoening en sinvolle oplossings te bemiddel.

13.6 Die Algemene Sinode verwys die verslag na die onderskeie sinodes om dit na goeddunke en binne konteks op die tafel van gemeentes te plaas, in die hoop dat dit die NG Kerk se sinvolle bydrae op voetsoolvlak/gemeentevlak sal verhoog.

13.7 Die Algemene Sinode versoek die Moderamen om, as NG Kerkfamilie en ekumeniese vennote, die aangeleenthede in die verslag waaroor ernstige kommer heers dringend met die Nasionale Regering op te neem.

13.8 Die Algemene Sinode is diep verontrus oor die morele verval in die land, maar veral binne die landbousektor (vergelyk Agenda 2013, pp 246-247, punt 4.6.1.4). Dit behoort as 'n prioriteit binne die NG Kerkfamilie hanteer te word – met 'n duidelik geformuleerde uitkomsgebaseerde omkeer-strategie.

13.9 Die Algemene Sinode is diep verontrus oor die impak wat veral bogrondse mynbedrywighede in sekere vrugbare dele van die land op die landbou en die omgewing het en doen 'n beroep op die regering om deur streng wetstoepassing en volhoubare gemeenskapsontwikkeling 'n einde daaraan te maak.

13.10 Die Algemene Sinode doen 'n beroep op lidmate in die landbousektor om die gesins- en familielewe van hulle werkers te koester, hulle onderwys te verseker en kerklik met hulle mee te leef.

13.11 Die Algemene Sinode versoek sy Taakspan vir Ekologie om die moderamen dringend met advies oor hidrobreking te voorsien met die oog op standpuntformulering.
(Handelinge AS 2013)

14. SELFDEGESLAGVERBINTENISSE

Besluite 2019

Die NG Kerk se Algemene Sinode is daartoe verbind om geloofsonderskeidend wysheid te vind oor moeilike etiese sake. Die Bybel, as die Woord van God, is die basis van ons nadenke oor ons identiteit en dissipelskap. Na 'n lang en moeisame proses van studie, gesprek, luister en onderskeiding het die Sinode nou die volgende besluit oor selfdegeslagverhoudings geneem:

1. om die 2015-besluit van die Sinode op grond van prosedurele redes ter syde te stel;

2. dat

2.1 Die Algemene Sinode neem kennis dat verskille in die kerk ten opsigte van Skrifhantering en Skrifuitleg tot vasgelooptheid gelei het, en dat voortgaande besinning oor verantwoordelike Skrifuitleg steeds nodig is.

2.2 Die sinode bely egter dat die eenheid van die kerk gefundeer is in 'n eenheid met Christus en die belydenisgrondslag, en dat hierdie eenheid nie verbrokkel wanneer daar oor Skrifhantering en Skrifuitleg ten opsigte van hierdie saak verskil word nie, maar verryk en verdiep word.

3. Die sinode is verbind tot 'n voortgaande en nederige diepe luister na mekaar, met respek vir mekaar se uiteenlopende benaderings, Skrifhantering en hermeneutiek.

4. Die Algemene Sinode moedig gemeentes aan om voort te gaan met die skep van gesprekruimtes vir gesonde geloofsonderskeidende gesprekke oor hierdie (en ander) teologies-etiese kwessies, en toe te sien dat:

4.1 hierdie ruimtes inklusief en divers bly;

4.2 nie oor ánder te praat nie, maar eerlik en broos vanuit die eie posisie, en
4.3 daar werklik erns gemaak word met die Woord van God.
5. Die Algemene Sinode respekteer kerkrade se reg om geloofsonderskeidende gesprekke in hulle eie kontekste te voer en moedig kerkrade aan om deurdagte en verantwoordelike besluite te neem.
6. Die Algemene Sinode moedig kerkrade aan, om by die aanwysing van persone in die ampte, lidmate se:
6.1 doop, belydenis, roeping, spiritualiteit en getuienis van leer en lewe,
6.2 toegang tot die sakramente,
6.3 integriteit van verhoudings, en
6.4 geskiktheid vir die spesifieke rol in ag te neem
6.5 ongeag ras, geslag, klas of seksuele oriëntasie en -identiteit.
7. By die legitimasie van teologiese studente, moet die studente se:
7.1 doop, belydenis, roeping, spiritualiteit en getuienis van leer en lewe,
7.2 toegang tot die sakramente,
7.3 integriteit van verhoudings, en
7.4 teologiese- en bedieningsvorming in ag te neem, ongeag ras, geslag, klas, of seksuele oriëntasie en -identiteit.
8. Die Algemene Sinode erken dat daar:
8.1 kerkrade en predikante is wat nie hulle weg oopsien om burgerlike verbintenisse tussen persone van dieselfde geslag te bevestig nie,
8.2 ook kerkrade en predikante is wat wel hulle weg oopsien om burgerlike verbintenisse tussen persone van dieselfde geslag te bevestig.
9. Die sinode wil graag die ruimte wat vir almal geskep word, om volgens hulle oortuiging op te tree, bevestig. Ook dat daar 'n span saamgestel word wat elke streeksinode sal besoek om hierdie saak duidelik en deeglik deur te werk. Dit kan ons help om 'n ingeligte besluit te neem.
10. Die Algemene Sinode dra dit aan ATLAS op om 'n formulier te ontwikkel vir die bevestiging van burgerlike verbintenisse tussen persone van dieselfde geslag.
11. Die Algemene Sinode
11.1 betreur dat die verloop van die debat en die besluite in die kerk die afgelope jare lidmate verwar en seergemaak het;
11.2 vra gay-lidmate en hulle families wie se menswaardigheid wetend en onwetend misken is, uitdruklik om verskoning vir die pyn wat hulle in die kerk beleef het;
11.3 verbind hom daartoe om in die gees van hierdie besluit ruimtes te skep vir gesprek waarin almal se menswaardigheid gerespekteer word.
11.4 Die Algemene Sinode bedank gay-lidmate wat volgehou het met waagmoedige en konstruktiewe gesprekke in die kerk.

12. Die Algemene Sinode dra dit aan ATLAS op om voort te gaan met studie oor die huwelik en menslike seksualiteit met die oog op terugvoer aan die volgende sinode.

Die volgende besluite is saam met die bogenoemde besluit, steeds geldende besluite van die NG Kerk:

Besluit 2023

1. Die Algemene Sinode 2023,

1.1 het kennis geneem van al die verslae, beskrywingspunte en gravamina oor die besluit van die Algemene Sinode 2019 oor selfdegeslagverbintenisse. Hierdie stukke was vooraf in die agenda opgeneem en is aan die vergadering voorgelê;

1.2 het na aanleiding van hierdie dokumente opnuut 'n openhartige geloofsonderskeidende gesprek oor die 2019-besluit gevoer. Daar is onder andere in kleiner tafelgesprekke én in die groter vergadering na 'n verskeidenheid van standpunte geluister;

1.3 het onder die indruk gekom van verwarring, verwonding en vervreemding wat deur baie lidmate oor 'n lang tydperk in hierdie proses beleef is. Ons is opreg jammer dat dít gebeur het;

1.4 erken dat daar 'n diepe verdeeldheid hieroor in ons kerkverband bestaan. Dit belemmer ons meelewing met mekaar, ons getuienis oor die versoening in Christus, en ons vervulling van ons roeping; en

1.5 het óók bewus geword dat daar 'n opregte verlange in ons Kerk leef na groter eensgesindheid in ons getuienis en roeping nou, al ís ons in hierdie saak nie eenstemmig nie.

2. Die Algemene Sinode 2023 bevestig

2.1 dat ons voortgesette nadenke, gesprek en besluitneming oor menslike seksualiteit en selfdegeslagverbintenisse, ten diepste voortvloei uit ons belydenis oor die Skrif as Woord van God. Ons gebed is dat wanneer ons dit lees, ons deur God gelei sal word tot meer geduld met mekaar, 'n beter verstaan van sy boodskap aan ons, en 'n groter afhanklikheid van God; en

2.2 dat ons nadenke, gesprek en besluitneming oor selfdegeslagverbintenisse binne die raamwerk van ons Kerkorde én die grondwet en regstelsels van ons onderskeie lande geskied. Daarin word die beginsels van nie-diskriminasie, die waardigheid van alle mense en die vryheid van geloofsoortuiging en -assosiasie beskerm.

3. In die lig van bogenoemde, volstaan die Algemene Sinode 2023 daarom met die besluit van 2019, en beklemtoon ons:

3.1 dat die huwelik as 'n lewenslange verbintenis tussen een man en een vrou, 'n Godgegewe veilige ruimte is waarin die waardes van liefde en trou, wedersydse respek en versorging tot vervulling kom;

3.2 dat daar onder ons verskillende sieninge oor die status van selfdegeslagverbintenisse bestaan;

3.3 dat alle vorme van losbandigheid en promiskuïteit verwerp word;

3.4 dat daar ruimte geskep is vir kerkrade en predikante wat hul weg oopsien om burgerlike verbintenisse tussen persone van dieselfde geslag te bevestig, asook vir hulle wat nie hul weg daartoe oopsien nie.

4. Die Algemene Sinode 2023 besluit derhalwe,

om in die uitvoering van hierdie besluit, dit nie net as 'n etiese- of kerkregtelike kwessie te hanteer nie, maar in die eerste instansie pastoraal in gemeentes waar ons mekaar as medegelowiges liefhet, bemoedig en God saam wil dien.

5. Die Algemene Sinode wysig Artikel 32 van ons Kerkorde sodat dit sal lui:

5.1 wysig Artikel 32 van ons Kerkorde sodat dit sal lui:

"Die sinode word saamgestel uit afgevaardigdes van gemeentes wat geografies 'n eenheid vorm en maklik vergader. Die groepering kan deur die Algemene Sinode/Algemene Sinodale Moderamen gewysig word op versoek van en met goedkeuring van die betrokke sinode(s)/sinodale kommissie(s)."

5.2 besluit om aan die hand van Artikel 45 van die inwerkingstelling van die wysiging op te skort onderhewig daaraan dat –

a. Die besluit verwys word na samestellende sinodes/sinodale kommissies om insette van hul te bekom ten opsigte van die prosedure vir die uitvoering van Artikel 32; en

b. die insette soos bekom deur die ASM in oorleg met die ATR goedgekeur is.

6. Die Algemene Sinode dra dit aan die Moderamen (ASM) op om:

6.1 in konstruktiewe gesprek met die samestellende sinodes oor ons besluit rakende selfdegeslagverbintenisse en hul hantering van die besluit, te bly; en

6.2 om die samestellende sinodes en ringe in daardie sinodes, konstruktief te ondersteun in hul verdere gesprekke met gemeentes, kerkrade, leraars en lidmate wat 'n behoefte daartoe het.

HUWELIK, PROMISKUÏTEIT EN SELFDEGESLAG VERHOUDINGS

Die AS 2007 het die volgende besluite bevestig:

1. Die Algemene Sinode herbevestig die besluit van 2004 dat, volgens ons verstaan van die Bybel, slegs die verbintenis tussen een man en een vrou as 'n huwelik beskou kan word.

2. Die Algemene Sinode bevestig ook die besluit van 2004 dat sowel heteroseksuele as homoseksuele promiskuïteit ten sterkste veroordeel word.

3. Die Algemene Sinode besluit dat, in die lig wat ons tans het, homoseksuele verbintenisse en huwelike nie as 'n alternatief vir die huwelik aanvaar kan word nie.

(uit Handelinge AS 2007, pp 204-205, pte 12.2 en 12.3)

Die volgende aanbevelings is ook verder goedgekeur:

Die Algemene Sinode

1. bevestig dat vorige besluite insake homoseksualiteit, selfdegeslag verbintenisse en huwelike gewysig en/of vervang is met nuwe besluite;
2. bevestig dat vorige besluite oor die huwelik en promiskuïteit steeds die geldende besluite is;
3. versoek dat hierdie besluite volledig in die Kerkordeboek opgeneem word;
4. neem kennis dat besluite oor selfdegeslag verbintenisse vir gemeentes buite die RSA onderworpe is aan daardie land se wetgewing;
5. besluit dat hierdie verslag met die oog op persverklarings die boodskap is wat die Algemene Sinode aan die wêreld bekend sal maak as die huidige amptelike standpunt van die Algemene Sinode.

Die Algemene Sinode is daarvan bewus dat al hierdie besluite op verskillende maniere toepaslik is in die lande waarin ons gemeentes teenwoordig is.

Die Algemene Sinode onderneem om met behulp van 'n taakspan sinodes te ondersteun wanneer daar verder nagedink word oor die betekenis en waarde van die bostaande besluite. Die Sinode hoop dat die bostaande besluite lewegewende ruimte sal bied vir gelowiges met verskillende oortuigings oor die aangeleentheid.

Die vergadering van die Algemene Sinode het in 'n baie goeie gees plaasgevind. Die lede is daartoe verbind om die besluit oor Selfdegeslagverbintenisse ten volle te ondersteun.

15. HUWELIK EN SAAMWOON

Besluite 2011

15.1 HUWELIK EN SAAMWOON: PASTORALE VERSORGING

Die Sinode versoek leraars om in pastorale hantering van pare-in-verhouding, hulle met deernis te begelei van onvolledige verbintenisse na die omvattende, Bybelse verbintenis van die Christelike huwelik, en hierdie ideaal nooit af te water nie.

15.2 HUWELIK: ROL EN PLEK

15.2.1 Die Algemene Sinode bevestig die plek en waarde van die Christelike huwelik in die kerk en die gemeenskap en motiveer leraars en lidmate om die duursaamheid daarvan te bevorder.

15.2.2 Die Algemene Sinode versoek leraars en lidmate om gesonde huwelike aktief te bevorder en moeite te doen met huweliksvoorbereiding en huweliksverryking, omdat die idee en praktyk van huwelike verskraal het.

15.2.3 Die Algemene Sinode motiveer gemeentes om jaarliks op die tweede Sondag van Februarie wêreldhuweliksdag te vier.

Besluite 2013

15.3 Die Algemene Sinode probeer om tans die volgende perspektiewe ten opsigte van saamwoonverhoudings te stel in die besef dat dit saamhang met omvattende sake soos die huwelik, egskeiding en seksuele etiek van gelowiges, wat deurlopend met deernis en sensitiwiteit deur die kerk onderskei en begelei moet word. Die verskillende punte hieronder moet daarom deurgaans met mekaar in verband gelees word.

15.4 Die Algemene Sinode besef dat die huwelik soos ons dit vandag ken die produk van eeue se ontwikkeling is. Daarom kan sommige huweliksgebruike soos in die Bybel beskryf, byvoorbeeld leviraatshuwelike en die vrou as besitting van die man, nie sonder meer dien as riglyne vir hoe Christelike huwelike vandag behoort te wees nie.

15.5 Die Algemene Sinode is daarvan oortuig dat die historiese ontwikkeling van die huwelik in die Bybel en in die geskiedenis vir ons duidelike riglyne bied van wat 'n Christelike huwelik is: 'n vaste, formele ooreenkoms tussen twee persone van die teenoorgestelde geslag om hulle lewens in alle opsigte met mekaar te deel in 'n lewenslange verbintenis waarin seksualiteit 'n eksklusiewe karakter dra, geseën of bevestig deur die kerk, gesluit in die teenwoordigheid van getuies, sover as moontlik in die gemeenskap van gelowiges en verkieslik erken deur die staat as 'n wettige huwelik.

15.6 Die Algemene Sinode oordeel dat, in die lig van bostaande, gelowiges met reg die huwelik 'n gawe van God noem en dat seksuele gemeenskap buite so 'n vaste, formele verbintenis/verhouding nie aan Christelike riglyne voldoen nie.

15.7 Die Algemene Sinode is daarvan bewus dat saamwoonverhoudings (wat die seksuele insluit) vandag ’n werklikheid in die samelewing is. Daar is verskillende redes waarom mense saamwoon. Sommige mense woon saam omdat hulle seksuele eksklusiwiteit nie as 'n belangrike aspek van 'n verhouding beskou nie. Hierdie verhoudings is weens die nie-permanente en selfsugtige aard daarvan, eties onaanvaarbaar.

15.8 Die Algemene Sinode is egter bewus daarvan dat daar ander redes is waarom sommige pare saamwoon. Sommige woon saam met die argument dat hulle seker wil maak dat hulle in alle opsigte by mekaar pas, voordat hulle trou. Van hierdie verhoudings streef in sekere opsigte na die Bybelse waardes van liefde, respek en eksklusiwiteit. Tog is dit minder as wat die Christelike verstaan van die huwelik verwag en word dit ontmoedig.

15.9 Die Algemene Sinode wil mense wat in 'n saamwoonverhouding leef, aanmoedig om die verbintenis nog vaster te maak deur die kerklike en staatkundige aspekte in plek te kry.

15.10 Die Algemene Sinode beskou die reëlings van mediese fondse en pensioenskemas wat voordele van mense ontneem wanneer hulle na die dood

van 'n eggenoot/eggenote weer in die huwelik tree, as eties problematies en onderneem om nogeens met die betrokke owerhede hieroor in gesprek te tree.

15.11 Die Algemene Sinode aanvaar dat al die implikasies rondom die bevestiging van 'n enkel kerklike huweliksverbintenis nog nie uitgeklaar is nie en is daarom op hierdie stadium nie ten gunste van so 'n reëling nie.
(Handelinge AS 2013)

A TOT Z - BELEID

Beskikbaar op die amptelike webblad van die NG Kerk: Algemene Sinode, dokumente.